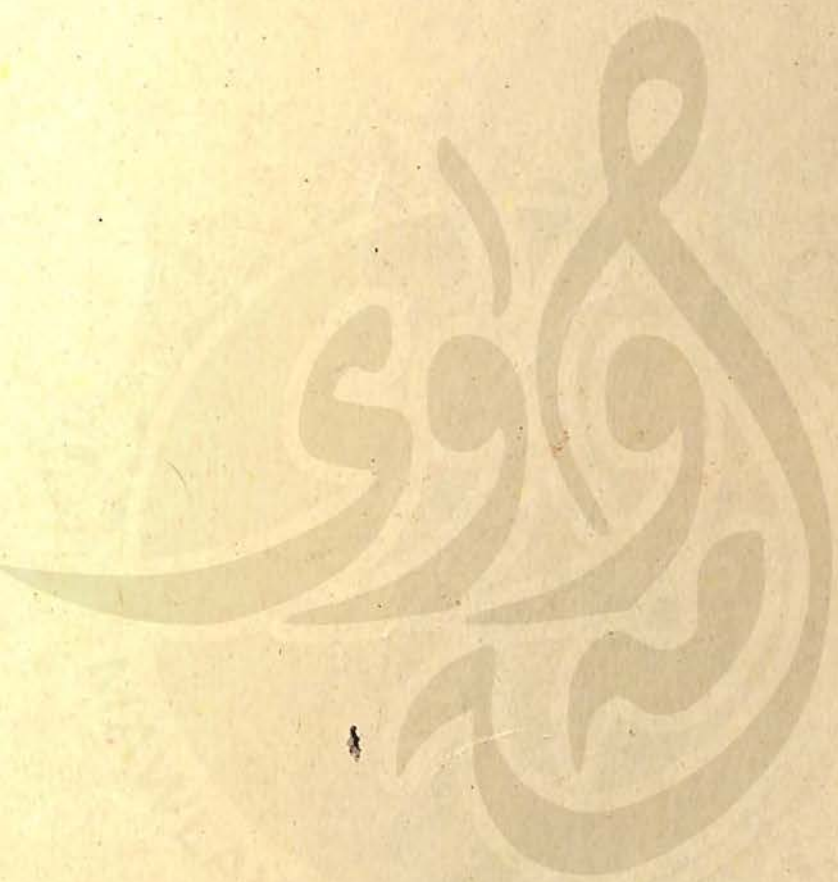

کۆماری عیراق
وهزارهتی روۆشنیری و راگه یانندن
دهزگای روۆشنیری بلاوکردنه وهی کوردی
کتیبه زنجیره (٢٤١)

میهره جانی مه وله وی

کتیبه ژماره (١) ی کۆقاری (روۆشنیری نوێ)

کۆماری عێراق
وهزارهتی روۆشنیری و راکه یانن
دهزگای روۆشنیری و بلاوکردنهوی کوردی
کتیبی ژماره (۲۴۱)

مپهره جانی مهولهوی

کتیبی ژماره (۱) ی گوڤاری (روۆشنیری نوی)

پيشه‌کي

سید عبدالرحیمی مه‌وله‌وی (۱۸۰۶ - ۱۸۸۲) به‌کیکه له شاعیره ناوداره گه‌وره‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌می ئه‌ده‌بی کوردی . ئه‌م شاعیره له هه‌ریمی سلیمانی ، ناوچه‌ی تاوگۆزی سه‌ری هه‌لداوه‌و ، زوربه‌ی زۆری شیعه‌ره‌کانی به‌زاراوه‌ی (گۆران) - لقی هه‌ورامی - یه .

ناوه‌روکی شیعه‌ره‌کانی مه‌وله‌وی ده‌رباره‌ی سووفیه‌تی و جوانیی سروشت و بابه‌تی ئایینی بووه . پێوه‌ندی ئه‌م شاعیره له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی شیخانی نه‌قشبه‌ندی هه‌ورامان زۆر به‌تین بووه‌و ستایشیکی زۆری شیخی سراج الدین و به‌اءالدینی کردوه . هه‌روه‌ها له‌گه‌ل به‌گزاده‌کانی جافدا پێوه‌ندی هه‌بووه‌و ناویانی هه‌تتاوه . مۆسیقای شیعه‌ره‌کانی مه‌وله‌وی کاریکی گرنگی کردوه‌ته‌ سه‌ر خه‌یالی گۆرانی بێژانمان و تا رۆژی ئه‌مه‌رومان ئه‌بینین مه‌قام و گۆرانی به‌ ره‌سه‌نه‌کانی کوردی وه‌ک (قه‌تار ، نه‌للاوه‌یسی ، خورشیدی ، خاوه‌ر ، سیاچه‌مانه) به‌ شیعه‌ره‌کانی مه‌وله‌وی ده‌بێژرین . پاش مردنیشی به‌شیک له شاعیره‌کانمان که‌وتونه‌ته‌ به‌ر تیشکی شیعه‌ره‌کانی وه‌ک (پیره‌مێرد ، گۆران ، کاردۆخی ، دیلان ، حه‌سیب قه‌ره‌داغی . . . تاد) .

پیره‌مێرد به‌که‌م که‌سه‌ له‌ ئه‌سلی شیعه‌ره‌کانی مه‌وله‌وی به‌وه (رۆح) ی هه‌تتاوه‌ته‌ سه‌ر زاراوه‌ی سۆران - لقی سلیمانی و هه‌ر به‌ شیعه‌ره‌ له‌ سی‌یه‌کاندا هۆنیویه‌ته‌وه‌و له‌چاپی داوه .

مهلا عبدالکریمی مدرسیش به یه کهم کهس نهژمیرری که دیوانی مهولهوی کۆکردوه تهوهو ، له ۱۹۶۱دا به لیکۆلینهوه یه کی باشهوه له چاپی داوه . ئەم دوو ذاته بوونه هۆی ناسینی مهولهوی به نهوهی نهرومان .

مهولهوی ، بهو بوزورگی بهوه تا ئیستا بیره وهری به کی جهماوه ری بۆ نه کراوه و کۆرو میهره جانی بۆ سازنه کراوه ، تاوه کو له م دوایی به دا دهزگای رۆشنیری و بلاو کردنه وهی کوردی ههستی بهم که لینه کردو دوو لیژنه ی بۆ پر کردنه وهی و هینانه دیی ئەم ئاواته پیکهتتا . لیژنه ی یه کهم له بهغدا بوو به سهرو کابیه تی مامۆستا مصلح مصطفی جهلالی بهزیوه بهری گشتی دهزگا و ئەندامه تی مامۆستایان مصطفی نه ریمان و عبدالرزاق بیمار . لیژنه که بانگه وازیکی له رۆژنامه ی (هاوکاری) دا بلاو کرده وهو چهند لیکۆلینه وه یه کی گه یشته دهست و به چهند کۆبوونه وه یه ک بریاری له سه ر ئەو باسو و لیکۆلینه وانه دا که شیایو بلاو کردنه وهن . لیژنه ی دوو هه میس له م زاتانه پیکهات له سوله یمانی : د. عزالدین مصطفی رسول ، مصطفی نه ریمان ، مصطفی صالح کریم ، فریا جاف ، نازاد محمود . ئەم لیژنه یه بریاری چۆنیه تی به رپا کردنی ئەو میهره جانه ی داو به رنامه ی بۆ داناو سه ر به رشتی میهره جانه که ی کردو بۆ ئەم مه به سته له مانگی ئابی ۱۹۸۸دا چهند جار کۆبوه وهو ، میهره جانه که له رۆژانی ۲۴-۲۵/۸/۱۹۸۸دا له هۆکی رۆشنیری جهماوه ر له سوله یمانی به پیتی ئەو به رنامه یه ی بۆی دانرا بوو ریکخرا .

دوای لێ بوونه وه له میهره جانه که دهزگای رۆشنیری و بلاو ا کردنه وهی کوردی لیژنه یه کی دیکه ی دانا که بریتی بوو له مامۆستایان مصلح مصطفی جلالی ، ئەمین نه قشبه ندی ، مصطفی نه ریمان ، محمدی مهلا که ریم بۆ نه وهی و توو یتر له چاره نووسی ئەو باسو و لیکۆلینه وانه بکهن

که له میهره جانه کهدا پیشکەش کران . لیژنه که له رۆژی ۱۷/۱۱/۱۹۸۸دا
کۆبووه و هه بریاری دا ئه و باسو لیکۆلینه وانه سههرله نوێ له و مانگ و نیوه
ماوه ی سالدا بخوینرینه و هه به پوختی ریک بخسری و ناماده ی چاپ
بکری . کاک محمدی مهلا کریمیش به شایانترین کهس هه لیکۆلینه و
دووباره نووسینه و هه ئه و باسانه ی نووسینه و هه سههرله نوێ بان ئه و
بو سههرله رشتی کردنی له چاپدانی سههرجه می باسو لیکۆلینه و هه کان .

خوینهری به ریز ! برای هیز !

وا به مچۆره دهزگای روژنبریی و بلاو کردنه و هه کوردی دوا ی ئه و
هه ول و کوششه ، ئه م به رهه مه تان به شانازی به وه پیشکەش ده کات و ،
مهوله و بی گهوره تان له بهرگیکی نویدا پین ده ناسینیت . هومیده وارین
کاره که مان جیی ره زامه ندیتان بیت .

نهریمان

بەرنامەى میهره جانی مهولهوى

٢٤ - ١٩٨٨/٨/٢٥

له هۆلى رۆشنیریى جهماوه ر له سلیمانی

سهرله به یانی رۆژى ٨/٢٤ :

- ١ - وتاری بهرپۆه بهری گشتی دهزگای رۆشنیری و بلاوکردنه وهى کوردی مامۆستا مصلح مصطفى الجلالی ، له لایهن مامۆستا مصطفى نه ریمانوه خویترایه وه .
- ٢ - صۆفیکه ریی مهولهوى : شیخ ئەمینى نه قشبه ندى .
- ٣ - مهولهوى و عه قیده کانی : فاتیح عه بدولکه ریم .
- ٤ - گه شتیك به ئاسۆی خه یالى مهولهویدا : موحه مملد ئەمین حه بیب .
- ٥ - مهولهوى و هه کسوکه وتی له ده وروده ردا : له یلان .

تاقی ئیواره :

- ٦ - شاعیریتیى مهولهوى : ره ئووف عوسمان .
- ٧ - مهولهوى : بهرهمی و شتیك ده رباره ی سروشت : د. عیزه دین مسته فا ره سوول .
- ٨ - تاویك له گه م ستایش و خه لسه کانی مهولهویدا : خه سره و جاف .

سەرلەبەیانیی رۆژی ۸/۲۵ :

- ۹ - کیشەیی پاکژکردنەوێ لە شیعری مەولەویدا : ئومێد ئاشنا .
- ۱۰ - بۆ مەولای شاعیران مەولەوی : حەسیب قەرەداغی .
- ۱۱ - هەندی لە سەرگوزەشتە خۆشەکانی مەولەوی : کامیل ژیر .
- ۱۲ - یادکردنەوی میری شاعیران مەولەوی : عوسمان محەممەد هەورامی .
- ۱۳ - باسکەمەلەیک لەنیو زەریای شیعری مەولەویدا : محەموود زامدار .

تاقی ئیوارە :

- ۱۴ - گەشتیک بە ژیان و شیعری مەولەویدا : محەمەدی مەلا کریم .
- جگە لەم وتارەنەش ناوبەناو لەدوای لێبوونەوێ لە بەشە وتاری تاقی بەیانیی و ئیوارەیی دوو رۆژەکە ، گوێی دانیشتووێ بە ئاوازی خۆشی ئەم گۆرانی بێژە دەنگ خۆشانە ، بەم جۆرەیی خوارەوێ ئاودرا :
- مەقامی ئەللاوێسی : کاک بورهان . قەتار : حەسەن گەرمیان .
- سیاچەمانە : دارا عوسمان . شیعرو گۆرانی : ئەحمەد بێ کەس .
- هەرەها لەپاش دواوتاری میهرەجانە کەیش کە وتاری کاک محەمەدی مەلا کریم بوو ، دەرگای گفتوگۆو پرسیارو وەلام لەسەر هەموو و ئازەکان اکرایەموو ، گفتوگۆیەکی بەبێژو سوودبەخش کرا .

وتاری بهر پوه بهری گشتی دهز گای رو شنیری و
بلاو گردنه وهی کوردی
ماموستا مصلح مصطفی الجلالی

له لایهن ماموستا مصطفی نهریمان هوه خو بنرایه وه

نه ی براو خوشکانی خوشه ویست ...

نه ی پیشره وانی رو شنیری کوردی له شاری سلیمانی
خوشه ویست !

میهره جانی ئەم جارەمان که له سەر شاعیری مهزنی کورد
مهولهوی به له روژگارێکدا رێک کهوت که ناشتی له عێراقی نازی زماندا
چینگر بوو دواي ئەوهی سهربازانی ئەم نیشتمانە به کوردو عه ره به وه
له ژیر ئالای سهر کرده ی هه لکه وتوویاندا صدام حسین له ماوه ی هه شت
سالدا که شترین لایه ره ی میژرووی عێراقیان تۆمار کرد ، دواي ئەوهی
عێراق له جهنگه بزواره کهدا سهر کهوتو توانی سهر به خۆیی و سهر به رزی
خۆی بپاریزیت و له بهردهم شالاری بینگانهدا وه کو کێوه کانی کوردستان
نه بهزو سهر کهوتوانه بوه ستیت و به هه موو جیهانی سه لماند که هه تا له
دوا روژانی شهردا جلهوی شهرو ناشتی به دهست خۆیه وه به تی ...

خوشک و برایانی خوشه ویست .

وهستانی شهرو سهر کهوتنی عێراق مایه ی خوشی و بهختیاری به
بو هه موومان به کوردو عه ره به وه که له سایه ی ناشتی و بنیات نان و
په ره سهندندا میدانیکی ترمان دینه پیشه وه که دهین هه موومان چاکی
هیممه تی لێ بکهین به لادا و به هه ولو خه بات و کار کردن بشاغهی
شارستانه تی به رز بکهینه وه .

گهلی کوردمان له هه موو روژی زیاتر پتویسنی به کارکردن ههیه
یۆ پهره دان به ژینانی شارستانه نی و دانه برانی له کاروانی پیشکهنه و تن و
رپهراندنی بز و وتنه وهی زانیاری و روشنبیری و پیش خستی باری
کومه لایه تی و ئابووری ، له کاتی کدا که خهریکی کار و بنیات نان ئه بین ده بی
چاو یکیشمان له سنوور بیت و ناماده ی پاراستنی مافی ره وای
سه ره رزی و سه ره به خو بی عراقی خوشه و یستمان بین .

دهزگاکهی ئیمهش (دهزگای روشنبیری و بلاو کردنه وهی کوردی)
ههروه کو چۆن له روژانی جهنگی ره و امانا دریفی نه کردوه له پیشکهنه
کردنی چاکترین خزمه تی دل سوژانه به زمان و ئه دهب و هونه رو لقه کانی
روشنبیری کوردی ، ههروه ها به هاوکاری له گه ل ئه دیب و نو سه ران و
خوینه رانی نازیدا هه می شه به رده و ام ئه بی له ریی پیروزی وشه ی
کوردی دا به وهی وایه بتوانین له مهیدانی روژنامه گه ری و ئه دهب و
روشنبیری دا هه نکاوی گه وره تر بها و یین و روژنامه کهمان (هاوکاری) و
گو تاره کانمان (روشنبیری نو ئی و به یان و رهنگین) زیاتر گه شه بکه ن و زیاتر
کتیبی هه لبژارده و نایاب بلاو بکه ی نه وه ، ههروه ها له گه رانی میهره جان و
سو رو کو بوونه وهی هونه ری و ئه دهبی دا ، وه له ریک خستی پیشانگا و
چالاکی هه مه جو ری روشنبیری دا . به پشتگیری ئیوه و روشنبیران و
خوینه رانی کورد و به چاودیری و پشتگیری کار به ده ستان و له سه روویانه وه
سه روکی فرمانده صدام حسین روژ به روژ پیشکهنه و هدی بو یین . . .
ئه ی برا و خوشکانی نازیز . . .

له م میهره جانه ی ئه مرۆمان دا . . . که باسی شیعی شاعیری شاعیری بلیمهت و
هه لکه و تووی کورد ده که یین مایه ی شانازی مانه که کومه لیک نو سه رو
ئه دیبی ناودار به شداریمان له گه ل بکه ن و هیوادارین به دلی ئیوه بیت . .

مصالح جهلالی

١٩٨٨/٨/٢١

صوفی گهری مهولهوی

نهمین نهقشبهندی

بهناوی خوی گهوره ..

بهریزان !

باس باسی هه لۆی بهرزه فری ئاسمانی ئه ده بی کورده .. باسی
شۆره سواری گۆره پانی ورده کاری و جوان کاری و شیرین کاری و
گه وه رباری شیعی کوردی به .. باس باسی مهولهوی به .. باسی
بولبولی گولزاری جیناسه ..

کورده ! ئه وه ته که له مه ردی مهیدانی باره رو که لام .. ده باش
بیناسه .. شانازی ئه گهر به و هه لۆ بهرزه فره وه نه کری به کیوه بکری ؟!
به و خواناسه وه نه کری به کیوه بکری ؟! به و ده رویشه هزاره ده و له مه نده وه
نه کری به کیوه بکری ؟!

زۆرین ئه وانهی ئه لێین و ئه نووسین : مهولهوی شاعیریکی بهرز
بوو ، صوفی به کی دل پر له نوورو سه رپر بوو ، شۆرو ده روون پر له
دورو له گر بوو .. ئه لێین : مهولهوی له زانیاری عه قیده و که لاما دهستی
بالای بوو ... ، دوکانی پر له کالای بوو .. به لام داخه که م هیچ کامیشمان
به و جۆره ی که بشێ مهوله ویمان نه ناسیوه و نایشتوانین بیناسین ، مه گهر
به ده گمن هه لکه م ئه وانهی بتوانن له هه موو روو بیکه وه مه ولهوی
بناسن ، جا بۆ به ش پتویسته ئاوا کۆرتیک بپته دی و دووباره و سه ی یاره و
دوباره بش بکریته وه ، بۆ ئه وه ی هه ر کامه ی به پتی توانای خۆی له و یاخچه و

گولانهی مهولهوی ، لهو باخو بمرهمهی مهولهوی ، لهو کانی و چمههی مهولهوی ، له صۆفی گه‌ریی مهولهوی ، له هونه‌ری شیعی مهولهوی کۆل بکات و کۆل بیریته و ، خه‌رمانی لێ دروس که‌ین بۆ خوینه‌وارانی خۆمان و خوینه‌وارانی گهلانی تریشو ، هه‌وتی نه‌وه بدریته له یانهی گه‌وره پیاوانی عیلم و نه‌ده‌یی جیهاندا نه‌وه کورسی به‌ی شیای مهولهوی به بۆی ته‌رخان کریت و بنریته لای ژووری ژووره‌وه .

به رای من ره‌وشیکی گشتی هه‌یه بۆ هه‌موو ناسینی ، نه‌ویش نه‌وه ته‌ مرۆف کاتێ ته‌توانی که‌سی بناسی که‌ خویشی گه‌یشتیته پایه‌ی نه‌وه که‌سه ، به‌لکه‌وه له‌وه بالاتریش . . واته‌ : کاتێ تو ته‌توانی شتی بناسیت که‌ زانیاری تو ته‌توانی هه‌موو ده‌وره‌ری نه‌وه شته‌ بناسیت و بیداته‌به‌رو ده‌وری بدات . . وه‌که‌وه نه‌لێن (زانیاریت موحیط بێ به‌و شته‌) .

که‌وابوو مه‌وله‌وی ناسین مه‌وله‌وی به‌کی نه‌ویت ، له‌به‌ر نه‌وه‌یشه نه‌لیم : نه‌بی چهن کارناسیک بینه‌وه به‌ یه‌که‌ هه‌رکامه‌ی له‌ گوشه‌بیتکه‌وه هه‌ول بده‌ن تاوه‌که‌وه ته‌توانن مه‌وله‌وی بناسن ، بۆ نه‌وه‌ی ته‌وانن به هه‌مووانه‌وه به‌ خوینه‌رانی بناسین .

ژۆر ناسانه‌ بلین : مه‌وله‌وی له‌ زانیاری که‌لامدا بالاده‌س بوو ، به‌لام ئایا خۆمان له‌ زانیاری که‌لامدا نه‌وه‌نده‌ شارده‌زاین که‌ نه‌م باومه‌ ده‌ربهرین؟! . ئایا زانیاری که‌لام چی به‌وه ورده‌کاری به‌کانی کامه‌تان؟! . . . به‌ راستی نه‌گه‌ر جه‌نابی مامۆستا مه‌لا که‌ریم ، خوای لێ رازی بێ ، به‌ کتیبیکی (۸۳۰) لاپه‌ره‌یی رافه‌ی پتر له‌ دووه‌زار دیره‌ شیعه‌ره‌ عه‌ره‌یی به‌که‌ی کتیبی فه‌زیله‌ی مه‌وله‌وی نه‌کردایه‌ کێ نه‌بوو نه‌وه سپارده‌ گه‌وره‌یه‌ ته‌نجام‌بدات؟! . هه‌روه‌ها مامۆستا رافه‌ی عه‌قیده‌ کوردی به‌

سۆرائى به كەي مەولەوېشى كر دووه كه ناوى (عەقېدەى مەرضى به) به
له ۲۴۰۰ شىعر زياتره ، ئەم راقەيه (۸۰۰) لاپەره زياتر ئەبى (۱) .

يان ئەوهى زۆر به قوولى زمانى هەورامى نەزانى كەى ئەتوانى
به و جۆرهى بشى برواتە بنج و بناوان و برواتە قوولايى شىمرىن كارى و
خەيال پەردازى شىعرەكانى مەولەوى تا رۆح و گىانى لى به هەر مەندو
تىراو كات ؟ به راستى له و مەيدانەشا پىرمىردى نەم رەنجىكى سوپاس
لى كراوى كىشاوه ، ئومىدەوارم ناوى هەميشە بەرز بىت . به لام لەم بارى
گۆرېنەوه هېشتا هەمووى شىعرەكانى لىك نەدراونەتەوه و ئەوېش كه
هەيه هېشتا بريك دەسكارى و پوون كرنەوهى ئەوېت ، كه ئومىدەوارم
كه سائىكى وه كوو مامۆستا عوسمان هەورامى و رەئوف عوسمان و
مامۆستا محمد امين جىبو ئەوانەى له بارهوه كۆلىونەتەوه ئەو
ئاواتەمان بىرنەدى .

مەبهستىكى تر له شىعرەكانى مەولەوى دا هەيه وام بو دەر كەوت
هېچكام لەوانەى كه له رىكاي ناساندنى مەولەوى دا رەنجىان كىشاوه
خۆيان لى نەداوه ، ئەوېش باسى (جىناسه) له شىعرەكانى مەولەوى دا
كه به راستى مەولەوى نەم لەم هونەرەيشا دەستىكى بالاي هەبووه .

راسته كەى من وىستم هەر بۆنمونهى ئەم پەنجە راكيشانەم
بگەرىم چەن شىعرى له شىعرە عەرەبى به كانى هەل بۆرىم ، دىم زور بهى
شىعرەكانى پرىهتەى لەم هونەرە هەلبژاردنى ناوى و ، ئەوه نەدەيش لەبارەى
جىناسهوه به پىتزو دەولە مەندن گەشتوونەتە لوتكە ، جا رام هاتە سەز
ئەوهى هەر پەنجەى بۆ رابكيشم بەلكوو ، ئەمە خوايه ، به كىن له خويته وازە
بەرزە كانمان غىرەت بىگىرت و دەس بداتە ئەم كارە پىتويستەيش .

ئاخەر هەروا كارىكى سادە نى به مەلاىكى كورد كه له
ناوى عەرەبو ولاتى عەرەبدا نەخویندەى و نەژباين و ،

وهكوو ئىسرۆيش ئاوا چاپو چاپمەنى و رادىئو رۆژنامە
 نەبوو، ھات وچۆ ئاوا ئاسانو فراوان نەبوو، جىھانى
 مەولەوئىش ئەم پەرى سلىمانى و ئەوپەرى سنەو سابلانغ بووئىت كەچى
 كاتى دەست بىداتە قەلەم ئەسپى قەلەم لەو مەيدانەدا لە ھەموو چابوك
 سوارىكى خاوەن زمانەكە باشتر تاو بىدات و دەورەو مەقەسەى پى بىكات؟!
 ئاوا ھونەرىك مەگەر ھەر لە مەولەوى بىت ! مەيدان مەيدانى زانىارى
 كەلام و زمان زمانى عەرەبى بىت . . سوارىش شۆرەسوارى تاوگۆزى
 بىت ، كەچى ھەم لە جوان كارى و وردەكارى و ھەموو ھونەرىكى شىعدا
 بىگاتە لووتكە؟! لە زانىارى يەكەشا شان بىدات لە شانى ھەموو
 كەلمەئىردىكى ئەو زانىارى يە . . لە ھەمووى گرنگتر جىناسەكەيش ھەتا
 بىت شىعدەكانى جوانتر بىكات و باشتر بىان درەوشىنئىتەو، ھەستى
 ھىچ چۆرە زۆر لە خۆكردن و زۆر بۆ خۆھاوردنئىكىشى لى نەكرى .
 كەوابوو خۆئامادەكردنىكى ئەوئى بۆ تى گەپشتن لە شىعدى مەولەوى زانى
 ئاينى ، مەولەوى صوفى ، مەولەوى عەرەبى و فارسى و ھەورامى و
 كوردى زان ، مەولەوى پەروردەى دەستى سروشتى
 ئىجگار رازاوەو شىرىنى كوردستان و . . مەولەوى يەك كە
 ھەوار بە ھەوار لە گەل خىلە جافەكاندا خىلەو خوارو خىلەو ژوورى
 كرى . . ھەزارانە ژىابىت و شارەزى زىنى ھەزاران بىت . .
 مەولەوى يەك بۆ خەرمانى زانىارى يەكەى لە سلىمانى و سنەو سابلانغ و لای
 مەلاچاكان مەلئو باقەى گرتبى ، ئەوسا كە بووئىتە دىوہ خان نشىنى
 مىرانى جافو تەكەنشىنى شىخانى ھەورامان . . مەولەوى يەك ھەورامى
 زمانى زگماكى نەبىت و ، ھەورامى زانىنەكەى بىگاتە رادەيىك ،
 دانشمەندان نەبى كەمتر بىوانن برونە بناوانى مەبەستەكەى و . .
 بەوچۆرەى بشى پەى بىمەن بە ھەستەكەى . .

به لای به راستی کی بی بتوانی برواته ناخی ههستی مهولهوی و داخی
دلی بناسیت و بهو جورهی بشی تامو مهزه له هونه ره که هی وهر گریت و
به هره ی لای بهریت و ، له وهیش گرنگ تر هونه ره که هی ههله سسه نگی نیت و
پایه ی بو دیاری کات . ئایا که سی لهو جوره زیانه و لهو جوره زمانه و لهو
جوره زانیاری یانه ی نهو شاره زانیه بیت ، خو ی به تاکه که سن نه توانی بدات
لهو کیوه سه رکه شه ی که سه ری له ئاسمان توند کردوو ه ؟!

نومیده وارم له م به شه دا که پیتم سپیرا وه بتوانم تاراده یی سپارده که م
به جی پیتم . . به لکو وهنگاوئ بیت بو ناسینی گوشه یی له بازاره پر له
زیرو جه و اهیره که هی مهولهوی ، بازاره پر کالو و ئالو و الا که ی نهو شاعیره
به رزه بو هه لدانه وه ی سه ری نهو گه نجینه ی حکمه ت و عیرفان و
ته سه و وه ی نهو پیره جوانه و ، نهو هه زاره ده و له مه نده و ، نهو قه له نده ره
ده ره به ده ره و . نهو زانا به هره مه نده سه روه ره .

جا سه باره ت به صوفی گه ربی مهولهوی . . نه لیم : - گومانی تیا
نی به مهولهوی صوفی مه سله ک بووه . چونکه هه ره به وه ی که موریدی
شیخ عوسمان سیرا جه ددینه نه وه خو ی گه زوره ترین به لنگه ی صوفی
بوونیه تی ، له گه ل نه وه شا له گه ل نهو هه مو و په یوه نده شا له گه لی زانیاری
ئیسلامی و شیخ و مه لا و صوفی دا ناتوانم بلیم مه و نه وی گیانی خو ی ته رخان
کردوو بو صوفی گه ری ، چونکه نه گه ریش بلیم دیوانه که ی نه لای : نا . .
نه لای : نا . . من هه مه ره نگم ، به لام سه ره ته لی هه و نرا وه کان و
گه وه ره بارترین شیعه ره صوفی گه ربی به کانیه تی ، هه رچه ن که به شی زوری
دیوانه که ی نین ، (واته : به ترخ زورن نه ک به ژماره . . .) هه روه ها
هه رچه ن که مه ولهوی له زانیاری و زمان زانی و شیرین خه یالی و
ورده کاری دا گه یشتوو ته نه و په ری ده سه لات و ئوستاد بووه ، له
صوفی گه ربی به که یا هه رچه ن ماموسنا بووه به لام ئوستاد نه بووه ، واته

به پیتی دابو نهریتی ته سه ووف نه گدیشتووه ته پایه ی کامیلی و موکه ممیلی و نه بووه ته پیری طهریقهت و بیته مورشیدو ئوستاد .. به پیتی رهوشی نه قشبه ندی به کان نه گدیشتووه ته « به قای پاش فهنا » . لیره شدا نه گهر دیسان من بلیم گدیشتووه دیوانه که ی نه لئی : نا ..

جا لیره دایه که چوارچیوه ی شیعر جیاده بیته وه ، بوچی ؟ چونکه شیعی پی گدیشتون نه لئی : نه وه ی نه یه وی مهستی باده ی مهحه بیته بیت من ساقیم ، نه وه ی نه یه وی پرواته سهر لووتکه ی موراد من ریبه رو ری نیشان دهرم ... پی گدیشتون ، جگه له خودا ئیتر ده سته وداوینی که س نابن ، چونکه گدیشتوونه ته پایه ی شو هوود واته (عین الیقین) و ، پاش گدیشتن به مرار ناواتیان براوه . به لام شاگرد ئوستادی نه وی و ، ریبار ریبه ری پیوسته ، مه ی خور به شوینی ساقی و مه ی دا نه گهری ، لیره دا شیعر نه بیته شیعی سووتاویک که نه لئی : ناو بکه ن به سهر نه م ئاگری دهروونه ما ، نه لئی : مه زراو کشته که م تینوو به تی و ناوم نه وی .. نه لئی : ساقی ! جامیک .. شهیدای ئوستادیکه زاناو توانای کات ، بولبوله و ویلی گوته ، مه ی خوازه و خاوه دن مه ی نی به ، لاوازه و دل سووتاوو ناکامله ، جیهانی نه و جیهانی ناسووته و په له کوتی به تی بو جیهانی مه له کووت ، جیهانی په روانه به و نه یه وی بسووتی !!

جا بو روون کردنه وه ی نه م باوه ره مان ئیسته پیکه وه سه ریگ نه کیشینه ناوی جیهانه پرئوف و ناواته که ی مهوله ویی نه مر ، تا بزاین له گوره پانی صوفی گهری دا خوزگه و ناواتی نه و چی به و چو نه و له به ردهستی پیری خوی دا شیخ عوسمان سیراجه ددین چو ن نه که ویته رازونیازو ، چی له و پیره ی نه وی ؟

له م پارچه هونراوه دا مهوله وی پاش پیشه کی به کی زور ئوستادانه گیانی خه لک و هی خوی به دانه ویله ییک لیک نه داته وه که نه بریت بو

ئاش . . جالە مورشیدی داوای « داناوئیک » ئەکات بۆ ئەو هی دانه کە ی
ئەم پالکو ساغ و پر بێت و ، دانه ی ئەم لای خوای گەورە بەر بەر بە
دانه کانی تر یووژەرد نەبێ ، جالە ئێ : ئە ی پیرە کە م !

حەیفەن تۆ میرا و سەر جۆ ی بادە بی
وہ مەرکەس وە قەد کە فاف دادە بی
من کشتەم یووژەرد هام فەردانم بۆ ،
هانەم یوو سیای هام دەردانم بۆ !
ئەر سەد کشتە کەم ئاخەر کارشەن
هەفتە کە ی ئاخەر تۆ وە هارشەن ،
سا هۆرکەر بابێ جۆ جۆ جۆگە ی مە ی
وہ سەر کشتەم دا پە ی پە ی پە ی پە ی
بە ئەکم ئینە خوان کە شێو دە گەرۆ
جێ ئاخەر وە داناوئێ وەرۆ

لێرە دا دووشت دەرنە کەوئ ، یە کەم تارادە یێ بە هەر مە نە بوونی
مەولەوی لە سلووکێ صۆفی بە تی داو ، هەر وە ها نە گە یشتن بەو پەری
ئاوات و ، دە سە داوئین بوونی مورشید بۆ گە یشتنە مراز .
ئە مەش هۆنراوہ یێکی بە سۆزو بە یێزتری مەولەوی بۆ شێخ
عوسمانی مورشیدی :-

شێخی دەوڵە مە نە بە هەر ی سەر مەدی !
یا گە ی حە قیقەت جیلوہ ی ئە حە مەدی !
جە شەو هەوار گە ی فە نا و بەردە !
بای هەردە ی بە قا یا تاغکە کەردە !

موتته صیف به وه صف شهئنی و صیفاتی ؟
 موشهرهف به فهیض تهجه لای ذاتی ؟ (۲)
 خهلیقهی صدای (آدن) شنهفته ؟
 بهتهد نه سارای نهطواری ههفته ! (۳)
 واسیطهی راگهی بهینی عیلم و عهین !
 صاحب جهناحین ! بهعنی : (ذی انورین) !
 پیری پاک جه گهرد خاکی ناسووتی ! (۴)
 مهز لگهی سهربهرز سهه مهله کووتی !
 دل وه نهوای بهزم جه بهرووت ناوا
 سیر اووی سهراو لاهووتی ماوا !
 جسمما لدینا ، روحا لدیه
 دائیرهی تهمام (منه ، الیه)
 بین تهلوین نه سای ته مکین دا مه کین !
 (روح الله روحه : آمین !)
 نامهی روچ نه فزای شیرینت یاوا
 دل وه مهردومهک دوو دینهش ساوا
 تووی دهروون وه نوور صهفا دا بهرداخ
 بووی ناشناییم دا نه رووی دهماخ
 ده رنگای حوققهی لال دانهت شکاوان
 جه رووی لوطفه وه نینهت فهرماوان :
 یا کافهز بریان ، یا مهلا مهردن ،
 یا خو عارتهن دووس وه یاد کهردن !

خەمگین مەنیشە ، خەم بەدەر وە باد ،
 فەلەك نەمازۆ كەس وە خاطر شاد .
 ئەووەل من كینان ، وچوودم جە كۆن ؟
 واچوون دۆسەنان ، شەرت قەبوولی تۆن
 ئەر وە بیگانە وەر خویشم زانی
 تۆ حەساوەنی وە هەرچیم وانی
 دووھەم : چون كەسێ كەدایی كیش بۆ .
 یادی تەواضوع خەصلەتی ویش بۆ .
 ئەو بارۆ نە دل تەواضوع كەردەن
 ھەر عادەتی ویش وەجیا ناوەردەن
 بەلام ھەر كەسێ شیخی مینالەن
 عادەت ئیستیفاو شیووش جەلالەن
 ئەر جار جارێ نام چوون منج بەرۆ
 (خرق العادە) ئی ظاہر مەكەرۆ
 ئەر راضیت وە یاد خەستەھی دلگیری
 یا شیخ ! تۆ دايم (نەقش) ی ضەمیری
 ج حاجەتەن دەس پەھی قەلەم بەروون
 یادم نەمەشی چەنیت یادكەر وون ؟
 پەھی كەسێ خاسەن نامەھی جە حوب كەیل
 تازە بسائۆ وضوو جە جۆی مەیل
 خو من ھەر جە زوو وە مەیلت مەستم
 ھەر جان فیداكەھی رۆكەھی (الست) م

شاری عیشق و خوښه ویستی دا مال و سامان و جیهانی ناسوتی بایه‌خی
 نی‌یه ، له یاسای صوّفی گهری‌دا ئهم پایه‌یه پایه‌ی « فه‌نای قه‌لبه » که
 پایه‌ییکی زۆر گه‌وره‌یه . . . ئه‌ویش ته‌نها له‌وه‌دا نی‌یه که من و تو نه‌مینی . .
 ئه‌وه به‌ته‌نها ئه‌بیته‌ فه‌نا ، به‌لام کاتی که ئه‌کړی : « من یی من روحم وه
 خزمه‌ت شاد بو » واته : من به یی ئه‌وه‌ی به‌جه‌ستم یم بو خزمه‌ت
 روحم خو‌ی به‌ته‌نها بتوانی به‌خزمه‌ت شاد یی ، ئه‌وه ئه‌بیته‌ فه‌نای قه‌لبه
 له‌م حاله‌ته‌دا ئه‌توانی له‌ریگای قه‌لبه‌وه بگاته خزمه‌تی مورشید .

هه‌روه‌ها یه‌کێ له‌ پایه‌ به‌رزه‌کانی مروّقا‌یه‌تی و صوّفی‌یا‌یه‌تی
 راسته‌قینه‌ی مه‌وله‌وی خو‌ به‌ که‌م زاینه‌و وه‌فاداری . . مه‌وله‌وی قه‌ت
 ئهم هه‌مووه‌ عیلمه‌ی نه‌بووه‌ته‌ هۆی له‌خو‌بایی‌بوونی له‌مه‌یدانی
 صوّفی‌یه‌تی‌دا . . وه‌کو له‌ پتیشه‌کی عه‌قیده‌که‌یا ئه‌کړی : لوطفی ئه‌بو‌او‌ه‌فا
 بوو یارمه‌تی‌دا م ئهم به‌رهمه‌م هاورده‌ده‌ست . ئه‌بو‌لو‌ه‌فایش شیخ
 عه‌بدو‌رره‌حمانی گوری شیخ سیراجه‌ددینه ، که له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا شاعیریکی
 به‌ده‌سه‌لاته‌ له‌ فارسی‌دا ، له‌ گۆره‌پانی ته‌سه‌ووف‌دا ده‌ستیکی یه‌ک‌جار
 بالای بووه‌ ، شیخی باوکی به‌تووسین ئی‌جازه‌ی ئیرشادی به‌وو به‌شیخ
 به‌هادینی برای داوه‌و زۆر ستایشی کردوون . . . وه‌مه‌وله‌وی یی‌دی
 که له‌مه‌یدانی صوّفی‌یه‌تی‌دا چاوی له‌ده‌ستی شیخ عه‌بدو‌رره‌حمان بوو یی ،
 بۆیه‌ ئه‌کړی یارمه‌تی‌مه‌نه‌ویی ئه‌و بوو من توانیم ئهم عه‌قیده‌یه‌م بنوسم .

پتو‌سته‌ بلیم ؟ شیخ (عبدالرحمان) شاعیریکی زۆر به‌ده‌سه‌لات
 بووه ، به‌لام داخه‌که‌م شیعه‌رکانی فارسین و ئه‌وه‌ی له‌م زمانه‌دا شاره‌زا
 یی ئه‌زانن پایه‌ی شاره‌زایی و شاعیری چه‌نده به‌رز بووه ؟! به‌تایه‌ت
 که‌ته‌نها سی‌و‌دوو سالی‌ش عومری کردووه‌و به‌ جوانی مردوووه‌و له‌ به‌غدا
 له‌ گۆرستانی گه‌یلانی‌دا ده‌فن کراوه .

مهولهوی له کتیبی (فهضيله) کهیشیدا نه فرموی : شیخی
 بههائه ددین نه مری پین کردم یۆ نووسینی ئەم کتیبه ، ئەمهش وه کو گوتمان
 هم وه فاداری به وه هم له خۆبایی نه بوونه و ، له هه مان کاتیش دا پیشان ده ری
 پین هاتنه به وهی که هیشتا پیوستی به مورشید ماوه و ، له و ری یازهدا
 خۆی به ئوستاد نازانج ، ههروه کوو له م شیعرانه شیا ده رته کهوئێ که
 پاش مهرگی شیخ سیرا جه ددین و له پاش نه وهی شیخ بههائه ددین بو وه ته
 جیگه داری ، مهولهوی بو وه ته موریدی نه و ذاته و دهروونی خۆی پین
 سپاردوه ، نهویش له م قه صیده دا به باشی ده رته کهوئێ که مهولهوی
 بۆی نووسیوه ، مهولهوی ئەم شیعرانهی به بۆنه ی گه رانه وهی شیخ
 بههائه ددینه وه له حه ج بۆی نووسیوه :-

نایینه ی کامل نازیزه که ی فهد !
 فیدای نامات بام سه فاییت ناوهر د
 خه یلین گهردی پات نه دیدم نوور پین
 یانه ی چه م ویران تهمام خابوور پین
 خاس بی ته شریف ت هم ناوهر ده وه
 گهردی پات وه ته ن ناوا گهر ده وه
 ساقی ! ئینه به زم وه صلی یارانه ن
 چه رخ یچ هه ر نه و چه رخ هه ر ده جارانه ن
 ده وری ده ر وه به زم وه پیا له وه
 ژهنگی دل وه زاخ مه ی به ما له وه
 جامی مان جه ده س تو هه م سه نه ده بو
 فرسه ته ن نه صیو نه ک نه مه نه ده بو

پین گومان نه مهولهوی به و عیلم و ریشی سپی به و صۆفی به تی به وه
 مه ی خۆر بو وه ، نه مورشیدیشی مه ی گیر ! مه ی مه یی خۆشه وستی و

زانباری ریکای خوداناسی بهو ، بهزم بهزمی صۆفی گهری . بهلام نه بی
نه وهش بزاین نه و جوړه پیاوانه وه نه بی به هر هیان و هر نه گرتی ، بهلام نه وان
به شوینی که مالی مه عنلهوی دا گهراون . . نهو که مالش دهستی کهم
کهس که وتوو .

هروه کو له کتیبی (ته صه ووف چی به) دا له بهشی لیکولینه وهی
مه حوی پای به زردا ده سنی شانم کردوو ، خهلیفه له گوره پانی
ته صه ووف دا چندین پای به هیه ، نه مانه خهلیفه ی مور شیده کانیا بون
که واته خاوهن پای به بهلام نه وان شهیدای که مان بون ، بویه سکالای
بی ده سه لاتی بان کردوو ، گوتمان نه وهی گه یشته نهو که مال ته نه ها
دهسته و دا وینی خواو پیغه مبه ر نه بی ئیر ده سه و دا وینی کهس نابی .

جا نه وه تا مه وله وی به شیخی به هائهددین نه لی :-

ساقی ! نه مه بهزمی وه صلی یارانه ، چه رخیش هر هه مان
چه رخه که ی جارانی زه مان ی باو کته ، بهلام تو ئیسته کراو یته ساقی ،
که واته ده وری بده ره وهو ژهنگی دل به زاخی مه ی پاکه ره وه ، واته :
زاخوی دل بده . (نه زاین مه به ست نه نه م دلّه گوشتینه بهو نه نهو
ژهنگه ناسراوهش) هه روا که له قورتان دا نه فه رموی : (کلا بل ران علی
قلوبهم ما کانوا یکسون) . رهین واته : ژهنگ .

جا نه لی : (جامیمان جه دهس تو هه م سه نده بو) . واته : با
هروه کو زور جار جامان له دهستی باوکت و هر گرتوو هه ره بهو جوړه ش
له دهستی تویش و هر گرین . . نه کا نه صیب نه مایی ، که وایی به هره ی
زوری له باوکی و هر گرتوو ، بهلام به داخه وه ته مه نی نه م مور شیده ی شی
هه کورت تر بوو له ته مه نی مه وله وی ، شیخ به هائهددین زووتر کوچی
دوایی کردو مه وله وی به جی هیشته .

مه وله وی له یوژگاری شیخی ضیانه ددینیش دا هه م ما بوو . . بهلام
به پیری و ناسازی !! . .

لیتره دا بو نمونه و بو ناسینی شیعی پی گه‌یشتوان ده‌س بو شیعی
 سو فی‌یه که رائه‌کیشین که خوی گه‌یشتوو ته‌ه و که‌مالی مه‌عنه‌وی به .
 تا به‌راوردیک له‌نیوانیان‌دا بکری . . ئه‌ویش حزره‌تی شیخ عومه‌ز
 ضیانه‌ددینه . . که‌ه و شیعرانه‌ی له‌حالیکی جه‌لالی مه‌عنه‌وی‌دا به
 شیوه‌ییتی کوتوپری فهرموه . . تا بزاین شیعی پی گه‌یشتوان چۆنه
 که‌ه فهرمی :-

فه‌قیه‌ی مه‌دره‌سه‌ی ته‌وحیدم ئه‌مرو
 فه‌ریدی دائیره‌ی ته‌فریدم ئه‌مرو
 ره‌زا نابم که‌ه ئه‌غیار بی‌نه‌ مه‌جلیس
 که‌ه چه‌وتانی قه‌ضای ته‌بعیدم ئه‌مرو
 نی‌به‌ بو‌ه و نیشانه‌ تا بناسری
 به‌ خوی من دافیعی ته‌ردیدم ئه‌مرو
 له‌ ته‌نزیه‌ا نی‌به‌ هیچکس ره‌فیقم
 چرای کاروانسه‌رای ته‌مجیدم ئه‌مرو
 چاؤن کا حممدی باقی عه‌بدی فانی
 به‌ عیصیان ماوه‌رای ته‌حمیدم ئه‌مرو
 عه‌لایق ده‌ردی بی‌ده‌رمانه‌ (فه‌وزی !)
 ره‌نیسی عه‌سکهری ته‌جریدم ئه‌مرو

ئه‌ی بزاین ئه‌و ئیددیعا‌یانه‌و . . ئه‌و له‌خوباس‌کردنه‌ زۆر گه‌ورده‌ن
 به‌تایه‌ت مه‌قامه‌کانی ته‌جریدو ته‌فریدو ته‌نزیه‌و ئه‌وانه‌ی شیخ عومه‌ز
 خۆی به‌ خاوه‌نیان‌ زانیوه‌ هه‌مووی هی‌ پاشی گه‌یشتنه‌ پایه‌ی (به‌ق‌ای
 پاش فه‌نا) ن که‌ه له‌ کتیبی ته‌سه‌وو فه‌که‌دا ئه‌وانه‌شم هه‌ر باس‌کردوو . .
 جا که‌سیگی زه‌گو شیخ عومه‌ر ئه‌گه‌ر به‌خۆدا نه‌به‌رمی و رانه‌بیشی قه‌ت

بهرامبهر بهو همووه مهلاچالدو گه وره پیاوانه‌ی روژگاری خو‌ی شتی‌وا
نافه رمی !

ئه‌و مورشیده پایه‌به‌رزه ئه‌لین : « نی‌یه بو ئه‌و نیشانه تا بناسری » ،
واته : خودا بچ‌وینه‌یه (لیس کمله شیء) ، به‌لام « به خو‌ی من دافیعی
تهدیدم ئه‌مرو » ، واته : ئه‌وه‌ی بیته لای من و بیته شاگردو موریدی
خوداناسیی من تهدیده‌که‌ی ده‌فع ئه‌که‌مو ئه‌ی‌گه‌یینه‌مه به‌قین ... واته :
له دل‌مراو‌که‌و دوودلی‌به‌وه ئه‌گاته باوهری ته‌واوو خودای بچ‌ ئه‌ناسینم .
هه‌روه‌ها له دیره شیعریکی قه‌صیده‌ییکیا ئه‌فه‌رمی :-

له مه‌یخانه‌ی حه‌قیقه‌ت بوومه ساقی مه‌جلیسی ره‌ندان
له حه‌لقه‌ی دائره‌ی عوششاق که به‌س جیگه‌م موعه‌للایه

به‌لی شیخ عومه‌ر هه‌ر ئه‌و ساقی‌به‌ته که مه‌وله‌وی و هزاران
عاشقی په‌رسوو‌تاوی‌تریش ده‌ربه‌ده‌ر به‌شوینیا ئه‌گه‌ریین و خو‌ی
فیدا ئه‌که‌ن .

مه‌وله‌وی پارچه شیعریکی پر له ورده‌کاری و هونه‌ری شیعری
نووسیه‌وه ته‌خزمه‌تی شیخ عومه‌ریش ، که له‌ویشا پيشانی ئه‌دات دل‌و
گیانی لای شیخ عومه‌ر ضیائه‌ددینه وه جگه ئه‌ویش که‌س بیری لای
مه‌وله‌وی نی‌یه ، که لام‌وايه جوان‌کاری‌به‌کانی ئه‌و قه‌صیده‌به ئه‌شکیتته‌وه
به‌سه‌ری صوفی‌به‌تی شیعه‌کاندا . له سه‌ره‌قادا ئه‌لین :-

جه من تا دووری ئه‌ر صه‌د فرسه‌نگ بو

ئه‌ر بو یازی بوو زوانم له‌نگ بو

به‌لام چیش که‌روو به‌لام هه‌م‌رازه‌ن

فه‌له‌ک که‌له‌چین چه‌نیم که‌چ بازه‌ن

کاری مه‌ینه‌ش ئیستیخوان کلوان

(ضیا) ی ده‌یده‌و دل مه‌گیره‌م تاوان ... تاد

واته :-

له من تا دووريت ئمر صد فرسنگ بين
گهر بين و رازى بم زمانم لهنگ بين
ببهلام چى بكم بهلام هاو رازه
فتهك كه لهك چن ، فتهك كه چ بازه
چه قوى مهينه تى ئيسكى شكان
(ضيا) ي ديدو دل ليم مهگره تاوان

له پاشان ئه لى :-

غهبرى تو ، نازيز ! لهم زه ماندا
كى گوزهر بكا بهم ويراندا ؟! تاد ...

بهم جوړه مهوله ويى وه فادار ، مهوله ويى خو به كه مزان ، مهوله ويى
صوفى ، مهوله ويى زانا ، مهوله ويى فارسى و سؤرانى و هورامى و
عمره بى زان ، مهوله ويى دانشمهندو مهلاچاك ، مهوله ويى شهيداي
سروشت ، مهوله ويى شاعرو مهجليس ئارا ، مهوله ويى ناكام و هئارو
كه بهش له پاره و سرمايه ي دنيايى ، مهوله ويى كام پره وار دهولمه مند له
زانبارى و ئهدب و ئيسك سوووكى و خوشه ويستى دا . . ماوه ي چمن
سائيك ، وه كو پروانه ي تكي شهيداي رووناكى ، له همركوئى يزوسكه ي
ئاگريك و تروسكه ي چراييك و رووناكى بهكى معنه وي ياتى ئهدى
هه لى ئه كوتايه سه رى و ، تا په ل و پوى نه سووتايين دهس بهردار نه ئه بوو ،
وه كو ههنگ له همركوئى گولئى ، جواني بين ، سه وزه و ئاوئى ، هاره ي
به فراوئى ، شنه ي شه مائى بهاتايين به لامارى بو ئه بردو ، تا بوئى نه كرا به
زمانى شيعر هه ستى خوئى ده ر ئه بى . . به هزه ي له و جوانى و تام و مزه يه
ئه برد . . بهلام ئايا گهر دشى چه پ گهر دو خولى گهر دوون قهت گوئى له م

ناوات و خوزگه و ئۆف و ئاخه .. له م شینه یان له و شادی یانه ههیه !!؟
 ئه و تا تهرمه که ی مهوله ویشی دایه بهر بۆ گورستانی (سه رشاته) و
 گۆری کرد .. بهلام گه و ره پیاویکی وه کو مهولهوی قهت نامری .. ئه وهی
 خزمه تی به زانیاری و به زمانی خۆی کرد ، ئه وهی شهیدای جوانی و چاکی و
 پاکی بوو ، به لێ تهرمه که ی له دلی خاکایه ، بهلام یادی له دلی
 خه لکایه ، له دلی خوینه واران و هونه رمه ندان و دلپاکاندا یه .. ئه و تا
 ئه مرۆش پاش سه دو هه شت سال له مردنی و له پاش به خاک بوونی ئه و
 له شه لاوازه ی ، ئه و تا جاریکی تریش مهولهوی له ناوماندا یه و ،
 ئه درهوشیته وه و ، تیشک ئه داته وه و ، دلی دل داران ئه هه ژینی و
 خوینه واران پال پتوه ئه نیت و دل گه رمیان ئه کات بۆ ئه وهی گه و ره پیاوانیان
 له بیر نه چنه وه و .. ئه لێ : ئه ی خوینه واری کورد ؛ گه لی تویش
 خوینه واری زۆر بوون ، گه و ره پیاوی زۆر بوون ، ئه وه گونا نه ی به ئه گه ر
 به م زمانه ی ئه مرۆ نه یان نووسی بی ، چونکه له و رۆژانه دا ئه وان بوون
 نووسین به م زمانه با و نه بووه .. بهلام هونه ر ئه وه ته رۆله کوردیک بتوانی
 شیعری عه ره بی و فارسی جۆری بلێ و بنوسی له خاوه ن زمان چاکتر ،
 به لکو له وانیش ، ئه وهی دانشمه ند نه ی ، بۆی ساخ نه کریته وه ! .

ئه وهش بزاین ئه و زمانی هه ورامی به ش که مهولهوی له م پایه ی
 به رزه دا شیعری پێ گوتوه و زمانی زکماکی نه بووه که چی ئه و تا هه ورامی به
 زاناکانیش له گه ل ئه و هه سا که خوینه واره و شاعیرن به سته م بۆیان ساغ
 ئه کریته وه !! .

ره وانت شاد ئه ی هه لۆی به رزه فری ئاسمانی ئه دب ! ئه ی په روانه ی
 په رسووتاوی صوفی گه ری و عیشقی خوابی ! ئه ی هه نگ ! ئه ی په یوله ی
 شهیدای سروشت ! ئه ی زانو دانای گه و ره ! ئه ی (مهولهوی) !

پهراویزه کان :

(۱) له کاتی بهستنی ئهم کۆرهدا ئهم (شـهـرحی عهـقیدهـی
مهـرضیـیه) یه تازه خهـریـک بوو ئهـکهـوته نامهـخانهـکانهـوه .

(۲) شهـئـی : واته : فیعلی له کردهوهی خۆی وهک ئیرشاد ، تهعلیم .
ذاتیـش واته : فیعلی هـیـی خۆی بـیـن وهک زانین ، توانین .

(۳) ئهـطـواری ههـفته : نهـسهـر باوهـری فریدالدینی عطار ئهـمانهـن :
وادی الطلـب ، وادی العشق ، وادی المعرفه ، وادی الاستفـار ، وادی
التوحید ، وادی الحیره ، وادی الفقر والقنی .

جهـلالهـددینی رۆمی لهـمهـبارهـوه ئهـئـی :

هفت شهر عشق را عطار گشت

ما هنوز اندر خم یک کوچه ایم

لهـسهـر باوهـری نهـقـشبهـندی یهـکانیش ئهـبنهـ ده مهـقام که ئهـمانهـن :
تهـوبه ، ئینابه ، زوهد ، قهـناعهـت ، وهـرع ، سهـبر ، شوکر ، تهـوهـککول ،
تهـسلیـم ، رهـضا . یان ئهـئـیین : لهـ ریبازی نهـقـشیدا بیست دائیره یان
بیست قۆناغی پیشکهوتن لهـ سواووکهدا ههـیه . بهـ دائیرهـی ئیمکان
دهـسی بـیـن ئهـکاتو ، بهـ لاتهـعین دواپی دیت : ئیمکان ، ویلایهـتی صوغرا ،
کوبرا ، عولیا ، کهـمالاتی نوبوهـت .

(۴) چوار رهـگهـزه سـروشتیـیه که — المنـاصـر الطـبیعیـه الاربعه .

(۵) ئهـمه فهـنای قهـلبه که مهـقامیـکی زۆر گهـورهـیه .

مهولهوی و عه قیده گانی

فاتح عبدالکریم

دانیشتوو بهر پیره کان !

له سهر مهولهوی نووسین و قسه لئ کردنی به شپوه بیکی شایانی
وهها « کالاه قهد بالایی » شتیکی ئاسان نی به و گهلئ مهرجی نهوی که
به ته واری له ئیمه دانی به .

من بهش به حالی خۆم به راستی ئه بلیتم هی ئهم مهیدانه نیم .
ئه گهرچی دلنیام له دواروژا ، دوور یئ یا نزیک ، بهر ه بیکی له نه ته وه کهمان
دیته یووی کار که ههقی حهقداران ئهدات و جیگای شایانی گهوره پیاوانی
نه ته وه کهمی دیاری ئه کات و ، هه ر یه که به قهد ئه وه ندهی هه ل بگری و به پیتی
ئه و یوژو چهر خه ی گهوره کهمی تیا ژیا وه و به قهد ئه وه ندهی خزمهتی
نه ته وه کهمی و مرۆقابهتی کردوو ئه نرخینی و هه چی لئ ناشکینی .

ئا ئهم ههولانه پیش که له م سهرده مه دا ئه درین و ئهم کۆرو
یاد کردنه وانه که ناوه ناوه لیره و لهوی بهر یا ئه کترین به بهراورد له گه
سه ره تایی ئهم سه ده مه دا به لگهی ئه وه ن که له دراپوژا قسه کهم دیته دی ،
دباره ئه مانه ی ئیستایش کاریکن له میژو و دا جیگای خویان ئه که نه وه
پتوسته ریزیان لئ بگرین و به کاری یئ سوودیان نه دهینه قه له م .

مهولهوی گهوره شاعریکی هه لکه و توو و خاوه نی زمانیکی کوردی
ئیتجگار پاراو بووه ، له قه صیده گانیا به سروشتیا هه لده اوه ، به بالای

گهرمیان و کویستانیا خویندووه ، له شيعرهکانيا وینه‌ی بزووتووی لووتکه و شاخ و شهتاو و سهراو و گولو و گولزاري گرتووه . . هیزی تافی جوانی و بی‌هیزی پیری و تالی و دژواری و دوری له دوست و برادر برانو شیرینی و خوشی به‌یه‌ک گه‌یشتنیانی له جوانترین تابلوی شیعری دا نه‌خشاندووه .

تیکرایش پیاویکی گۆشه‌گیر و دور له خه‌ک نه‌بووه‌و له‌ناو کۆمه‌له‌که‌یا ژباوه و ناگاداری حه‌ق و ناحه‌قی بووه‌و ، ئەم ناگاداری‌یه‌یشی له هه‌ندی له شیعره‌کانیا ره‌نگی داوه‌ته‌وه .

مه‌وله‌وی زاناییکی ئایینی هه‌لکه‌وتوو بووه‌و خوینده‌واریکی زۆر زیره‌ک و به‌ده‌سه‌له‌ت بووه .

سه‌ره‌رای ئەمانه هه‌موو مه‌وله‌وی صۆفی بووه‌و رییازی نه‌قشبه‌ندی گرتووه‌ته‌به‌ر ، که بی‌گومان سه‌ره‌تای رییازه‌که له کوردستانا زۆر به‌تین بووه‌و ئەوانه‌ی رییان‌لی‌که‌وتووه چاک له‌گه‌لیا تیه‌ه‌لچوون ، ئەو‌یش موریدی خوالی‌خۆشبوو شیخ عوتمان سیراجه‌ددین بووه‌که به‌کیک بووه له خه‌لیفه هه‌ره پێشووه‌کانی مه‌ولانا خالیدی شاره‌زووری که رییازی نه‌قشی هینایه کوردستان .

مه‌ولانا له ۱۱۹۳ - ۱۲۴۲ ، سیراجه‌ددین له ۱۱۹۵ - ۱۲۸۳ ، مه‌وله‌وی له ۱۲۲۱ - ۱۳۰۰ ی کۆچی دا ژباوه .

جا مه‌وله‌وی به‌کی ئاوا گه‌وره و بالاده‌سیت نه‌بی ئیمه‌ چۆن بتوانین هه‌قی بده‌ین و له‌سه‌ری بنووسین ؟ توانای که‌م و کوری ئیمه‌ و باسی فره‌لقی ئەم شاعیره زانا صۆفی به‌که‌ی له کیشی به‌ک‌دان !؟

له مه‌وله‌وی دوان به‌ شیوه‌ییکی ته‌واو پێوستی به‌ لیکۆلینه‌وه‌یه له لایه‌نی ئەده‌بو و زانایی و رۆشنیری و صۆفی‌به‌تی ئەوو ژبانی ئەو ده‌زوبه‌ره‌ی تیا‌یا ژباوه و چه‌شنی ئەده‌بی باوی سه‌رده‌م .

لیدوانیتی که له شیعو دیوانه‌کی یا باسی ته‌سه‌وه‌فه‌کی و
پتوه‌ندی له‌گه‌ل بنه‌ماله نه‌قشی‌به‌کانی هه‌ورامانا ، یا له فه‌سه‌فه‌وه
بیروباوه‌ری و له زاناییتی ئابینی ، کار مه‌یسه‌ر ناکات .

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که له هیچ چاکتره‌و تو‌زقالتی یووناکا له
تاریکی‌به‌کی سه‌سه‌را پر او باستره‌و نه‌م ره‌نجهی که به‌ره‌ی ئه‌مرو ئه‌یدا
یووناکا‌به‌که بو کاری له‌مه چاکتری نه‌م بابته‌ی به‌ره‌ داها‌تووه‌کان .

من که به‌ریز ماموستا نه‌ریمان له ده‌زگای رو‌شنبیری و بلاو کردنه‌وه‌ی
کوردی‌به‌وه ته‌له‌فوونی بو کردم بو ئه‌وه‌ی شتی له‌سه‌ه‌ر عه‌قیده
مه‌رضی‌به‌کی مه‌وله‌وی بنووسم بو ئه‌م کوره‌ پیرۆزه ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا
وه‌ک و تم پیاوی نه‌م مه‌یدانه‌ نیم ، نه‌متوانی داوا‌ک‌هی بده‌مه‌ داواوه ،
به‌تایبه‌تی وا بو نزیکه‌ی چوار سال ئه‌چین سه‌روم خه‌ریکی ئاماده‌کردنی
شه‌رحه‌کی ئه‌م عه‌قیده‌یه‌م که باوکم لێی کردووه‌و دوو سالیشه‌ له‌گه‌ل
حه‌مه‌ی براما خه‌ریکی چاپینی و ، گیان گه‌یشه‌ کر نه‌لو و تمان تا له (۲۰) ی
مانگی پیشوودا ته‌واومان کرد .

به‌لێ من داوا ئه‌وه‌یان لێ کردم شتی ده‌رباره‌ی مه‌وله‌وی و عه‌قیده
مه‌رضی‌به‌کی بنووسم ، به‌لام من به‌هۆی ئه‌و ئاشنایه‌تی‌به‌ی له‌م ماوه‌دا
له‌گه‌ل عه‌قیده‌که‌و ده‌رووشتیا په‌یدام کردبوو و ام به‌ باش زانی و تاره
که‌م و کووره‌که‌م ده‌رباره‌ی مه‌وله‌وی و عه‌قیده‌کانی بچ ، واته‌ : عه‌قیده
مه‌رضی‌به‌ کوردی‌به‌ک‌هی و (فضیله) عه‌ره‌بی‌به‌ک‌هی و (فوایح) ه
فارسی‌به‌ک‌هی ، چونکه وه‌ک له‌مه‌وپاش عه‌رزتان ئه‌که‌م پتوه‌ندی‌به‌کی
ئێچگار زور له‌نیوان ئه‌م سنج کتێبه‌یدا هه‌یه‌و بچ یه‌ک نایانکرێ و ناوه‌روکی
هه‌موویان عه‌قیده‌ی ئیسلام و زانیاریی که‌لامه .

جا با یتیمه سهر باسی عه قینه مرضی به کھی ، زمانی ، بابته تی ،
ژماره ی به یته کانی ، هوی دانانی ، سالی ددس پین کردن و سالی
لین بوونه وهی و ناوانانی :

وهك ئەزانن کتیبه که به زمانی کوردی سۆرانی بهو شیوهی تایبه تی
ناوچهی تاوگۆزی گرتووه ته خۆی و شیوهی باوی ئەو سهرده مهی
سلیمانیش کاری تپ کردووه . بابته که ی بیروباوهری ئایینی ئیسلام و
زانباری که لامه ، له گه ل هه ندی له بیروباوهری حوکه ماو ره ددو به ده لی
راو بو چوونی هه ندی له فیرقه کانی ئیسلام وهك موخته زیله و جه بری به ،
ئهمانه هه موو بیجگه له بیروباوهری ته سه ووف به تایبه تی له به شی ئیمان
به قه ضاو قه ده رو باسی ئەوه که (ئینسان) کرده وه کانی خۆی دروست
ئەکا یا خودا . جارو باریش به نیهانی هیماییک بو بیری (وحده الوجود)
ئەکات .

سالی (۱۲۸۰) ی کۆچی دهستی به دانانی کردووهو ، سالی
(۱۲۸۱) لین بووه ته وه .

وهك له سه ره تا کانی کتیبه که به وه ده ره ئەه کوهی مه وله وی له سه ره
ته شجیع کردنی خوالین خوشبوو شیخ عه بدو ره حمانی کوری
خوالین خوشبوو شیخ عثمان سیرا جه ددین ئەم کتیبه ی داناو . ئەبولوه فا
هه م پیرزاده و هه م شاعیر و دوستانه هاومه شره بی مه وله وی بووه . ئەوه ته
مه وله وی خۆی له باسی ئیمانی ئیستیدلالیدا ده لیت :

رۆتبه ی ئیستیدلال وه ختن هاته بهین

با وه قه د طاقت نه قلیکی بکهین

له ئەنفاسی پاک ئەئیممه ی ئەعلام

له گرووی ئەشرف طائفه ی کهلام

گولچنم جاري جاري ، خوشهين
 برسيم له هه رلا تيرم توشهين
 مووريگم ساكين سه يقهت خانهين
 ده كيشم له هه خه رمه ن دانهين
 له دووي نه نفاسم (ولا سيما)
 نه نفاسي نه نفوس قودسي نه وليا
 له پاشا ده فهرموي .

خه تقم زه حمهت دا ، بووگم بين نه ده ب
 با بهس بين ، چا كه بيته سه مه طلب
 هي مه ته تي نه بولو هه فا وه فاي كرد
 نه م خه مه ته تي به به من جي ناورد
 وه رنه من و عيلم بهم گراني به ؟!
 فه همي بيچاره بهم نه زاني به ؟!
 خاطر له ته عين مه بده فهراموش
 له سه داي ته شخيص خاتيمه بين گوش
 عه صري قووله قوول خه م له گه رده لولول
 دل دوور له مه دلوول ، مه حمه بهت عه جوول
 وتي : بو ته عين په كت ناكه وي
 (فيض رحمان بوي و مه بدا دوي)
 ته عيني مه بده به گو بته دا چوو
 خاتيمه بيچ بز ان وه ختي (فارغ) بوو
 دل له م موژده به عيجزي چوو له بير
 له مه قصووده دا هاته وه ته قري .

نه بولوه نای پیرزادهی هیزی داو ته به رو موزدهی پین داوه که نیسته
 دهس پین بکهو خوا مهیلی له سر پین به سالتی تهواری ته که یت : حهرفه کانی
 (فیض رحمان بوی و مبدأ دوی) به نووسینی کون و حسابی ته بجهد
 ده که نه (۱۲۸۰) ی کوچی که مهولهوی دهستی به دانانی کتیبه که ی
 کردوه . ههروه ها حهرفه کانی (فارغ) یش ده که نه (۱۲۸۱) ی کوچی
 که له دانانی کتیبه که ی بووه ته وه .

ژماره ی به یته کانی ئەم عه قیده یه یش ، به و جوره که له په راویزی
 شه رجه که یا به دریزی باس کردوه ، (۲۴۴۱) به یته و ئەمه یش له
 دوا به یتی عه قیده که خویدا ده رنه که وئ که ئە کیت :

نزاع بریاوه ده گهل خاصو عام

(صح العقیده وتم الکلام)

حهرفه کانی ئەم به یته بیجگه (دگل) ده که نه (۲۴۴۱) . برای
 به ریز بابه علی ی کوری خوالی خو شبوو ماموستا شیخ عومه ری قه ره داخی
 له کتیبه که یدا که ناوی « هه کبژارده یه که له (عه قیده مه رضی به) ی
 مهولهوی » به ئە کیت : ته نها (صح العقیده وتم الکلام) میژووی
 این بوونه وه به له دانانی کتیبه که ، واته : حهرفه کانی (صح العقیده .. الخ)
 به حسابی ته بجهد (۱۲۸۱) ن .

ئەهی کتیبه که چون ناو را : (عه قیده مه رضی به) ؟ مهولهوی که
 له کتیبه که ی بوته وه ناویکی تایبه تی این نه ناوه ، ته نانه ت له پایانی نوسخه
 ده ستنوو سه که ی خویا ته نها ئەمه ی نووسیوه : (تمت بحمد الله بخط
 ناظمها المعدوم عبدالرحیم الحسینی عفا الله عنه وعن جميع المؤمنین) .

له پایانی ئەو نوسخه ده ستنوو سه یش که سالی (۱۲۸۱) ی کوچی
 بو خوالی خو شبوو نه بولوه فا نو سرا وه ته وه و ئیمه له کاره که مانا زور
 پشتمان پین به ستووه ته نها (عه قیده مهولهوی) نو سرا وه .

بهلام پاش نهو پایانه مهولهوی به خهتی خوئی له پهراویزا (۸)
بهیتی عه ره بی دهر باره ی ناوانانه که ی نووسیوه ، به کهم بهیتی ئه مه یه :

(رساله جامعه المسائل)

(یحبها قلب ذوی الفضائل)

له بهیتی شه شه میشدا ئه لئی :

(سس میتها عقیده مرضیه)

(لدی جناب سید البریه)

به کورتی مهولهوی ئه فهرموئی :

که کتیبه کهم دانا هزره تی پیرم شیخ عثمان سیرا جه ددین خه بهری
پتدام که به خهوینین یا به که شفا به خزمه تی پیغه مبه ر گه یشتوووه و ئه م
کتیبه ی پیش کهش کردوووه ، ئه ویش فهرموویه تی :-

ئهم نامه یه بو ئیمه نیراوه و ئیمه لئی رازین . که ئهمم له شیخ
بیست ناومنا (عه قیده ی مرضیه) واته : عه قیده یئیکه هزره تی
پیغه مبه ر لئی رازی به .

ئهم که شفه و ئهم جو ره بیننه ئه لایهن مورشیده وه صوفی به کان به
شتیکی عه جایه بی نازان . مهولهوی له عه قیده کانیاو له دیوانه که یشیدا
جار جار وا نو قمی دهر یای ته صه ووف ئه بین به ته واوی خوئی خوئی له
دهست دهر ئه چن .

شایانی باسه له سالی ته وا بوونی ئهم کتیبه دا شیخی سیرا جه ددین
به سه ر زیندوو بووه ، جه نابی باو کم له بهرگی دووی (یادی مهردان) دا
ئه لئی : شیخ له سالی دوایی ژبانیا ئیفلیج بووه و هه ر به و نه خووشی به
سالی (۱۲۸۳) ی هیجری کوچی دوایی کردوووه .

وا تیکرا سیراجه ددینی باوک و نه بولوه فای کور هر به ک به جورئ ،
وهک مهوله وی خوی نه فهرموی ، به شیان له کتیه که دا هه بووه ، به کن به
ته شجیع و به کن به نرخ بۆ دانان که بووه ته هوی ناوانه که ی .

یخ گومان ههردوو حاله که : هاندان بۆ دانان و به خزمهت پیغه مبه
که یاندنی دانراو و ناولینانی و هها جوان بۆ صوفی به کی دل زیندووی قالی
عیشقی گیانی وهک مهوله وی ی (مهعدووم) ی (نه موختاری)
(نه لاموختار) ، نه پیری له مهیدانا نه هیلئ و نه ناتوانایی ، مهوله وی
خوی نه لیت :

« دل له م مؤژده به عیجزی چوو له بیر

له مه قصوو ددها هاته وه ته قریر »

نه مه سهبارمت به عه قیده مه رضی به که .

(فضیله) عه ره بی به که یشی بریتیه له (۲۰۳۱) بهیت ، وهک

مهوله وی له دوادوایی به که یدا نه فهرموی :

اشعارها جاءت طباق (الغرض)

اشعاره شاف لكل المرض

حرفه کانی (الغرض) به حیسابی نه بجهد (۲۰۳۱) ن . هه ره له پیش

نه مه یشدا میژووی ته و او بوونه که ی نووسیه وه نه فهرموی : .

قلت لمن تاریخ ذاک اما

فی (عرفه) مع (دمع) عین تما

(عرفه) نه گهر نوقطه ییک که وهک دلۆبی فرمیسکی چاوه بچیتیه

سه ره عهینه که ی ده بیته (عرفه) نه میش به حیسابی نه بجهد (۱۲۸۵) ۴۵

واته : پاش وه فاتی سراج الدین به دوو سال .

له باسی هوی دانانی نم (فضیله) به شدا له سه ره تادا وه صفتیکی
جوانی به هائه ددینی پرزاده ی نه کات و به چی نشینی به ریژی سیراجه ددینی
دائه نیت و ، نه کیت :

به هائه ددین داوای لی کردم نم کتیه شیعه به ونمموه . نه میش
داوای لی بووردنی لی نه کات و به جوانترین شیوه باسی بی هیزی خوی
نه کات ، به لام به هائه ددین هر قناعت ناکات تا دوا بی ناچاری نه کات
دهست بداته به رو کتیه که دابنچ ، نه وه ته نه لی :

وصیة المستخلف المجد
شیخ الهدی نور الوری محمد
امرنی بنظمها وحالی
تفالت عن حسن الامثال

بیر له کومه له به ییتکا زور به جوانی باسی وه زعی ناله باری خوی
نه کات تا دوا بی نه کیت :-

ابی سوی الدر ، فالتزمتها
جمعتها ، رتبتها ، نظمتها
لقد جید العرب الاتراب
ابکار افکار اولی الالباب

نم داوا کردنی به هائه ددینه ییش له سهر داوا کردنی سیراجه ددین
بووه پیش وه فاتی ، نه وه تا مهوله وی خوی ، که خمریکه له کتیه که
بیته وه ، نه کیت :-

بنظمننا له هذه العقائد
نثرا لما فيها من الفوائد
فزت بهذا الكرم النبیل
بالتفات حضرة النبی لی

از شیخنا قطب الزمان امرا ،

مطابقا لامر سید الوری

هر له پوراویزی (قطب الزمان) دا مهولهوی خوی معنای
لی داوه تهوه که مه بهس له قوطبی زه مانه خوالی خوشبوو شیخی
سیراجه ددینه .

وهک پیش که می وتم مهولهوی نم فضیله بهی له (۱۲۸۵) ی
کوچیدا ته و او کردوه ، واته پاش وه فاتی سیراجه ددین به دوو سال ،
خویشی نه لی که سیراجه ددینی پیری نمری پی کردوه نم عه قیده به
دابنج و به هانددینیش هر له سر نه و بنه رته داوای لی کردوه دابنجی ! .

بو روشن کردنه وهی شته که ، به جو ری له گه ل باری صوفی به تی به که ی
مهولهوی دا بگونجی ، باو کم له لاپره (۸۱۳) ی وه سیله کهیدا که شهر حی
نم فضیله به به نوسویه : یوون کردنه وهی نم شته بهم جو ری به :

خوالی خوشبوو مهولهوی پیش دانانی نم فضیله به واته : سالی
(۱۲۸۱) عه قیده کوردی به که ی ته و او کردوه و نه و کاته سیراجه ددین له
حیاتا بووه ، مهولهوی کتیه به که ی داوه تی و تکای لی کردوه به که شف
پیش که شی حه زره تی پیغه مبری بکات (د.خ) . نه ویش ، واته
سیراجه ددین ، بی دلی نه کردوه و به که شف کتیه به که ی پیش که شی مه قامی
پیغه مبر کردوه ، نه ویش (د.خ) رازی بووه له عه قیده کوردی به که ی ،
نمری فرمووه که به عه ره بیش شتی و دابنجی ، چونکه بو خه لک
به سووده . دیاره شیخی به هانددینیش ناگای لهم که یو به ی نه بووه
پاش وه فاتی باو کی شته که ی تازه کردوه ته و او داوای له مهولهوی کردوه
نمره که به جی پینی ، نه و بوو نه ویش فضیله که ی دانا .

لیره دا ته رجهمه ی قسه که ی باو کم ته و او بوو .

من ئەلئيم : مهولهوى بهوشهوه نهوستاوه ، بهلكو سالى (۱۲۸۶)
كتيئيكى هر لهم بابتهيشى به فارسى داناوه كه ناوى (فوايح) ه .

دانىستووه بهريزهكان !

مهولهوى و سیراجهددين پيرو ووريد بوون ، زياد لهوئيش مهولهوى
پتوهندي دلسوزى لهگهل هر چوار كوره كه يا ههيووه بهتايهتى لهگهل
بههائهدينه كه پاش مردنى باوكى بيچگه دوستايهتى پتوهندي
صوفى بهتيشى لهگهليا ههيووه . نهبولوه فايش دوستو ئهديبو
هاومه شره بى بووه .

سهبرى لاپهريه (۵۸۱) ي عقيده مرضى بهكه بكن كه
دهرباره يان چى ئەلئيم ؟

هو الشيخ ، هم ولده الابرار

هو الشيخ ، هم نجله الاحرار

سهركردهى ئەصحاب باوهفاو صفا

بهكنى (بوالبها) ، بهكنى (بوالوفا)

دهشى چى بلخ له وهصفيان كهس

موحهمهدى خولق ، رهحمانى نهفمس

بهكنى ئاينهى فاروقىي عومهر

بهكنى حهقيقهت ئەحمهدى سى بهر

مه بهسى له (ابوالبها) شىخى بههائهدينه و ، له (ابو الوفا)
حاجى شىخ عهبدووررهحمانه و ، ئاينهى فاروقىي عومهر شىخى
ضيائددينه و ، مه بهسى له (ئەحمهدى سى بهر) شىخ ئەحمهده .

ئا لهوكاتهدا كه ئيم مهدهخى كردوون ، واته سالى (۱۲۸۰ -
۱۲۸۱) ي كوچى مهولهوى عومرى (۶۰) سال بووه . بههائهدين عومرى

(۲۹) بووه ، نه بولو هفا عومری (۲۸) بووه ، ضیائهددین تمهنی (۲۶)
بووه . شیخ نه محمد که له هه موویان بچوو کتر بووه له تمهنی (۱۵)
سالیدا بووه . کهچی مهولهوی به یخ گوی دانه تمهمن به و جوړه مه دحیان
ده کت که بیستان . خو له (فضیله) که دا مه دحیکی ئیجگار جوان و
پر مه عنای به هائهددینی کردووه . پروانه لاپیره (۲۸ - ۲۹) ی « الوسیله
فی شرح الفضیله » .

که واته بو مهولهوی شتیکی سهیر نی به که (عه قیده مهرضی به) که ی
بو نه بولو هفاو (فضیله) که یشی بو به هائهددین داناوه .

(فوائیح) ه که ی ، که نه ویش هدر له بابته عه قیده ی نیسلامی به ،
سالی (۱۲۸۶) ی کوچی دایناوه و دک خو ی ده فهرمو ی :

شم التاريخ اذ یبدی تمامه

عزیز طبیه مسک ختامه

حرفه کانی نیوه ی دووه می هم به یته به حسابی نه بجهد (۱۲۸۶) ه
که سالی ته و او کردنیه تی .

بو ژماره ی به یته کانی و ناوه که شنی نه فهرمو ی :-

حساب از (دسته گلها) بود مفهوم

بنام وی (فوائیح) گشت معلوم

حرفه کانی (دسته گلها) به حسابی نه بجهد (۵۲۶) ن که
ژماره ی به یته کانیه تی . که ژماره ی شیعه کانی له چند دهسته گولیکدا
یخ نه و ناوه که یش نه یخ (فوائیح) یخ که یخ و بهرامه ی خو شه .

له یه ک دوو شوینی هم فه وایحدا ناوی نه محمد هاتووه ، به لام
هیچیان بو نهوه ناشی بگریته به لکه له سه ره نهوه ی که مهولهوی کتیبه که ی
بو شیخ نه محمد دانا یخ . . من بهش به حالی خو م شتیگم ده ست

نه که وتوووه ئه مه بگه یه ئه . . به لام ئه به تهمامی شیخ ئه حمهد به م کتیبه و
بهراویز لێ کردنی و معنای قوول ئیدانه وهی شیعه کانی ، که له وردی و
ته سه وفدا ته کی به مهوله وهی مه لچنیوه ، به بێ ژیر کاسه ی نازانم . . .
ئه گهرچی له سالی (۱۲۸۶) دا که ئه م کتیبه ی داناوه شیخ ئه حمهد
(۲۰) سالان بووه .

هه رچۆن بێ من به دووری نازانم پتوه ندی به کی تابه تی له به ینی ئه م
کتیبه و شیخ ئه حمهدا هه یی .

هه رچۆن بێ ئه م (عه قیده مه رضی به) کوردی به سه رچاوه و کلیلی
دوو کتیبه که ی تریه تی چ له لایه ن ناوه رۆک و چ له لایه ن هۆی داناوه .

هه ره ها مه وله وهی هه روه ک غه زه له کانی کوردین له عه قیده کانیشیا
کوردی به که ی پیش که وتوووه ، دوایی ده ستی داوه ته عه ره بی و فارسی به که .

مه وله وهی له هه ندی شوینا له شیعی (عه قیده مه رضی به) که ی
هیناوه ، کوردی یا عه ره بی ، له گه ل که من ده سکاری کیشی دا له
(فضیله) که یا به کاری هیناوه . بۆ نموونه :

له (عه قیده مه رضی به) که یا له باسی خه لقه ی سیه م حه زره تی
عوثماندا (ر.خ) ئه لێ :-

كان للقا النبي خميصا

لذا ما خلع ذاك القميصا

حتى لقي النبي سعيدا

ذا مرتبة اسنى شهيدا

له (فضیله) که بشیدا ئه لێ :-

كان لرؤية النبي خميصا

لاجل ذا ما خلع القميصا

حتى اذا لقيه سعيدا

ذا رتبة عالية شهيدا

له باسی خلیفه‌ی چوارهم ئیمامی عه‌لی‌دا (ر.خ) له (عه‌قیده
مه‌رضی‌به) که‌یا نه‌لین :-

بابی مه‌دینه‌ی عولومی هودا

قالیعی بابی خه‌بهری عیدا

له (فه‌ضیله) که‌بیشیا نه‌لین :

باب مدینه‌ی العلوم واله‌دی

وقالعب خبیر الصندی

به‌راستی وشه‌ کوردی یا عه‌ره‌بی هه‌ویریش بچ نه‌ه‌نده‌ ئاسان نایه
به‌ده‌سته‌وه که به‌ ده‌ستی مه‌وه‌ئوی به‌وه‌ دیت و یاری بی نه‌کات !
دانیشه‌تووه به‌ریشه‌کان !

نه‌وه‌ی مه‌وله‌وی مه‌زن کردوویه ، واته : کتیب دانانی بۆ
خوالجی خو‌ش‌بووان شیخی به‌هائه‌ددبن یا شیخ عه‌بدویره‌حمان شتیکی
که‌سه‌نه‌کرده‌و سه‌یر نی‌به ، سه‌دان سال پیش نه‌وو تا سه‌رده‌می نه‌وو
دوای نه‌ویش زۆر له‌ کتیب دانهران که‌ کتیب‌کیان داناوه‌ کردوویه‌انه‌ته
دیاری ده‌رگای میرو وه‌زیرو پیرو له‌ دیباچه‌ی کتیبه‌کانیاندا به‌شانازی به‌وه
نووسه‌ویانه‌وه نه‌که‌ ته‌نها نه‌وه‌ به‌لکو هه‌فتا پشته‌ی میره‌کانیانیش کردووه‌ته
که‌وره‌وه‌ وه‌جاخ‌زاده !

مه‌وله‌وی صۆفی به‌ هه‌زی پیر یا پیرزاده‌کانی خۆی کتیبی داناوه
که‌ پتوه‌ندی به‌کی گیانی له‌ که‌لیانا هه‌به‌روه‌وه ، پتکه‌وه‌ه‌ش چه‌شی نه‌ده‌بی‌بان
هه‌به‌وه‌وه‌ پتکه‌وه‌ه‌ش مریدی باوکی ئه‌وان و مه‌وله‌وی مامۆستای ئه‌مان
بووه‌وه‌ هه‌موو له‌و بۆته‌دا قال بوون .

ئیتیر له‌ جیهانی ته‌سه‌وه‌وفدا ئه‌وه‌یان زۆر گرنگ نی‌به‌ که‌ مه‌وله‌وی
ئه‌وان به‌عومرتی بووه‌وه . . .

خۆ ئەم وەك فێردهوسی نەكردوو (شانامە) بۆ پارە دا بنێو
لەپاشانا لەسەر پارە ، مائی پارە كاول بێ ، لەگەڵ شادا تێكچێو توندی
بەندیخانە بكۆی !

ئەم بەپیتی بیروباوەری خۆی و بۆ هاومەشرەبی خۆی رەنجی داوو
خۆبشی ون نەكردوو . .

كۆرە هی وا هەبوو لە كاری وەهایی دا بەراوە بێ خۆی ون كردوو
لە سەربازی نادیار نادیارتر بوو ، ئەو نی یە جەلالەددینی رۆمی نەمر
(کلیات) یكی هەزاران شیعی ، شیعی نایاب و بەكاکل و ئاودار ، بۆ
شەمسێ تەبزی پیری داناو و ناوی ئەوی لەسەرە ؟!

پرو مریدی وا نەبێ بۆچی باشە ؟

دانیشتوو بەرێزەكان !

مەولەوی بلیمەت لە سالانی (۱۲۲۱ - ۱۳۰۰) ی كۆچی دا ژباوە ،
نزیکە ۷۹ - ۸۰ سال تەمەنی كردوو . . لەو ئەچ هەر لە سەرەتای
لاوی بەو پێوەندی لەگەڵ رییازی نەقشبنندی دا پەیدا كۆردی . .

لە ماوەی (۱۲۸۰ - ۱۲۸۶) دا ئەم سێ كتیبه نایابە داناو . بە
هەرسێکیانەو (۴۹۹۸) بەیتن . ئەمانە بەرەمی (۶) سالی بوون ،
ئەگەر بلیین هەمووی سالیەكان خەریکی داناو و پاكئوس كۆردنەو بوو ،
كە ئەمەش لە سواری قەریحە و دەستەلاتی بالادەستی مەولەوی بەو
دوورە ، من دانیام كە ئەم سێ كتیبه وەختی كە میان بردوو .

بێجگە ئەمانە ئەو بۆ مەولەوی بێنیتەو دیوانەكە بەتی ، كە
باوكم و حەمی برام - ئەگەرچی ناوی حەمە نە كتیبه كەدا نەهاتوو -
ئامادەیان كۆردو سالی ۱۹۶۱ بەچاپیان كەیان ، لەگەڵ هەندێ قەصیدە
كە جاروبارو لەم لاو لەولا ئەدۆزینەو بە هی ئو ئەدرینە قەلەم (۱) .

تۆ بلیتی تهنها ئەمه بهرهمی (٦٥) سال عومری شاعیریکی گه وره ی
وهك مهولهوی بی ، كه (١٥) سالی تهمهنی منالی له (٨٠) سالی عومری
دهرکهین و بلیین ههتا ئهوی هیچی نه نووسیوه .

من به دنیایی بهوه ئه بلییم مهولهوی بهکی سوتای عیشق كه
له ماوهی (٦) سالا له وهزری پایزی عومری پرۆزیا توانییتی ناوا
بهناسانی ئەم بهرهمه نایابانه دابنئ ، هه رگیز ناچیتته عه قله وه بهرهمی
(٦٥) سالی تری هه ر ئه وه بیج كه باسم کرد .

هه ر خوا ئه زانی چه ند گه وه هری نایابی تری بووه كه بهرده ل بهردو
ئازو گوژیرو کویره وه ری و خانوو کتیبخانه سوتان و ژیا نه دواکه وتوه که ی
ولاته که ی و نیشتمانه له ئاوه دانی بهوه دووره که ی و ، دوورنه که وتنه وه ی
خۆی له زیدو ماوا ی و بهر تیشک نه که وتنی بوونه ته هۆی ون بوونیان . .
دیسان هه ر خوا ئه زانی ئه گه ر ئه ویش وهك پایه بهرز مه ولانا خالیدی
به ناوبانگ بکه وتایه ته شوینیکی ئاوه دانه وه چی ئه بوو بهرهمی
چۆن ئه بوو ؟

هه رچۆن بی مشتت نمرونه ی خهرواریکه و بمانه وی و نه مانه وی
مهولهوی به کیکه له شاعیر و زاناو هه ره هه لکه وتوووه کانی نه ته وه که مان و
له سه رمانه شانازی پتیه بکه ین .

تهنبا بهك پرسیار هه به له میشکما گینگل ئه خوات و زۆر جار بیری
لین ئه که مه وه و ئه کتیم :-

مهولهوی که هاوچه رخی (نالی) و (سالم) و (مه حوی) بووه ،
له گه ل ئه و ته مه نه دا که ژیاوه بۆ هیج پتیه ندی به کی دیار نی به له گه لیاندا ؟
خۆ ئه گه ر بلیین نالی و سالم صۆفی مه شره ب نه بوون و ئه وی
(صۆفی) یش دانووله ی له گه لیاندا نه کولاره ، خۆ خوالین خوشبوو

(مهجوى) شاعريكى بالآدهست و صؤفى بهكى تهواو بووهو ، پتوهندى به
گيانى به كهيشيان به يهك بنهمالكه وه بووه ، ههردوو كيان سه ر به شىخى
به هائهدين بوون . ئهى بؤ هىچ پتوهندى بهك تهنانهت هى نؤابهتى
له ئارادا نى به ؟

زؤر ئاشكرايه مهولهوى له عه ره بى و فارسى دا له مانه سه رامه دتر
نه بوويچ كه متهر نه بووه ، زمانه كوردى بهكى زؤر ره وانيشى هه بووه
به تا بتهتى هى ناوچه كهى خؤى . .

له راستيدا ورده كارى به كانى وشه ئارابى وهك جيناس و طبياق و نهم
شتهانه لاي مهولهوى وهك ئاو خوار دنه وه ئاسان بوون .

هه ر بؤ نمونه ، كه عوزر خواهى بؤ به هائهدين ئه كاتو ئه كى ناتوانم
كتيب دانيم ، سهبرى كه ن چى ئه كى ؟ :

لادنى وزد نوى خلانى

انقص ظهر السر ما خلانى

كان ابو بلاى اللبابا

فكلما عنى ذب آبا . .

مم سدى ولحمة البنية

ذا الضعف تلكم قوة البلية

تحرقنى ، تفركنى ، تصفينى

كاننى الفريك تشتهينى

فضحوتى غشيتها عشيتى

ترددت فى مشيتى مشيتى

به پیره کان !

سهرم نیشانندن ، داوای لی بووردنتان لی نه کم . له گیانی مهوله ویی
ریتس نکا نه کم رکه نه گهر **لهم نساندا یا له بیکرای** په نجه کهما له گهل
باوکما له ناماده کردنی شهرحی (عه قیده مهرضی به) که یا هه له یخ یا
قسه ییکی زیادم کردیخ لیم بیووری ، هه رچیم وتبی به نیازیکی خاوینه وه
بووه بو خزمه تی که له پووری نه ته وه کم بووه ، به بهرز کردنه وه و
حقی پیدانو له پیناوی زیاتر ناساندنی مهوله ویی مهزندا بووه .

همووتان لیم بیوورن .

دل خوشو سهر بهرز بن .

(۱) له ناو مهلاو فقیی ناو چهی هه له بجه و شاره زوورا باوه
مهوله ویی عه قیده یه کی کوردی کورتیشی هه یه . برامان شیخ محمد علی
قهره داغیش عه قیده یه کی ۲۰ لاپه رهی بی به ناوی (عه قیده ی
مهوله ویی) یه وه له چاپ داوه سهره تاکه ی نه مه یه (ئیمان باوه ره با لیت
نه شیوی) ، به لام نه م (ئیمان باوه ره . . .) یه له ناو خه لکا باو بوو
و نه یشیان نهوت هیی مهوله ویی به . من باسی نه نه و عه قیده کوردی یه و
نه عه قیده له چاپ دراوه که ی شیخ علیم له وتاره کهما نه کرد چونکه بوم
ساغ نه بوه ته وه مهوله ویی عه قیده یه کی بچوو کی هه بی و نه و عه قیده یه ش
(ئیمان باوه ره . . .) یخ .

— فاتح —

گهشتیك به ناسوی خه یالی مهولهوی دا

محمد امین حبیب

مهولهوی ناوی (عبدالرحیم) د ، له ناو خه لکاندا به مهولهوی و ، له شیعردا به نازناوی (مهعدوم) ، وهیا (مهعدومی) به ناوبانگه ، له شوینه شاخاوی به کانی ناوچهی کوردستانی (تاوگوز) له سالانی بیسته کانی سدهی دوازدهی کوچیدا له دایک بووه ، له (۱۳۰۰) ی کوچی مالاوایی له ژبان کردووه ، له گورستانی نه سحابه له دامینی دئی (سهرشاته) ی خواروو له سهر زئی سیروان جهسته بن گهرده که ی به خاک سپیردراوه . به ره گهز ده چیتته وه سهر زانای به ناوبانگ له ناسمانی کورده واریدا مهلا (ابو بکر) ی موصه نئیف .

نهم به ره وه ره ، نهم هونه رمنده له ناو کو مه لگه به کی نه خوینده وارو دوور له شارستانی و نه زانین دا ژیاوه ، نازانم چون نهم هه لکه وتووه ، نهم لیو پاراوه له وره قهن و وشکه دیم و کوورده دا پهیدا بووه ؟

« الله يعلم حیث یجعل رسالته » صدق الله العظیم .

نهم بلیمه ته له گهل نه وده دا که بوی لواوه له سهر خواستی میره کانی نهم ده لانی کوردستانی ئیران و ، ههروه ها له لایهن پادشاکانی بنه مالمی قاجاری به وه بانگیان کردووه که جی وشوینی خوی به جی بهیلی و شوین و شوینهواری پر له ژبانی خویش و کامهرانی یان بو ناماده کردووه که به مسوگه ری به ژبانیکی به خته وه ری ژبانی تیدا به ریتته سهر ، نهمیش له گهل

ههژاری و دهستکورتی و نه داراییدا ، ولاته که ی خۆی و ره شو و روو ته که ی
 ده و رو به ی به چی نه هیتتوو ، به ژبانی ساده به گوزهرانی پر له تالوو
 کوله مهرگی قه ناعه تی کردوو ، به بی جیاوازی و له خۆبایی بوون به
 خهبات و تیکۆشانی رۆحی و کومه لایه تی له گه لیاندا ژباوه ، « سلام علیه
 یوم ولد و یوم یموت و یوم یبعث حیا » .

مهولهوی بلیمهت و هه لکه وتوو به ناوی خهرمان لۆخی و ، خۆشه چینی
 زانسته وه رووی کردۆته ناوچه ناوه دانه کانی کوردستانی ئهرده لان و بابان ،
 له کۆتایی گه شسته کهیداو ، له پاش ته و او کردنی پله ی خۆیندنی ئه و
 سه رده مه ، دتی چروستانه ی نه ورۆئی کردوو به هه وارگه و شوینی
 ده رس و تنه وه . لیره دا له پاش چند سالیگ بووه به داوی (تصوف) وه
 شیخی سیراجه ددینی کردوو به رابه رو وینمای خۆی ، لیره دا و له م
 رییازهدا ئینقیلابیکی رۆحی و ، وه رگه رانیکی گیانی رووده کاته ژبانی و ،
 ئه وه نده ی تر له دنیا دوور ده که ویتته وه .

پایسه ی زانیاری مهولهوی

مهولهوی راده ی عیلمی و پایه ی زانستی زۆر زۆر بهرزو ، له
 سنوور به ده ر به چیژو به کیش و ره سا بووه ، وه ک ئاشکرایه و به ره مه کانی
 گه واهی ده دن به په نجه ئیشاره تی بۆ کراوه . قه له م و زبانی زۆر پاراو
 به برشت ، توانیویه تی هه موو جۆره گری کۆیره یه کی ژبان بکاته وه و ، له
 ئازاوه و هه راو هوریا خه لک رزگار بکا ، له ناو زاناکانی ئه و سه رده مه دا
 ئه گه ر مه سه له یه کی عیلمی رووی داییت بۆ نه هیتستی نا کۆکی و په ی بردن
 به راستی و کۆتایی هینان به کیشه که په نجه بۆ مه ولهوی دریژ کراوه ،
 توانیویه تی باری راستی بخاته روو ، وه هه ردوو لایهن - لایه نی حه ق و
 لایه نی ناحق - بی ده نگ بکات . قسه و فتوای خه تمی که لام و (حجه) ی
 سه رده می خۆی بووه .

ئەو جەننى دوودلىرى گومان نى بە كە لە عىلمى كەلام و نەلسە فەدا
دەستىكى بالاو درىزى بوو ، كىتەبە كانى وەك بەرچاۋ دەكەون بەلگەن بۆ
چەسپاندنى ئەم رايەمان .

ئىبداعى مەولەوى

مەولەوى بە دوو شىئو شىئو ھەلبەستى داناو . بەشىك لە
شىئەركانى لە ۋەلامى دۆستانى و ھاورى يانيدا وتوونى ، ئەمەش ديارە
بەرزى و نزمى يان دەگەرپتەو ۋە بەرزى و نزمى ئەو كە سانەى كە
شىئەركانى بۆ ناردوون ، زوربەيان نەرووى ناوەرۆك و مەھموونەو
ئاسايىن و ئىبداع و داھىنانيان تىدا بەدى ناكرىت ، پىئەمبەر دروودى
خوای لەسەر بى دەفەرموئى : « كلم الناس على قدر عقولهم » ، بەلام
لەوانەى كە نامەى شىئەرى بۆ ناردوون ، وەك ئەحمەد بەگى كۆماسى و
شىخ ئازىزى جانەو رەبى . . شىئەركانى لەوپەرى جوانيدان .

بەلام ھۆنراۋە كانى تىرى ، ئەوانەى كە بۆ مستەوا بەرزەكانى
ناردوون ، ئەوانەى كە بە ھاندانىكى دەروونى خۆرى دايرپۆئون ھىمى
جوانكارى و ھونەرى يان پىئو ديارە ، لەوپەرى سەفای فىكرى و تىزى و
مەوداى سەخاى زېھنيدان ، جوانى و شەنگى و پىرووزى خەملا ندونى و ،
دېمەن و روخسارى سىجراوى پىك دەھىنن و ، دل و دەروونى ئەدەب
پىش ئەدبەكان دەخەنە جونبوش و سەما ، ئەم دەروونى يانەى لەرووى
ھونەرو و پىئو دەتوانىن شانازى يان پىئو بگەين ، دەشتوانىن
بەربەرە كانى ئەدەبى ولاتانى دوورو تىزىگان بى بگەين ، ھەموو ئىبداع و
تازەن و ، دەنگ و ئاۋازى موسىقاى كوردەۋارى يان پىئو بە ، ھەموو
رەنگدانەۋى سروشت و دېمەنە شەنگەكانى كوردستان .

سهری پارچه هه ببهسته که ی بکه که له سهر سه رچاوه ی زه تم
وتوو یه تی که سه ره تاکه ی به م به یته ده س پین ده کات :

وه هارهن ، سه یرهن ، سه وزه ی دیاران نم که وته دیده شی چون شه و بیداران

هروه ها سه یری (بهرزان هیلال تار . . .) بکه و ، له پاشان برۆ
سه یری نه و چامانه ی بکه که له به هاران و هاوینان و زستاناندا وتوونی .
جیهانی شیمری مهوله وی جیهانیکی یان و پۆرو فراوانه ، جیهانیکه
پر نه فسوون و سیراوی ، سه یری هر قه صیده به کی بکه یته به تایهت
نه وانه یان که به ئیلهام و ئیحای دهرونی خۆ به وه دای رشتوون و «
عه ناصیره کانی چهند وشه به کی ئاسایی و خۆمالین ، ده یانکات به رایهل و
پۆی چینی تهونی خه یاله که ی و ، له پر ، توحفه به کی نایاب پیکدین و
ده یانخاته بهر چاوو ده یان ره نگینی ، تابلۆ به کی قه شهنگی بی وینه یان لی
دروست ده کات و ده یان نرخینی ، جوانی به ده میانه وه پین ده که نی و ،
ئه ده ب و سروشت شانازی یان پیومه ده کات ، خه یاله که ی ده بینی زۆر
ناسک و وردو پر له ئیبداع و داهینانه و ، جوانی تیا یاندا پهنگی
خواردۆ ته وه ، پیره میرد واته نی : « وهک ئاوی حه یات له توئی میدادا » .

ئافهرین مهوله وی ، هه ی صد ههزار ئافهرین ! تۆی پهروه رده ی
شاخ و شیوی دوور له ئاوه دانی و شارستانیتی و ، له ناو به ره به کی رووتی
نه زانداو له ژیا نیکی پر کویره وه ریدا له کوئی و چوون ئه م خه یاله
ئه فسووناوی و یاخی و پر له ئیبداعهت هینا به دی و کردت به خسل و
زیرو به خه ی ئه ده بت پین رازانده وه !! .

با منی مردووی پر له کویره وه ریی و که ساس و دل بریندار روچی
پاک ی پین که ردی زیندووت داچله کینم ، کویره وه ریی به کانی ژبانی
ئه م روژه مت بده م به گویدا و نه هیتم له گویره که شتدا به نارامی و هتنبایی

بژیت ، قوربان ! گهوره ! رابهری ریتی دلداری و کساسیم ، نهی ههتا
 ماوم نه تپه رستم و کورنو وشت بو نه بهم ، نه م جیهانهی که تو لیتی
 ئاوا بویت و ، گوشهی نه لحد سهرای سهنگت کرد به نشینگهی ههتا
 ههتاییت ، ئیستا که شهونم و شنهی سهوزو له رهی گه لای نه ونه مامان ،
 هاژهی به فراوی کویستانه کان که حیکایه تی فرمیتسکه به خور و ژاوه که ی
 تو یان ده کرد ، نهو گولالانهی که بو دل مه لالان و ماندووانی ریگا خیمه یان
 هه لئه داو سیبهریان بو نه کردن ، نهو ناسکه چاو ره شانهی که له توونی
 دهروونی تودا تارو تهره ده بوون ، نهو سروشتهی که سهرده میک ئیلهامی
 شیرو خه یالی تو بوو ، نهو روومه تهی که له ژیر سیامالته وه وه کو
 مانگ له ژیر هه وری سیاوه گوشه ی نه کیشا ، نه کهس هه یه بو یان
 بروانی ، نه ری یوار هه یه بو نیان بکات ، نه جیلوهی به هارو نه رهنگی
 زهوارو نه خشپه و فره ی پوری که وو ، نه یووی سپی ژیر ده واری
 زهش ، دنیا به کی چۆل و هۆل و کپ و بیده نگ ، نه تو دیاری و نه یاران .

گویم لیه له گۆره که ته وه نه م شیعرانه ده ده ی به گویمدا :

مهشئین چین چین چنور ، له کاوان

توخوا ماتهم به هاژهی به فراوان !

چنور له کاوان نهو نه بی بو چی ؟

هاژهی به فراوان نهو نه بی بو چی ؟

نهسیم ! بهس هه لکه به کوساراندا

بهس گه لا به ره به دیاراندا

شنهی نهو به مرزه نهو نه بی بو چی ؟

له مرزه ی صد ته مرزه نهو نه بی بو چی ؟

به صدای خوشی دل خوش مزاقان

نه له مرزی ئیتر که له ره وه له تاقان

خال خاسان بی (ئان) هەر بار به ئیو بن

هیتلانهی دلان با هەر به شیبو بن

ئهو (ئانه) بۆ دل ئهو نهیج بۆ چی ؟

ئهو لانه بۆ دل ئهو نهیج بۆ چی ؟

قسهی جوانی مهولهوی و خهیاکی ناسک و فراونی له ههموو گوشه و
ناوه روکی چامه کانیه وه جیلوه ده که و له زهوی به نماوی به به پسته دا
سه هه که ده ن ، به صفا و به شهنگی ده شتی دل ئهرازی نه وه .

دیسانه وه گویم لیه له گوشه نی گوره ناسکه که ته وه ئه م ناوازه
ناوازه به به گویمدا ده دهی .

ناسک ئامادهی فه صلی به هاران

شیرین ئارایش هه رده و کوساران

گول چون رووی نازیز نه زاکه ت پو شا

به فرا و وه که سه یلی دیدهی من جوشا

ئهروانن گولان له پیتی دهر به ندان

بۆ به کندی وینهی ئاره زو و مه ندان

چ خاس خاس ئه شنی له ئیواراندا

سهوزه به رووی خاکه جهرگهی یاراندا

ها ، له رزه ی وه جندی دله ی پاکیان

دیاره له شنهی سهوزه ی خاکیان

به دل چون له شنهی مهزه ی مهی تیرن

سهیر به توتی بهرگن چون رانه بو تیرن !؟

ئهم گوشه خوشتر نییه هیج شویتنی

ساقی گیان ! ئامان خومار شکیننی

ههسته به یانه دل تازه حاوه

شنه ی پیتی کاوه ، گوشه ی سهراوه

سهوزه ی رووی خاکی پاکی یاران زور

کردمان به فهرشی بهزمی جوراوجور

ناخو سهوزه ی مهش له کام ههردی بی

به فهرشی کوری کام هاودهردی بی

به هار خۆی به جوان ترین شیوه ناماده بووه ، شه پۆلی جوانی پهنگی
بیتدا خواردوتهوه ، ههردان و کویستانان به شیرین ترین نارایش خۆیان
خهملاندوهو خۆیان نرخاندوهو ، وهك بلیتی ده یانهوی راوی دلی دلداران
بکهنو ، بیان کهن به داوی عشقهوه ، گول وهك رووی نازیزه کهی
مهولهوی جل و پۆشاکی نهزاکهتی پۆشیوه ، به فراوانی به هاریش وهك
لافاوی فرمیسیکی مهولهوی جۆشاوه و ریک و رهوان بی لیک بچران
دهرپۆیته خوارئ . له پیتی دهر بهنده کاندای گولآسهکان وهك دهرده داران
به تاسهوه سهیری په کتری نه کهن ، نازو عیشوهو نهزاکهت به په کدی
ده فرۆشن . له م وه صفو پیا به آلدانه ئه فسو و ناوی په وه ده گۆیزیتسهوه
بۆ جیلوه گایه کی دلرفین ترو ، بۆ نارامگهی بهزمی مه یخواران که به توئی
یهك کراسهوه له شاری خامۆشاندا رانه بوئین ، سهیری سهوزه ی رووی
خاکی پاکی کوری یاران بکه چون له ئیواراندا به نه سیمی نهزم ده که ونه
شنه شنو که رویشکه کردن ، شنه شنو سهوزه ی سهه گوره کانیا
له بهرئه وه په که دله پاکه کانیا له زیره وه خهریکی ره عشه وه چلن ،
ئمهش ئاشکرا و روونه له شنه شتی سهوزه ی سهه گوره کانیا .

مهولهوی جیکا کهی لا په سه ندو دلگرو سازگاره ، له بهرئه وه داوا
نه کا له ساقی که باده ی بیداری بداتی ، بۆئه وه ی سهه خوش بیو ، به
باشترین شیوه بچیتته ناخیه وهو تیی بگات .

به پیتی شاره زایی من مهولهوی به کم کهسه که باده و مہی کردین
به نساب و کهرسهی بیداری .

بروانه چون له گوشه به کوه بالندهی خه یالی ده فری بیو
گوشه به کی تر ، وه چون کوشک و تهلاره ده سترده کی خوی
ده رازینیتته وه ، دهیکا به دیکوری بینای وینه پر نه قش و نیگاره کی و
قه صیده کی بیج توار ده کا .

مهولهوی جگه له ئیداعی خه یال و معنا هر وه ها به شیوه به کی تری
لایه نی له فظی به وه ئیداعی به دی هیناوه ، وه که له قه صیده به کی
دل ته زیندا که به بونهی مردنی کوریکیه وه وتوویه تی . له م قه صیده به دا
به شیوه به کی ناسایی شیعه که کی نه نووسج ، به لام له ناوه راستی
اقه صیده کهیدا وه که ده بیینی له پر قافیه کی تیک ده چیت و ده لیت :

مه نهم مه کهردی گرانمن دهر دم

نهر شیویا بو قافیهی فهر دم

فهر یاد جه شورهی نهرز چارهی من

هر سهوزهی موارد من نادیاره ن

داد جه هه وای شووم به دستارهی من

هر نه موگولاتهی من نه پیواره ن

یا وه لوه لهی ده ف شا ده رویش ! جوشی

به و صدای ریشهی دل ناسناوه

یا جوش سهمتور (مطرب) ! خروشی

چه نی نهی دوو فهر د حهرت مهعناوه

به ل سهوز بیو تو م ناره زووه کی دل

های چه مه ! ده خیل شهوی ، شهونمی

بەل ڕوو بنماتۆ ئەو نازک نەوگول
دەمە ! نەسیمی ، وادەى سوب دەمی

گوئى گری نازیز ! سەیرکە چۆن قافی بەکەى تێکچوووە و تێهەلکیشى
کردوو بەو شیۆه یەى کە دەبینى .

ئەم جۆرە بابەتە لە کوردەواریدا بە پیتی ئاگاداریى من نەبووە ،
کەس نەى ووتوووە ، بۆ یەکەمین جار لە قەلەمى مەولەوی بەرە دەکەوتتە
بازاری ئەدەبەرە . لە دەستنووسىکى نەجمەددین مەلادا هەر لەم
قەسیدەبەرە لەبارەى ئەم تێهەلکیشەرە دەتیت :-

هیشتا تێهەلکیش نەبووە لە دنیا

مەولەوی شیعری سننى داھینا

بەلام نازانم وشەى (سننى یا سوننە) مەعناى چى بە (*) ؟

مەولەوی توانیۆبەتێ لە رێچکەى شیعری ستوونى لایداو شیۆه یەکى
تازە بێتیتە کایەرە وەك :

وەسەن ئەى مەخسەل دەور دێبەى مەست

ئەى ئاماو لسا صد قەزا پێشەن

ئارەزووت دل بى هەوەل جارت بەرد

هەنئى گیانەکەم ! مەطلبەت چێشەن ؟

مەولەوی لە قەسیدەبەرەى دە بەتیدا کە بەم دوو بەیتە کوتایى

بێ دینى و دەلێن :

بالاخانەى چەم دیوانەکەى تۆ

بانەناو وە گل ئاسانەکەى تۆ

تکەشى عاجز کەرد خەیاالت تێشەن

نازیز ! بۆ جارى پا بنیه پێشەن

(*) نازانین نەجمەددین مەلا وشەکەى چۆن نووسىووە ، بەلام

وشەکە لاتینى بەو (سۆنیت) ە - م.م.ک .

واته بالاخانهای چاری شهیدا کت که همیشه دلگهی وهیا
چاوه کهی دیوه خان و نشینگهی تویه ، به گلی بهر ئاستانه کت سواغ
دراوه ، همیشه به سه ریا دهرویشیت و به هردوو بیت ده تکوتایه وه ،
نیستا بی تویی پیوه دیاره ، واته نهو بالاخانیه تک تک فرمیتک و ناوی
لی دهرژی ، خیالگهی له چاوما شپرزوه شیوانلوه ، سا نازیزم !
وهره به هردوو بیت سه ربانی چاوه کانم بکوتهره وه با دلویه نه کاو
وینه کت له چاوه کانما همیشه به ساغی بمینیتته وه .

جوانی و ئیداعی نهم دوو بهیته و وردی معنایان و خیالی ناسکیان
کاریان کردوته سه فرهاد میرزای قاجاری که ئه دییتیکی پایه باند
بووه ، له هه مان کاتدا فرمان ره وای کوردستانی ئیران بووه ، بهم دوو
بهیته مهوله وی به میری شاعیران ددها له قهله مو ، هه جارێ که
دییتی به (شاعیری بالاخانهای چه م) ناوی بردووه .

قازی شیخ محهمهدی خال له نالی دهر وندا نهم رووداوه
باس ده کا ، وه هه ره له کتیبه دا چند شیعریک دیتته وه که به لای نه وه وه
ئیداعه .

خوینهری خوشه ویت ! با بیین قه صیده به کی نالی و قه صیده به کی
مهوله وی که ههردو کیان له یهک بابه تدا و تراون بهراورد بکه بن بو نه وه ی
بزاین خیالی ناسک و بوچوونی رده ن و خۆمالی له کامیاندای زیاتر
دهرده که ویت ، نهمه ده قی چامه که ی نالی به که ئه فرمویت :-

گهرمی و تهری به هاره که بشکو کوزایه وه
پشکوی گولاته شین به نهسیم بوو گه شایه وه
لاله که مه جهریکه به با خوش و گهش ده بی
ناوی که پر خهلووزه به شه بنم گه شایه وه

گولزاري وا ، که هرچی ده ميکي بوو پيکهنی
 غونچهی گمشا ، که یعنی گری دل گرایه ره
 فهصلی که هر له فرفی به شهر تا ره گی شه جهر
 وشکی به غیری صوفی بو عاسای نه مایه وه
 لهم فهیضی نووره هرچی که وا ناره مردوره
 بهم نه فخی صوره هرچی که خاکه زیایه وه
 هنجیری نهوشکوفه که پر بوو له شیری صاف
 طیفلی عینهب شکوفه یی کردو رشایه وه
 دایه ی زه مین که حامیلی نه بنایی مه حشره
 هر توویکی تیا که نه مانعت بوو دایه وه
 سونبول له بهر رو عوونه تی شمشادی تازه دا
 هاتو به تعنو دهوره به سه ریا شکایه وه
 خضرا ده لیبی زه مینه به چین و خه تابه وه
 غمرا ده لیبی سه مایه به شمس و سوهایه وه
 (برد العجوز) هیکی که نه بوو به غیری بهرد
 دنیا نهمه چ رهنگه ؟ چ بیبیکه دایه وه !
 غیری تهری یی عیشقی حرارت نوما ، نهما
 به فریش له سهر دو گهرمی خه جالعت توایه وه
 هر چاوه یی که وشکو عه قیمی بلندی به
 وهک طبعی من به نهظمی خوشی نهغه زایه وه
 صافو رهوانو نهرمه وه کوو زه مزه مو فورات
 نهک رهنگی نیله یعنی که هاتو گرایه وه

صوفی ریایه خه لوه تی بینی به هاری کرد
 هاته دهری نه سایه بی چایهر حمسایه وه
 (نالی) به داوه شعره ده قیفی خه یالی شیعر
 بو ئه و کسه ی که شاعیره صد داوی نایه وه
 ئه مهش چامه که ی مه وله وی که وه ک نالی به به هاردا هه لی داوه :
 وه هارهن ، سهیره ن سهوزه ی دیناران
 نم که وته دیدهش چون شه و بیناران
 په ی دله ی مانیای دهر وون مه لالان
 سسایه به سته وه خیمه ی گولالان
 بو ی به خه ی سه حهر په ی ده ماخ دل
 مانق وه نهمیم جیب جهمین گول
 چون دیوانه ی شور نازیز نه سهردا
 شه تاو سهر هورگرت وه دهشتو دهردا
 توولانی چون هیجر خاتر پر دهردان
 رهوان وینه ی وه صل گهردهن بی گهردان
 های جه شنوی وهش روح نه فرای کاوان
 نای جه شاخه ی تاف ساف سهر اوان
 نه ک چون تاف چه م پر ئه سرین چه رخ
 (بارک الله) چه رخ ! هه ی ئا فهرین چه رخ
 چه نی جه ههستی ویت ته واسایت
 چه نی جوش عشق مه جنوون ئاسایت
 بدیه چون هوردان وه نامو نه نگنا
 بی به روا منو ویش وه رووی سه نگنا

های ! ساقی ! هه لای سهرمایه ی خامی
 نهمدۆم وه دهمس رای نهنگو نامی
 باومره وهش وهش ساده ی هه ی به ی که ی
 تاف قه لوه زه ی ساف شیشه ی مه ی
 مهوجش بنچینه م بدۆ وه هه مئا
 ههستیم دۆ وه بهرد ههرد عهده مئا

نهمش دهقی قه صیده که ی مهولهوی بوو ، که له به هارداو له
 سه رچاوه ی زه لیم وتوویه تی ، له م پارچه هه لبه سته بدا خه یاله ناسکه که ی
 مهولهوی له سه رچاوه یه کی سافو گه شو ره وانوه شه پۆل شه پۆل
 به گور پرشنگ ده هاویتی و به سه ر رووی سروشته ره نگینه که ی دۆلی
 زه لندا بلاوده ییته وه ، دیمه نیکی یه وینه و به یکه ریکی گیان به خشی
 سحرایی یه ده به خشیته و ، ده ی ره نگینیته و به شیوه ی بوو کیکی
 دلرفین و هۆش ره وین ده که ویته به رچاوو خۆی ده نوینی .

به لیم کات کاتی به هاره و ، جوانی و ئازادی خۆی ئارایش داوه ،
 سه وزه ی دهشت و چیاکان و دۆل و شیوه کان نم که وتۆته چاویان و ، شه ونم
 تیایاندا پهنگی خوار دۆته وه ، ههروهک ئه و دلداران هه که له دووری
 خۆشه ویسته کانیان شه ونخوونی ده کیشن و ئاهو هه نسکی نیوه شه و
 هه لده دن ، واته له م کاته دا که کاتی ده رکه وتنی ئومید و ئاواته و ، کاتی
 وه صل و به یه ک گه یشتنه ، سه وزه و گوللان و ده سته ی دلداران
 شه ویتاران ، هه ربه که یان بو ئه نجامیک و ئاکامیک تایهت چاویان
 پر بووه له شه ونم و له ئه سرین ، ئه م کاته کاتی سه ره لدانی ئاواته ، بو یه
 گولانو هه لاله و هیرۆ له دهشت و چیاکاندا به و پیری جوانی و دلداری به وه
 چادریان هه لداوه ، بو ئه وه ی ماندووانی رینگای عه شق و دلداری له
 سیبه ریاندا به سه یینه وه .

کاته که ی کاتی هه لهاتنی ئاوات و ئومێده ، بۆیه بۆنی عهیری به خه ی
 سه هر بۆ بزواندن و فه ره ح به خشی ده ماخی دل نه شو به ییت به نه سیمی
 سنگ و به رۆکی نازداری گول روومه ته وه ، نه جا دیمه نیتکی تری به هار
 دینیتته پیتشه وه ده کیت : ئازیز ! بڕوانه چۆن شه تاوان و تافگه و به فراوان
 وه کو دیوانه ی سه ر پر له عه شق و نه لله ی پر له شوډ به ره و ده شته کان
 سه ر هه لده گرن ، له ریکای پیتچا و پیتچی دریزو توولانی که وه ک توولانی
 هیه جرائی دل پر له خاران ، وه وه ک ریکای سافی وه صلی گهردن
 بئ گهردان ره وان ده بن و به ره و نزمایی به کان به عیشه و له نه جی پر له
 نه زا که ت ده کشین و شوډه بنه وه ، وه نه ئی ئای له شنه ی رۆح نه فزای
 کاوان و ، له هازه ی بئ و چانی تافگه ی سافی سه راوان ، که به جو شو
 خرۆشی عه شقه وه ره وان ده بن ، به لام له جوانی و شه نگیدا ناگه نه تافگه ی
 سه رچاوه ی زه لم ، نه ی ئافه رین چه می زه لم که چۆن له ژبانی خۆت
 بیزاری و ، وه کو مه جنوون خۆت ده ده ی به دارو به رداو ، گوئی ناده یته
 تیری تانه و توانجی که سان . له دواییدا مه وله ی ئاواته خوازه و داوا ده کا
 له ساقی که تافی سافی قه لبزه ی مه یی بداتی و بنچینه ی هه سته ی بدا
 به به ردی عه ده مدا .

ئهم خالانه ی خواره وه له شیعره کانی نالی دا دهرده که ون :

- ۱ - ئه و سۆزه ی مه وله ی ئه یگه یه نئ نالی نایگه یه نئ .
- ۲ - شیعری نالی زۆر وشه ی عه ره بی قورسی تیدایه ، هه ره ها
 وشه ی فارسیش .
- ۳ - نالی ده سته ی صۆفی کردووه به که رو گاو ، وای داناوه که وا له
 ته ویله دان .
- ۴ - نالی خۆی هه لده کیشی و داو بۆ شاعیران نه نیتته وه .

- ۵ - شیعره که ی نالی جگه له وه صفی سروشتی به هار نای بهستی به بابیتیکی خوابی یا به دنیایی به وه ، به لام مهولهوی دهیبهستی به بابتهی ئایینه وه .
- ۶ - نالی له گۆمی ره وانبیزی نه لفاظدا یاری ده کات و رسته نارایی زۆر مه بهسته ، به لام مهولهوی له ده ریای مه عنادا مه له ده کات .
- ۷ - شیعره که ی نالی کار ناکاته سه ر عاطیفه و ، به زۆری وه که شیعره که ی مهولهوی کاریگه ر نی به .
- ۸ - ته شیهاته که ی مهولهوی ئاوه زووه (مقلوبه) و زیاتر هه ست و ده روون ده خاته جو نبوش و خرۆش .
- ۹ - لاله گولاله له لای مهولهوی به شه ونم نه که شینه وه بو ئه وه ی سیه ر بکا بو ماندووان و شه ونخوونی کیشان ، لای نالی که به شه ونم نه که شینه وه هه ر بو ئه وه یه که دیمه نیککی جوانی به هاره و هیه چی تر .
- با لیره دا خوا حافیزی له رۆحی پاک ی نالی بکه ین و گۆشه ی چاو بیره نه مه ولهوی و شیعره کانی .

مهولهوی زۆر جار چۆته ناو نه له سه فه وه لئی دوا وه وه که :-

۱ - ئاخۆ چه ن به ده س ناسک نه وه لالن

هاتو چۆی زۆرت کردو وه بو مالان

ئیه ستا وه کو من په شیه و بئ حال

له سه ر خا که وتوو نه تکه ن پایه مال

به م چوارینه یه قسه له گه ل گۆزه شکاو تیک ده کا ، که فری درا وه له بهر بئ نرخی بئ شیل ده کری ، دیا ره له پیشدا گۆزه یه کی ساغو جوانو

به دهستی ناسك ئەندامان و تازه هه‌كچوانه‌وه بووه ، به‌قه‌درو به‌ریز
بووه و چهندان مالان گه‌راوه و ده‌یان لێوی جوانی ماچ‌کردووه .

مه‌وله‌ویش هه‌تا گه‌نجیو به‌تونزاو به‌كێلك بۆوه ، دنیاو مه‌ردم
پروویان تی‌کردووه و ، دهستی ریزو نرخیان به‌سنگه‌وه بۆ گرتووه ، ئیستا
پرو كه‌وتوووه كه‌ساسه‌و پێ‌شیل ده‌كریت . له‌كه‌ساسیدا حالی گۆزه
شكاوه‌كه‌ی شوبه‌اندوو به‌خۆی ، واته‌ په‌شیوو بی‌حالی له‌مه‌وله‌ویدا
زیاتر به‌دی ده‌كریت وه‌ك له‌گۆزه‌كه‌دا .

له‌ فه‌ردی‌كی تردا مه‌وله‌وی ده‌فه‌رموی :

پیری و فه‌قیری و كه‌ساسی هه‌ر سێ
نه‌بن به‌ باری قورسی هه‌یج كه‌سێ

له‌ سالانی كۆتایی ژیا‌نیدا ئەم سێ دهرده‌ پرووی تی‌کردووه‌و به‌
كه‌ساسی ژیاوه : مردنی عه‌نه‌رخاتوونی خێزانی . شكانی بر‌بره‌ی
بشتی ، كو‌یربوونی ، وه‌ جگه‌ له‌م سێ كوسپه‌ جه‌رگه‌په‌ر كتی‌خانه‌كه‌شی
سووتاووه .

وه‌ له‌ لایه‌كی كه‌وه‌ ده‌فه‌رموی :

ده‌ردو پیری به‌ن ئامانه‌ن په‌رێم
بیتزاره‌ن جه‌ من هه‌م‌فه‌ردان وێم

ئەم به‌یته‌ش وه‌كو ئەوانی‌تر نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت له‌كه‌ساسی و پیریدا
هاورپییانی كۆنی گو‌ی‌یان نه‌داوه‌تی و فه‌رامۆشیان‌کردووه .

٢ - هه‌رچی دیت وه‌ چه‌م شی وه‌ سه‌فه‌ردا :

هه‌رچی مو‌نی ها‌ نه‌ گۆزه‌ردا

كه‌س حالی نه‌بی وه‌ هه‌یج نه‌فاما

ئهو په‌ی چپیش ویه‌رد ، ئید په‌ی چپیش ئاما ؟

واته : هەرچی تۆ لهن دنیادا دهیبینی یا مردووہ ، یا بنه و باری
سه فہری پیچاوتہوہو لہسہر سہ فہرہو بہرہو عہدم دہروا ، ہیچ
کہسیکیش لہوہ نہگہبی فلان بۆ ہاتہ دنیاوہ و فیسار بۆ لہ دنیا دہروا ؟
واتہ ئەمەش ہەر حەوالہی عیلمی خواہہ ، کەس نہیتوانیوہ بچیتہ
ناخو قوولایی مەسەلەکەوہ .

۲ - ھەرچیت دابوو پیم یەک یەک دامەوہ

حیسابی حەشرت وا وەلامەوہ

نیوہی دووہمی ئەم بەیتہ ھەلدەگریت بەشیوہی ئیستینھام
بخویندریتہوہ کە ماناکہی لہم کاتەدا ئەمەہیہ :

خواہہ ! ھەر نازو نیممەت و ژبانیکی دنیاہیت دامی یەکەبەکە
دامەوہو ، لہ دنیادا لیت وەرگرتەوہ ، ھیتشا حیسابی حەشرت ماوہ و
دەتووی لہو دنیادا سۆالم لہ بکەبت و سزام بەہیت ؟

وہ ئەگەر بەتەنیا ھەر رستەبەکی خەبەری بیت ئەوا ماناکہی
سادەبەو ئەلی : خواہہ ! ھەرچیتگت دامی لہ دنیادا یەکەبەکە ھەر لہ
دنیادا لیت سەندمەوہ ، بەلام ھیتشا حیسابی حەشرت لام ماوہ ، بزانی
ئەو چۆن دەبیت .

مەولەوی فەلسەفەیی زۆرہ ، بەلام لیتەدا ماوہ کورتہ ، لہبەرئەوہ
لیتی بۆ دەنگ دەبم .

مەولەوی لہ ھیچ شتیکدا خۆی ھەلنەکیشاوە ، زۆر تەبیەت
خاکی بووہ . پتوہندی لہگەل ناودارانئەو سەردەمەدا زۆر بووہ ، لہ
ناخۆشی و خۆشیدا ھاوبەشی لہگەل کردوون ، بەتایبەت لہگەل
جافەکانفا ، بەلام با ئەوہش بزانی جافەکان ئەیانویستووہ بەشیوہی

پیتویست باری ئابووری ژبانی بو مسوگر بکن ، وه هندی گری کویره ی
ژبانی بو بکنه وه ، نه وه تا له شه میران دانیشتوو ، خوی و خزمه کانی به
کشت و کاله وه خه ریک بوون . تارا ده یح به م بونه یه وه ژبانی باش بووه ،
به لام له دوایدا عوسمانی خاله که نه لایهن همه پاشای جافه وه بووه به
سه رکاری شه میران زوری بو هینا وه سزای داوه و زهوی وزاره که ی
ئی زهوت کردوه . له نه انجامدا له شه میران ده ری کردوه . نه گه س
همه پاشا بیویستایه نه یده هیشته عوسمانی خاله به و شتیه یه له گه ل
مه وه لوی بجوولیتته وه له شه میران بکوژیته وه بو تاوگژی .

مهولهوی و ههلسوکهوتی له دهووروبهردا

- له یلان -

ئیمشهو دیارمن بانگم بین شه رهن

زایه تهی سه متوور نه که لاهم گهره من

به ریزان !

مهولهوی مهزن خاوهنی هه زاران کۆپلهی شیعری وا ناسکو
رازوه ، وا جوانو کاریگهر ، وا بهرزو پرواتا ، هه رگیز له خۆی بایی
نه بووه خۆی له خه لکی به زلتر نه زانیوه ، به لکو هینده بچ ههوا بووه
با خه لکیش به شیعره کانی نه ووه شانازی یان کردبچ و به چاویکی پر له
ریزو خۆشهویستی به ووه ته ماشایان کردبچ ، نهو خۆی له کهس به زیاتر
نه زانیوه هه همیشه ریزی له دهووروبهری خۆی گرتووه و نرخه کرداری
کهسانی کهی له لا بووه هونهرو پیشه ی خه لکی بهرز نرخاندووه .
نموونه به کی زیندوو بو ده رخستنی نه و راستی به ، نه م سه رگوزه شته به ی
لای خواره و به :

کاتج سه یید حه سه نی مو فتی نه سلیمانی ده به ویت ژنیکی تر به یینی
(حه به خانی کچی شیخ عه لی عه بابه یلی بی ای بو ده دۆزنه وه ، نه ویش
خواز بیتی ده کات و هه موو شتییک ده بریته وه . تا قمی سوار له
سلیمانی به وه ده چن بو عه بابه یلی بو گواستنه وه ی حه به خان . له ولاشه وه

سوارهی عه‌بابه‌یلینیش له‌گه‌ل بووکدا دین بو سلیمانی . شیخ‌عه‌لیی
 باوکی حه‌به‌خانیش پیاویکی ناودار بووه‌و له‌گه‌ل مه‌وله‌وی زور دۆست
 بووه ، له‌به‌رئه‌وه مه‌وله‌وی‌یش له‌گه‌ل حه‌به‌خان دیت بو سلیمانی بو
 ئیحترامی شیخ‌عه‌لی . له‌و سه‌رده‌مه‌دا گوینده‌و ده‌نگ‌خۆشیک ده‌بیت
 که ناوی (حه‌سه‌نی نامی) بووه‌و له‌ به‌سته‌بیژو به‌یت‌خوین و مه‌قامزانه
 شاره‌زاو به‌تواناکانی سلیمانی ده‌ژمیرری و ، له‌ناو ده‌سته سواره‌کانی
 تاومی سلیمانیدا ده‌بیت . کاتی تاومی عه‌بابه‌یلین که بوکیان پین به‌له‌گه‌ل
 تاومی سلیمانی که هاتوون به‌پیر بووکوه به‌به‌که‌ده‌گه‌ن و تیکه‌لاو به‌به‌که
 ده‌بن و پیکه‌وه به‌ره‌و سلیمانی ده‌که‌ونه‌ری ، له‌ریگا روو له‌ حه‌سه‌نی نامی
 ده‌نین گۆرانی به‌کیان بو بلین و شایی به‌کیان بو خوش بکات . ئه‌ویش به
 مه‌قامی (ئای ئای) ده‌ست ده‌کات به‌خویندنی شیعی مه‌وله‌وی که ئه‌و
 سه‌رده‌مه به‌ شیعی (مه‌لا رحیم) ناوی ده‌رکردبوو . که مه‌وله‌وی
 گوئی له‌م مه‌قامه‌ ده‌بین ، به‌سه‌ر و لاخه‌که‌یه‌وه ده‌ست‌ده‌کا به‌گریان و
 هۆن هۆن ئاو به‌چاویا دیته‌خواری . خه‌لکه‌که که ئه‌مه ده‌بین زور پین بان
 ناخۆش ده‌بین ، چونکه ئه‌وان بو شایی هاتوون کهچی و شایی بوو به
 شین و گریان ، له‌به‌رئه‌وه ده‌چن به‌ حه‌سه‌ن ده‌لین تاکو بیده‌نگ بید
 بوئه‌وه‌ی مه‌وله‌وی له‌وه زیاتر شایی به‌که نه‌کا به‌ شین . حه‌سه‌ن بیده‌نگ
 ده‌بیت ، به‌لام له‌ دلا زوری پین ناخۆش ده‌بیت خۆشخواینیکی وه‌کو ئه‌و
 پیده‌نگ بکری و نرخی هونه‌ره‌که‌ی نه‌زانریت . له‌به‌رئه‌وه ئه‌چیته
 بن‌ده‌ستی مه‌وله‌وی و پیتی ده‌لین : به‌قوربانتم ! من شیعی تو
 ده‌خوینمه‌وه ، تو بوچ پیت ناخۆشه ؟ مه‌وله‌وی له‌ وه‌لامدا پیتی ده‌لین : من
 به‌قوربانی تو بم ، که‌ی شیعی من هینده به‌رزهو ، که‌ی من و
 خۆشم وتوو ؟

بهریزان!

ئەم سەرپهۆردە ئەوەمان بۆ دەردەخات كە مەولهوی مرواتیکی
میں فیز بوو و خۆی بە زل نەزانووە لە خۆی بایی نەبوو ، بەلكو نرخی
هونەر و پیشەو کرداری خەلكی بەرز نرخاندوو ، بۆیە هۆی گریانەكەئ
داووتە پال دەنگ خۆشی حەسەنی ئامین ، ئەك بەرزبێ شیعەرەكانی خۆی .
لەكو تائیدا دەتیم هەزاران سلاو بۆ گیانی مەولهوی و خۆزگە
و نیزگرتنی كەسانی دێ و خۆبەزل نەزانین دەبوو دروشمی گشت لایەكمان و
ئیتەر خۆشبتان .

سەرچاوه :

- ۱- علاءالدین سجادی ، ڕشتهی مرواری ، بەرگی ۵ ، ل ۱۲۲ .
- ۲- گوڤاری ڕۆشنگیری نوێ ، ژماره ۱۱۵ ، سالی ۱۹۷۸ .
- ۳- علاءالدین سجادی ، میژووی ئەدەبی کوردی ، ۱۹۵۲ .
- ۴- ڕاو بۆچوونی خۆم .

شاعیریتی مهولهوی

رهووف عوسمان

گهوره مهولهوی !

له یادی تیپه ریوونی سه دهه بهك بهسه ره دنیا ده رچوونتا ، چه بگن -
ئهء - دارستان مومی نهوازش ده كهمه تهیمانی گۆره خهمناكه كهت ، كامه
گۆر ؟ نهو گۆرهی كه جارن نهك به تهنیا زیاره تگای كوچو كوچبیری كچه
چاوریه شی جاف بوو ، به لگو قیبله نمای خاوهن یازو نیازو سو فیانی
دلپاكو ری بواراننی شه كهتی ئهم سهرحهده بوو ، به لام ئیستاكهش دهستی
خه لووز فرۆشیکی تاو گۆزیت ناگاتن ، تا تهپ و تۆزو خه می خهستی
روژگار ت به كینتی و قوتیله به كهت له سه ره دایستینی ، یان به لایه نی كه مه وه
بیشكهی خه مه نه به دی به كانت راژه نین .

گهوره مهولهوی !

كاتی خۆی له لایهن دهولهتی عوسمانی به وه فرمانره وایه تیبی عیراق
به نهو ره حمان پاشای بابان سپیتررا ، نهو بهوو پشتی تیج کردو وتی :
هموو سامان و پلهو پایه به کی ئهم دنیا به به قومین به فراوی كوردستان
ناگۆرمه وه ، خو تۆیش له لایهن فهرماد میرزای قاجاره وه ته ماعت نرایه بهر
كه نه گهر بچیتته نهو ولاته چهنده ها زهوی وزارو ئاوا بیت له سه ره تاپو
ده كه نو ده تكه نه موفیتی نهو قه له مره وو سه رده مه ، به لام نهو ره حمان پاشا
ئاسایی نهو هممهت نه گۆری به وه به بهردو داری ولاته كهت . نهو بهوو تا
چاوه گه شه كانت به به كجاری لیکنا ، ژبانی ره ندی و همزاریت بو خو ت

نهویشه جیتی سهرنجو گوئی پیدانمان ، بهلام له ههمان کاتدا ناییت نهو
 نهزمه (نظم) زورانوش پشت گوئی خهین ، چونکه کهم تا زور په یوه ندیان
 به بههره و زهه هۆنینهوه ههیه ، نهه له کاتیکدا که نهو نهزمه واتاو
 ناوه رۆکی قوول و بهرزو زانست ناسا بگریته خو ، دبا لهه لایه نهوه چاوێک
 به بهرهمه کانی مهولهویدا بگرینو بزاین تا چهند زهه هۆنینهوهی
 خوړو به دهسته لاتهو چون توانیوه تی به شیوه زمانی سادهی (گورانی)
 نهو واتاو مهسه له زانیاری و لۆژیکی به نایینی یانه دهربری . دیاره نهه
 کاره نهه که بهته نیا بههره ی شاعریتیسی تیا ددرهوشیتتهوه ، به لکو
 دهسه لاتیکی بالا له زمان و سهلیقهی ریزمانیشدا . نهو بهرهمانه ی
 مهولهوی که دیارنو له سهه زاری زانایانن بریتین لهمانه :

(۱) دیوانیکی قهباره گهوره ی شاعر .

(۲) کتیبیکی لهباره ی عه قیده و برورای ئیسلامهوه به شاعر به ناوی
 (العقیده المرضیه) وه که له لایه ن (محی الدین صبری النعمی) یهوه له
 میسر له سالی ۱۳۵۲ ی کوچیدا له چاپ دراوه (*) .

(۳) کتیبیکی تر ههر لهباره ی عه قیده ی ئیسلامهوه به فارسی به
 ناوی (الفوائج) که نهویش له گهل (انعقیده المرضیه) که دا له چاپ دراوه .
 (۴) کورته یه کی (العقیده المرضیه) ههر به شاعر بو نهوانه ی تازه
 دهستیان کردوه به خویندن .

(۵) نامیلکه یه که لهباره ی ئیسه پات کردنی دروستی (رابطه) وه به
 فارسی ، که وه که ماموستا مهلا کهریم نه فهرمویت نوسخه به کی لای شیخ
 حهیده ری کوری شیخ جهعفر هه یه و تاییستاش به چاپ نه گه یهوه (۱) .

(*) نهه کتیبه به شهرحیکی گهوره ی ماموستا مهلا کهریمهوه له
 ۱۹۸۸ دا له چاپ دراوه نهوه .

(۶) کتیبیکتی تری به شیعی عرهبی که بریتی به له (۲۰۳۱) بهیت شیعی (مصرع) به ناوی (الفضيلة) وه که مامؤستا مهلا کهریمی موده پریس شمرحی کردوه وه له کتیبیکتی گوردی ۸۱۹ لاپه ره ییدا به ناوی (الوسيله في شرح الفضيله) وه به چاپی گه یاندوه . با ئه وهش بلیم له وانه به گه لای به ره می تری ئم شاعیره زانایه له ناو چوو بیت ، یان تمپ و توژی رۆژگار نیشتوو بیته ملی و به نه زانراوی مابیته وه . ئمه جگه له وه که کتیبخانه کهی سووتینراوه .

ئوهی به لاه وه نا ئاسایی به مهولهوی چند چاره وئی به هه لمه تی به سارا تینی شیعی کوردیدا تاوداوه ، به هه مان وزده و جۆش و سه لیه وه ئه سپی شیعر هۆنینه وهی به زمانی عرهبی و فارسیش تاوداوه . ئه گه (ابن مالک) عرهب به هزار بهیته شیعر ریزمانی عرهبی هۆنیه وه وه هه تا هه تایه عرهبه کان کتیبی (الفیه) کهی به نهمر ناوبهرن ، ئه و (مهولهوی) نه ته وهی کوردیش به (۲۰۳۱) بهیته شیعی عرهبی زانیاری عه قایلو که لاه داناه . دیاره ئمه به لکهی شاعیر بهت و زانایه تی به کی له بن نه هاتوو پر وزه به . زانای سهردهم لهم یواراندا عبدالکریم المدرس مهولهوی ده باته ریزی شاعیره به رزه کانی رۆژه لات و ده لیت :

هه ر بۆی نامی نامی مهولهوی !

له ریزی سه عدی و جامی و مهولهوی

ههروه ها ده لیت : « ناخ ، مهولهوی ! خۆزگه به و سۆزو عه شق و تیکۆشینه له ولایتیکا ئه بووی هه رچیت ئه نووسی وهر ئه گیراو له چاپ ئه درا تا جیهانی کوردستان ، به لکو و هه موو جیهانی موسولمانان به ته لیفات و ئاسارو ئه شعارت رووناک ببوا به ته وه ، تا هه موو دنیا بیزانیایه بێشه ی . ئوردستان چ جۆره شیریکی تیدا بووه . »

(۷) جگه لهو هه موو هۆنراوانه ی که باسمان کردو په یوه ندیان به شاعیر یتیی مهوله وی یه وه هه یه چهنده ها (شرحو تعلیقات) ی هه یه له سر حاشیه و مه تنی گه لپ زانیاریی سه رده مه که ی خۆی . ئەمه جگه لهو ۳۸ نامه فارسی به ی که بۆ دۆستان و هاوړی یان و شیخانی نه قشبه ندیی نووسیوه که سه رجه م لیوړی ژن له تواناو ده سه لاتیکی مه زن له هۆش و بیر و وردو قول و ئەندیشه ی فراوانداو ئەوه ش ده سه لمینن که مهوله وی نه ک شاعیر و زانایه کی پایه بهرز بووه ، به لکوو په خشان نووسیکی به تواناو لپ ها تووش بووه . هۆنراوه کانی مهوله وی ئاوینه به کی بالانمای که سییتی شاعیرن وه ک مروفتیکی نه فس بهرزو گوش کراو به ژه کی تالو تفتی کومه لگایه کی سه رلیو له دوا که وتن و نه زانی و هه ژاریدا ، خۆ له لایه کی تره وه له جیهانیکدا چاوی هه له پیناوه که قه شه نگ ترین سروشتی هه یه و قیبله ی جوانی و دلۆفانی هه موو رۆژه لاته . سه رجه م هۆنراوه کانی مهوله وی سه ر به قوتابخانه ی رۆمانتیکین وه ک گه رانه وه بۆ باوه شی سروشتی کوردستان و زال بوونی سوژو هه ست به سه ر بیرو هوشیاریدا ، جگه له به هیچ زانیی ده بده به و به ری به ری دویی او روو کردنه باره گای خو شی هه تاهه تایی که له جیهانیک تر دا دینه گوړی . دیاره ئەم جوړه بیرو خوتوورانه تیکه ل به هه ناسه ی شیعه ر کانی ده بن و رۆمانتیکه تیکه تیکه ل به گیانی ئایینی (دانتی) [۱۲۶۵ - ۱۳۲۱] ئاسای ئیتالی دینیتته به ره م .

ده واری شاعیر یتیی مهوله وی له سه ر ئەم هه سووانه وه ستاوه :-

۱ - به هره به کی خوړو به ته وژمی سیروان ئاسای بازره قه به ستوو به کژو دونلو هه زار به هه زاره وه .

۲ - چاو کردنه وه له سروشتی به هه شتینی کوردستاندا ، ئەو سروشته ی که بۆته ئازووقه و زادی پیتت به پیتی هۆنراوه کانی شاعیر به

چیاو ئیلاخ و شەمال و چەم و باخ و زۆزانو کوچ و کوچبارو شەتاوو کچە
چاوریەشی جاف و تەمی سەرچیاو هاژەیی کە فچەرینی چەم و .. ھند .

۳ - زیرەکی بەکی تابلیتی بەر فراوان .

۴ - ھەست و نەست و سۆزیککی مرۆفانەیی گەرم و گوری ئوتۆ کە بۆ
ھەموو بۆنە بەکە ھاتۆتە سوئی و ناسکترین بەرھەمی ھیناوەتە گۆرئی و
فرمیسکی گەرمی ھەمیشە پێرشتوو بە وەرینی گەلای تەمەنی کورتی نەک
بەتەنیا وەرزەکان بە لکو مرۆفەکانی دەور بەریشی .

۵ - بیریککی فرە وردی ئوتۆ کە وەک نەنداز یاریکی سەرکەوتوو
نەخشەیی توخمەکانی سروشتی کیشاوەو فووی زیانیکی ئەبەدیی کردوو
بەبەریدا ، کە بریتی بە لەو تەوژمە ھەست و سۆزو پاک و بیتکەردە کە
مەگەر ھەر لەو ھەو ھەلقولایی . پیرەمێردی نەمر دەلیت (۲) : « ئەدەبیاتی
زۆر قەوم و ناودارانێ زۆر میلیتەم دیوہ ھیچیان ئەو نەندەیی رۆحی مەولەوی
پێر جۆش و خورۆش نی بە . رەنگە لە مەعنای شیعری (مفلق) ی عەرەبی
نەگەم ، (معلقاتی سبە) ھەوتەوانەیی کەعەبە پێچ و تاب و بریقەیی شیعرو
ئوشتەرم ئەخاتە کەللەوہ ، (بیدل) یش خەوم لێ دەخا ، (مەولەوی) بە
نالەیی دلسۆزیوہ بیداری کردمەوہ .

۶ - دەسلەت و سەلیقە بەکی دانسقە لە زانینی زماندا و ھەلبژاردنی
وشە بۆ جێگای شیاوی خۆی ، واتە شیوہ ناوەرۆک بەجۆرێک لێکدا
توانووەتەوہ دا برانی نەبیت .

۷ - ھەلگرتنی رێبازی تەسەوف کە ئەمەش بۆتە ھەوینی گەلێ
چامەیی بەرزەفری سەرکەوتوو .

۸ - خەیاڵیککی قوولی داھینەرانی دەگەمن .

ئەگەر ھۆنراو بریتی بیت لە کۆمەلێ توخمی جودا جودا ، ئەوا
گرتگترینیان خەپالە . دیارە خەیاڵیش وینەیی شیعری دینییەتە گۆرئی و

له نیتوان ئه و وینه و تابلویانه شدا ته و ژمی ههست و سۆزو خورپه و راچه نین و
دله کوه و میتشک ههژاندن دروست ده بیت . بچ گومان چونیه تی خه یالی
جیهانی کلاسیک گه لای جو دایه له جیهانی رۆمانتیک . کولردج ده لیت (۲) :
« خه یال ئه و هیزه لیکدراوه به که سیفاتی هه موو دیارده دزه کان له
بۆته یه کدا کۆده کاته وه ، له نیتوان بابته تی کۆن و نوئی و هیتنی و
هه لچووندا » .

بچ گومان جۆره ها خه یال هه به ، به لام ئیمه خه یالیکمان مه به سه
که شاعیر به اویتته جیهانی داهینانیتیکی نهمروه . خۆ له ئه ده بی کوردی شدا
که ناوی خه یالی قوولی شاعیرانه دیت به که هم دهر دوو مه وله و بمان
بیرده که ویتته وه . علاء الدین سجادی ده لیت (۴) : « مه وله وی خۆی
پتفه مبه ری شیعوو زه رتگه ری خه یالی شیعوو په بکه رتاشی ئاسمانی
به رزی شیعوو بووه » .

مه وله وی مامه له ی له گه ل توخمه کانی سروشتدا نه کردوو وه که
خودی خویان له روانگه ی بیرو زه بیتیکی وشک و بچ گیانه وه و هه میسه
دژی (تسجیلیه) تو مار کاری رهنگ و یوو په ریو بووه و که متر لیکچواندنی
تاک (التشبیه المفرد) ی به کاره یناوه وه که شو عه رای کلاسیک . له
زور به ی هۆنراوه کانی پهنای بر دووه ته بهر لیکچواندنی لیکدراو و خوازه ی
لیکزاو (تناسل الاستعاره) که ئه مه خۆی له خۆیدا جۆره تازه گه ری به که
له ئه ده بی کوردیدا .

سه بر که ن مه وله وی چ جۆره سۆزو ئه وینیتیکی لاهووتی یانه بۆ
ئازیزه که ی دهرده بری : —

(۵) نه دل یاد راز صفحه ی نامه شمن

نه سه بر به نجه هۆش گرتی خامه شمن

یه ئه نه تو ی زه لکاوا ده وات پر وه ی

مهران مونه ظیر ، وه لک ئاو مردمن نه ی

نهی مدوّ صدای دلان بچِ خسته
و دلگ ماروشهوه بهسته وه بهسته

واته : « لبر سرخوشی نه دل نهوهی له یاده قسه بنووسچ لاسر
یروی قاقهز ، وه نه سرپه نجهشم هوش و قامی قه لهم اگرتنی هه یه ده
هرچند قه لمی قامیش نه وندده له ناو زه لکاو ی شووشه ی مهره کبی
پر له مهینه تا ماوه تهوه و چاوه روانی نووسینی کردوه ، سهوز بووه و
گه لای کردوه . ئیستا قه لمه کهم ناوازه یه کی لیوه دیت صد دل له
بیستنی نه خوش نه کویت ، گه لاکه شی بهسته بهسته نهو ناوازه ی بو
نه سه نیتهوه . »

له شویتیکی تردا به یه ک تاقه بهیت ئهم وینه جوانه مان ده داتج :-

(۶) کزه ی ره شه بای هه ناسان سهرد

سیامال عهیش تهخته تهخته گمرد

واته : « کزه ی ره شه بای هه ناسه ی ساردم دهواری ژیانمی تیکداو
تهخته کانی لیک کردهوه . »

دل بی بهن وه دار سه رکهل لای وهشت

لافاوان نامان ریشه شی وست وه دهشت

چمه رای وایتین نه سیم بدو لیش

ریشه گمش بو ساکن بو په ی ویش

واته : « دلم وهک داریکی لیهاتووه که به بهرزایی به کسهوه بچ و
باران لیتی دایچو لافاو هاتین ریشه که ی خستیتته دهرو ئیستا چاوه روانی
بایه که لیتی بداو ریشه که ی له بن هه لکه نین ، تا بو یه کجاری دامر کیتتهوه . »
نه گم به وردی لاپیره کانی نه ده بی کوردیمان والا که بن و بیدهینه بهر
شمنی لیکولینهوه ، زوو ده گهینه نهو نه نجامه ی که مهولهوی له چهند

مهیدانیکدا له ریزی پیتشهوهی شاعرانی کورددا به ، نهگهر بابتهی سروشت .
 کۆله که به کی قهف ئه ستوری قوتابخانهی رۆمانتیک بیت ، ئهوا مهولهوی
 دامهزرینهری ئهو کۆله که به بهو خاوه نیهتی . دیاره پیاوه لسانی سروشتی
 ناسکی کوردستان و پرکردنی دهماخی ئینسانی کورد لهم سروشته
 ته لیسماوی بهو خۆشه ویست کردنی له لای به شیکه له نه تهوه په رستی ،
 به لام بهم ریکا تایبه تی بهدا . گوران لهم بواره دا ده لیت : (۷) « لهمه دا
 بلیمت مهولهوی به له هه موو دیریکه هه لبه سته کانی به ردیک له هه ل دیره
 سه خته کانی کوردستان (لووتکه ی ئاته شگا) به باز ره قه به ستن
 تل ئه بیته وه ، شه پۆلێک له قه لبه زه له ی سه رچاوه ی زه لم خۆی ئه دا
 به سه ر تاویری بهردا و ئه یخ به لافاوی که فی شیر ، په ل هه لمیکی
 دوو که لاوی له سه هۆله کانی گومی زریبار به رز ئه بیته وه له گه ل هه ناسه ی
 ساردی مهولهوی خۆی بهری ئاسمان ئه گری .

شیخ نووری شیخ سالح و گوران و دیلان قوتابی هه مان قوتابخانه ی
 مهولهوین له مهیدانی سروشت رانی و وه سفی به برشت و نازداری دیمه نی
 کوردستاندا . ناییت ئه وه ش فه رامۆش کریت که فه لسه فه ی مهولهوی
 له مه ر سروشت هه ندی جیاوازی هه به له گه ل ئهوانی تر دا ، چونکه هه ربه که
 له روانگه ی تایبه تی خۆبه وه روانی به ته سروشت و دیارده کانی . خالۆی
 کوماسی واته ئه حمه د به گی کوماسی که شاعریکی دیاری سه رده می
 مهولهوی بووه له نامه یه کدا باسی شایه یه ک بۆ مهولهوی ده کاو ئاوات
 ئه خوازی که مهولهوی هاو به شیبی تیدا بگر دایه . مهولهوی یش بێ ئه وه ی
 شایه یه که ی دیبێ له سه ر ئه و وه سفه ئاوا باسی شایه یه که ده کات :

(۸) نامه ی نه فتینت یه ک رۆ باد ئاومرد

کلپه ی بلیسه ی کوورهم زیاد کهرد

سه دای (لاو هه ی لاو) زه ی زه ر زنجیر

سلسله ی باتی سه ر ، به ند زدی و لاگیر

زېله ی گواره و زرنګه ی زهنگله ی زهر
 لمرزه ی نمونه مام ، لمره ی لیمو ی تهر
 شه قهو ته قه ی گهرم ، چه پله و چیلکه ی نهرم
 چریکه ی وه ناز ، تریکه ی وه شهرم
 لاره ی قه تاره ی لاو شه ده لاران
 ئیشاره ی که کم کم په نجه وشاران
 وه لیمو ی تالای کالای بالای شهنگ
 قرچهو چوقه ی جهرګ دل وه خه مان تهنگ
 شاخه ی شریخه ی خشل نیمه رهنگ
 فره ی فوته ی شور پاژنوی گولهنگ چهنگ

سه برکن چون (گوران) یش له سر هه مان دارو باری مهولهوی
 تهونی نم بابه ته ی کردوه به دارو چون له گه شته که ی قهره داغدا
 وه سفی هه لپه رکی به کمان بو ده کات :-

گول به ناهنگی نامان لمرزوکه
 بین به دابنچ و بین به بهرزوکه
 به ناز لار بگره سه ری بین بووشین
 با برقه ی بین کلوزهر چین چین
 پیچکه ی بشته سر له سر زولفی رهش
 با بچریوتنن وهک نه ستیره ی گمش
 شانی بو شل کهو خوت هه لسینه وه
 سوخه می سر مه مک به لرینه وه
 با پیچکه ی تقیم گورج گورج به تاسه
 لتو بئته سر کولمی هه یاسه

وهك دهر كهوت مهولهوى شايى به كهى نه بينيووهو (تصور) ي .
کردوه ، بهلام گوران خوئى له شايى به كه دا بووه . ئيتىر بؤ خوئنهرو
ره خنه گر ههيه به هه موو شيوه به كه راي خوئى دهر برئى هه رچه نده هه ردوو
هؤنراوه كه گه لاي سهر كهوتوو و به با به خن .

سهرنجيكي وردى ره خنه گرانه له بابه ته سروشتى به كانى مهولهوى
گه ياندووميه ته ئه و نه نجامه ي كه مهولهوى لاسايى سروشتى
نه كردوه ته ، واته پشتى كردوته راي كهى ئه رسته و « هؤنراو لاسايى
سروشت ده كاته وه = الشعر محاكاة للطبيعة » ي مهر (٩) قوتابخانه ي
كلاسيك ، به لكوو جاريكي تر له روانگه ي بيرو فه لسه فهو خه يالى خوئيه وه
سروشتى دروست كردوته وهو گه ياندوويتيه چله بوپه ي جوانى ، بهلام ئه م
ديارده يه خوئى له خوئيدا فه لسه فه ي ريبيازى رومانتى كه و لاي كوئردج و
زروشى شلى به جوانى دهره وشيته وه . لاي قوتابخانه ي كلاسيك
هؤش و بيرو زهين بهردى بناغه ي هؤنراوه ن و له هه موو شوئنيكدا
دهر وه وشينه وه ، بهلام لاي مهولهوى هؤش و بيرو زهين وهك تارمايى به كه
به ئاسته م له وديو جيهانى ههست و نهست و سؤزو خو ربه و رايچه نينه وه
به دى ده كرئى ، واته لايه نى ويژدان وهك ئه ستيره دهره وشيته وه ، بهلام
له وديو وينه شيعرى به كانه وه ئاسئوى بيريكي وردو قوول شيرازه ي
بابه ته كانى گرتوه . ناييت ئه وهش فه رامؤش كه ين كه له هه ندى هؤنراوه ي
تارمايى بيرو باوه رى موسولمانى كى ريبياز ئه شعهرى سؤفى ئه م سهره و
سهرئيتى .

ره خنه گر ه جيهانى به كان له و رايه دان كه باشتري م هيدانى شيعر
(سروشت و دلدارى و شيوه) ه . دياره مهولهوى له مهيدانى سروشت و
شيوه ندا ته نيا سواره يه و سهرختلى كوچ و كوچيارى قافلله ي خه م و
مهينه ته و له م دوو ئاقاره دا رايهرو مامؤستايه كى سهرامه ده . له

دیوانه که بدا (۲۷) پارچه هونراوهی شیوهن هه به که هه به یه کیکیان نه که
 کوته لیکه و سوارچاکی ده لایوتیتته وه به ته نیا ، به لگوو دانه فرمیسیکی
 خویو قرچهی دهوونو هالاوی دل و هه ناوی سووتاوو گرو گلپه سی
 ویردان و شه پورو نزاو قورپیتوان و خه میکی نه به دیی ئیقلم گیره . له نیتو
 نه چاماندا ههوت چامه ی شیوهنی پیشگه شی عه نبر خاتوونی
 هاوسه ری کردوه . عه نبر خاتوون بوته ناوازیکی خه مگین و به خور
 فرمیسیکی پخ ریژاندوته سه ری شه نوورانی به که ی . « (۱۰) » نه بیت
 نه وه شمان له بیر نه چیت که مهوله وی له ریژیکدا نه وه ی کردوه له
 سه رانسه ری کوردستاندا هه ری پیاویک خیزانه که ی بمردایه پتی نه نگ
 بوو زوبر بوایه . ئایا نه مه نه وه ناگه به نیت که مهوله وی باوه ری وابوه
 ئافرهت نیوه ی کومه له و ، ئایا نه مه نه وه ناگه به نیت که مهوله وی چه رخیک
 پیش سه رده می خوی که وتوه « . علاءالدین سجادی ده لیت :
 « (۱۱) » نه گه ر نیته بلتین لاوانه وه که ی مهوله وی بو خاتوو عه نبر گه لئ
 به رزتره له هینه که ی (دانته) ی شاعیری سه ده ی سیانزه هه می ئیتالی
 بو دوسته جوانه مرگه که ی (پیاوتیشی) ، وه نه بی له حه قیقهت
 دوور که وتبینه وه وه یا قهومی بهت بیتینه تاوه وه « . سه بر که ن چون تال
 تالی نه گریجه و پرچی عه نبر خاتوون بوته مارو گاز له زامی دلی
 بر جوشی مهوله وی ده گریت :-

دلته دل وه مه ی مه یل له یلن که یل
 مه حره م وه رازان خه لوه تخانه ی له یل
 په روانه ی مه زار نه و ناوات واسته م
 ته رجهمه ی حالات په شیبوی جه سته م
 عه رز که ر وه له یلا وه سه ده خه مه وه
 چه م وه نه مه وه ، دل وه ته مه وه :

دیوانه گمت دیم بلیتسهش بهرز بی

بهرز بی بلیتسهش هر سات صلا تهرز بی

له بهرئوهی هۆنراوه کانی مری عهنبهر خاتوون لپاولین له فرمیسک و بهوه فایی و سۆزو شهونخونی و خهم و له هۆش خۆچوون و قوربیتوان له لایهك ، وه پیاهه کلدانی جوانی و خۆشهویستی و له نامیز گرتنی روژانی جوانی له لایهکی ترموه ، بۆیه له وتاریکی ترمدا ، بۆیه که مجار ، ئەم بابەتەم بە (۱۲) « دلدارای به شیوهن » ناوانوه ، چونکه ههر دوو ته له که ناوازیکیان لێ هه لدهستن .

وه نه بێن هر عهنبهر خاتوون ئیلهام و سروشی هۆنراوهی شیوهنی مهولهوی بوویت . نهوه تانی چه پکی گۆلی شیوهنی داوه له سینگی و بهرۆکی شیعری کوردی . دیاردهی فره شیوهن کردنی مهولهوی نهجامی راستگۆیی و بهوه فایی به له گهه هاوریکانیدا ، جگه له وهی که خودی شاعیر خاوهنی ههست و سۆزیکه خه مناکه و ناییت نهوه فهرامۆش بکریت که له نیوان هۆنراوه شیوهنه کانییدا برۆچکهی موسولمانیکی نه شعری ریباز وهک تاپۆ و به ناستم جار و باریک جه مسهری مردنو ژیان به ناویتهی چاره نووسه وه ده بهستیتته وه هه میسه نهوه دوویات ده کاته وه که مادامه کی ژیان سه فه ریکه و جلهوی هاتنی مرۆف به ده ست خۆی نه بوه ، گهره که هه میسه تویشووی نهو دنیای له پشتدا بره وه ول و ته قه للاو (کسب) ی بۆ بکا ، هه رچه نه مه سه له ی (کسب) وهک مه فه وومیتی قه لسه فی لای نه بولحه سه نی نه شعری و تاقمه که ی ته م و مژاوی و نادیاره ، به پیتچه وانهی مو عته زله وه که کسب لایان به ستر اه ته وه به توانا و ئیراده ی خودی مرۆفه وه . له مه بدانی هۆنراوهی شیوه نیشدا گۆرانی بلیمت له م چامه یه دا یان مو ته نه سیره به مه وله وی به وه یان وهک (معارضه) ی چامه یه کی نهو به کاری هیتا وه . مه وله وی شیوه نی کوریکه مه محمودی پاروهیسی هاوویتی ده کاو ده لیتت :-

بهردی سه بوریم دیریا ، رۆلهرۆ
 ریشهی جهرتکه کم بریا ، رۆلهرۆ
 وه ناکام هیجرت کردهم ، رۆلهرۆ
 داخان گشت وه خاک بهردم ، رۆلهرۆ
 خانومان خاموش بئ تو ، رۆلهرۆ
 ئه طفلان مهدهوش بئ تو ، رۆلهرۆ
 تهلمیت سییاپوش بئ تو ، رۆلهرۆ
 خاتونان بئ هوش بئ تو ، رۆلهرۆ
 پهی عه قیده دین موسولمانیت ، داد !
 پهی شیشهی شیرین نهوجوانیت ، داد !
 پهی ئه وه عه قلو فام هوشیاریت ، داد !
 پهی خوش نیگاری و خوش رهفتاریت ، داد !

گۆرانی نهریش ههر له سههر هه مان کیشی ده بر گهیی و وهك
 (معارضه) ی هۆنراوه که ی مهولهوی بۆ هیوای کوری لاواندوه تهوه ،
 با ئه وهش له بیرنه کم که گۆران هیند بهم هۆنراوه یه ی ماته ئه سسیره و
 ده فهرموتیت : « بهلام هیچ گومانم نی به له ههلبهسته ههلبژارده کانی
 ئه وه ، ههروهک له نمونه ههره بهرزه کانی شیوه ن نامه یه له سههراکی
 ئه ده بی کوردی یا » .-

(۱۳) سا بۆم برواته تیر بهو چاوانه

رۆله مردنهو فرمیتسک بارانه

هیوا ، رۆله رۆ ! کۆر بهم ، رۆلهرۆ !

ئهو کۆلمه ئاله نهرمو تۆله رۆ !

ئهو قۆزه زهرده ، ئهو چاوانه رۆ !

ئهو نهغمه ی دایه و با به جوانه رۆ !

تا دهه مان له گۆ نه كهوئى وهك تو

هيوای دایه رۆ ، هيوای بابە رۆ !

شیخ سهلامی شاعیریش هەر له هۆنراوه یه کی شیوه ندا که بو
کۆره کهی وتوه ، موته نه سسیره به مهوله وی به وه له سه ره همان کیشی
ده بر گه یی موسته زاده :-

(۱۴) جهرت هه ئه فرچی ، دل پر نه نالین جهرتم براوه

چۆن ئۆقره ئه گری سهر له سه ره سهرین مېشکم پزاهه

کولیل و شسینه ، ئیشم به ئۆره رۆله رۆ ، رۆله

دهسته ئه ئۆ بووم ، بووم به گۆته وه لهم دهسته چۆله

دوو دیاردهی شاعیریتی به کی که مویته که له لای مهوله وی دیوم ،
لای هیچ شاعیریکی کورد نه مدیون و هه تا ئیستاش جیگای سه ره نجم و
هەر پیاواندا ده چه وه لێ بیان ورد ده به وه :

یه که مین : ره خنه گره جیهانی به کان هەر له
(ئه لن تیت) هوه هه تا (ریتشارد) و (بیلینسکی) و (ستالی

هایمن) و (نامری) . هه له سه ره ئه وه هاوران که هۆنراوه ی
شاعیری زاناو فره رۆشن بیره فیه له سووف مه شرب جیاوازه

له گه ل هۆنراوه ی شاعیری ئاساییدا به وه ی که به ره همی شاعیری
زانا هه میشه زاراوه ی زانیاری و لۆژیک و که لام و وشه ئاری و واتای قوولی

ته جرید ئاسا ده گریته خۆی ، له سه ره حیسابی ناسکی خه یال و گه رمی
سۆزو هه لچوون و خویری و بۆه اتنی ئاسایی و خۆ ئه زیت نه دان ، واته لای

شاعیری زانا زۆر له خۆ کردنو ماندوو کردنی له ئه ندازه به ده ری هۆش و
بیر زاله به سه ره لایه نی خوړسکی (تطبع) و بچ گری و گۆلیدا وه که هه ندی

به ره همی (أبو العلامی معری) و (أبو تمام) و (ئه لیۆت) و (شیلر) و
بابه ته په ند ئامیزه کانی سه عدی . ده مه وله وی له زانیاری سه ره ده که بیدا

دووهمین : زوربهی ره‌خنه‌گرانی مه‌ر هۆنراوه په‌یجۆری دۆزینه‌وه‌ی
 ه‌ی‌بازیکن که جۆره سه‌قامگیری و ئالووده‌بوونیک بدا به‌دهسته‌وه له‌نیوان
 کیشه‌ه‌رووزی‌به‌کان و بابه‌ته شیعی‌یه‌کاندا ، واته به‌ستنه‌وه‌یه‌کی
 ه‌ارمۆنی نیوان مۆسیقاو ئاواز به‌جیهانی هه‌ست و سۆزو راچه‌نینه‌وه ،
 له‌ئه‌نجامی کۆششیکسی زۆردا چهند رایه‌کی وردیان له‌م بواره گرتکه‌دا
 به‌ده‌ست ه‌ینا . ه‌هر بۆنموونه وه‌ک گونجانی بابه‌تی خه‌م و په‌ژاره‌و شیوه‌ن
 له‌گه‌ل کیشه‌ فره‌ بر‌گه‌و درێژه‌کاندا وه‌ک کیشی (طویل - بسیط) وه
 ئالووده‌بوونی بابه‌تی هه‌ماسه‌و شه‌روشۆر له‌گه‌ل کیشی کورت و سه‌روای
 جوولآودا . . . یان بابه‌تی کاری هه‌روه‌زو هه‌لس و کهوت و سه‌روای
 سرود له‌گه‌ل کیشه‌ زۆر کورته‌کاندا . . یان . . یان . . هتد . له‌نیو
 شوعه‌رای کورددا هه‌مه‌جۆر کیشی خۆمالی و بیگانه‌به‌کاره‌ینراون ، به‌لام
 لای مه‌وله‌وی دیارده‌که به‌جۆریکی‌تر کهوتۆته‌وه . مه‌وله‌وی ، به‌پێچه‌وانه‌ی
 هه‌ر هه‌موو شوعه‌رای کورد ، بۆ بابه‌ته‌کانی دلداری و شیوه‌ن و وه‌سفاو
 سروشت و پیاه‌لدان و . . یه‌ک جۆر کیشی خۆمالی ره‌سه‌نی به‌کاره‌یناوه
 که ئه‌وبیش کیشی ده‌ بر‌گه‌یی پشتاوپست به‌کاره‌اتووی ئاین نامتزی کۆنی
 نه‌ته‌وه‌بیمانه . لای مه‌وله‌وی ئه‌م کیشه‌ ه‌ینده هونه‌رمه‌ندانه‌و خور
 به‌کاره‌اتووه وه‌ک شه‌تاوی زه‌لم و سیروان خۆی به‌ تاشی وشه‌دا ده‌داو
 ه‌الآوی دلی مه‌وله‌وی ده‌کاته سه‌رپۆشی ده‌ماوه‌ندو شاهۆ ، به‌پێچه‌وانه‌ی
 رای ره‌خنه‌گره‌کان ته‌نانه‌ت بۆ زانیاری عه‌قايدیش هه‌ر کیشی ده‌ بر‌گه‌یی
 به‌کاره‌یناوه . با ئه‌وه‌ش له‌یادنه‌که‌م که ئه‌و ۲۰۳۱ به‌یته شیعه‌ی که کتیبی
 (الفضيله) ی گرتووته‌خۆ له‌سه‌ر کیشی عه‌ره‌بی (الرجز) دانراوه که
 بریتی‌یه له‌ شه‌ش جار (مستفعلن) . ئه‌م کیشه‌ هه‌ره کۆنه زۆرتر بۆ
 بابه‌تی هه‌راو هه‌ماسه‌ت و شه‌ره‌ده‌نوکی پێش هه‌ره به‌یه‌کادان و سانه
 فاسکه‌کانی گه‌رم‌بوونیه‌تی ، به‌لام لای مه‌وله‌وی به‌پێچه‌وانه‌ی هه‌موو دابو

نهریتیکی شیگردانانی عه‌ره‌ب ، بابهنی بیرورای قول و فهلسه‌فه ئامیزی
گرتووه‌ته‌خۆ . دیاره ئهمه‌ش داهیتانه‌و (١٦) ئه‌ره‌ستۆش له‌م بواره‌دا ده‌کیت:
لادان و تاکمه‌ندی‌تی و سه‌رپیتی له‌ ریتیازی خه‌لک به‌ باری داهیتاندا خۆی
له‌خۆیدا له‌زه‌ت و خۆشی‌یه‌کی هونه‌ری‌یه .

وه‌ک وتم مه‌وله‌وی هه‌موو باب‌ه‌ته‌کانی له‌سه‌ر یه‌ک کیش دارشتووه .
له‌ بارت‌ه‌قای ئهمه‌شدا گرتکی به‌ ئیقاع و مۆسیقای ناوه‌وه داوه‌و وه‌ک
وه‌سته‌تایه‌کی لێ‌هاتوو کارامه‌ ده‌نگانه‌وه‌ی وشه‌و ده‌سته‌واژه‌کانی
به‌سته‌تۆه‌وه به‌ واتاو مه‌به‌سته‌کانه‌وه . بۆ سه‌لماندنی راکه‌م په‌نا بۆ چه‌ند
هۆنراوه‌یه‌کی ده‌به‌م . سه‌یری وه‌سفی ئه‌م ره‌شه‌به‌له‌که‌ که‌ن . که‌ نه‌خشی
ده‌نگ و ره‌نگ و بۆن و هه‌ست و نه‌ستی کیشاوه به‌م وشه‌ ساکارانه :

شه‌قه‌و ته‌قه‌ی گه‌رم ، چه‌پله‌و چه‌پله‌ی نه‌رم

چریکه‌ی وه‌ نار ، تریکه‌ی وه‌ شه‌رم

سه‌مای ده‌سه‌لان ، ره‌مای نه‌وه‌لان

نه‌مای مه‌لان ، ئمای وه‌ش خالان

شاخه‌ی شریخه‌ی خشل نیجه‌ ره‌نگ

فره‌ی فۆته‌ی شوور ، یازنۆی گۆله‌نگ چه‌نگ

وه‌ لیمۆی ئالای کالای بالای شه‌نگ

قرچه‌و چۆقه‌ی جه‌رگه‌ دل وه‌ خه‌مان ته‌نگ

تیروانینیکی وردی ره‌خنه‌گرانه‌ ده‌مانگه‌یه‌نیته‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که‌
مه‌وله‌وی بۆ هه‌ر واتاو ناویک وشه‌یه‌کی به‌کاره‌یتاوه‌ که‌ پر به‌پر له‌یووی
مۆسیقاو فۆنه‌تیکه‌وه‌ هاوچۆرن و له‌یه‌کدا تهاوه‌ن . سه‌یرکه‌ (وه‌ لیمۆی
ئالای کالای بالای شه‌نگ) وشه‌کان خۆیان له‌خۆیاندا به‌رزنی به‌ژن و بالا
ده‌نوینن ، یان (شاخه‌ی شریخه‌ی خشلی نیجه‌ ره‌نگ) بێ ئه‌وه‌ی ئه‌و
بێن تۆ گۆیت له‌ خشه‌و به‌یه‌کادانی پلپله‌و گۆبه‌رۆک و گواره‌و خودی

ناوه‌کان (اسماء) کرداره‌کانیان - وەك فۆنه‌تیک - تیاره‌نگ دەداتەوه .
مەوله‌وی هەر له‌و فۆنه‌تیک‌سازی‌یه‌دا په‌نای بردووه‌ته به‌ر قافی‌ه‌ی
ناوه‌وه . سه‌رنج‌بدن :

سه‌مای ده‌سمالان ، په‌مای نه‌وه‌الان

یان :

ونه‌وشه‌ بۆین ، گۆل خونه‌چه‌ جۆین
به‌هانه‌ جۆین ، که‌ عه‌سا جۆین

یان :

جه‌مین قه‌مه‌ری ، شیرین دلبه‌ری
مشکینه‌ خالی ، یوسف‌ جه‌مالی

له‌م جۆشو و خروۆشو قافی‌ه‌سازی‌یه‌ی ناوه‌وه‌دا مه‌لای جزیریم به‌بیردا
هات که‌ ئه‌ویش هەر له‌سه‌ر هه‌مان ریباز هه‌ندی هۆنراوه‌ی وتوو که‌ ئه‌م
هۆنراوه‌یه‌ی له‌سه‌ر کیشی (رجز) ی زیاد کراوه‌ واته‌ چوار چار
(مستفعلن) :

من دی سه‌حه‌ر ، شاه‌ی مه‌جه‌ر ، له‌بسی دبه‌ر ، مه‌خوور بوو
ئهو دیم زه‌ره‌ی سوور هوشته‌ری ، یاره‌ب په‌ری یا خوور بوو
خۆری وه‌شه ، شیرین مه‌شه ، کاکۆل په‌شه ، خال جه‌به‌شه
خالین دقه‌ر ، میسکی ته‌ته‌ر ، نازک به‌شه‌ر ، کافوور بوو
نازک له‌تییف ، گه‌ردن خه‌فییف ، له‌بسی شه‌ریف ، کبخمه‌و قه‌دیف
من دی به‌ وه‌خت ، ئهو نیک به‌خت ، ئیرو له‌ ته‌خت ، فه‌غفوور بوو
یان :

وه‌هه‌رن ، سه‌هوزهن ، ئاوه‌ن ، سه‌رگاوه‌ن

هه‌زه‌ی وه‌ه‌راوه‌ن ، شاخه‌ی شه‌تاوه‌ن

سەنگەن ، کۆسارەن ، سەرکۆوەن ، ھەردەن

خەمەن ، مەینەتەن ، زوخواوەن ، دەردەن

کەواتە گۆران ناھەتی نەبوە کە لە چلە ی پیرەمێردا نووسیویەتی: (۱۷)
مامۆستا پیرەمێرد قەلەم بەدەستی سەیم پیری گەورە ی ئەدەب و
تەصەوف مەولەوی بوو . مەولەوی ئەو شاعیرە بەرزو نەمرە یە کە ھەموو
پیتیکە دیوانە کە ی کچە کوردیکە شوخ و نازدارە بە بەرگ و پۆیلانە ی
خۆمالی تەواو ە ، بەلام بە شێوە یەکی کەلاکە و تووی با ون کردووی
زمانە کەمان شێوە ی گۆرانی ، کە زمانی میری بوو لە قەلە مرەوی ئەردە لانا ،
لە کاتی شکۆیا ، کە جار بوو سێ کوچکە ی ناوھندی کەرکوک - ھەمەدان
و ە کرماشان ھەمووی بگریتەو ە . بەلام لە ئەدەبی بەرزا ، لە شیعری
راستە قینەدا بەراستی زۆر بە پێشیای ناوی خۆت نا گیانی مەولەوی .
تاویک تۆ نەگەرایتەو ە بۆ سەدەو جینگای ژیا نی خوا ەن گیان [واتە :
مەولەوی] ، شوینی بالا جوانە بچوو کە کە ی ئەکەوتی کە لەژێر خەرقە یەکی
سەوزی ئاودا مانا بوو ، بەکە ئەک لە سیروانی ئەرخە وان سوور ئەپەریتەو ە ،
بە لووتکە ی شاخی (بەمۆ) دا ھەلئە گەرای ، لە کۆی ئاتە شگا (کەل) ت
ئەکوشت ، بەسەر بەستە لێکی گۆمی زریبازا ئەچووی بۆ بانە ، لە کوێستانە
ساردە کانی سنەو ەسە ناوا بە فراوت ئەخواردەو ە ، لە گەرمیانی
شیروانەو شا کەل لە گەل چاوپرە شەکانی جاف دەوارنشینیت ئەکرد ،
تاویکیش ئەو [واتە : مەولەوی] خۆی ئەھات بە میوانی گیان
[واتە : پیرەمێرد] بۆ سەردەم مەلەبەندی تۆ ، بە جلی شارستانی یەو ە
سواری ئۆتۆمۆبیلی قەمەرە ئەبوو ، سەیران و گەشتی ناو قۆپی و سەرچنارو
پیرەمگرون ، راو ەماسی چەمە کانی زێ و تانجەرۆی ئەکرد ، لەباتی
دەفو دەرویشو نە ی چی گۆیی لە قەتاری رەشۆل و ئاوازی کەمان و عوود
ئەگرت [مەولەوی ھێند وزە ی ھۆننەو ە ی خووو بین گرتوو بەتەوژم

بووه هه‌رگیز دانه‌ماوه بۆ وشه‌و ده‌سته‌واره‌و نه‌به‌ر پارسه‌نگی کیشی
 زمان و ریزمانی له‌ قالم نه‌داوه . نه‌نیو شوعه‌رای کوردا نه‌مدیوه شاعیری
 له‌کاتی دانانی هۆنراوه‌دا ناسایی بیت به‌لایه‌وه که بلی: نه‌ی هاوار! باره
 ده‌روونی به‌که‌م هینده‌ ناچۆرو شیواوه قافیه‌م لی تیکچوووه ئیترچۆنی
 بۆ هاتبی ئاوا نووسیبیتی و له‌و ریبنازه‌ی جوت قافیه‌ی (مصرع)ه
 لای دای. نا ئه‌م دیارده‌یه ئه‌وه ده‌سه‌لیننی که لای مه‌وله‌وی هه‌میشه‌ نه‌ک
 خورپه‌و سۆزو و پۆدان سنووری بۆ کیش و قافیه‌و باره هونه‌ری به‌کان
 داناوه به‌ته‌نیا ، به‌لکوو زۆر له‌خۆکردن و ته‌مومژو خۆ ئه‌زیت‌دان له
 فه‌ره‌نگی ئه‌م شاعیره‌دا هه‌ست یی نا‌کریت ئه‌گینا چۆن چۆنی کابرا قافیه‌ی
 لی تیکچۆنی و که‌چی هه‌ر له‌سه‌ر بای به‌ره‌ی خۆی سۆزو خورپه‌ی دلی خۆی
 به‌بادا بدات. دیاره ئه‌مه به‌لگه‌ی جۆش و خروشی سۆزو هه‌لچوونه‌که‌به‌تی و
 وه‌ک خۆشی له‌ هۆنراوه‌که‌دا ده‌ری خستوووه و توویه‌تی: سه‌رزه‌نشتم
 مه‌که‌ن ئه‌گه‌ر ئاخری واته قافیه‌ی شیعیره‌کانم شیواوین ، چونکه‌ که
 شوعوور په‌ریشان بوو شیعیریش په‌ریشان نه‌ی . ئه‌مه‌ش به‌شیکه‌ له‌م
 تاقیکردنه‌وه سه‌رامه‌ده که من وای بۆ ده‌چم له‌ شیوه‌نی کوره‌که‌یدا و تیبیتی:

به‌رزان هیلال تار وه‌روان قه‌رار دا

غو‌رپه‌ی شار شۆر دلان دیار دا

سه‌وزه وستهن فه‌رش ئه‌و چه‌مه‌ن ده‌س ده‌س

گولان جام وه‌ ده‌س ، بولبولان سه‌رمه‌س

مه‌نعم مه‌که‌ردی گرانن ده‌ردم

ئه‌ر شیبویا بۆ قافیه‌ی فه‌ردم

فه‌ریاد جه‌ شۆره‌ی ئه‌رز چاره‌ی من

هه‌ر سه‌وزه‌ی مراد من نادیاره‌ن

داد جه‌ هه‌وای شووم به‌دستاره‌ی من

هه‌ر نه‌وگولاله‌ی من نه‌ ییواره‌ن

وهك دهر كهوت دوو بهيته كهى دواى قافيه كهى تيكچووه و شتوهى
چوارينى گرتووه ته خو .

حزده كهم هر لهزير دهوارى شاعريتى مهوله ويدا ههسوونى چند
رابه كى تر داکوتم :

به كه مين : ههندى تيبينى ساده لهوح واده گه يتين كه گوايه نه گهر
مهولهوى نه چوايه ته سهر ريبازى سؤفى گهرى نه نه بوو بهو شاعيره پايه
به رزه . له وه لاما ده ليم : مهولهوى پيش نه ودى سؤفى و خواناس
بوويت شاعريكى چاك بووه . باشترين به لگه شم نهو هؤنراوه به سؤزو
به پرستانه به كه له سهرده مى لاويدا وتوونى ، به تايبهت بو شيخ عه زيزى
جانموره بى كه هاوړي گيانى به گيانى بووه . بيگومان نه مه نهوه
رهد ناكاته وه كه چوونه سهر ريبازى نه قشبه ندى گورو تين و جوولانتيكى
گهره به خشى به مهولهوى و په نجره هى جوړه تيشكيك و دنيايه كى
نوئى له ناسؤى شيعره كانيا دهر كهوتن به تايبهتى نهو هؤنراوانه هى كه
پيشكش شيوخانى به وه فاو هاوړي و دلسؤزى نه قشبه ندى كردوون ،
به لام نه وه هى كه تا ئيستا جيتى سهرنجمه و لتي وردده به مه وه و ده مه و يت نه
وتاريكى تايبه تدا وه لامى بده مه وه نهو پرسياره به كه : ئايا ريبازى
نه شعريتى مهولهوى راكيشاوه ته نيو جيهانى ته سه و فوه ، يان
به پيچه وانوه ؟ ئايا به هردوو لايه نه كه (واته : ته سه و فو نه شعري)
توانيو يانه دلهاو كچو پرسياره كانى ناوه وه هى مهولهوى - نه گهر به
ناچاريش بيت - وه لام بده نه وه . ناييت لهم بؤنه و ناقاره دا مه محمود
پاشاى جافو نه حمه د پاشاو عه بدو لالا پاشاى بابان له يادبگه ين به تايبهت
مه محمود پاشاى جاف كه ده وريكى ديارو دلسؤزانه هى بينيوه له
خوشه و بستى و وه فاو ريزى بى هاوتا به رامبه ر به مهولهوى . دياره
مهولهوى يش لهم ناقاره دا به چند هؤنراويه كى نهوازه هى سهرتوپ

مهحمود پاشای به نهمری هیشتووه تهوه . له میژووی نهدهبی کوردیدا
 مهولهوی و پیره میردو که شکۆله که نهوازه کهو شیخ رهزای تاله بانو و
 مهلا عبدالرحمانی گه ورده یینجونی و مهلا فهتاحی جهباری مهحمود
 پاشایان له ناستیکی پرشکۆو ریزه وه داناوه . به لای منهوه هرگیز
 سامان و پایه و پلهو دهوله تمهندی و بهری بهری کهس به نهمر ناکه و
 هرگیز ناشبنه تهناهت سووریکی گچکهی به تهوژمی میژوو ، ناوی
 سهدان ملیونهرو لۆردو خاوهن پایه و سامان و کۆشک و دهده بهو گهنجینهی
 قه بهو زه به لاج له ولاتی ئینگلستان تهناهت هه موو جههانیس کویر
 بوه موو پر ده می بووه له خۆل و کهس هه زمانی خۆشی پی یانه وه هیلک
 ناکات و هه ناشیانناسچ چونکه هه بۆ خویان ژباون ، به لام شاعیریکی
 چاو کویرو لات و بلیمه تی وه ک جۆن ملتۆن هه موو نه تهوه کان ده بناس و
 میژوو له دله گه وره کهیدا ده یلاوینی نه ک به ته نیا له بهر به ره هه
 به پرشته کانی ، به لکو له بهر نه وهی که به گۆچانیکه وه چوه ریزی
 پیشه وهی تیکۆشه رانی گه له کهی بۆ بهرگری له ولات . که واته نه وهی
 که مهردوم به نهمری ده هیلتیه وه ته نیا خزمه تی مروڤ و خاک و نه ته وه به .
 دیاره مهحمود پاشاش - به پتیوانه ی سهرده می خۆی ! - به کچی بووه له و
 سیبهر و دالدهو شارستانیانه ی که هۆنراوه کانی مهولهوی و گهلئ
 شاعیری تریس ستاریان تیا گرتوه و گه شاونه ته وه . با نه وهش نه بویرم
 که نه و په یوهندی به گه وره و فرد لایه نه ی مهولهوی له گهل زانا و شوعه را و
 پیاوه ناسراوه کانی کوردستانی نه و سهرده مه ده وری هه بوه له وه رگرتن و
 به خشین و فراوان کردن و به هیز کردنی شاعیری به تی مهولهوی چونکه نه و
 په یوهندی به وه ک دیارده به کی کومه لایه تی ده بیته هۆی گۆرینی هه لویست و
 وزه و توانای مروڤ به باری باشه دآ نه گه ر له گهل خه لکانی زانا و هوشیاردا
 بیته . وه هاوړیکانی مهولهوی بریتی بوون له مانه : شاعیری وه ک نه جمه د

به‌گمی کۆماسی و شیخ عه‌بدوللای داخی و مه‌حرووم و بولبول ، هه‌روه‌ها
 پیاوانی نایینی و کۆمه‌لایه‌تی و شیخانی نه‌قش‌به‌ندی و هه‌ک شیخ
 سراج‌الدین و شیخ عبدالرحمن ابوالوفا و بهاء‌الدین و ضیاء‌الدین و حاجی
 کاک ئه‌حمه‌دی شیخ و شیخ عبدالرحمانی خالصی تاله‌بانی و زانای وه‌ک
 محمد صالحی فخر‌العلماء و پیاوانی به‌ده‌سه‌لاتی وه‌ک احمد پاشا و عبدالله
 پاشای بابان و محمود پاشا و همه‌ پاشای جاف و محمودی یاروه‌یسو
 ره‌زا قولی خان و غولام‌شا خان و کوری خوسره‌و خان و ئه‌رده‌لانی و الی
 سنه‌و گه‌لیکی که . با ئه‌وه‌یش له‌یادنه‌کریت که سه‌فه‌رو هاتوچۆکانی
 مه‌وله‌وی بۆ کۆیستان و گه‌رمیان و ده‌وارنشین و زه‌هاوو پاوه‌و بیاره‌و
 که‌رکوک و بانه‌و سنه‌و هه‌له‌بجه‌و سلیمان و به‌غدا که‌م تا بیستی هه‌ر
 ده‌وریان بینوه له‌ که‌ش کردنی ئاسۆی شاعیری مه‌وله‌ویدا به‌تایبه‌تی له
 بواری وه‌سفدا .

دوه‌مین : وه‌ک دیارده‌یه‌کی هه‌ست پێ کرای دیوانی مه‌وله‌وی ده‌بینین
 گه‌لی جار به‌یته‌ شیعریک به‌ته‌نیا یان دوان و اتاکه‌ ته‌واو ناکه‌نو دادی
 خه‌بالی مه‌وله‌وی ناده‌ن ئه‌گه‌ر پێکه‌وه نه‌بن . ئه‌م دیارده‌یه به‌ بۆچوونی
 من ئه‌نجامی ئه‌م سێ هۆ هونه‌ری به‌یه :

۱ - کورتی کیشه‌که که ده بر گه‌بی خۆمالی به .

ب - قوولی خه‌بالی شاعیر و په‌نابردنه به‌ر لیکچواندنی لیکدراو
 (التمثیه التمثیلی) و خوازه‌ی لیکزاو (تناسل الاستعارات) که ئه‌مانه
 وینه‌ی شیعری فره‌مه‌وداو کۆکردنه‌وه‌ی توخمه‌ دژه‌کان فره‌اهه‌م دین .

ج - به‌پێچه‌وانه‌ی قوتابخانه‌ی شیعری کلاسیک ، له‌ هۆنراوه‌ی
 رۆمانتیکدا به‌کیتی به‌یت هه‌ست پێ ناکریت . ئیمه‌ به‌دوای وینه‌و
 واتادا ده‌گه‌رتین .

سپهه‌مین : مه‌وله‌وی به‌و دیوانه شیعره‌ی هه‌ولیک‌ی به‌پرشتی داوه .
 بۆ تیکه‌ل کردنی له‌هه‌جی گۆرانی و سۆرانی چونکه نه‌گهر به‌راورد بکه‌ین
 له‌نیوان زمانی شیعری مه‌وله‌وی و خانای قوبادیدا ده‌گه‌ینه نه‌و نه‌جامه‌ی
 که زمانی مه‌وله‌وی هه‌ورامی‌یه‌کی یوو‌نکراوه‌ی تیکه‌له له‌گه‌ل له‌هه‌جی
 سلیمانیدا چونکه گه‌لێ جار به‌ته‌نیا ناوی شسته‌کان هه‌ورامین و کردارو
 ئاوه‌ل کردارو ره‌گه‌کانیان سه‌ر به له‌هه‌جی سلیمانین ، یان به‌پینچه‌وانه‌وه ،
 واته شیوه‌ی داریشتنی دیوانی مه‌وله‌وی زاراوه‌ی پالفتسه‌و پینگه‌ردی
 هه‌ورامی نی‌به‌و تیکه‌له . که‌واته مه‌وله‌وی یه‌که‌م شاعیره که هه‌ولێ داوه
 بۆ یه‌گه‌رتنی ئەم دوو له‌هه‌جیه‌ گۆرانی و سۆرانی ، به‌لام به شیوه‌یه‌کی
 هه‌رچۆن هه‌بێ له‌پیشدا بریار بۆ نه‌دراو .

چواره‌مین : مه‌وله‌وی یه‌که‌مین شاعیری کورده که توانی کیشی ده
 بره‌گی خۆمالی له مه‌ودای گۆرانی هه‌لپه‌رکی و قه‌تارو سیاچه‌مانه‌وه
 بگۆیزیته‌وه بۆ زمانی عه‌قیده‌و که‌لام و لۆژیک . جگه له‌وه‌ش به‌هره‌ خورو
 ده‌سته‌لانه ره‌هاکه‌ی هه‌مان کیشی ده‌بره‌گی و که‌ پتر زمانی ئاوازو
 هه‌لپه‌رکی ره‌شه‌خه‌لکی ناوچه‌که‌ بوو - دوا‌ی خاناو بیتسارانی -
 بگه‌پینیتته چله‌پۆیه‌ی هۆنراوه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتووی نه‌وتۆ که لیپاویلپ
 بیت له توخمه هونهری‌یه‌کانی وه‌ک سۆزو خه‌یال و بیرو ئیقاع و تابلۆ
 هونهری و میعماروه .

پینجه‌مین : وه‌ک میژوو‌نوسه‌ جیهانی‌یه‌کان ده‌لێن سه‌رقافله‌و
 گه‌شه‌ پێده‌ری نه‌ده‌بی رۆمانسی له‌ فه‌ره‌نسا‌دا هۆگۆی به‌هره‌مه‌ند بوو
 (۱۸۰۲ - ۱۸۸۵) . ده‌ ئەم میژوو‌ه تارا‌ده‌یه‌ک به‌رامبه‌ره له‌گه‌ل میژوو‌ی
 له‌دایک‌بوون و مردنی مه‌وله‌وی (۱۸۰۶ - ۱۸۸۲) واته له‌دایک‌بوونی
 نه‌ده‌بی رۆمانسی له‌ فه‌ره‌نسا‌و کوردستاندا له‌ یه‌ک کاتدا له‌سه‌ر ده‌ستی.

هۆنگو مەولەویدا ھاتە کایەوہ ، کەواتە مەولەوی داھینەر و گەشە پێدەری
 ھۆنراوہی رۆمانسی کوردی یە . با ئەوہش لەیادنەکەم کە مەولەوی لە
 یواری ھۆنراوہی رۆمانسیدا پێش دوو کەلە شاعیری رۆمانسی ئینگلیز و
 تەنانەت جیھانیش کەوتووہ واتە ئۆسکار وایلد (۱۸۵۴ - ۱۹۰۰) و
 بیتس (۱۸۶۵ - ۱۹۳۹) . کەواتە لە نووسینەوہی میژوووی ئەدەبی
 بەراوردی جیھانیدا قوتابخانەیی ھۆنراوہی رۆمانسی کوردی - وەک
 تەمەنی لەدایک بوون - گەرەکە بخەیتە پال ھۆنراوہی رۆمانسی
 فەرەنسی یەوہ .

پەراوێزەکان :

- ۱ - یادی مەردان - بەرگی دووہم ، ۱۹۸۲ ، مەلا عبدالکریمی مدرس .
- ۲ - مەولەوی - گۆرینی پیرەمێرد ، ل ۱۱۹ . بەغداد .
- ۳ - مبادئ النقد الادبی ، رتشارد . ص ۳۰۹ .
- ۴ - میژوووی ئەدەبی کوردی - علاءالدین سجادی ۱۹۵۲ ، ل ۲۵۵ .
- ۵ - دیوانی مەولەوی ، مەلا عبدالکریمی مدرس ، ل ۴۵۶ .
- ۶ - دیوانی مەولەوی ، مەلا عبدالکریمی مدرس ، ل ۴۲۰ .
- ۷ - رۆشنگیری نوێ ، ژمارە ۶۴ ، ۱۹۷۵ ، ل ۶۴ .
- ۸ - دیوانی مەولەوی ، ل ۴۱۱ .
- ۹ - بەیان ، ژمارە ۳۳ ، ۱۹۷۶ ، انور قادر محمد ، ل ۳ .
- ۱۰ - مەولەوی - ۱ . ب . ھەوری ، ۱۹۷۳ ، چاپخانەیی کاکەیی فەلاح .
- ۱۱ - میژوووی ئەدەبی کوردی ، علاءالدین سجادی ، ل ۲۶۷ .
- ۱۲ - گۆفاری کاروان .
- ۱۳ - دیوانی گۆران .

۱۴- دیوانی سه‌لام ، ل ۱۹۱

۱۵- پروانه :

۱ - مفهوم الشعر . د. جابر احمد عصفور ۱۹۸۲ .

۲ - منهاج البلغاء و سراج الادباء ، تحقیق محمد الحبيب ابن الخوجه . حازم القرطاجی . دار الكتب الشریه . تونس . ۱۹۶۶ .

۱۶- تلخیص کتاب ارسطوطاليس فی الشعر - تحقیق عبدالرحمن بدوی القاهره ۱۹۵۴ .

۱۷- یادی پیره میرد - لمؤثر چاودیری علاءالدین سجادی له چاپ دراوه ، ۱۹۵۱ .

هروه‌ها پروانه :

۱ - مهوله‌وی و سروشت . باب‌علی شیخ عمر .

ب - عه‌قیده‌ی مهوله‌وی . ناماده‌کردنی محمد علی قهره‌داغی . ۱۹۷۷ .

۱۸- الرومانتیکیه - محمد غنیمی هلال .

۱۹- شیخ ره‌زای تال‌ه‌بانی - دیوان - .

۲۰- دراسات و نماذج فی مذاهب الشعر و نقده - د. محمد غنیمی هلال .

مهولهوی :

بهره‌میی و ، شتیك دهربارهی سروشت

دوکتور عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سوول

پروفیسور

کولتیی ئه‌ده‌بیات - زانکوی سه‌لاحه‌دین

سه‌ره‌تایه‌ك :

که ده‌ستگای ریۆشنیری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی زه‌نگی یادکردنه‌وه‌ی مه‌وله‌وی لیداو منیش به‌سه‌رکرامه‌وه ، پیش هه‌موو سه‌رچاوه‌یه‌ك کومه‌له ره‌شنووسییکی یی‌نازی خۆم بیرکهرته‌وه که پاش دۆزینه‌وه‌یان میژووی ۱۹۶۹/۹/۲۰ تا ۱۹۶۹/۱۱/۲۱ یان تیدا دیاربوو . ئه‌وانه ده وتار بوون له‌سه‌ر میژووی ئه‌ده‌بی کوردی و له‌پشت میکروفۆنی رادیوی کوردی به‌غداوه خۆیندرابوونه‌وه . ئه‌و وتارانه دهرباره‌ی «مه‌وله‌وی و سروشت» و به‌راوردتیک بوون له‌گه‌ل «خانی و سروشت» دا . دیاره ئه‌مه بوو به‌ بناغه‌ی ئه‌م لیدوانه تازه‌یه‌ی مه‌وله‌وی . به‌شکم سه‌ره‌تاش بیت بو لیدوانی شاعیرانی‌تر که نزیکه‌ی بیست ساله له‌و رادیویه‌دا باسیان ده‌که‌م و به‌داخه‌وه هه‌ندئ باسیانم وه‌ك وتبوومن به‌ تۆمارکراوی و بلاوکراوه‌یی به ناوی که‌سیکی تره‌وه‌ی ، که ئیتر مافی داواکردنیانم نه‌ما . چونکه ئه‌وه‌ی من وتراوو ئه‌ویتر نووسراوه . وادیاره ئه‌م وتارانه هه‌ر ده نه‌بوون ، هه‌ندیکیان ونبوون . به‌ هه‌موو حالیک بوون به‌ بناغه‌ی نووسینی ئه‌م باسه . که من له‌ باسه‌که‌م بووبومه‌وه هه‌ندئ براده‌ر ئاگاداری چه‌ند

سه چاوه‌ی تریان کردم که له مهوله‌وی و سروشت دوواون . پیش هه‌مووان
 پیره‌میرده که له زیندا له چوار فه‌سلی لای مهوله‌وی دوواوه . داخه ناچی
 که دهره‌تی بینینی هه‌موویانم ده‌ست نه‌که‌وت . پاشان نامیلکه‌یه‌کی
 به‌نرخه‌ی بابا عه‌لیسی شیخ عومهری قهره‌داغی بوو به‌ناوی « مهوله‌وی و
 سروشت » هه‌وه (۱) ، وام‌نه‌زانی ئه‌م نامیلکه‌یه‌وام لینه‌کات هیتیک به‌سه‌ر
 زوربه‌ی نووسینه‌که‌مدا بینم ، به‌لام له‌گه‌ل نرخی و بایه‌خی ئه‌و نامیلکه‌یه‌و
 وردی و زیره‌کیی نووسه‌ره‌که‌یدا وادیاره له دوو کونجی جیاوازه‌وه سه‌بری
 یاسه‌که‌مان کردین ، با له‌گه‌ل به‌کتریشدا نا‌کۆک نه‌بین . به‌تی ، لیره‌شدا
 په‌نجه بو ئه‌وه درێژکراوه که مهوله‌وی هه‌ر له به‌هار نه‌دوواوه له چوار
 وه‌رزی سال دوواوه ، به‌لام هه‌ر ئه‌وه نی‌یه ، به‌کۆ له‌ولایه‌نه‌وه که به
 قوولی چووه‌ته ناو فه‌لسه‌فه‌ی مهوله‌وی و به‌کرتنی مرۆف و سروشت
 لای مهوله‌وی سوودیکی گه‌وره‌ی پین به‌خشیم که به‌داخه‌وه له کاتی خۆیدا
 نامیلکه‌که‌م له به‌رده‌ستدا نه‌بوو له‌به‌رئه‌وه به‌ناچاری له په‌راویزدا
 ئیشارده‌ت بو ئه‌و مه‌به‌سه‌ده‌که‌م . هه‌روه‌ها نووسه‌ری به‌رێژ برامان
 مه‌حمود ئه‌حمده‌ محمه‌د ئه‌و چه‌ند دیره‌ به‌نرخه‌ی بیتوه‌بی شاعیر - شیخ
 ئه‌مینی شیخ عه‌لاه‌دینی بیاره‌ی هینامه‌وه یاد که له کتیبی ته‌سه‌وف
 چی‌یه (۲) (به‌غدا - ۱۹۸۵) دا ده‌باره‌ی مهوله‌وی و سروشت نووسیه‌وه .
 لیره‌دا باسی ته‌سه‌وف به‌گه‌ستی و هه‌موو به‌ره‌می مهوله‌ویش نا‌که‌م تاله
 پایه‌ی ئه‌و کتیبه‌ به‌نرخه‌ بدویم بو هه‌موو کتیبخانه‌ی کوردی و باسی
 ته‌سه‌وف . به‌لام هه‌ر ئه‌و چه‌ند دیره‌ش که له مهوله‌وی و سروشت
 ده‌دوێ نرخیکی گه‌وره‌ی هه‌یه‌و شایه‌تی به‌کی گه‌وره‌ی شایه‌تیکی راستگۆ
 دگه‌سۆزه بو مهوله‌وی . ره‌نگه‌ ئه‌م وشانه بو باسیکی سه‌ر به‌زانست
 که‌میک خۆینگه‌رمی و سۆزی خۆشه‌ویستی سۆفیانه‌ی تیداين . به‌لام
 ئه‌وه‌ی ناگاداری جیهانی مهوله‌وی و هه‌موو سووچی مه‌سه‌له‌که‌ بێ ،

دهزانی قسه‌کان سه‌ر به ده‌ستنیانکردنی زاستین . به‌لئی ، نه‌گه‌ر مه‌وله‌وی ئیستا بمایه‌و له‌ناو ئیمه‌دا بو‌ویه ، ده‌ستی ریزی بو‌ نه‌وه‌ی شیخی سیراجه‌دین یاده‌ گرت به‌سه‌ریدا بروا ، به‌تایبه‌تی که به‌ که‌ره‌سه‌ی شماره‌زایی و دگسۆزی‌یه‌وه‌ بێته‌ ناو باسه‌که‌وه . به‌لام من لهم لایه‌نه‌وه نادویم ، به‌لکو لام‌وایه‌ شاعیر و روشنبیری که له‌ژیر سیبهری دارگوژی هه‌ورامانداو له‌ باوه‌شی خانه‌قاکه‌ی شیخی سیراجه‌دیندا په‌روه‌رده بووین ، که زوربه‌ی شیعی مه‌وله‌زی به‌ عه‌شقی ئه‌وی و ئه‌و نووسراوه‌ له‌ هه‌موو‌که‌س زیاتر ده‌توانی شایه‌تی راستگویی و سه‌رکه‌وتوویی مه‌وله‌وی بێت له‌ وه‌سفی سروشتی کوردستان و هه‌وراماندا . له‌به‌رئه‌وه‌ به‌ریژه‌وه‌ گوئی بو‌ ئه‌م وشانه‌ شل‌ده‌که‌ین که ده‌لئی :

« .. مه‌وله‌وی بو‌خۆی دنیا‌ییکی فه‌قیرانه‌و گوندنشینانه‌و به‌لکو ده‌وارنشینانه‌شی هه‌یه ، مه‌وله‌وی ره‌گو ریشه‌ی تیک‌ئالاره‌ له‌گه‌لی جوانی سروشتدا ، هه‌رچی هه‌وارگه‌ی جوانی ناوچه‌ی هه‌ورامان و تاوگۆزی و کوردستانی سۆرانه‌ هه‌مووی دیوه . له‌ته‌کی خێله‌کاندا گه‌رمیان و کویستانی کردوه ، شاعیری سو‌روشته‌و په‌روه‌ردی ده‌ستی (٣) سو‌روشت ، سو‌روشتی جوان و بێ‌وینه‌ی کوردستانی ره‌نگین » یا یاش‌ئه‌وه‌ی خۆی چه‌ند دێری جوان له‌ وه‌سفی سروشتی کوردستانداو له‌ هه‌مه‌ره‌نگی ئه‌و سو‌روشته‌دا ده‌نوسین و لای‌وایه‌ که‌سێک له‌ باوه‌شی ئه‌و سو‌روشته‌دا نه‌زیابین ناتوانین به‌ باشی وه‌سفی بکات ، ئه‌وسا شایه‌تی بو‌ مه‌وله‌وی ده‌دات و ده‌لئی :

« مه‌وله‌وی زۆر باش له‌ هه‌مووی ئه‌م ژيانانه‌و سه‌دان‌جۆری ژبانی‌تر شماره‌زا بووه ، وه‌ گیانی له‌گه‌لی سو‌روشتی ولاته‌که‌یا هه‌لشیلاره‌وه‌و تیک‌هه‌لچووه ، له‌به‌ری‌ئه‌وه‌ هه‌یچ پارچه‌ شیمریکی نی‌یه‌ شوینه‌واریکی جوانی سو‌روشی تیا به‌دی‌نه‌که‌یت ... (٤) .. »

مهولهوی و سروشتی بهراوردیک

که باسی سروشتی کوردستان و دیمه نو چاونه ندازی جوانی ده کهین ، گه لیک شاعیرمان دیته بهرچاو ، رهنگه : «سه مهیدانی بهه هارا شماره کهی کو» ی حاجی قادرو «وتم به بهختی خه و آوو» ه کهی زور رهنگین بن و به هاری بهکانی پرته و بهگی هه کاری و به کر به گی نه زپش جیتی خویان هه بچ . بهلام ههروه که له باسی روخساری شیعیری کوردی و دووبهیتی و کیشی په نهجه دا په نهجه بو سی شاعیری گه و ره دریز نه کهین ، له مهیدانی سروشتیشدا نهو سی شاعیره به بالا به کی به رزه وه خویان نهوینن ، ههروه که سروشته کهی کوردستان و سروشتی خومالیی روخساری شیعیر به کارکردنه سهر یه که سهره تابه کی رهنگینی کو مه لئی ناوه روکو روخساری تازه یان دانا بچ . نهو سی شاعیره ش مهولهوی و پیره میردو گوران .

که لیره دا باسی مهولهوی ده کهین ، ده بچ نهو هه شمان له بیرنه چیت ، که هه ره له خووه نی به ، به لکو نهو ره گو چمکه قووله به که باس کرا وای کردوو پیره میردو گوران پیش هه موو کهس باری سه رنجمان به لای گه شهی سروشتی کوردستان له شیعیری مهوله ویدا راکیشن و خوشیان له نواندنی نهو سروشته دا به وشه ی گهش هه نهو ری به بگرنو له گه ل بیری نیشتمان به ره ویدا تیکه لی بکه ن .

پیره میرد ، ههروه کو به روخی مهولهوی به کهی ناوچه ی باشووری ناگاداری گیانی مهولهوی کرد ، ههروه ها پیش هه موو کهس په نهجه ی بو وینه ی سروشتی له شیعیری مهوله ویدا راکیشا نهو مه به سه ی به ست به ههستی قوولی نیشتمان به ره ویره به وه : «نوخ بو به مهوله ویم خوش نهوئی و شیفته و شهیدای سوزو ناله ی نهو که په رده په رده شوینه شیرینه کانی خا که کهم و نیشتمان که می به فهدی فهدوه ، به فهدو

زبیتکی دل نه وهرده وه پئی نشان داوم و به سینهما خو شه ویستی نهوانی
چه سپاندو ته سینمه وه (۵) .

گومان له وهدا نی به که گوران له شارهزا همره گه وره کانی شیعی
مهولهوی بوو . پیش نهوش که به لگه بو ئه م مه به سه بهیننه وه ،
پهرمیرد شایه تی به که ممانه که له سه ره تای بهرگی دوهمی (روحی
مهولهوی) دا نه لئی :

« ... زوبانی هه ورانی و زوبانه دهی (مهولهوی) نه مرۆ له م
خاکه دا که م کهس نه بزانی ، هه رچی خو م نه مزانی پئی به (که عبولنه جباری
گوردستان) (مهلا عبه دووللا) (۶) که وه که مهولهوی له دوواییدا چاوی
نابینا بووه و به شاعری هیوای نه ده بیاتمان بینای هیوا (گوران)
سناگرده وه .. » (۷) .

ههروه که نووسیوه :

« ... (گوران) ویستبووی غهزه لیتی که هه لژی پیری بیکا به عه ره بی ،
هه رچی ته ماشای کردبوو هه لژی زارده بوو .. » (۸) .

هه ر ئه م شاره زایی بهی گوران له شیعی مهولهویدا به ره و
سروشته که ی ئه وو هه ورمانه که ی ئه وو کیشی ده په نجیه بی زۆر
به کارهاتووی لای ئه وو فهردی ئه وی بردو زۆر باش نووسینی ..
« که شتی هه ورمان (۹) » یش به ره وه هه لسه نگاندن و به راوردی سروشت
لای خانی و مهولهوی برد له وتاریکدا (۱۰) .

به لای گوران هه خانی ته نیا له وه سفی دیارده تاییه تی به کانی سروشتی
آگوردستاندا ئاشکرا نی به وو ئه م وه سفه ی سروشتیکی زۆر تر کلاسیکی و
گشتی کومه لی ئیسلامی هه به وه نه گه ل وه سفه کانی نیزامی و جامی و
فزوولیدا به که نه گرێته وه که هه ریه که بیان له وولایتیکدا ژباوه که سروشتی
له ویتیر جیا به (۱۱) .

هەرچی مهولهوی به نهوه سروشت لای نهو به بیرى
 گوران سروشتیکى کوردی ههیهو له ههموو دیره شیبهریکیدا بهردیکى
 بووتکهى بهرزى کوردستان ، لوونکهى ناتهشگهده گلۆر دهپیتتهوه ،
 شهپۆلى تافگهى سهرحاوهى زهلم ، خۆى له کهفچهرینى وهک شیردا
 نهدا به بهرددا ، تهه سههۆلى سههگۆلى زریبار نهگرئو لهگهه ههنامهى
 مهولهویدا بهرهو ئاسمان بهرز نهپیتتهوه (۱۳) .

لیرهدا تاویک دهوهستم و دهلیم - له وتاریکدا بهم چهشنه دهستم
 پى کردبوو :

« ... لهم ریرهوه دریرهدا لهگهه نووسیندا ، چهند جار تىبینى
 رووی تیکردووم ، که نهموستوو له کاتى خویدا وهلامى بدهمهوه ،
 بهلام که دهرفهت هاتبى نهو وهلامه چۆته تویی باسیکی تازهوه . نهو
 تىبینى یانه به دوو چهشنى جیاواز چهند دیریکیان گرتوه که دهبارهى
 مهولهوی نووسیووم . ههردووکیشيان لایهنى بهراوردی مهولهوی و
 خانى یان گرتبووه » (۱۴) .

لهویدا باس لهوه کراوه که دهرفهتى نهوه دهرهخسنى ، که
 وهلامى نهو تىبینى یانه بدریتتهوه . وا ئیستا له مهولهوی نهووتین ،
 هیشتا دهرفهتى وهلامى تىبینى یهکیان نییه ، بهلام نهوتیریان تهواو
 دهبارهى « مهولهوی و سروشت » بوو ، دهبارهى پشت بهستن بهم
 بهراوردهى گوران بوو لهنیوان خانى و مهولهویدا له کتیبیکدا (۱۴) ،
 لهبهر نهوه ئیستا دهپى وهلامى نهو تىبینى به دهست پى بکهه .

بیگومان نهه رایهه گوران لای ههموو شارهزایانى شیعری خانى و
 مهولهوی پهسنده ، جا که دهنگیک بهرزبووهو پر بهدهنگ هاوارى کرد ،
 چۆن مهولهوی له خانى باشتر نهپى و لای و ابوو نهمه نرخی خانى
 کهم ده کاتهوه (۱۵) ، دهپى بلتین نهو رایه تهیا ههست دهپرینهو لهسهه

پیتوانه‌ی زانستی دانمه‌زراوه ، چونکه له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که مه‌وله‌وی
شاعیریکی گه‌وره‌یه‌و به‌کیکه له رابهره‌کانی نه‌ده‌بیاتی کورد ، له‌گه‌ل
نه‌وه‌شدا جاری‌وا نه‌بێ شاعیریکی بێ ناو و ده‌نگ له مه‌به‌سیکدا پیش
همو شاعیران نه‌که‌وێت .

وه‌ک نه‌زانین خانی ، مه‌لاو زانا‌به‌کی گه‌وره بووه ، له به‌ره‌می
خانیدا دیمه‌نی زانا‌بی خانی دیاره . له‌به‌ر نه‌وه نه‌بینین له زۆر شویندا
سوارچاکی مه‌یدانی زانست و کتێبه . باسی سروشته‌که‌شی له‌وه نه‌چیت
که نه‌نجامی خویندنه‌وه‌و زاده‌ی کتیب زیاتر بیت ، وه‌ک له هه‌ستی
راسته‌قینه به سروشتی ولات . با مه‌وله‌ویش مه‌لاو زانا بیست ، به‌لام
نه‌بێ نه‌وه‌ش بزانی که خانی کور یا ژیاوی شار بووه و مه‌وله‌وی کوری
دیهات و چیا بووه .

نه‌بێ نه‌وه‌ش بزانی که نه‌م‌جۆره بریارانه نه‌گه‌ر راستیش نه‌بن ،
که‌م‌کردنه‌وه نین له نرخ‌ی نه‌م شاعیر یا نه‌و ، به‌تایبه‌تی شاعیرانی کونمان .
زۆر جیی خۆ‌به‌تی به‌جۆریکی عیلمی له سامانی نه‌ته‌وه‌ییمان بکۆلینه‌وه ،
مه‌یدانی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی نه‌ده‌بیاتمان له‌ده‌وری گروگال ده‌رچوووه
نخۆی به‌سه‌ر پتۆه گرتوووه هه‌لچوون و هه‌ست ده‌ر‌پ‌رین جیی بریاری
زانستی ناگر نه‌وه‌و سامانی نه‌ته‌وه‌ییشمان موککی هه‌موانه ، خانی رابهری
نه‌ته‌وه‌ی کورده ، شانازی هه‌موو کورده ، موککی تاقه بنه‌مائه‌و به‌ره‌و
ناوچه‌یه‌ک نی‌یه .

هه‌ر چه‌نده نه‌مه‌وێست به‌م‌چه‌شنه له‌و خانی‌یه بدویم که به
گه‌وره‌ترین روشنبیرو فه‌یله‌سوونی کوردی رۆژی خۆ‌یی نه‌زانم و
ماوه‌یه‌کی زۆری چالاکیی ده‌رزوتنه‌وه‌و نووسینم له ژياندا بو نه‌و
ته‌رخان کرد ، به‌لام به‌لکه‌ی نه‌و راستی‌به‌ی باوه‌ریم بێ‌یه‌تی و پشت‌گرتنی
راکه‌ی گۆرانه نه‌مبانه سه‌ر نه‌م نموانانه .

خانی فرموویه تی :

دانایی موعه مھمیری کوهن سال
ئو رھنگه هه گوو ژ بو مه ئه حوال
گوو عاده تی پیتشین زه مانان
ئو بوو ل هه می جه هو زه مانان
وه قتی وه کو شه هسه واری خاوهر
ته حویل دکر دماهی ئازهر
یه عنی کو دهاته بورجی سهر سال
قمت کهس نه دما د مهسکن و مال
بیلجومه دچوونه دهر ژ مالان
هه تنه دگه هیشته پیرو کالان
پوژا کو دبوویه عیدی نه ورووز
ته عزیزم ژ بو دما دل ته فرووز
سه حراوو چه من دکر نه مهسکن
به پیداوو دیمه من دکر نه گولشه من (۱۶)

یاخود ئه لێ :

باران نه ژ فهیز بت مه ده دکار
ئو دانه دبیتته نه خلی بی بار
سهر سهیز دبت ژ بهرگنو باران
گهر لێ بوهریت ژ فهیز باران (۱۷)

لیوه دا دیمان خانی له باسی سروشتی کوردستان و نه وروژدا
« بهیدا » و « دیمه من - دمن » و « نخل » و « سقرا » به کار نه هیتنی

که همووی نهجامی ژیانیکی بی پشووه له گهل زانست و کتیبی
عهره پیدا .

خانی له باسی رۆژه لاتن و ئاسماندا ده لئ :

دهورا فهله کی ژ بهختی فهیرووز

دیسان کو نوما ژ نۆقه ئهو رووز (۱۸)

یا ده لئ :

قهندیلی مونیری دهیری ئه زرهق

میشکاتی همهل کو کر موردهووهق

سهل سال کو بوو ژ نۆقه مئعموور

میر دایه کو پید تازه دهستوور (۱۹)

وهك ئه بینین ئهم وهسفه جوانه ، به نرخانهی خانسی رابهری
کوردایه تی ، له پال هموو نرختیکی جوانی و ئه ده بیاتدا ، له دیمه نی
یاسته قینهی سروشتی ولاتهوه ، ههر له هۆنراوهی مهولسوی دوورتر
نین ، به لگو تهانهت له وهسفه کانی پرته و به گی هه کاری و حاجی و گه لیک
شاعیری تریش دوورترن .

نالی له وهسفی کدا که رۆزی تیدا به کارهیتاوه ئه لئ :

له خهوفی تهلهعتی رۆژ ههروه کوو شیت

به یووژهردی ههلاتو کهوته کتیوان (۲۰)

باشترین نمونه بو ئهو چهشنه نهخشه کیشانهی سروشت لای
خانی ئهو وهسفی به هاری جزیرهی بۆتانه یه تی کهوا به تهواوی وهسفی
کتیوی تووری قورئانی پرۆژ دههیتتیج و به که به بهک دانه کانی ناو ئهو وهسفه
له گهل وهسفی ئهو به هاره دا به که خات :

هەر گول ژ میسالی ئاتەشی توور (۲۱)

یەك میشعەلی بێ قسووری پر نوور

هەر مورغی سەحەر بخوێ کە لیمەك

هەر تووتی یو قومری بەك نەدی مەك

هەر نەخل نیدا کونندە هەر تاه

تەشبیهی شەجەر دگۆو ئەنە لالاھ (۲۲)

لە گەل ئەم بەکارهێنانە ی باس کرا ، لە زۆر شوێنی تردا کەرەسە ی جوانی سروشت لای خانی خۆی دەنوێنێ ، بەلام هەر دیمەنیکی گشتی سروشتمان دیتە بەرچاو ، بێ ئەوە ی جیای بکەینەوێ کە ئەمە سروشتی کام ولاتە ، یا شیوەیەکی گشتی بەهار ئەبینین کە لە بەهاری زۆر شوێن دەچیت ، یا باشترە بڵێین لەو هۆنراوانەدا نووسینەوێ نەخشە کیشانەوێ بەکی ئەو دیمەنانە ی سروشت دەبینین کە لە زوربە ی هۆنراوی کلاسیکی رۆژەلاتدا دەبیرێ . رەنگە دیمەنی سروشتی هۆنراوە ی هەندێ ولاتی رۆژەلات ئە دیمەنی سروشتی ئێمەوێ نزیك بیت ، بەلام ئەم بەکارهێنانە کتییە یانە ی خانی لەوێ دوورن . خانی لەو بابەتە رۆژەلاتی بە گشتی یانەشی زۆرە ، کە باسی تاییەتی یان ئەوێ . هەرچی نەخشە ی سروشتە لە هۆنراوە ی مەولەویدا ، ئەوا تەواو کوردستانی بە . با لەم رۆوێوە بێنە سەر فەردی مەولەوی خۆی .

نووسەرانی و شاعیرانی کە دێنە سەر سروشت لە باسی بەهاروێ دەست پێدەکەن . بەلام با ئێمە لە باسی زستانەوێ دەست پێ بکەین ، چونکە لام وایە هۆنراوە کە ی مەولەوی لەسەر زستان جوانترین باسی سروشتیەتی . هۆنراوە ی زستانە کە ی هەر تەواو وێنە بەکی زستانی کوردستانەو بە لکە بە بۆ ئەم قسە بە :

زووسانمن وهی رهنگ وه گمردوون یاوان
 گنجیای لوول گنج کلتهی کاوان
 بهناباشیی بورج بهرزه دیاران
 سفیدکاری کمرد تاقچهی موغاران
 چ شیرین زهرگر توف هوای سهرد
 گوشواره نه گوش نهونهامان کمرد
 بهی نیگای بالای محبوب بگرهرد
 بهخ ناینه گرت ، تم چارشیتو ناومرد
 نهی محبوب خاس ، وهی بینای تهمام
 منالو بهی بهزم ساقی و شیشمو جام
 ساقی ، باک نی بهن چه سهردی (دهی) ، دهی
 هموا وهش کهردهن نه شتهی نوشای مهی
 ناخر سهرمشقمن پهری مهی خواران
 واردهی و بهردهی و یاردهی یاران
 چون نه دل شنوی مهزهی مهی داران
 بدیه چون وه توی لوگن مهویاران
 زوانه کهی سوز ، دسه کهی ناله
 بکیانو ، ریزو ، رهحمت ، پیاله
 رهحمت وه رووی خاک رستگاراندا
 پیاله وه دم نیتیزاراندا
 دیرهن با نیمه بیج نهی گوزره وه
 جامی وه دمس نین ، دمس وه سهرموه (۲۳)

ئەم پارچە يەي مەولەوى ھەرچەندە يەكسەر بۆ باسى سروشىتو
 زستان تەرخان نەكراوہ ، بەلكو باسى زستانەكە بەشىكە لە
 مەبەسىكى ترو بۆ تەشبیھى ھەندى شتى تر بە زستان ھاتووہ ، تەنانت
 لە (رۆحى مەولەوى) يەكەي پىرمىرددا ئەو بەيتى (زووسانەن وەي
 رەنگ) ە يەكەم دىرى پارچەكەش نى يەكە لەو دىوانى مەولەوى بەدا كە
 مامۆستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس چاپى كر دووہ بۆ بە يەكەم دىرى
 ھۆنراوىكى دوو پارچەيى ، لە رۆحى مەولەوى بەكەدا بەشىكە لە
 ھۆنراوىكى چەند پارچەيى كە بۆ مەحمود پاشاى جاف نىراوہ ، بەلام
 ئىمە لىرەدا مەبەستمان لە زستانەكە يەكە بەتەواوى لەو چەند دىرەي
 مەولەوىدا زستانی كوردستانە . تەنانت بۆ ئەوكەسانەش كە زۆر دىمەنى
 زستانىان دىوہ ، يا رىكتىر بلتین زستانی كوردستانىش و ئەوروپاشيان
 دىوہ ، كە رەنگە ئەگەر بەھارى ئەم نوو ولانە لە يەك نەچى ئەوا زستان و
 سەھۆل بەندانو بەستەلەكيان لە زۆر رووہوہ لە يەك ئەچىت ، بەلام
 وەسفەكەي مەولەوى ھەر بۆ زستانی كوردستان ئەشى . دلى
 مەولەوىش لەناو ئەو سەرماو سۆلەو سەھۆل بەندانەدا ھەر گەش و
 گەش بىنە .

ھۆنراوہي مەولەوى ھەروەندە چوارچىتوہ گىشتى يەكەي باسى
 سروشىتى دىمەنىكى كوردستانى بە ، ھەروەھا لە سەرتاپاي ھۆنراوہكانى
 سروشىتدا دىمەنى تايبەتى و ناوى جىنگەو چىاو رووبارو گولى بە ھۆنراو
 بۆ مېژوو و يادگار ھىشتۆتوہ :

كوچ خىرت بۆ ئىمسال چون سالان
 تا لای ئىيل بەگىي ئىيل نەوھالان
 گىبچ مەدا سەبوون ، شارفزوور دل
 سىروان ھووناو دەر ووش تول گول

واژاوش مەوێرد نە دەماخ دەمدەم

تاف مەوست سەراو چەرخی زەلم چەم

یا :

سەر بەرکەر نە سەر کۆی ئاتەشگاوه

بدیه وه مەسکەن (خانەگا) و پاوه

زارزارو خاس خاس وه زار بناڵه

جاگیر نە سەر ئهوج قولەى (قەزاله) (٢٤)

بەلام ئایا وەسفی سروشت لەلای مەولەویش وەسفی سروشتی
هەموو کوردستانە ؟ یا هەر لە سروشتی کوردستان دوواوه ؟ . مەولەوی
کە دێتە سەر سروشتی کوردستان ، وێنەکانی وێنەى جوانترین ناوچەى
کوردستانە کە خۆى دیبینی ، بەلکەو دیمەنى یەکیکە لە ناوچە هەرە
جوانەکانی ولات .

چیاکانی هەورامان و دیمەنى رەلم و تافکەکەى و گۆلى زریبار و خاکی
مەریوان ، هەموو ئەمانە لە هۆنراوهى مەولەویدا دەبینرین :

تانچەرۆى ئەم چەم سێوان ئه و چەم

جۆشاوی و هەم ئەم چەم تا ئه و چەم (٢٥)

بەلام ئەم وێنە تاییهتی یانەى ئەم چەند ناوچەیهى ولات ، وێنەیهکی
بۆ هەموو سروشتی لەبە کچووی نیشتمان ، وهك بلتین کورد و تەنى
« مشتیک نمونەى خەروریکە » . وێنەى گۆلى زریبار ، وێنەى گۆلى
وان (و) هەزارگۆل (ه) . چیاى هەورامان با کەمیک دیمەنى دارگۆیزو
توو دۆلەکەى جیا ییت ، بەلام هەر لە چیاى حەسارۆستو زاگرۆسو
دۆلى وەرتهن ئهچیت . وێنەیهکی تری سروشتیش لەلای مەولەوی وێنەى
دەشت و بیابانی چۆلە ، کەربەلای غەمە . ئەم جۆرە باسی دەشته لە
هۆنراوهى مەولەویدا کاتیک دیت کە شاعیر یا باس لە خەمو خەفت و

کاره سات ده کات ، یا به وینهو بۆ نموونه باس له کاره ساتی به ناوبانگی
میژوویی که به لا ده کات ، یا که له باسی دیجله و سه چاوه وه دینه سه
باسی دیمه نی نهو ده شته ی نهو یو زبانه مه زنه ئاوی نه دا . که نهو
وینه یه له مه و دوا به شیوه یه کی تر ، له مانایه کی قوولتری به ژبانی
کۆمه لایه تی به وه به ستر او وه له هۆنراوه ی پیره میژووه ده بینین .

که واته - وینه که ی ده شت له هۆنراوه ی مه وله ویدا با باسی
سروش تیش بیت ، به لام به پیچه وانه ی خانی به وه بۆ سروشتی
اکوردستان نی به .

نه مه زستان بوو له شیعی مه وله ویدا . به لام به هاریش له
هۆنراوه ی مه وله ویدا جیگه یه کی تایه تی و رهنگینی هه به و ئاوی نه یه کی
یۆشن و راسته قینه ی سروشتی ولاته .

نه گهر زۆر جار باسی سروشت له هۆنراوه ی مه وله ویدا
خاسیه تیکی تایه تیی هه بی و شاعیر هه ره له سه ره تا وه ده ستی نه دا بیته
باسی سروشت ، واته پارچه هۆنراوه ی تایه تیی بۆ نهو باسه ته رخا
نه کرد بیت ، به لکو له کاتی باسکردنی شتیکی تر دا به شیوه یه کی لابه لا
ها تو ته وه سه ره باسی سروشت و نه و په ری رهنگینی خامه ی له باسی
سروش تی کوردستان و دیمه نی جوانی دا وه تابلۆیه کی رهنگینی نهو
سروش ته ی نه خشه کیشا وه له چوار چیه ی پارچه هۆنراویکدا ، یا خود
له ناو چهند فهردیکی نهو پارچه هۆنراوه دا دیمه نی سروشته که ی
هینا وه ته کایه وه .

نه گهر له زۆر باسی سروشتدا ، له باسی پایزو خه زاندا ، له
باسانه ی زستاندا که له مه و به ره باس کرا ، یا له باسو وینه کیشان و
دیمه ن پیشاندا نی نه م شوین یا نهو شوینی نیشتماندا و له کاتی
وینه کیشانی نه م چیا و نهو یووباری ولاندا نهو شیوه ی لابه لا باسکردنه

ببینین ، نهوا له باسی بهاردا شتیکی تر دیاره . نهویش نهوه به که بهاری جوانی ولات بهجۆریک کاری کردۆته سهر هۆش و لیکدانهوهی مهولهوی و بهجۆریک ههستی شاعیرانهی جوولاندوووه کهوا چهند هۆنراوهی تایبهتی بۆ بههار تهرخان کردوووه ههر یه کسه به باسی بههار دهست پیده کاتو ههولێ نهوه دهدات که ههموو بههره و توانای شاعیرانهی خۆی بۆ نهخشه کیشانی تابلۆی جیا جیاو رهنگینی بهاری کوردستان بخاته کارو به خامهی تیزو به توانای هونهرمهندیکی گهوره و هستاو شارمزا تابلۆیهکی رهنگ کراوی دیمه نه راسته قینه کهی نیشتمانمان پیشان بدات :

وههاری ، سهوزهن ، ناوهن ، سهراوهن

هاژهی وهفراوهن ، شاخهی شهتاوهن

ساقی یهن ، بادهن ، نهسیهمن ، بادهن

بولبول جه دهوره ی گولان نازادهن (٢٦)

لیرمدا باش ناشکرایه که دیمه نی بههارو سروشت له لای مهولهوی نهوه دیمه نه تاقه وهبووه نی به که شاعیر بیهوی ههر خۆی به تنیا له باوهشی یا دابنیشین و دور بیت له ههموو خه لک و جیهان ، واته لهم پارچه یه دا دیمه نی سروشت نهوه نی به که له لای زۆر له شاعیرانی رۆمانتیک ده بینین .

شاعیریکمان ده لێ :

من و یارم له کونجی دابنیشین

به من چی عالمی زیروزه بهر بیت (٢٧)

بهلام مهولهوی لیرمدا بههارو سروشتی بۆ ههموو خه لک و کۆمه ل دهوێت . سروشت جیکای به تنیا سهرداخستن و به کزی دابنیشتن نی به و سروشته که ی مهولهوی ههر دارو بهردو چیاو تاقیکه ی تنیای نیشتمان

نی به که خۆی به تنیا له گه لیا حەریک بیت ، یۆ ئهوهی ساتی ناوی
 نازارو کاره سات له ناوا نه مینێ ، به لکو له پال نه خشه کیشانی (به هارو
 سهوزه و ناو سهرکانی و هاژدی به فراوان و شاخه ی شهتاوان) دا
 سروشتیک بو که دهست و توانار مهستی ئاده میزاد هه لیده سووران .
 ئه و به هاره گه شو و خۆشو جوانه ، به لام ههروه ک مهولهوی به زمانی
 پیشینانمانه وه بلێ : « ئه و شوینه خۆشه که دل لای خۆشه » ، له بهر ئه وه
 نه گهر مرۆف خۆی نه پین و له شوین جوانی سروشتدا ئاماده نه پین و
 کۆری خۆشی دانمه زینتی ، ئه و نه به هارو نه هاژدی به فراوان و نه
 شاخه ی شهتاوان نرخیکی ئه و توپان نی به . له بهر ئه وه مهولهوی مرۆف
 ده هینتی ، تا نرخه نه سیمو بای شهمال ده ربخاو به خه لکی رابگه یینتی که
 بولبول له هاتوچۆی ده وری گو لدا نازاده .

مهولهوی ژیان و خۆشی مرۆف له ته نیاییدا نابینتی ، به لکو ئه و
 خۆشی به له کۆرو کۆمه لدا ده بینتی ، له بهر ئه وه ساقی و باده به تنیا لای
 شه مال و گول دانانچ و به ره و لای کۆمه لچ له سهیرانکه رانی به هاریان
 ده هینتی و که هه موو ئه و خه لکه ی کۆکرده وه ، ئه وسا ده لچ :

به زمهن ، شادی بهن ، عه یشهن ، نیشاتهن

که یفه ن ، شوخی بهن ، شه و قهن ، حه یاتهن (٢٨)

که شاعیر ئه م کۆره ی به ست و ژیان و ته وژی به و کۆمه له ی ده وری
 خۆی به خشی ، ئه وسا به ره و نه ق و که یفو خۆشی ئه وانه وه رووده کاته وه
 سروشته که ی به رده مو ده و روپشتی خۆی و هه ردوو دیمه نه
 پیرناکۆکی به که ی ژبانی سه رده می تیندا ده بینتی ، که خۆشی و ناخۆشی به ،
 که کیشه هه ره کۆنه که ی نیوان به ره ی چاکه و ده ستی خراپه کاره .
 لیره دا مه ولهوی به ده ستی ئه نقه ست پین ، یا هه روا پین ، پارچه که بی وا
 دارشتوو که تیهه لکیش کردنیکی سه یری تیندا به دی بکه ین ، ئه ویش

له وهدا كه له دټر ټكدا باسی سروشت ده كاو له دټره كه ی تردا دټته سهر
مرۆف ، بهم جوړه يلك له دواى يلك همر دټره (يا به يته) بو يه كيك له
دوو په گزه ی برو وه سفو هو تراوه ی ترخان كراوه . پاش نهو باسی
كوری پاواردنو شوخی و شادی به ندوسا دټته وه سهر سروشت .

نه گهر بهرام بهر به خوښی و شادی به كه وینه ی گه شه داری سروشتی
پیشان دابین ، واته بهرام بهر به وه باسی هاژه ی به فراوان و شاخه ی
شه تاوان و نه سیم و بولبول و گولی كردیت ، نهوا بهرام بهر به ناخوښی و
خه م و مه نیت و زوخواو ددردی زبان له دیمه نی سروشتدا وینه ی ره قو
وشك و برنگ ده دوزیتته وه و بهر دو دارو همد بهرام بهر به وانه
براده گری :

سهنگن ، كوسارهن ، سهركووهن ، همردهن

خه من ، مهینه تن ، زوخواوهن ، دهردهن

هیجرهن ، دووری بهن ، عیجرهن ، فیراقهن

واوه یلاو شینهن ، ناله ی عوششاقهن (۷۹)

مهوله ی له م كیشه ی نیوان خوښرو ناخوښی یهدا هروا
ناوه ستی و هروا له یه كیان جیانا كاته وه ، همر وه كو باوه ری به وه هه ی
كه هم دوو دیمه نه خاسیت و وینه ی ژبانی كو مه لی پیش خو ی و
سهرده می خو ی بیت ، له بهر نه وه له دټره كانی دوا یی هم هو تراوه یهدا
هم دوو رشته و دیمه نه ، چ له سروشتداو چ له كو مه ل و ژباند تیکه ل
به یه كه ده كات و به یه كه پارچه یان ده زانی و به یه كه دیمه نی ژبانی كو مه لایه تیان
داده نی . همر وه كه مهوله یی نووربین و بیرووناك و شار هزای زانستی
فلسفه له وه گه یشتیچ كه سروشت و بیرو ژبان و كو مه ل هه مووی هه
یله كه پارچه یه ، یا وه كه و تراوه « هه ره له گهردی خو لی سهر زه مینه وه تا
گومهری شینی ناسمان » هه ره یه كه پارچه یه و كار نه كاته سهر یه كه و به

بزوتنه‌وی به‌کتری یه‌وه ده‌بزوتین . له‌بهر نه‌وه مه‌وله‌وی هر دوو
دیمه‌نه‌که تیکم‌ل ده‌کات و ده‌لین :

سه‌بزهن ، سه‌سه‌نه‌ن ، نه‌وروز گولان‌هن
که‌مه‌ره‌ن ، هرده‌ن ، مله‌ن ، که‌لان‌هن
سه‌ره‌عی یه‌ن ، شه‌یدان ، نه‌جده‌ن ، مه‌جنوون‌هن
مه‌زاقه‌ن ، جامه‌ن ، پیاله‌ی هوون‌هن (۳۰)

به‌م‌جوره سه‌وزه و سه‌سه‌ن و نه‌وروزی گولان له‌گه‌ل که‌مه‌رو
هرده‌و مله‌و که‌له‌کیوی کوده‌کاته‌وه ده‌یانباته‌ریزی شیت و شه‌یداو
مه‌جنوونی کیتوان و عه‌ودالانی ریگه‌ی نه‌فین و دل‌داری و له‌گه‌ل نه‌مانه‌دا
مه‌زاق و جام و پیاله‌ی خوین کوده‌کاته‌وه .

مه‌وله‌وی و به‌هار ، یا مه‌وله‌وی و سروشت ، باس‌تیکی قوول و
دریژه ، هر و شه‌کانی خوی ، له‌سه‌یران‌تیکی سه‌رچاوه‌ی زه‌لمدا ، له
به‌رده‌می نه‌و تا‌گه‌ ره‌نگینه‌دا هه‌ندی جه‌سه‌ری نه‌و باسه‌مان ده‌ده‌نی :

وه‌هاره‌ن ، سه‌یره‌ن ، سه‌وزه‌ی دیاران
نم‌که‌وت نه‌ دینه‌ش چون شه‌و بیداران
په‌ی دله‌ی مانیای ده‌روون مه‌ل‌لان
سه‌ایه به‌سته‌وه خه‌یمه‌ی گولان
بوی یه‌خه‌ی سه‌ه‌هر په‌ی ده‌ماخ دل
مانۆ وه‌ نه‌سیم جیب جه‌مین گول
چون دیوانه‌ی شور نازیز نه‌ سه‌ردا
شه‌تاو سه‌ر هورگرت وه‌ ده‌شتو ده‌ردا
توولانی چون هیجر خاتر پرده‌ردان
یه‌وان وینه‌ی وه‌سل گه‌ردن بیه‌گه‌ردان

های چه سنۆی وەش ، یۆخ ئەفزای کاوان
 ئای چه شاخەیی تاف ، ساف سەراوان
 ئەک چون تاف چەم پیر ئەسەرین چەرخ
 بارە کەتلا چەرخ ، هەیی ئافەرین چەرخ
 چەنی چه هەستی ویت تەوا سائیت
 چەنی جۆش عەشق مەجنوون ئاسائیت
 بەدیە چۆن هۆردان وە نامو نەنگنا
 بێ بەروا مەنۆ ویش وە یووی سەنگنا
 های ساقی هەلای سەرمایەیی خامی
 نەهۆم وە دەس رای نیکنامی
 باوهره وەش وەش سادەیی هەیی پەیی کەیی
 تاف قەلووزەیی ساف شیشەیی مەیی
 مەوجش بێچینەم بەدۆ وە هەمنا
 هەستیم دۆ وە بەرد هەرد عەدەمنا (۲۱)

پیش ئەو هی لەم پارچەییە بەدۆیین دەبی بێیین : ئەم هۆنراو هیە لە
 دیوانی مەولەوی بە کەیی مامۆستا مەلا کەریمدا هەر ئەم دوانزە دێرەییە ،
 بەلام لە (یۆخی مەولەوی) بە کەیی پیرەمێرددا بوو بە ۲۷ دێر ، ۱۵
 دێرە زیادە کەیی لە دیوانی مەولەویدا بە قەسبە بە کەیی سەربەخۆ
 دانراو (۲۲) . ئەگەر ئەم ۱۵ دێرە ئە دوانزە کەیی پیشوو جیا بە کەیی نەو ،
 ئەوا دوو باسی زۆر جیاوازیان تیدا دەبینن . بە کە میان باسی سەرۆشتەو
 لە دوو میاندا (مەولەوی لۆمەیی خۆی ئەکاو سامی یۆژی قیامت
 دێیتتەو بەرچاوو ، خۆی بانگ ئەکا بو خاوپەرستی و بەندەگی
 راست) (۲۳) . ئەگەر ئەم دوو پارچەییە بخەینە سەر بەکۆ کە مێک لێی
 ورد ببینەو ئەوا دابریتیک لەو هەدا دەبینن کە شاعیر لە باسی سەرۆشتەو

ده چیتته سهر باسه که ی دووه می . به لای ده گونجی شاعیر له باسی که یفو
 خوشی و سروشت و جوانی هم جیهانه وه بیر له نوواریژو ئه و جیهانی
 دووه مه بکاته وه که باوه ری پی به تی . به لام ئه وه ی که دیاره ئه وه به که چند
 دیریکی بۆ ئه وه تهرخان نه کردوه که هم دوو باسه به به که وه بیستی ،
 له بهر ئه وه به کسه ر بازدانیک له م باسیانه وه بۆ ئه ویتر ده بینین . که واته
 ئه گهر هم ۲۷ دیره به ک پارچه بیت ئه و له وه ده چی که چند دیریکی له
 ناوه راستدا ون بو بیت . خو ئه گهر هر دوو پارچه ی جیا بیت ئه و پارچه ی
 به که می له وه ده چی که یا ته و او نه کرایتت ، یا چند دیریکی دست
 نه که وتیج . هم مه هر چنده هر دوو پارچه که (ئه گهر دووان بن) له سهر
 کیشی ده په نجه یی نووسراون ، که زور به ی هونراوه ی مه ولهوی پی
 و تراوه و پیره میردیش هر به و کیشه دایر شتوته وه ، به لام له یووی
 ناوه ریژکه وه زور له به ک دوورن . هر چنده مه ولهوی له دووه میشیاندا
 ورده باس ، یا که ره سه و وشه ی سروشتی هر به کاره ی ناوه وه که
 « سه پای هه ناسه م نه ده روون سه د تهرز » یا (به و نه غمه ی بین
 وه تینه وه) یا (باوه ره ئه ی به ی و هه زینه وه) و (۲۴) هم جو ره وشانه .
 به لام هم به ه یج جوریک پارچه که ناباته ریزی ئه و هونراوانه ی
 مه ولهوی به وه که بۆ سروشت تهرخان کراون ، به لکو پشت به ستن به
 سروشت و که ره سه و زاراه لیه و رگرتنی بۆ باسی تر ، به به کیک له شتوه و
 خاسیه ته کانی هونراوه ی مه ولهوی ده زانری . واته - سروشت ئه و هنده
 هه لچوو ه تا هه موو هونراوه ی شاعیری گرتوته وه و ته نانه ت له و باسانه شدا
 که زور له باسی سروشت دوورن ، شوین په نجه و دیمه نی سروشت
 دیاره .

له پارچه ی به که مدا خامه ی هونه رمه ندانه ی مه ولهوی باش وینه ی
 سروشتی ولاتمان پیشان ده دات . شاعیر زور به زه و قه وه هه ست به

سروشتی ولات و جوانیی دهکات و هموو ئه‌ندامانی هه‌ستکردنی له‌گه‌ل
ئه‌و سروشته‌دا دینه‌ جو‌نبوش و هونه‌رمه‌ندانه‌و وه‌ستایانه‌ش توانای
ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ که ئه‌و هه‌ست پیکردنه‌ی خۆی بخاته‌ سه‌ر کاغه‌زو له‌ دێری
هه‌لبه‌ستا پيشانی خه‌لکی بدات .

دیمه‌نه‌که‌ی سروشت لێره‌دا دیمه‌نیکی راسته‌قینه‌ی ئه‌و تافکه‌و
یوو‌باره‌یه‌ که هه‌موومان ده‌ببینین و هه‌ستی پێده‌که‌ین ، به‌لام شاعیر
به‌تواناوه‌ دووباره‌ به‌م نه‌خشه‌ی وشه‌یه‌ پيشانمانی ده‌داته‌وه . ئه‌گه‌ر
دیمه‌نه‌که‌ خۆی وینه‌یه‌کی تابه‌ته‌یی سروشتی کوردستان بێت ، ئه‌وا
هۆنراوه‌و چه‌شنی نه‌خشه‌کیشانی مه‌وله‌ویش ته‌واو کوردستانی‌یه‌ .
لێره‌دا شاعیر هه‌ر چه‌ند تابلۆیه‌کی سروشت نا ، به‌لکه‌و چه‌ند تابلۆیه‌کی
سروشتی کوردستانمان بۆ نه‌خشه‌ ده‌کیشی . ده‌بێ ئه‌و دیمه‌نی «شه‌ونمی
شه‌وه‌ی که ده‌که‌وێته‌ سه‌ر سه‌ر زه‌ویی سه‌وز ، و له‌ک بکه‌وێته‌ سه‌ر چاوی
ئه‌وه‌که‌سه‌انه‌ی که شه‌و بێدارن و ناخه‌ون ... » یا « خه‌یمه‌ی گولان که
سیبه‌ریان به‌ستبێ » ، دیمه‌نی به‌هارو سروشتی کوردستان نه‌ین ، دیمه‌نی
کوئی بن . یا (ئه‌و شه‌تاوه‌ی به‌ ده‌شت و ده‌ردا سه‌رته‌نی) و (شنۆی
خۆشی گیان ئه‌فزای کاوان) له‌گه‌ل (شاخه‌ی تافی ، سافی سه‌رئاودا) ،
بۆ دیمه‌نی سروشت و به‌هاری کوردستان یا ته‌نانه‌ت هه‌ر بۆ باسی
سه‌رچاوه‌که‌ی زه‌لم ناگونجین ؟ .. ته‌نانه‌ت مه‌وله‌وی به‌ ئیلهامی ئه‌و
تافکه‌و قه‌لبه‌زه‌وه‌ یوو‌ده‌ه‌کاته‌ ساقی و شووشه‌ی مه‌ی ده‌کات به‌ ئاوینه‌ی
ئه‌و تافکه‌و یوو‌ر به‌ جوانی به‌ خامه‌که‌ی خۆی له‌و شووشه‌یه‌دا نه‌خشه‌ی
تافکه‌به‌ ده‌کیشی .

مه‌وله‌وی و به‌هار ، جیهانیگی فراوانه .

وه‌ه‌اره‌ن ، ته‌شریف خال خاسان په‌ی هه‌رد

که‌م که‌م جوانیش ئاوه‌رد ، پیریش به‌رد

جهم جهم سۆسهنان ، جه تاق تهوق وهردان

سهردان نه ههردان پهري هامفهردان

وه رووي زاخاندا چنور لول وهردهن

په ي پای گيان توردام ناماده كهردهن

بهزهزا بهو چين توغراي تاتاوه

شهمال مشاقوش ، ياني : وهي لاوه (۲۵)

دهيچ بلتين ، نهم هونراويه تهواو بههاري به ، ليره دا به تهواوي له
وه سفي بههاري كوردستاندا سهرتموتووه . له نهخشه كيشاني نهو
وينه بهدا كه له بههاردان جوانان رووده كه نه دهشت بو سهران و لوي ديت و
پيري دهروا ، واته سهروا بههاري زستان و دمروا و سهوزي بههار
ديت ، لهم وينه بهدا مهولهوي پيشره وو ريگه نيشاندهري گه ليك شاعيري
نهم چهرخه مانه ، بو نهوهي بچنه مهيداني نهخشه كيشاني نهو ديمه نهوه
له سووري زهمين و هرزيداو له باسي بههارو نهو روژدا .

ته فسيري نهم چهشنه پارچه بهي مهولهوي له پارچه ي (مژده بي سال
كه رايه وه) ي پيره ميتر دو له پارچه ي (نهو روز نه كه م) ي گوراندا به . نهويان
باسي به فر توانه وه دهكات و نه ميان سهرواي زستانمان پيشان ده دات كه
چون له نهو روژو بههاردان پستي ده شيكي .

مهولهوي زور هونه رهنه ندانه ، نهو تابلي زستان و بهسته له لكو
توف و سههولبه ندانه كه خوي بهديري هونراوه نهخشه ي كيشابوو له
ميشكي گويگردا ده سريته وه له جيتگاي نهو وينه بهكي بههار نهخشه
ده كيشي كه له شويين به فرو سههولي چياو دم نه شكوت ، نه آقه
نه لقه ي گسوله سوسن سهردهر بهين و بو هاره له كانيان و بو
هاو فرده كانيان بگهريين ، كه نهو كچه جوانانن كه له بههاردان رووده كه نه
كه ژو چيا .

مهولهوی لیره‌دا بهم نیو دیره خوی له دسته کونه‌پرستی به‌که‌ی
 شاعرانی رومانیک جیاده‌کاته‌وه . نه‌وان سروشتیان هر له‌پیناوی
 سروشتدا ده‌وی ، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ری خویان له باودشیدا کزبکه‌ن و له خه‌ک
 دوور بن ، به‌لام مهولهوی جوانی گوته سۆسه‌نی بۆ ئاده‌میزاد ده‌وی ،
 له‌به‌رئه‌وه پۆلی کچان ده‌کات به (هام فهد) و هاوه‌لی پۆلی سۆسه‌نان .
 له باوه‌شی نه‌خسینی سروشتدا ئاده‌میزادی له‌بیرناچیی و له دیری
 هۆنراوه‌یدا جیگه‌ی ده‌کاته‌وه و ده‌یی دیار بۆ جیگه‌ی هه‌یی . مهولهوی
 هر له‌و تابلۆ سربنه‌وه‌یه‌و له‌و وینه‌ی تازه نه‌خشه کیشانه‌دا چنوو له
 جیگه‌ی چلووره‌و به‌فری زستان دانه‌یی و به‌زه‌زا له‌سه‌ر به‌ردی ره‌ق
 ده‌روینیی و نه‌و ده‌شته‌ش که یا به‌فری زستان دایگرتبوو یا قورو لیته‌ی به
 ره‌نگی ره‌ش له تابلۆکه‌ی زستانا ره‌نگی کردبوو ، نه‌وه‌ش ده‌کات به
 نیرگسه‌جارو نیرگس له‌ویدا به‌چاوی مه‌ستی ده‌روانیی . نه‌وسا
 هه‌لویتستی خۆی به‌رامبه‌ر بهم دیه‌نه‌ جوانه به‌تیکراییی ده‌ستنیشان
 ده‌کات ، به‌وه‌ی ده‌کۆن :

نهرگس وه مهس مهس مدیۆ کین ئه‌و کهس

گۆشه‌ی چاڤ دل وهرنه‌دۆ جه‌ ده‌س (٢٦)

پاش ئه‌م هه‌لویتسته یووده‌کاته ناخی ده‌روونی خۆی و ده‌یه‌وی له
 شایی و به‌زمی به‌هاردا خۆی نه له جوانی ئه‌و به‌هاره‌و له ورشه‌و
 گه‌شه‌ی و نه له هه‌موو ئه‌و خه‌لکه‌ی به‌و جوانی به‌مه‌ست و دلخۆشن و
 به‌چاویکی رۆشن و گه‌ش‌بینه‌وه ده‌روانه ژیان و جیهان جیانه‌کاته‌وه .

که نیرگس به‌چاوی مه‌سته‌وه ده‌روانیی ، گۆن بۆ
 — به‌لای مهولهوی به‌وه — له‌خۆشیانا سه‌رخۆش نه‌بۆ و داوینیی دلی خۆی
 له دست به‌رنه‌دا :

(مه‌ستوومی) غه‌فلت تا چه‌نۆ په‌ی چی

گۆش‌ده‌ر وه ناله‌ی سه‌حه‌ری نه‌ی چی (٢٧)

نهمی نهمیش له بی هوشی و شه فلتت رزگاری بیو بروانیتته نهم
به هاره خو شهی که هاتووو گوئی له شمشال ژهن بگریت ، با به
شمشاله که ی ناوازی سه حیری بو لی بدات که یه کیکه لهو ناوازه
نایه تی یانه ی به شمشال لی ددرین .

نهم هونراوه یه لای یوونکر دنده وی تی بینی یه کی له مه و بهرمان
رامانه گریت . هندی جار پارچه یه کی مه وله وی له (ریو حی مه وله وی) دا
به یه ک پارچه دراو ته قه لهم ، به لام له (دیوانی مه وله وی) دا کراوه به
دوو یا سنج پارچه . بو نهم پارچه یه ش ماموستا مه لا عه بدولت کهریم له
که ناری پارچه که دا نویسیویه :

« نهم قه سیده یه ش دیاره ته و او نی یه ، پاشماوه که شی که برتی یه
نه و تراوی شمشال ژهنه که ، پارچه ی ژماره (۲۰) ه که به هه له له تیپی
(دال) دا بلاو کراوه ته وه . هوی نهم هه له یه ش نه وه بو له و کاته دا که
تیپی دالمان ناماده کرد ، هه مو نه و نویسخانه ی لمان بوون ، هه ر دوو
پارچه که بیان به جیا تیا نووسرا بووه وه ، نیمه ش هه ستمان نه گرد پارچه که
ناته و اوه ، به لام له خو مانه وه نه مانته توانی پارچه یه کی تری بخه ینه سه ر ،
تا له م دووایی یه دا له نویسخه یه کی ترا دیمان هه ردوو پارچه که پیکه وه
نووسرا ونه ته وه و نه وه ی تیپی دال له ناخری نهم پارچه وه یه « (۲۸) .

دیاره ماموستا دان به وه دا ده نی ، که ده بیو ده گونجی دوو پارچه
هونراوه ی دیوانه چاپکراوه که له بنه رته دا یه ک پارچه بن . نه و پارچه یه ش
که ماموستا به ته و او کهری پارچه هونراوه که ی له مه و بهری داده نی
نه وه یه که ده لی :

دله واده ی سویج نه و وهارانمن

وهخت ناگامی نهم ددارانمن (۲۹)

ئەگەر لەم پارچە یەیان بکۆلینەو ، ئەوا دەبینین کە زۆرتر ھەر
 سەرەتاکی ، واتە سوپو بەھارە کە بە پارچە یە کەمی یەو دەبەستی و
 ھیچی تری سەر بە بەھار نی یە . لە رۆحی مەولەویدا ئەم پارچە یە ھەر
 لیکدانی پارچە یە کەم و دووم نی یە ، بە لکو سنی یە مەیشی خراوە تە سەر ،
 کە ئەویان لە دیوانە کەدا ۱۵ دێرە و لە باسی بەھارە و دەورە (۴۰) ، یا
 لەو دەورە کە بۆ بەھار تەرخان کرابیت . ئەو نەبێ کە وەکو زۆر
 ھۆنراوی مەولەوی ھەندی وشە ی سروشتی و بەھاری تیدا
 بە کار ھێنراوە ، وەك (سەرھەردان او) نەسیم او (بالای عەرعر تەرز) و
 (پەری گول) ، کە ئەمە خۆی بە کێکە لە خاسیە تەکانی ھۆنراوی
 مەولەوی .

پارچە کە شتیکی دەروونی یە و مەولەوی بۆ بە سەرھاتیکی تاییبەتی
 خۆی تەرخان کردووە ، راستە قیئە بیت ، یا بەری بیر کردنەو و جۆرە
 خەیاڵیکی شاعیرانە بیت ، ئەو لێرەدا گرنگ نی یە . بە لکو ھەر ئەو یە
 کە ئەبێ بە بە لگە یە ک بۆ ئەو ی ئەم پارچە یە لە گەل ئەو پارچە بەھاری یەدا
 بە ک نەبیت .

ئەگەر بگۆنچێ لە مەیدانی لیکۆلینەو ی زانایەکی وەك مامۆستا
 مەلا عەبدولکەریمداو بەرامبەر بە لیکدانەو ی مەولەوی ناسیکی وەك
 ئەو زادەربیرین ، ئەوا لام وایە پارچە یە کەم پارچە یە کی تەواو ، چونکە
 لە گەل ئەو شدا کە بریتی یە لە تەنیا شەش دێر ، بە لام باسیکی تەواوی
 تیدا ، تابلۆ یە کی تەواوی بەھاری کوردستان و ھەستی شاعیر خۆی
 تیدا دەبیرێ ، پارچە ی شەش دێریش بۆ مەولەوی شتیکی سەیر نی یە ،
 چونکە مەولەوی ھەر وەك لە رووی کیش و قافیە وە لە ھەر وەز
 دوور کەوتۆتەو لە پێرەوی ژماردی دێر و جۆری دارشستی قەسیدە و
 غزەلی کۆنیش لایداو . زۆر جار کەرەسە ی قەسیدە یە کی لە یە ک دێر دا

کۆکردۆتەوه ، واتە تاقە دێره که بیرێکی تهواوی تیدایه . یا نهمه به دوو
دێر راده گه پینن . به لکه یه کی تریشمان شهوه به که مهولهوی له دوو
دێردا ، تهخه لوسی خۆی ، واته (مهعلوومی) ی تۆمار کردوه .

یهنگه نهوهش بووتری که مهولهوی زۆر جار لهم لایه نه شدا له
شاعیرانی کلاسیک لایداوه تهخه لوسی که ی له ناو باسداو له ناوهراستی
هۆنراوه که یدا تۆمار کردوه . بهلام نهمه ههموو کاتیک نی بهو زۆر جاریش
مهولهوی ههر له سه رشته ی کلاسیکی بان رۆشته وه . بۆ نمونه یه که م
قه سیده ی نهو دیوانه بهم دێره کوتایی هاتوه :

بووه وه باعیس ئه ی نیم گیان سهخت

سا به لکه نه مرو (مهعلوومی) ی به دبهخت (٤١)

یا قه سیده یه کی تر بهم جوهره کوتایی دیت :

باوهره کووره ی ، دل نه جهه دو جهخت

یووی تهویبخ وه لای (مهعلوومی) ی به دبهخت (٤٢)

که واته ده ب نهو پارچه یه ، سه ره خۆو بۆ به هار ته رخانکراو بیت .
ئه گهر به وردی سه ی پارچه لیکدر اووه که له (رۆحی مهولهوی) دا
بخوینینه وه نه وه مان بۆ ده رئه که وئ که شهش دێری یه که م تهواو بۆ
به هار ته رخان کراوه ، به هاریک سه مه لهوی ده یه وئ گه شه و جوانی به که ی
له گه ل گه شه و خۆشی دلی هاو نیشتمانانی نیشته جیی نهو سه ر وشته دا
یه کبگرن . واته هه یج جوانی و گه شه یه کی سه ر وشتی بۆ خۆی ناوی ، به لکو
بۆ ئاده میزادی نهوی . پارچه ی دوو مه یس که برتی به له پینج دێر ،
نهوه له ناوه رۆکدا له باسی جه هاره وه دووره ، بهلام که ره سه که ی
به هاری به ، واته مه ولهوی وشه و مانا له به هارو سه ر وشته وه وه رده گرتی و
بۆ مه به سو ناوه رۆکیکی تر به کاری ده پینن . لهم چه ند دێره دا مه ولهوی
له سه ر پتره وی زۆر له شاعیرانی کلاسیکی ده چینه کوری فه لسه فه وه و

له تهجروبهی ژيان په ند بۆ ريښگه‌ی ژيان وهرده‌گرځي و نه‌نجامه‌کشي له
ديږي هونراوه‌دا به خه‌لک ده‌گه‌يښي .

که‌واته‌ ئهم پارچه‌يه‌ش ، په‌نديکه‌ له ريزي په‌ندي هونراوه‌دا
ده‌زميرځي . به‌لام وشه‌و که‌ره‌سه‌ی به‌هاري به . لي‌ره‌شدا مه‌وله‌وی که
شاعيري سروشت و تافي رومانتيکي‌تي به ، خو‌ی جاري‌کي تر له‌ده‌سته
کړنه‌په‌رسته‌که‌ی رومانتيک جيا نه‌کاته‌وه ، له‌جياتي کزي و کلتو‌آي و له
باوه‌شي سروشتدا بي‌ده‌نگ بو‌ون و خو‌ له‌ده‌نگي نازارو کاره‌سات
که‌رکردن ، ديسان‌ه‌وه‌ ده‌نگي باوه‌رو نوم‌يدي مه‌وله‌وی ده‌بيستين ، ده‌نگي
که‌ستيکي گه‌شبين ، که باوه‌ري به‌ دو‌وارو‌ژي گه‌شه‌و نه‌و دو‌وارو‌ژه‌شي
بۆ خه‌لک ده‌ويت :

جه‌ی بۆي گيان‌به‌خشه‌ بڼ‌به‌ش مه‌مانه

نه‌ی سويچه‌ خاسه‌ وه‌ فرسه‌ت زانه‌(۴۲)

پارچه‌ی سڼ‌به‌ميش که بري‌تي به‌ له ۱۳ ديږ ، نه‌وه باسه‌که‌ی و
ناوه‌رو‌کي ته‌واو له به‌هاره‌وه‌ دو‌وره ، نه‌ويش هه‌ر که‌ره‌سه‌ به‌هاري به‌که‌ی و
وشه‌کانی به‌ دوو پارچه‌ی به‌که‌می به‌ره‌ ده‌به‌ستي و وه‌که‌ هه‌موو هونراوه‌ی
مه‌وله‌وی وشه‌و که‌ره‌سه‌ی سروشتي بۆ ده‌ربريني ناوه‌رو‌کي‌کي تر
به‌کاره‌يتراوه . نه‌سيم و شنه‌و گيژه‌لو‌وکه‌ی توندي هه‌ناسه‌و له‌يلي
عه‌ره‌ر ته‌رزو هيلانه‌ی سه‌مه‌نده‌رو جه‌بين په‌ره‌ی گول ، ئهم پارچه‌يه
که نه‌نجامي ته‌جروبه‌يه‌کي ناو ده‌رووني شاعير خو‌ين ده‌به‌ستن به‌ باسي
به‌هارو سروشتي پارچه‌ی به‌که‌مو دو‌وه‌مه‌وه .

په‌نگه‌ ئهم ته‌جروبه‌ی ناو ده‌روونه‌ی له‌م پارچه‌يه‌شدا ده‌بينځي ،
جو‌ره هه‌ستيکي رومانتيکي‌کي تري مه‌وله‌وی ده‌ربخات . له پارچه‌ی
پي‌تښو‌ودا گه‌شه‌و هيو‌او دو‌ارو‌ژي گه‌شبين ديار بو . به‌لام لي‌ره‌دا
جگه‌ر برژان و هه‌ناسه‌ی سارو‌و جو‌شي دل‌ه‌ی پرخه‌م و هه‌ز به

سووتان و ناو ئاگر دياره ، كه رهنگه به پوآلهت ئهه جۆره ديمه‌نامه
 ديمه‌نى رۆمانتيكى كۆنه‌په‌رستانه بن ، كه سه‌روه‌برى هه‌ر گريان و
 ناومىدى و فرمىسك و له زيان راكردنو و ره به‌ردانه . به‌لام كه‌سيك
 كه به‌وردى ته‌ماشاي ئهه پارچه‌به بكات ئه‌وه‌ى بۆ ده‌ره‌كه‌رى كه مه‌وله‌وى
 ليره‌شدا له و ريبازه دووره . مه‌وله‌وى ئينسانه ، هه‌ست به‌خۆشى و
 ناخۆشى ، شايى و شين ، سه‌رکه‌وتن و كاره‌سات ده‌كات و كارو ته‌ئسرى
 ئهه هه‌موو ته‌جروبانه‌ش له دىرى هۆنراويدا ديارى ده‌دن . وه‌ك
 مرۆڤيكي خاوه‌ن هه‌ست ، يا عاشقيكي دكسۆزى راسته‌قينه ، يا
 سۆفى‌به‌كى ئيشراقه‌ر ، به‌ قوولى له ده‌ردو نازارى عاشقان ئه‌دوئ و
 به‌ قوولى به‌ به‌لگه‌وه راستگۆيى خۆى پيشان‌ئه‌دا . ئه‌وه‌ى ليره‌دا
 مه‌وله‌وى له‌و ده‌سته رۆمانتيكه جياده‌كاته‌وه ئه‌وه‌به مه‌وله‌وى ئينسان
 له‌ناو جه‌رگه‌ى خه‌فته‌و و نازارو ده‌روون برژان و دل توانه‌وه‌دا و ده‌ى
 به‌رنه‌داوه‌و هيزى ئاده‌مىزادىكى به‌تين له دىرى هۆنراوه‌يا ده‌بىنرئ و
 نه جه‌رگه‌ى نا ئومىدبىشدا هه‌ر چاوى له تروسكه‌ى هياوه‌و به
 نابىنايشه‌وه ئومىدى نه‌برىوه :

چون جه‌سته‌ى خه‌سته‌ى مه‌ينه‌تان مائه

به‌لكم ديه‌و دل نه‌شان وه زايه

ديه‌ سوومه‌ى تۆز پالاكه‌ت ناسه‌ن

دل جاي ده‌ردته‌ن مه‌نده‌يشا خاسه‌ن(٤٤)

به‌هاري كوردستان به‌جۆريكى ئه‌وتۆ كارى كردۆته سه‌ر مه‌وله‌وى
 شاعير ، كه له هه‌موو پارچه هۆنراويكىدا به‌جۆريك ديمه‌نيكى به‌هاري
 ولات يا هيج نه‌بى سروشتى ولات ده‌بينن كه به‌زه‌حمه‌ت له‌لای شاعيرانى
 ترى كورد ده‌بىنرئ . وه‌ك وتمان مه‌وله‌وى به‌ سى جۆر خۆى به‌ستوه
 به سروشت يا به‌هاري ولاته‌وه ، به‌كهم : ئه‌وه‌به چهند پارچه‌به‌كى بۆ

به هاری ولات ترخان کردوه ، نوووم : به کهره سه یه کی به هاری بهوه .
 ده که ویتنه باسی هندی شتی ترو هندی مه به سی تر نه شو بهیتی به به هار .
 سی بهم : لابه لاله باسیکی شتیکی تره وه دیته وه سر باسی به هارو چند
 فزردیک به به هار ده به خشی . واته جوانی به هاری ولات به جوریکی وا
 کاری کردوته سر هست و نهستی شاعر که به کهره سه یه نه و مرزه
 دره وشه داره وه بچیتنه مهیدانی باسی تره وه و له گهرمه ی دهر برینی
 خواست و مه بهستی تر دا خوی پن رانه گیری و به ناچاری بچیتنه وه سر
 باسی به هار .

به نمونه وه باسی به شی به کم کراو هندی نمونه مان بو به شی
 دووم هینایه وه . هر له نمونه ی نه م به شه دا نه و قه سیده به ده بینین
 که له دیوانه که دا تنیا حوت دیری تیبی داله و له روحی مه وله ویدا
 بریتی به له نوزده دیری لیکدراو . له هردوو لادا به م دیره ده سبت
 پیته کات :

دیاکی وه شهرم جه پنجه ره ی ناز

تا تاریشه ی جهرگه بهراومرد وه گاز (۴۵)

لیزه شدا هر چه نده له ته جرو به یه کی تایه تیبی خوی ده وی ، به لام
 دیسان دیمه نه که ی به هارو سروشتی له بیر نه چوه وه ژباتی خوی و
 به تایه تی نه ته جرو به یه ی به دوو وهرزی هاوینر به هار شو به اندوه و
 بهری وینه کیشانی هونرمه ندیکی به هرداری بو نه و خستوته کار :

به تروی زامه کم هم لابه رده وه

وهخت بی ساریش بی تازمش کهرده وه

تیری هوانا وه پنجه ی بیگهرد

دانه بهری دل تا سؤفار و بهرد

لاو هوون گولاو دهر وونم كمر د كهيل
 سمر واز كمر د جوشا نه ديدم چون سهيل
 خاشاك همستيم هورگرت جه ناو بهرد
 وستش نه گيچاو تهنوره كهى دهر د (۶۱)

دياره كه ليره دا په نجهى وه كو گول و شماليك كه نهو توزه بكا به
 چاوى شاعير دا ، مهولهوى لهم مه بهسته شدا به بهاره وه ده بهستى و
 ياش نه وهى چهنه مه بهس دهر دهرى ، ديسان په ناده باته وه بهر
 اكره سه كهى سروشت و وه زى سال كه وهك هوير وايه به ده ستيه وه ،
 همموشتى لى دروست ده كاو زور به ناسانى ديت به ده ستيه وه :

هامن ، ها ، من وار ، گهرميش جوش ناوهر د
 فهزاي نهزم بهزم نهو گولا لان بهرد
 بوول وه يانهى جهم نهو گولا لان شهمن
 چه من بى نهواى نالهى بوئبول مهنه
 تاى بهره زاي شهنگ نه ساي موغاران
 شينونا چون زولف تعز به داران
 ها ، كاوان ، كاوان دل چون دل ريشان
 هر دان وه سهر دا ههر دان پهى ويشان
 دووريت تاير وست وه يانه كهى من
 يانئ يانهى دل ويرانه كهى من
 هوا تايرين ، سهروهخت تايرين
 دله تايرين ، بهد بهخت تايرين
 وهى گشت تايره وه خه يالم خامن
 بوختم تاير بوختم ، فام نه فامن (۶۷)

گره‌ی هاوینو گهرماو تینوویتی و بهردی سوورمهوه بووی بهر گری
یوژ رهنگه له خاکی ئیمهداو لهو ناوچانه‌دا که مه‌وله‌وی ماوه‌یه‌کی ژبانی
خۆیی تیدا بردۆته سهر ههر له دهشتی شاره‌زووردا ناوا دیار بووبیت .
له‌به‌رئوه که دووری و گرو هه‌ناو سووتاووی دیته‌وه یاد ده‌یج ههر نه‌و
هاوینه له سروشتدا هاوتای ئه‌و جۆره ته‌جروبه‌یه‌ی ژبان بیت ، چۆن
خۆشی و گه‌شه‌و دره‌وشه‌ی به‌هارو سه‌حه‌ری گه‌رووی نه‌ی زۆر جار
وینه‌ی ژبانی خۆش و دلخۆشکه‌ر بوون .

هه‌روه‌ک باسی به‌هاره‌که یه‌کسه‌ر نی‌یه ، هاوینه‌که‌ش ههر وایه‌و
یه‌نا براوته به‌ر که‌سه‌ی هاوین ، یا سروشت له هاوینداو دیمه‌نی
هاوینی شاره‌زوور کراوه به‌ دل‌ه‌ی گری تیبهربووی سووتاووی دووری .
هاوینیش به‌م‌جۆره چۆته ناو چوارچێوده‌ی هه‌زراوه‌یه‌وه‌و جاروباریش
پارچه‌ی تایه‌تی وه‌ک ئه‌وه‌ی زستان و به‌هاری بۆ ته‌رخان کراوه .

مه‌وله‌وی به‌راستی له‌م جۆره باسو ته‌شبههاته‌دا وه‌ستایه ، له
یه‌که‌ختنی ته‌جروبه‌ی تایه‌تی ژبان و ده‌روونی خۆی له‌گه‌ڵ رووداوو
دیمه‌نی سروشتدا به‌راستی هونه‌رمه‌نده .

ئه‌گه‌ر به‌وردی گوێ له‌م چهند دێره بگرین ده‌زانین مه‌وله‌وی چۆن
دیمه‌نی (شتنه‌وه‌ی) سروشتی هونه‌رمه‌ندانه‌ر بی زۆر له‌خۆکردن و
(بوونه‌پیشه‌ساز) ی شاعیرانی کلاسیکی بردۆته مه‌یدانی ته‌جروبه‌یه‌کی
تایه‌تی خۆیه‌وه . شتنه‌وه‌که‌ش نه‌لایه‌که‌وه ئه‌وه‌یه که بارانی به‌هار دیت و
زه‌وی و داروبه‌رد ده‌شواته‌وه ، یا ئه‌وه‌یه که لیشاوی ئاوی رووبار دیت و
چی له به‌رده‌ما بیت ده‌شواته‌وه . به‌لام مه‌وله‌وی ده‌یه‌وی چ باران و چ
ئاوی رووبار جۆره شتیکی تر بشۆنه‌وه :

دیه‌ت توژ غه‌یر نیشته‌نش وه‌نه

جه جۆی سه‌وزه‌ی دل ئاویش دهرمه‌نه

وەر تۆ بیناییت پەردەش ھا نەسەر
 ئەو تۆ مویۆ جە تۆ زەریفەتەر
 ئەمجار یادکەر عومر عەبەس و بەردەت
 باوەر وە خاتەر ناپاکیی گەردەت
 سەرئەفگەندە بەر چون شەرمەساران
 چەمەمی چەم ھۆرکەر چون سەیل واران
 بەل شۆرۆ بەو ئاو گەرەم فراوان
 بابەت وە بابەت سیاھەمی تاوان (٤٨)

لە پال ئەم ھونەر مەندی و زۆر لەخۆنە کردن و لە پیشەگەری دووری بەی
 مەولەویدا ، لە لایەکی ترەو وە ستایانە پیشەگەری بەکی بێ زۆر لەخۆ
 کردن دیارم کە دەلی :

وەر تۆ بیناییت پەردەش ھا نە سەر
 ئەو تۆ مویۆ جە تۆ زەریفەتەر (٤٩)

مامۆستا مەلا عەبدولکەریم ئەم دێرە دەباتەو وە سەر فەرموودە بەی
 پێغمبەر : (الاحسان ان تعبد الله كأنك تراه ، فان لم تکن تراه ، فانه
 یراک) - واتە : چاکەو خوا پەرستی لەو دەبایە کە بەجۆریک خوا پەرستی
 ھەر وەک چاوت ایی بێت و ببینی ، وە گەر نەبینی ئەو ئەو تۆ
 ئەبینی (٥٠) .

لێرەدا دەبێ ئەو تۆمار بکەین کە لە ھۆنراوەی مەولەویدا با
 ئیجگار زۆریش نەبێ ، بەلام ئەو پیشەسازی بە دەبینین کە لە ھۆنراوەی
 زۆر لە شاعیرانی کلاسیکی کوردو رژۆھەلاتدا دەبینرێ ، ئەویش ئەو بە
 کە شاعیر بە دێریک یا بە وشە یەک یا بە قسە یەک ئیشارەت بۆ ئایەتیکی
 قورئان یا وتە یەکی پێغمبەر یا پێرەویکی شەریعەتی ئیسلام دەکات .

يا جاروبار به دڙيڻيک پيرھوئيکي رانستي کهلام يا مھنتيق يا فھلھکيش
ليکڻ دھداتھوھ .

بيٺنھوھ سھر ٺھو چھشنھ به کارھيٺانھي کھرھسھي سرويشت لھ
شيھري مھولھويڊا ، کھ پھريھ به پھريھ ديوانھ کھي نموونھي تازمان
دھداتھ . ٺھميش بڙ ھسٺي دل دھرپرڻ پھنا دھباتھ بھر شيٺوي
نامھ داريشتن و نامھش دھداتھ دھست باي شھمال :

ٺھسيمي مھحرھم مابھين ياران

ماچان وھھارھن سھوزھن ديٺاران

گيان وھ بيٺاھت مونوون ٺارو

زاهرا ھھوای لاي ٺازيز دارو

ٺامبيٺھي خھيال ٺھو دل پھسھنھن

ٺيلاخيچ ھھلای کھمي يھخ بھنھن (٥١)

کھ کويٺستانيش ٺيٺا ربي سھھولبھنھ ، مھولھوي پاش ٺھوي
نامھ دھداتھ دھست شھمال و پاش دوعا و سھلام ديسان لاي بولبول و گول
دھوھسٺيٺ و رھنگو بڙي بھھارو خونچھي ٺھشکوفتھي دھخاتھوھ ناو
ديٺري ھھلبھستھوھ . ٺھوسا ٺھو ويٺھي بھھارو ھاوينھي پارچھ کھي
پيٺشو لھ تاقھ ديٺريکڊا دووبارھ دھکاتھوھ :

وھلھاسل سھمووم ، باي ٺالھي سسٺيم

پھژمورده کھردھن وھھار ھھسٺيم (٥٢)

پاش چھند ھسٺي تايبھٺي و دڙسٺي دھرپرڻ خوي ٺاگري و يھ کسھر
ديٺھوھ سھر باسي بھھارو بھ پارچھيھ کھ به (نازک تھدارھڪ) دھست
پيٺدھکات و لھ ريڄي مھولھويڊا ھھر لھسھر ٺھم ٺامھيھيھ چھند ديٺريکي
ٺھوھنھدھ بھھاري دھدات بھدھستھوھ کھ لھ ديوانھ کھدا جياکراونھتھوھو

هەر لهوه دهچن که قه سیدهیه کی تاییه تی تر یی و له سهر به هار نووسرایتت . کاری سهیر له شیعری مهوله ویدا ئهویه که له جهرگهی ماتهم و مهرگدا به هاری بیتسهوه یاد ، جا ئه مه بلیمه تی و هونه رمه ندیی مهولهوی به ؟ یا هیزو جوانیی سروشته که ی ولاته وا کاری تیکردوه که ههرگیز له یادی نهچن ؟ .

بیتکهس له کاتی تووره بوونو رقی هه کساندا ، له گهرمه ی شوژیکی ناو دهرووندا رقی له جوانی و به هاره لدهستی و جوانی به کی دهوی رکه له گهل ژبانی خوشی ناده میزادو هاوولاتی به کانیدا به کبریت :

به هار نامهوی جوانیت بیینم

ئه مرۆ من به دل پهست و غه مگینم

دوژمنی لاله و گول و نه سرینم (هه)

شاعیری رقی هه کساو به چاری رقهوه هیچ دیمه نیکی جوانی و به هار نابینیی و ناتوانیی بیینیی . به لام مهولهوی ئه و شاعیره ی هه موو بیر کردنه وه ههستی و هه موو ریگه و هۆکانی ههست ده برینیی به سروشت و به هاری ولاته ، له جهرگهی شین و ماتهمدا له کانی ئازاردو ناخوشیدا ناتوانیی به وردی باسی به هار نه کات ، به ئه ی به هار پایز نا . ئه وه نی به به تووره یی و تووانه وه به هار ده بریکات ، چونکه ئه گه ر له به هار زویر بوایه نه یته توانی ئاوا به و وردی به هه موو دیمه نو کون و قوژبه کانی بیینیی . ههر ئه وه نده به له شیوه ی گله ییدا بووده کاته ئه و به هاره جوانه ی ناتوانیی دیمه نی له بهرچاوی خۆی لادات و ئه وه ی یی رانه گه یینیی که نه ئه بوو وا بکات شاعیر نه توانیی هاوه که که ی جارانی بیت . شاعیریکی وه که مهولهوی نه بیت کین له کانی ئازاردا به و ورده کاری به وه له به هار ئه دوی ؟ .

شین نامه یه یا ئازار نامه ی توورخستنه وه ی خاله به هارو خوشیی یی دهرئه کات ، به ریگه ی ماتهم و ئازاردا دهر وا تا ده گاته (لووتکه ی

(خەم) . بەلام وا دياره ئه و مهولهوى بهى له هاوتا (مترادفات)
 به کارهيناندا وهستا به و تاقه تيشى له (تهوريه)ى سواو به کارهينان
 چوه ، که ئه گانه لووتکهى (خەم) له سه ر ئه و لووتکه به وه لووتکهى چياى
 ديتته وه يادو له و ترۆپکهى به رزى چياوه هموو سروشته جوانه کهى ولات
 ديتته وه بهرچاوى و خۆى پى راناگيرى که نه که و يتته وه وه سفکردن و باسى ،
 له بهر ئه وه لابه لا ديتته وه سه رى و ورده کارى و هونه رمه ندى به کهى خۆى
 له و چه شنه باس کردنه شدا به کار ديتته وه :

جهرگت لهت لهت بۆ چهواشهى چهپگهرد

خالۆت جيا گهرد ، به کار بى تو گهرد

ديبه ، وادهى سهيل هوننهى هونناوهن

دگه ، وهخت بهزم نوڤشاي زووخواوهن

وهش پهنگى بازهم ، سا دهى بيهنگى (هه)

شادى با وهس بۆ ، سا دهى بيهنگى

تا دهلى :

مانياى مهينهت سه ره و گوى ستهم

(مەعەوومى)ى بهرگوى سه ره و چييرهى خەم(هه)

ئينجا ديتته سه ر كه ره سهى سروشته کهى :

ئهو سه بوون سفتهى پر داخ بى پهرداخ

تو بوى شنۆى باى ئيبلاخ نه دهماخ

ئهو ته شنهى راى چۆل ساي گهردهن پر گهرد

تو سيراو نه پاى وه فراوان سه ره د

ملان ، سه ر به رزان ، گوساران ، ههردان

بى شه رتان ، جه داخ وه فاتان مهردان

چیشهن تارایش سهر تا وه دامان
 مهر خالۆم وه عهزم سهیرتان نامان
 ههشنیه چین چین چنووور نه کاوان
 توخوا ماتهم به ، هاژهی وه فراوان
 چنووور نه کاران ئهو نهبوۆ پهی چیش
 هاژهی وه فراوان ئهو نهبوۆ پهی چیش
 نهسیم وهس بوهر وه کۆساراندا
 وهسهن شانای وه لگ وه دیاراندا
 شنۆی ئهو بهرزه ئهو نهبوۆ پهی چیش
 لهرزهی سهد تهرزه ئهو نهبوۆ پهی چیش
 وه سهدای سهروهش دلی وهش مهزاقان
 ههنی نهلهرزۆ کهل پهه نه تاقان
 سهدای ماردومان ئهو نهبوۆ پهی چیش
 سهفای کهل پهه مان ئهو نهبوۆ پهی چیش (۵۶)

ئهوه تا مهولهوی سروشتی تاوتک له بهرچاوی خۆی لایرد . بهلام
 که گهیشته لووتکهی غهم لووتکهی چیاو کتوی کوردستانی هاتهوه یادو
 له لووتکهی بهرزوه ههموو دیمه نه کهی سروشتی هاتهوه بهرچاو که
 بهتهوایی و راستی بهسهر هۆش و ههستیای زالن . له بهرتهوه له
 لووتکهیهوه سهیری جوانی و سروشتی کرد که بۆ یه کتر خولقاوان و
 رووی کرده ددروونی خۆی که حهز بهوه دهکات ههیشه له گهل جوانی و
 شادی یا یه ک بیت و پیتی و :

چوه ختهن دلتهت چه شادی که یلهن
 دهک لیلاییت بۆ یه وه فاو مه یلهن (۵۷)

شاعیر له لووتکه‌ی نازاردا ، یا نه لووتکه‌ی (شادی و خوشی و چپای بهرزو سروشتی جوان) دا دمه‌ستی و له هه‌ردوو جاریشدا ده‌چیتسه سهر لووتکه‌ی شیعری رۆمانتیکی کوردی . نه‌گهر ره‌خنه‌گرانی تازه ریبازی رۆمانتیکیان کردبیت به نوو به‌شه‌وه نه‌وا مه‌وله‌وی هه‌ر له ده‌سته‌ی شاعیرانی رۆمانتیکی پیشکه‌وتنخوازباندایه . چونکه هیچ کاتیک فرمیتسک و گریان و ماتهمی مه‌وله‌وی فرمیتسک و گریان و ماتهمی نا‌ئومیدان و له ژبان وه‌ر سب‌ووان نه‌بووه و به‌رچاو تاریکی له هۆنراوه‌ی نه‌ودانی به ، به‌لکو نازاری نه‌و نازاری مرۆفی هاوچه‌رخنی خۆبه‌تی ، خه‌م و خه‌فته‌ی بۆ ناهه‌مواری ژبان و ناره‌وابی هه‌ندێ یاسای نه‌و ژبانه‌یه . هه‌روه‌ک له باوه‌شی جوانی سروشتدا سه‌رک‌ز کردنی مه‌وله‌ویش نه‌وه نی‌به‌که له هۆنراوه‌ی ده‌سته کۆنه‌په‌رسته‌که‌ی رۆمانتیکی نه‌وروپادا ده‌بینرێ ، نه‌وانه‌ی له باوه‌شی سروشتدا سه‌ر ک‌ز نه‌که‌ن بۆ نه‌وه‌ی له کاره‌ساتی ژبان دوور بن و کاره‌ساتیش که نه‌وان فرمیتسکی بۆ ده‌رێژن و له‌تاوا بۆ چ‌رووکی هه‌ناو و جگه‌ریشیان ده‌بینرێ ، نه‌وه نه‌و کاره‌ساته‌یانه‌که لای ئیمه‌ مایه‌ی شادی و هیوايه ، په‌یدا بوونی بزوتنه‌وه‌ی کریکاران و مه‌رگی چه‌وساندنه‌وه‌یه .

وه‌ک دیاره مه‌وله‌وی له‌م جۆره هه‌سته و کاره‌ساته‌وه دووره ، مه‌وله‌وی له ریزی نه‌و شاعیره رۆمانتیکی‌یاندا ده‌وه‌ستی که خه‌و به دوواری‌ژی گه‌شو خوشه‌وه ده‌بینن و ، هۆنراوه‌کانیان ئاوینه‌یه‌کی نه‌و خه‌وه‌ن .

نه‌گهر بۆ نمونه‌ی تری زالبوونی سروشت و ، له‌کاتی شیندا به‌سه‌ر مه‌وله‌ویدا بگه‌رێین نه‌وا گه‌لیکی تر ده‌بینن . به‌ئاوبانگترین هۆنراوه‌ی شینی مه‌وله‌وی نه‌وه‌یه که بۆ مه‌رگی خاتو عه‌ن‌به‌ری خیزانی وتوبه‌تی . له‌ویدا هه‌ستییکی راستگۆیانه‌و ده‌روونییکی به‌راستی سووتاو ده‌بینن . که‌چی

سروشتی ولات وا به سهریدا زاله که به شیوه‌ک‌هی خۆی بکه‌وینه وه‌سفی .
نهم پارچه‌یه بهم دیره ده‌ست پیده‌کات :

شورای عاشوران دیسان به‌زمش به‌ست
موحه‌رهم ناما ، مه‌حرم شی نه ده‌ست (۵۸)

نهم پارچه‌یه‌ش له رۆخی مه‌وله‌ویدا لیک‌دراوی چه‌ند پارچه‌یه‌کی
دیوانه‌ک‌یه . که دیاره‌ئو پارچه لیک‌دراوه هه‌مووی بۆ خاتو عه‌نبه‌ره ،
له‌به‌رئوه ده‌شی که یه‌ک پارچه بیت . نه‌گه‌ر پشت به (رۆخی مه‌وله‌وی)
به‌ستین ئه‌یج بلیین : پاش ئه‌وه‌ی به‌ته‌نیا پینج دیر باسی مه‌رگی
هاوسه‌ری ده‌کاتو شین و ماته‌مه‌ک‌هی خۆی ده‌باته ریزی شین و ماته‌می
که‌ر به‌لاوه ، چونکه هه‌ردووکیان له مانگی موحه‌رهمدا روویانداوه ، پاش
ئوه یه‌کسه‌ر به‌چه‌شنه دینه‌سه‌ر سروشت :

ئیمسال ته‌و وه‌هار چون خه‌زان سه‌رد
به‌رگه‌ وه‌رد باغ (مه‌عووم) به‌رد په‌ی هه‌رد
مشیبو تانه‌ی من خیلاف ئه‌نگیز بۆ
وه‌رنه ، گه‌ی ، گه‌ی دی ، وه‌هار گول‌ریز بۆ

.....

بۆی (عه‌نبه‌ر) نه‌ تۆی ده‌ماخم دوور که‌رد
فرسه‌تشی ئاوه‌رد هه‌وای وه‌بای ده‌رد (۵۹)

پاش ئه‌وه به‌ جه‌وت دیر باسی به‌ختی ره‌شی خۆی ده‌کاتو به
بۆنی عه‌نبه‌ر ئیشاره‌ت بۆ ناوی عه‌نبه‌ر خاتوونی هاوسه‌ری ده‌کاتو ئه‌وسا
ریک و ره‌وان دان به‌وه‌دا ده‌نج که سروشته‌ک‌هی ولاتی هه‌ر له‌ به‌رچاوه‌و
له‌ ئاوینه‌ی ئه‌و سروشته‌دا وینه‌ی عه‌نبه‌ر خاتوون ده‌بینن ، ئه‌مه له‌لایه‌ک
ئالووده‌یی سروشته‌و له‌رووی بری فه‌لسه‌فه‌شه‌وه ده‌چیته‌وه سه‌ر
(یه‌کیتی بون - وحده الوجود) که له‌مه‌به‌ر وینه‌یمان له‌ شیعی

مهوله ویدا پیشان داو وینهی تریشی زوره ، یا رهنکه به لای یه کیتی بوو —
(وحدة الموجود) دا بچیت که لهوی پیشوودا جیایه وینهی لای سرفیان
له وته کانی زهنوونی میسری و مهولانای جامی و بابته تایهردا ده بینری :

ههرچی بوینوون شیوهی تو پیشه
دل وه هه تیهی حهسه ندها کیشه
هه ماهی نهو بوو حاله په شیوه
چون هیلال شیوهی نه بروی توش پیوه
نه شهو راحه تم ، نه رو دلشادم
شهو زولفو رو رووت مهوزو نهو یادم
شمشادو نه رگس وه نهوشه ی چه من
سه برشان نازار بینایی چه من
ناد مارو به ویر ته رزه که ی بالات
نهو دیدهی مهستت ، ئید خال نالات (۶۰)

شین و سروشت یا به هار وینهی له شیعی تریشیدا دیاره .
بۆنموونه نهو پارچه یه ی بو شینی نامینه خانی کچی قادر به گی که یخوسره و
به گی جافی نووسیوه :

ماتمی و وه هار ؟ بی شهوقی و نهو گول ؟
مهوولی و گولزار ؟ بی شهوقی و بوتبول ؟
سوپ بوی وهش نهسیم چون ههرده جاران
نمهرو نه کاخ دهروون یاران
داخو نهی سهروهخت فهزای وه هاردا
کام تم نه سهر ههرد قهزا دیار نا

سه‌دای (های دیبای خه‌مان) هه‌رزانه‌ن

سه‌لای واوه‌یلای بادام ته‌رزانه‌ن

مه‌ر گوگشه‌ن حوسن شای گول‌ئه‌ندامان

جه وه‌یشوو‌مه‌ی مه‌رگه‌ خه‌زانس نامان

ئه‌و بالای ئالای ته‌رز سه‌ه‌ی سه‌رو

پیتوه هیتلانه‌ی دلان چون ته‌زرو

کنیاو خه‌میاوه وه‌ ده‌م ریشه‌وه

ته‌زرو ناسا نیشته وه‌ س‌ای ویشه‌وه

نای به‌ره‌زای شه‌نگ عه‌نبر بوی شه‌وره‌نگ

په‌خس بی نه‌ رووی تاش نه‌لحه‌دسه‌رای سه‌نگ (۶۱)

تا ده‌لای :

بال چه‌م هوردا نه‌رگس نه‌ی ده‌منا

چه‌خیر بی تو چه‌م نی‌یای وه‌عه‌منا (۶۲)

مه‌وله‌وی له‌گه‌ل پایزیشدا هه‌روه‌ک به‌هاری کردوه ، واته‌ یا

یه‌کسه‌ر باسی پایزی کردوه ، یا له‌ باسیکی تره‌وه هاتوته‌وه سه‌ر پایز ،

یا که‌ره‌سه‌ی ئه‌و وه‌رزهی ماته‌می بو‌ گه‌لیک مه‌به‌سی تر به‌کاره‌یناوه :

ئه‌دای په‌شسه‌پویی حالات چه‌سته‌م

دوو‌ره‌ن جه‌ ته‌حریر خامه‌ی شه‌سته‌م

به‌لام (مه‌عدووم) هه‌رسی دینه‌ش چۆش وه‌رده‌ن

ناعیلاج خامه‌ش وه‌ ده‌سگیر که‌رده‌ن (۶۳)

دیاره قه‌له‌می مه‌وله‌ویش که‌ که‌وته نووسین ، یه‌ باسی سه‌روشت

نایه‌ ، ته‌نانه‌ت له‌م حالته‌هی چه‌سته‌شدا خامه‌ی ئه‌و ده‌په‌ی له‌ که‌ره‌سه‌ی

زه‌ردیی پایز ره‌نگ وه‌رگری و به‌و ره‌نگه‌ تابلوی بکیشین :

فەسەل نەو پائز تازە کەردەن مەیل
شەمال ھەرزان کەرد ڕشتە ی نەوسو ھیل
گێج سەرکاوان جە سەردی بین کەیل
بۆ مەدان چوون بۆی بێ ھە فایبی لەیل (٦٤)

یا پارچە پائزی بە بەناو بانگە کە ی که دوو دێری بە کە می ھەر لەم
پارچە بە دە چۆ و بۆ بە ک مە بەس نوو سەراون :

چوون وەلگ شادی مەن وای دووری لەیل
و ھیشووم بەرد ئەو ھەرد نەو ڕشتە ی سو ھیل

.....

بێ دەس بی چنار زین خاتر ڕیش
بەل خاکیش کەرۆ و ھەسەردا پە ی ویش
وی کۆل و ھ ی و ھ کۆل پە ی زەردان دەرد
ماسا و نە سەراو ڕیزان ھەرزان کەرد

.....

ھالای سەرمەستەن و ھ شتۆ ی لە یلاخ
بۆی نەو پائز ش نامان و ھ دەماخ
شەمال شو ھۆر کەر بەدەر بێ درەنگ
سەیل و تەم زەردی دیدە و دڵ و رەنگ

.....

زەردی رەنگ نە و ھلگ نەو توول نە مامان
تا لیش مالووم بۆ نەو پائز نامان
زایغیش تەرەو جە کا بەردە بێ
بای ھەناسە ی سەرد گێج پێش و ھەردە بێ
گێج مەو ھەرد پووشش بەو ھەناسە و ھ
سرو ھ ی پووش مەوات جە پووی تاسە و ھ (٦٥)

.....

دڙيه ڪاني ٺهڻ پارچهي پاڙهي مهولهوي ، نمونهي هموو باسي
 پاڙ يا سروشتن له شيعري ٺهڻ . مهولهوي ٺهڻ مهه سيشي پاڙ يا
 سروشت نهين ۽ بيهوي ههستيڪي تايه تي خوي ، يا تهجرو بهه ڪي ٺهڻ
 ڙبانہ ٺاڙهي خوي له دڙي هه لبه سندا ده ريري ، ٺهوه هر به ناي
 بردو ته بهر سروشت و هر شتيڪي سروشتي به شتيڪ يا رووداويڪ يا
 ڪاره ساتيڪي ڙبان شو بهاندوه . مهولهوي له لايه نه سندا ده چي ته وه سر
 (به ڪيتي بوون) و هموو جاريڪ ديت وينهو ديمه نو تابلوي سروشت
 دههيني و ده يخاهه بزوتنه وه جو لانه وه ٺهوسا ڪاره ساتيڪي ڙبان ،
 يا ناسورو به سهه رها تيڪي خوي ، يا چهند تاو خوشي ڙبان و گوزهران ڪه
 ده گمهنه دههيني و له ريگهي ٺهڻ ديمه نو ڪره سهي سروشته وه پيشاني
 ده دار نه خشي ده ڪيشي .

لي ره سندا ديمه وه سر سهه رها تاو بهر اورديڪي تري خاني و مهولهوي .

خاني هميشه ڪه بيهوي رووداويڪي دريڙي ڙبان پيشان بدات وه ڪ
 بلتين « شايي به ڪهي ستي و تاڙدين » (٦٦) يا باخچه ڪهي مير زهينه دين و (٦٧)
 راو و شڪاره ڪهي خه لڪي بوٽان (٦٨) . هميشه په نا ده باته بهر ٺاسمان و
 ته شبيهيڪي ٺهڻ رووداوه ، يا ديمه نه ٺهڻ به ديمه نيڪي سروشت
 ده ڪات و بههوي ٺهڻ سروشته وه نه خشي تابلوڪهي ٺهڻ ده ڪيشي .

ٺهڻ بهر اوردي ٺهڻ دوو چه تنه په نابردنه بهر سروشتهي خاني و
 مهولهوي بڪهين ، ٺهڻ ده بينين ڪه ٺهه ش وه ڪ باسي سروشته ڪه يان
 جيا وازه . هه رچي خاني به هاتوه ٺهڻ سهه پيره وي شاعيره ڪلاسيڪي به ڪان
 ته شبيهيڪي ٺاسايي ڪردوه و له ته شبيهه ڪه يدا جاروبار چو ته سهه
 ٺيستي عاره ، به لام له سنووري به لاغه ته ڪلاسيڪي به ڪه نه چو ته ده ره وه ، ٺهڻ
 نمونه له وه سفي خوانه ڪهي مير زهينه ديندا - خوان وه ڪ ٺاسمان بوو ،
 نان له چه سني مانگ و روڙ بوو ، قاپو قاچاخي سهه خوان ٺهه ستي ره

بوون ، بهرخ و مهري سهربرراویش له بورجه کانی (جەدی و جەمەل) ی
ناسمان دەچوون . بێگومان ئەم خۆبەستنه و هیه به به لاغه ته و هو به وینهی
کلاسیکی به وه له هونەر به دەر نی به و له شاعری تیبی خانی که م ناکاته وه ،
به لکو ئە وه ش چه شنی که له هونەر و له خاسیه تی شیعی خانی .

به لام مه وله وی ته شبیهی سروشته که ی شتیکی تره و زۆر له وینهی
کلاسیکی به وه دووره . مه وله وی وه که هونەر مه ندیکسی به توانا وینهی
سروشته که ی دیوه و باش چاوی تی بریوه و چاوو گوئی و هۆشی به هموو
لایه کی جوانی ئە و سروشته پر یوه و یا وه که هندی ره خنه کر ده لێن :
دیمه نه کانو که ره سه ی سروشته که ی زۆر باش ههزم کردوه یا بلتین -
قوتدا وه و پاش ئە وه هاتوو ه ئە و که ره سه یه ی له کرداریکی خۆلقینه رانه ی
تازهدا به کاره ی ناوه ئە م دیمه نانه ی پیشان داوین که له باسی سروشتدا
ده یبینین . به لکو ده توانین زۆر جار بلتین که مه وله وی دوو وینه ی
پتکه وه ههزم کردوه ، وینه ی سروشت و وینه ی ژبان ، ژبانی خه لک و
ژبانی خۆی به هموو باریکیه وه و نه وسا له م دوو وینه یه به هه لبه ست
وینه به کی تازه ی نه خشه کیشاوه و به و چه شنه ی خۆی ده یبینی وینه یه کی
سروشتی پیشان داوین که هه ر رهنگه ساده که ی سروشت خۆی نی یه ،
به لکو په ری هونەر مه ندانه ی له رهنگی ناسۆرو ژبانیش داوه و نه وسا
نه خشه که ی کیشاوه . لیره شدا مه وله وی هونەر مه ندو خانی پیشه سازه و
ههردوو کیشیان له کاری خۆیاندا وه ستان ، شاعیرن . به لام جیاوازی به که ی
نیوان هونەر مه ندو پیشه ساز نه وه یه که هۆنراوه ی کلاسیکی له شیعی
یۆمانتیکی و ریالیستی ئیستا جیا ده کاته وه . له م چه شنه باسانه شدا
ده توانین ئە و چه شنه هێله له نیوان مه وله وی و خانبدا بکیشین ، هه ر چه ند
خانی مه زنیش له چه ند شوین و باسی کدا ههنگاویکی تری به ره و ده رچوون
له چوار چه وه ی کلاسیکی ناوه .

پتوه نندی مهولهوی و سروشت و مروث هر له وهدا ناوهستی ، به لکو
ثم سروشته ده بهستی به ژبان و هموو بوونهوو دهرگایه کمان بو
تیگه یشتنی لایه نیک له بیرو فهلسه فهی مهولهوی بو ده کاته وه .

لهو نامیلکه به نرخه دا که باسمان کرد بابه علی شیخ عومر
قهره داغی زیره کانه ره نگدانه وهی ثم بیره فهلسه فی بانهی مهولهوی له
شعری سهر به سروشتی نه ودا ده بینی . نه وه تا ده نووسی :

« . . . دیاره سو سمن وک مروثی ته و او (الانسان الكامل)
خوشه و یستی له سنووری چه شنه که ی خوئی دهرچوه و ناسویه کی
فراوانی گرتوته وه که مه گهر هر شاعیر و هستیار یکی وه که مهولهوی
به وجوره بووی .

وه ههروه ها چنوورو به ره زاو نیرگس وه که نافره تیکی شوخ و شنگ
نیشان دراون ، که بیه وی خوئی بنوینی و عیشوو ناز بکاو سه برانکه ران
تووشی داوی نهوین و خوشه و یستی بکات « (۶۹) .

یا دهر باره ی مهولهوی ده نووسی :

« . . . به لئ ، له ناخی دهر و نیه وه وا ههست ده کا : سهوزه گیای
دهر و دهشت مروثیکی به سوژه و شه و نمیش فرمیسکه ، قه تیس بو له
چاوه گه شه کانیدا ، له بهر شهو بیتداری و دهردی نهوین . . « (۷۰) .

ثم چه شنه بیره ی دهر باره ی تافگه ی زه کم و (۷۱) ههستی مروثایه تی به
پایز به خشین و (۷۲) دیمه نی هاوین و (۷۳) شمال و ته نانهت هه ندی گیاندارو
جه مادیش (۷۴) دهر بریوه . دیاره نووسه ر که له مه و دو اشهر حی
(العقیده المرضیه) ی کردوه ، له فهلسه فه ده گات و ده بی ریبازیکی
فهلسه فهشی هه بی . به لام لیره دا هر بیره کانی مهولهوی دهرده خات و
ناچیتته ناو لیکدانه وهی فهلسه فیشنی به وه . ته نانهت که دیته سهر باسی

زستانو ناوردنی پوره دگار به (بهنا باشی بوج) ، خوی له شهرجی لادهدا . که لام وایه له بهر نهوه یخ که نه مه مهولوی بهره و بیری به کیتی بوونو تیکه لئی پوره دگارو مروّف دهبات و یا لیره و له هندی شویندا ریتیشاندر بهره و ریبازی پوره دگاری یا بلتین (الربوبیه یا Deism) دیاره که ئین روشدو ئین خهلدون و پاشان فؤلتیرو رؤسو باوه ریان پتی بووه . له کاتیکدا با نووسر باسی نهودشی نه کردیخ ، به لام واهسته کرده کړی که نه مهولوی بهره و ریبازی کیانی یا بلتین (روحیت یا Spiritualism) دهبات که بیریکی ئایدیالیزی به باوه ریی به دهسه لاتی گیان به سر سر وشتدا هه به . بو نه مه به سه و ته ناهت بو هندی دیاردهی سر وشتگری یا بلتین (الطبیعه یا Naturalism) له شیعری مهولویدا ده رگای لیدوانی فلسفه فی ئواله و دهر فته سی خوی دهوی ، به لام که ئیمه باسه که مان دهر باره ی نه ده به و ئیستا بو باسی فلسفه فی ریوت نه هاتووین ده بی بلتین : نه چه شنه دهر پرینانهش له شیعری مهولویدا هر بهره و هستی مروّفگری و تیکه لئی مروّفو سر وشت و لایه نه رومانیککی به که ی خوی دهبات ، که هه موو شت به لایه وه چالاکو زیندوو و له جوولان و نه وه ستاندا به و هه مووی له جه وه هردا به که - ئیتر جه وه هره که گیانی بی یا ماده ی ریوت بو مهولوی به که له پال هه موو ئاین په رستیدا نه سه سو فیانه شی هه به :

هرچی دیت وه چه م شی وه سه هردا

هرچی مونی ها نه گسوزهردا

کس حالی نه بی وه هیچ نه فاما

نهو بهی چیش و بهرد ، ئید بهی چیش نه (۱۷۰)

یا ئەلێ :

هەرچیت دابوو یێم بەک بەک دامهوه

حیساب حەشرت وا وه لامهوه

-
- (۱) بابە عەلیی شێخ عومەر قەرەداغی . مهولهوی و سروشت .
بەغدا ، ۱۹۷۸ .
- (۲) ئەمین شێخ علاءالدین نەقشەبەندی . تەصووف چی بە .
بەغدا ، ۱۹۸۵ .
- (۳) ئەوێ ، ل . ۴۹۰ .
- (۴) ئەوێ ، ل . ۴۹۱ .
- (۵) گەلاوێژ . ل ۱ ، ۱۹۴۳ ، ل ۹ - نیشان ، ۱۹۴۳ ، ل ۳ .
- (۶) مەبەس مەلا عەبدوڵلای مەریوانی بە .
- (۷) مهولهوی - گۆرینی پیرەمێرد . ج ۲ . بەغدا ، ۱۹۶۸ .
- ل ۱۱۷ . تێبینی : ئەم سەرچاوهیە بە (روحی مهولهوی) ئاوده‌بەین .
- (۸) هەر ئەوێ ، ل ۱۱۸ .
- (۹) بڕوانە : دیوانی گۆران . بەغدا ، ۱۹۸۰ . ل ۱۲۷-۱۳۵ .
- (۱۰) ئازادی . بەغدا ، ۱۹۶۰/۱۰/۸ . وتاریک بە ئیمزای
« دلسوز » .
- (۱۱) هەر ئەوێ . [تێبینی : لەبەرئەوهی لە کاتی نووسینی ئەم
باسەدا ئەو رۆژنامەیه لە بەرده‌ستدا نەبوو و تەکانی گۆرانم لە وەرگیرانیکی
عەرەبی یهوه وەرگرتەوه] .
- (۱۲) هەر ئەوێ .
- (۱۳) ئەو وتارە تا نووسینی ئەم باسە بڵاونه‌کراوه‌تەوه .
- (۱۴) د . عزالدین رسول . الواقعه في الادب الكردي . بیروت -
صیدا ، ۱۹۶۶ ، ص ۷۰ ، ۷۱ .
- (۱۵) وتاریکی سادق بەهائەدینی کۆچکردوو لە رادیۆی بەغداوه .
- (۱۶) احمد خانى . مەوزین . مسکو ، ۱۹۶۲ . ل ۵۲ ، ۵۳ .
- (۱۷) ئەوێ ، ل ۱۹۰ .
- (۱۸) ئەوێ ، ل ۵۳ .

- (۱۹) ئهويى ، ل ۵۴ .
- (۲۰) ديوانى نالى . بهغدا ، ۱۹۷۶ . ل ۳۲۱ .
- (۲۱) كىيوى توور - طور .
- (۲۲) احمد خانى . مموزين . مسكو ، ۱۹۶۲ ، ل ۱۱۶ .
- (۲۳) ديوانى مهولهوى . كۆكردنهوهو لىكۆلينييهوهو لىكدانهوهو لهسهر نووسىنى : مهلا عبدالكرىمى مدرس . بهغدا ، ۱۹۶۱ ل ۲۷۸ - ۲۸۰ . [تىبىنى : ئم سهرچاوهيه به ديوانى مهولهوى ناودهبهين] .
- (۲۴) ديوانى مهولهوى . ل ۴۱۷ ، ۴۱۸ . ل ۳۰۴ .
- (۲۵) ههر ئهويى ، ل ۱۳۱ .
- (۲۶) ئهويى ، ل ۴۷۲ ، ۴۷۳ .
- (۲۷) ئم دىرهه به دهى له عومهر عارفى كۆچكردوو بيستووه ، دهنكه وتهى خۆى بى . بیرهكه له دىرىكى تا بهر بهگ دهچى :

که من نهخلى مرادم بىسههر بى
به من چى باغى عالم جومله بهر بى

- (۲۸) ديوانى مهولهوى ، ل ۴۷۳ .
- (۲۹) ههر ئهويى .
- (۳۰) ههر ئهويى .
- (۳۱) ههر ئهويى . ل ۴۶۷-۴۶۶ .
- (۳۲) ههر ئهويى . ل ۲۱۳ .
- (۳۳) ههر ئهويى .
- (۳۴) ههر ئهويى . ل ۲۱۶ .
- (۳۵) ههر ئهويى . ل ۴۷۴ .
- (۳۶) ههر ئهويى . ل ۴۷۴ .
- (۳۷) ههر ئهويى . ل ۴۷۵ .
- (۳۸) ههر ئهويى . ل ۴۷۵ .
- (۳۹) ههر ئهويى . ل ۲۴۷ .
- (۴۰) ههر ئهويى . ل ۲۱۶ ، ۲۱۷ .
- (۴۱) ههر ئهويى . ل ۵ .
- (۴۲) ههر ئهويى . ل ۲۱ .
- (۴۳) ههر ئهويى . ل ۲۴۸ .

- . ۲۱۹ ل . هەر ئه‌وئ . (۴۴)
- . ۲۴۰ ل . هەر ئه‌وئ . (۴۵)
- . ۲۴۱ ل . هەر ئه‌وئ . (۴۶)
- . ۵۲۳ ، ۵۲۲ ل . هەر ئه‌وئ . (۴۷)
- . ۷۳ ، ۷۲ ل . هەر ئه‌وئ . (۴۸)
- . ۷۲ ل . هەر ئه‌وئ . (۴۹)
- . هەر ئه‌وئ . (۵۰)
- . ۴۰۷ ، ۴۰۶ ل . هەر ئه‌وئ . (۵۱)
- . ۴۰۹ ل . هەر ئه‌وئ . (۵۲)
- . ۱۱۷ ل ، ۱۱۹۷ ، به‌غدا . ديوانی بيكه‌س . (۵۳)
- . ۱۳۹ ل . ديوانی مه‌وله‌وی ، (۵۴)
- . ۱۴۰ ل . هەر ئه‌وئ ، (۵۵)
- . ۱۴۲ ، ۱۴۱ ل . هەر ئه‌وئ . (۵۶)
- . ۱۴۰ ل . هەر ئه‌وئ . (۵۷)
- . ۳۲۰ ل . هەر ئه‌وئ . (۵۸)
- . ۴۶ ، ۴۵ ل . هەر ئه‌وئ . (۵۹)
- . ۲۳۵ ل . هەر ئه‌وئ ، (۶۰)
- . ۳۸۴ ، ۳۸۳ ل . هەر ئه‌وئ ، (۶۱)
- . ۳۸۵ ل . هەر ئه‌وئ ، (۶۲)
- . ۵۶ ، ۵۵ ل . هەر ئه‌وئ ، (۶۳)
- . ۳۳۸ ل . هەر ئه‌وئ ، (۶۴)
- . ۱۶۵-۱۶۰ ل . هەر ئه‌وئ ، (۶۵)
- . ۱۱۹-۱۱۶ ل . خانی ، (۶۶)
- . ۱۱۹ ، ۱۱۸ ل . خانی ، (۶۷)
- . ۸۹-۸۳ ل . خانی ، (۶۸)
- . ۸ ل . مه‌وله‌وی و سروشت . (۶۹)
- . ۱۲ ل . هەر ئه‌وئ ، (۷۰)
- . ۱۳ ل . هەر ئه‌وئ ، (۷۱)
- . ۲۰ ل . هەر ئه‌وئ ، (۷۲)
- . ۲۹ ، ۲۴ ل . هەر ئه‌وئ ، (۷۳)
- . ۳۰ ل . هەر ئه‌وئ ، (۷۴)
- . ۵۴۳ ، ۵۴۲ ل . ديوانی مه‌وله‌وی ، (۷۵)

تاویک له گهل ستایش و خهلسه گانی مهوله ویدا

خهسره و جاف

بهنده ، تا سردمیتک له موبهر ، به پیچه وانهی باو با پیرانم که همیشه هاندهرو یاریدهری شاعیر و نووسهری له هجهی گوران بوون ، عشق و علاقه به کی ئهوتوم له گهل له هجهی ههوارامیدا نه بوه ، تا دهستم کرد به گلێر کردنه ووه له به کدانه وهی تراژیدی « وهلی دێوانه » .

جا زولمی فره زورو ناره وای بهرده وام و بی مهرز دهر حهقی وهلی دێوانه به درێزایی زورتر له دووسه دسال ، پالی پتوه نام خوم له ههجهی ههوارامیدا تاراده بیک ماندوو بکهه ، به لکو بتوانم به شیوه به کی شایسته تر میرزا کهی گهرمیان به خوتندهواران بناسینم و ، خوا یار بیت تا چهند مانگیکی که به شیوه به کی رازاوه و په نکین و نۆی ئه گاته دهستی خوتندهوارانی نازیز . .

بی گومان تا به ئه مرقه له وێژه و ئه ده بیاتی له هجهی ههوارامیدا کهس نه گه یشتووه ته مهوله وی . ئه وه لووتکه تا ئه مده مهی تیا دا ئه ژین . . وه له بهر نه وهی بیرم مهیلی به لای شاعیره سو فی سیفه ته کانه وه هه به و کهیلی قوتابخانهی کلاسیکی سو فیکه ریم له چوار چتوه به کی تایبه تیا . . جا به پتووستم زانی له م بیره وهری به دا به شدار بم و بهش به حالی خوم سهری ته عظیم دانه ویتیم بو به کیک له پیره گانی قوتابخانهی سو فیکه ری که ئه لویش بوخوی موریدی مورشیده ناسراوه گانی جیهانی ئه ده بیاتی

ته سه ووف بووه . نهو مورشيدانهش به لای زور به تانه وه كه نهستیره به کی
تابناكو دره خشان دیاری و ناسراون .

جا توخوا با تاویك له ناخه وه گوئی هه لخنه بۆ ستایش و
خه له كانی مهولهوی .. بۆ سۆزی نهوای مهولهوی .. بۆ دهردی
بچ دهوای مهولهوی ..

خامه شهق وهردهن ، دهم مه كهردهوه

زار زار مه نالۆ وهدهم دهردهوه :

تۆ پا شكستهی بهرد ههرد دهرد

چهم كوور مهینهت ، نهن لاغیر ، رهنگ زهرد

سه ردهستهی عاشقان و پۆبهی دیوانی شاعیران .. پیری
عه یاران و عهدالانی عیشق .. پیتش قهرهولی بیرو باوهرو خواناسین و
دلای تویی تویی . به شیوهی تازه نوئی .. شه بدای تیشکی و بۆدانی و
جیلوهی شه فهقی بهزدان و خوای تاكو ههستی پاك .. هه میشه مهستی
عیشقی پر مه له كووتی بچ گهردو خاوتین .. پیری تاوه گۆز ، مهولانا
مهولهوی ! ..

نهو له بچ دهنگی شهودا ههستی نالۆزو دهروونی پرسۆزی
گرگرتوی پالی پتوه نهناو ، له ژیر ره شمالی گومان دیته دهره وه ..
ههیم ههیم له خوای خوی نهرواته بهروه وه .. دهنواریتنه ناسمانی شینی
بچ بنی پر له جریوهی نهستاره له سۆماو گلینهدا بهرق نهده نهوه و رازاوه و
دیاره .. كه چۆن بچ چله و ههسوون وه ستاوه به و جهرگی ناسمانه وه
وهك نهخش و نیگاریکی شیرین و له گلاره دا رهنگین .. ژیرانه زهرده خهندهی
خۆ به جوان زانین و نهویهری رازاوه بیی .

پیری شهیدا ههیندهی تر له عاستی بهروه ردار دهر و باهچۆكدا و
ههستی دیته سهمای ستایش و لیوانی بادهی مه یكهدهی عوششاق

نه خواته وهو مهستی عیشقی خوایی سهری تی ده کاو تریفه ی رازو
 نه ندیشه کانی سه نایی و عه طارو جامی و مه ولاناو مه وهوی رومی و
 نیظامی حکیم و شیخی شیرازو خواجهی بلیمت و که له سوقی به کانی
 ناسمانی پان و پوری ته صه و وفو نه ده بو و پیره و په ندو عیر فان
 دایته گریته وهو چوار ته نیستی روشن نه که نه وهو .. ناخی به ثاری ره وانی
 زاخاو نه در یته وهو ده فهرمویت :

ئیمشهو دیارهن بانگم بی شهرمهن

زایه لاهی سه متوور وه که اللهم گهرمهن

ره ندانه ههستی که مه نکیشی ده کاو نه سپی سه رکیشی خوی
 زیره کانه له هه کدیر گای لاهووت و نه لسه فهدا بی وهستان .. به لئو چانی
 تاو نه داو ، نه شه دوویش شاسواریکه و سه رمه ستانه تاقی که ره وهی هن
 بواریکه .. جار جاریش له که له خه یالا دهس له مل ده کاو له قاوی چاره وی
 نه ندیشه شل ده کاو پرتاو به لاپره کانی میژوودا نه یواته وهو به سه
 تروپی کتوی په ندو و بزدان و عیر فانا نه ته قیتته وهو له نویداو ده فهرمویت :

چهرخ هه نهو چهرخهن تا ناوه ردو بهرد

دهس نهودهس نگین تا خاتهم ناوهرد

دا بهزم خوسره و شیرین وهه همدنا

جام دا وهسهر جهم ، جهم وهسهر جهمدنا

شوهرت نامه ی نام خاتمهش کهرد طهی

کهرد وه کاسه کهل کاسه ی کهله ی که ی

بنواړه چوڼ عه یاران نه یلاوینیتته وه .. چوڼ نه فسانه و میژوو
 نه ولای هیزو ده سه لات و حیزو نارده زوی ناکتسه ره به ناو بانگه کان
 هوشیارانه ناوه رووت ده کاو له لیلایی گومان و به قینا تال تال رو شنایی و

تاریکی سهردهمی کۆن و تازهی مرۆف له یهك جوی ده کاتهوه به جۆریکی وا
کلهیی ناسا رۆژگارو کردارو رهفتاری که چهنده شهمال ناسایه ههر ساتیک
له جیگه ییک و ههر کاتیک لای به کیک و بۆ به کیکه .

ئهو سهرو گهردن و کاکۆله که بیزار بوو لهعاستی شکۆی تاجو
تهخت و بهخت و تواناو دهسهلات بنواره چۆن چو کاسه که لیک بێ ئهرزش و
بێ نرخ و بێ بای و خۆلاری که وتوو وهک وایتت بلتت :

ئهی تۆ .. تۆ به چیدا دهنازیت ؟

به کیوه دهماخ و قول چماخ و گومرایت ؟ کړنووش بهری کام حهزو ..

کام بت و .. کام خوات .. ؟

ئهی تۆ چاک بزانه .. تۆو .. ئهوو .. ئیمه و .. ئهوان ..
برغوویه کین له ئه سپیکێ ئاسنین ، دههه سوپین و ده رزین .. سبهی
جهرو برغوویه کی ترو .. ژه میکی ترو .. سهرده میکی تر ..

کهواته شمشیری تیژی خوینریژی و رِق و کینه و تۆکه فریاده ،
دهستی مانووم بگره تا له ژیر گومتهی ئاسمانی بیهیدا پیکه وه ئهستاره
بژمیرین .. بۆ ویزدانی پاک و رهوشتی په سهندی چاک و خوای ته نهاو تاک
به یامی فیربوونی ئهلف و بای ئهوین و عیشق و عرفان بنییرین ..
قهله ندمرانه نه مام و درهختی به کرهنگی و به کدهنگی ئاوبدیرین ..

ورشه ی پرشه ی تاو کووره که ی جهستم

شه راره ی لوله ی پیشه ی شکستم

گر مه و بزسکه ی چه خماخه ی پاره

بهرقی بریسکه ی شوغله ی شه راره

شاخه ی شریخه ی برووسکه ی دهروون

نه چه م شه تاوان جاری کهرد چون هوون

چ ناله و سۆزیکي تیا به نهم رۆیۆ به .. ج مه شخه لاتیکی ناوه تهوه
 نهم تابلۆیه !. ههموو چی گیره ناخیزه که .. تیکراییی به ره ستاخیزه که ..
 وه که نه فاشیکی قودرته ساز که نیازی به نازو نه وازشی په نجه و دهست و
 تیغفرینی به ریلای خوی هه بیت بۆ خولقاندن و نواندن .. دهنگ و رهنگ و
 مان و نهمان و زهوی و ئاسمان و .. فورم و فونی پین داوه ، سهرحه ساوانه
 به جوانی هارمونی به کی و بژدانی پین به خشیوه شان به شانی نهوا و ناله ی
 دهروونی پر شه پۆل و ئاه و زاری و دهردماری و سۆز و بزیکه ی ههستی
 خورۆشاو و بزیکه ی تیکه ل به ترس و تکا ..

شاسوارانه به مهودای هه ق و حه قیقه ت ، دلو دهروونی دوودکی و
 گومان توئی توئی ده کاو به سهودای عیشقی ئه زه لیبی عاشقانه رهش و سپی
 جوئی ده کاته وه مهولهوی ..

ئه وه هوشیارانه خو و خولای عارفانی نه دلدایه . خه لکی دیاری
 نه وان و به زیوی ته باری نه وان .. ئه وه دلته رانه جوانی په رسته .. بۆ
 خواکانی جوانی و دیمه نه یازا و دکان به که پارچه ههسته .. بۆیه ره نمانه
 وه لامی ئه مننه خانی که چی قادر به گی جاف ئه داته وه که مهولهوی بۆ خبۆی
 شیر برای بووه داوای چاوه زاری ئی کر بووه ، ده فه رمویت :

نهمرت موطاعن ، (اطعنا) وه ندم

نوعای چه مه زه خم چه پیران سه ندم

نعموین به ند ریشه ی دله ی سه د پارهم

به رگش په ره ی جه رگت وه دهرد ناوارهم

حافظ بۆ وه عیشق مهستان یا هوو

بینه چهش نه دهور باهووی بی نا هوو

روخساری تو ناوینه‌ئاسا فەرو بێ فەری تبادا دبارە . . . نێزمو
ئەنکیزە ی چاویسان بو خویان دەگەڕێتەو ، چونکە خویان لە روخساری
ناوینه‌ئاساتا دەبینەو . . .

پیرەکە ی تاوەگۆز جارچارو تاوتاو چسو سوونی بەکی دلتەرو
ناسکەست کەمەنکیشی شوخ پەنگەران و پەری روخساران و نازەنین
رەفتاران و هەستە جوانەکان دەبێو بەرەو کۆری عاشقان دەرواو لەسەر
نەوای نەبی پرستۆزی راستەقینە دێتە سەمای سوئیانهو ئارام ئارام
دەم‌ئەگرێو لە ناسمانی شەیدایی و جەزبەدا دەفرێو دەفەرمویت :

نەوای نالە ی دل وینە ی سەدای نە ی

بیالە ی زوخواو مئوشوو چون مە ی

کەواو پارچە ی جەرگ سینه ی بریشتاو

رەحمەت بو . . . یە نە ی . . . یە مە ی . . . یە کەواو

هەر ئەساسی هەن جەلام جەم بی یەن

گەرمە ی کرە ی بەزم هیچش کەم نی یەن

هەموو مەرجه‌کانی هەموار کردنی رێکای پڕه‌لەت و هەلدێرگای
عیشقم تا قی و شی کردوو هەو ، بەئاسانی ئاکامی خۆم دەخوینمەو ! .

سەرێکەو لەم رێکەدا هیناومەو نایکە رینمەو ! . . .
من کە سەرچۆبی کیشی بەزم و نەوای شەیدایی بم . . . !!

من کە کەمەنکیشی دەردی رەوای خودایی بم . . . ! من کە جگە
لە توو ژان و ئیش . . . لە ژیان و یاران و نازیزان و . . . لە خویش پەیرەوی
جودایی بم ! . . .

جا ئەبیت باکم لە چی بیت !

ياران ! من سمرهستانه زوخاونوئشم .. به پيروشم .. من بيوني
چز ليكي دل و دهر و نوم ناسوي ليل و تار كردوه .. دمردى بين ته گيرم ..
نالهي شهو گيرم .. تنها له خوما نه ته قيته وه .. ديسان بين دهر به ستانه
له خهرا باتي پيرانا .. له وچانا .. له كهلهي سدري زه مانا .. تا و تاوو
دهم دهم مه بي تال و نال ده نوئشم ! ..

جا نهى به هاري هميشه پايز ساز .. نهى نيشانهى نه نديشه
راز .. نه وه سانج منم .. ديسان من .. خهوت خوانم بريوه و خوانيش
ناماده به .. كه او .. مه و .. نهى .. نامان .. دهس به دامان ..
نه كهى تيكدهى :

موطريب ! وه ره دهستي من و داماني وه فات بي ..

ساقى ! وه ره مه جليس به سهرو گهر دني جامت ..

بين نه غمه بي نهى نامه وي گهر نابي حيات بي ..

به ربلاوي خه يال و نه نديشهى مه وله وي بين سنوره . له ناسماني
تيفكرينا دهر او ده فريت تا نه گاته هله هله به توندى ، به تيزى به كي
سه رسام ناوهر ، تيكه ل به توانايه كي پهزداني ، بواره كاني تاقى نه كاته وه ،
جا ديسان ده فرمويت :

باله خانهي چه م دل ديوانه كمت

بانها و ه خاك سهر ناسانه كمت

تكهش عاجز كهرد خه يالت تيشدا

نازير بو جاري با بنيه پيشدا

نای لهم خوشه ويستي به چ خاويته ! .. له هيچ كوئيدا چيگه
نابيتته وه له گلپينه دا نه بيت .. نازيره كه م .. له بهر تويه ناوا زاو و گريانم ! ..

بۆ بازار گهرمى دامو دهزگای تۆيه نرميسكى چاوانم .. دلو دهروونم
ئوزهرگای پىلاوته .. بهمولاسهرم له ريته .. لهسهرخۆ برۆ ، گلينه
گلاره كه م بۆسه گای پيته .. گهرچى پيشيلم ده كه يت ، قهيناكه ، رهواو
رهواجه بۆ ژيانى ههتا ههتايم ..

شاسوارى ورده كارى بهمانهوه ناوهستى ، له ئاسمانى غه مو ته مدا
دهرواته پرسى شيوهنى ره شبه له ئاساى نازيره له دهس چووه كه يه وه ،
به داخوه ، له ناخوه ، گوڤ هه لئه خا بۆ دهنگى سامناكى ..

نازير ! رۆ .. رۆ .. رۆ .. گيانم ! رۆ .. رۆ ..

جا ورد به ره وه چۆن ديسان گه يشتو وه ته سه ترۆپى ورده كارى و ،
ده فرموت :

قازان .. قه تاران .. قولنگان ههوايى

هه يقمن بالاكت شهو به ته نهايى ..

نا .. نا .. وا تهنه گه ي رهش سوارى مه رگ تۆم له بير نه باته وه ..
تۆ بۆ ساتيك .. بۆ تاويك ته نهاو تاك نيت .. تۆ منى .. من تۆم ..
نازانم غه مى تۆ بخۆم .. يا خۆم ؟

قه يناكا گۆر له ناوه و ته ته شور وه گرو گلپه ي ناگرو دوو كه ل هالاوى
هه ستى پى ده كريت .. گهرچى بزيسكه ي ده مى قولنگه و پاچه كه
دايه هيننه وه ، ده م ده م رام نه چله كينيت .. به لام نازيره كه م خۆم ده زانم
مه ستى به زدانى يانى چى ؟

ده ردى به ريشانى يانى چى ؟

هه ستى سه رمه ديم پتويستى به لايه لايه نى به و ليم جوئى نابيته وه ..
چه شنى گرو خه رمان .. هه واو .. هه ناسه .. ده ريلو رووبارو كه ژو

چۆم .. پەپوولەو مۆم .. لیت نابمەرد .. پەپوولەم بەدەورتا تا دوا
سەرناو رۆژی هەتا هەتا ..

تا بێتێن نووری چاوو هێزی بێم

دێم و دێم و ، دێم و دێم و ، دێم و دێم

جا توخوا ئازیزان .. ئاوا پاکي .. ئاوا پیاوچاکی .. ئاوا ناسکی و
بێباکی .. شایستەیی ئەوە نییە هەموو تیکرا داوای شادیی رەوانی ،
بەویژدانی ، خاوینی ، پڕئەوینی ، پیری تاوہگۆز بکەین . لەعاستی ئەو
دانایە ، ئەو زانایە سەری رێزو حورمەتی بۆ دانەوێننەوہ .
ئیتەر سوپاستان ئەکەم .

کیشهی پاکژ بوونهوه له شیعره کانی مهولهویدا

نومبید ناشنا

له کورته باسیکی وه هادا جیکای ئهوه نابیتهوه که پیتاسه
جۆربه جۆره کانی سۆفیهتی و بابتهی سۆفیهتی خۆی بنووسین ، چونکه
له بارهیهوه سهراوهی دهوله مندو بوخت زۆره . راسته و خو دینه
سهر کیشهی پاکژ بوونهوه و رهنگدانهوهی له شیعره کانی مهولهویدا .

پاکژ بوونهوه ، واته (التطهير) ، مه بهست و خواست و ئاره نووی
سۆفی به له به کهم ههنگاوهوه له ریکهی دوور و درێژو سهختی
سۆفیه تیدا . سۆفی خۆی به ناتهواو ، گونا هبار ، تاوانبار ، به جیماو
دهزانیته . ده بیت بگاته ئهوه پلهیهی که تهواو بی گوناوه ، بی تاوان ،
سهر کهوتوو وه پیتشکهوتوو بیت . پلهی بینینی ههق ، به کبوونی ههموو
بوونهوه ورو بینینیان به یهک چاوه ، واته دروست بوون و خهملاندنی
(وحدة الوجود) . سۆفی بۆیه ده بهویت ههموو شت تهواو بیت و
که و کورتی تیدا نه مینیت ههتا بتوانی له ههقیقهت نزیک بیتهوه ،
چونکه وهک وتمان ئهوه بوون و دهرو بشته به ناتهواو ، (ناقص ، غیر
متکامل) ده بینیت و له مه نیکه ران و دگران و پهسته . له بارهیهوه له
کتیبه (الشعر الصوفی) دا نووسراوه : « سۆفیتی بینینی بینه وهره به
چاوی کهم و کورری ، بگره چاوپۆشینه له ههموو کهمی و ناتهواوی یهک
ههتا شتیک بینن که له ههموو ناتهواوی یهک پاکژ و خاوین

بیت (۱) . لیره دا ئیمه تنها مه به ستمان له سو فی یه ک نی به ،
 به لکو مه به ستمان سو فی به کی شاعیر یا خود شاعیر یکی سو فی به ،
 ئه ویش سو فی و شاعیر (مه وله وی) ی مزنه . مه وله وی کاتیک له
 پتوهندی سو فیه تی و کیشه ی (حه قیقه ت) دا قورل ده بیته وه ، له قه له می
 ره نگینی شاعیرانه ی زیاتر هیچ شتیکی تر نادۆزبته وه که بیکاته ناوینه بۆ
 بینینی هه موو جۆش و ته قینه وه و کلپه ی ده روونی هه زاوی . (مه عدووم)
 له م سووتان و کلپه سه ندنه دا ده بیت بیته قوربانی ، چونکه ناوانی بهرز ،
 ریکه ی سهخت و دژوار ، به تاییه تی به ره وروو رویشتی هه قیقه ت ،
 قوربانی دانی گه وه ی ده ویت . ده فه رمویت :

« مه عدوومی به ده بخت کارناته واوی

هیشتا له په یجۆر خه یالی خاوی

قوربانی ده بیت له عه یب بهری بی

فیدایی په سه ند ری دی دو سه ری بی » (۲)

ته نانه ت له ریکه ی هه قیقه ت و خۆشه وستی زاتی هه قدا ،
 مه وله وی له گه ل خۆشه وستیکی ئیله ام به خشی شیعیری خۆیدا که
 سروشته ، ده که ویته کیشه و ناته بایی ، خولق و خو و سروشتیان ریک
 ناکهون . ده فه رمویت :

« سروشتی من و جوکمی ته بیته

قهت یه ک ناکهون یاراتی سه ره به ست »

شاعیر و سو فی مه وله وی مزن بۆ پاکۆ بوونه وه رویشتن به ره و
 هه قیقه ت ، ده بیت هه رچی له جوکمی وجوددا هه به له ناته واوی و که می
 ئه م چاره سازیان بیت و برینه سه خته کانی گوناوه که مه تر خه می تیمار
 بکات ، چونکه « هه ریبه ک له شیعیرو سو فیه تی تاقیکردنه وه به کی ههستی و
 بهرجهسته بی خودین مامه له له گه ل جیهان ده که ن . بۆ پرکردنه وه ی

که می و کورتی و تیپه رین لئی ، شاعر راستی نایکردنه وهی خوی وها
 ههست پتده کات که بچینه ناخی جیهانه وه . به لام سو فی له (فهنا) له ناو
 جیهان و له خویدا ههستی پتده کات (۲) . لیره دا مهوله وی هه م شاعرو
 هه م سو فی به . هه م له زاتی خوئی و جیهاندا وه ک سو فی به ک بو دوزینه و هو
 پتکه بشتنی زاتی هه ق فه نا ده بیت . هه م وه ک شاعریک هه قیقه ت بینه و
 به ناخی شته کان و مه سه له کاندأ پو ده چیت . ئیمه وه های بو ده چین که
 مهوله وی له سق قوناغدا به به لگهی شاعری و سو فی هتی خوئی سه لماندوه
 نه وهی له مهستی دوا ی نو شکردنی پتکی دهستی شیخه که یدا و وه جدو
 ته جه للی کردن و هه موو حاله ته سو فی گه ری به کاندأ تووشی هاتوه .
 مهوله وی سق قوناغی بری و حه سره تی به که م پوژی ته ریقه ت وه رگرتنی
 بو گه بشتن به جیهانی هه ق و توانه وه له هه قدا بو ی بو وه حه سره تی هه موو
 ساتیکه ژبانی . نه و سق قوناغش بریتی به له :

به که م : بچووکی و گونا هباری و تاوانیاری و نانه واوی . له و حاله ته
 سه لیبی یانه دا مهوله وی شاعرو سو فی و زاتی هه ق – که خودایه – له دوو
 جتگاهه ده بیزین : نه می بچووک و نزم و تاوانبار ، ده ست به دوعا و
 پرجا کارو ده ست به داوینی شیخی سراج الدین و فه ریادی
 شه فاعه ت و لی بو وردن ، نه وی زاتی هه ق به رزو بچووک و ته واوی
 ته واوو بچووک وینه ی جوانی و به کبونی هه موو جوانی به کانی بو ونه وه ری
 بیزاوو هه ست بچووک ، هه روه ها نه بیزاوو هه ست بچووک نه کراو :

« کرده وی به دم نه متوتیتیه وه

لوتفت له ده ست نه و نه مسیبتیه وه

خه جاله ت هینده م بچووک نه کاته وه

دهستی منالیم یسا نه کاته وه »

« هرچند تاوانم له حمد بدمره
دفتیری کرده له یووم رهشتره
تو لیم ببوره ، من یووزدیی خوم
جهزا کافی بهو سزای مهرگه بوم » (۴)
« هرچند گوره وشار له مهرگه به دتره
یووره شی به که ی من لهو گرانتره
من که خه جالمت بیمه خزمهت
جههننهم هرگیز نه چمه جهننهت » (۵)

له شوینتیکی تردا پیاوچالکو وهلی به کی له ههقیقت نریگی وه کوو
باوه یادگار ده کاته رجاکارو توماری دهررونی خوئی بو ده کاتوه :

« سهر بهك كهوتوو به دكاریم وهك كو
یووی هیوام کرده باره گاکهی تو
چونکه تو نهوهی شه فاعه تکاری
بو رجا ی به جا دهسته لانداری
سهرم ناوه ته سهر خاکی بهریت
غهرب ، مووسی ، یووسیا ، سهرشیت
به لکم به هیزی دستگیری ئیوه
باری گرانم بو بچی به ریوه
وهك گونا نه یه هیچ موسیبهتن
یرو داموم ، یا پیر هیمنهتن ! » (۶)

له قوناغی دوومدا مهولهویی شاعیرو سۆفی ده بهویت لهو خرابی و
به دکرداری و گوناوه سسه ره رویی به دهر باز بیت وانا ده بهویت

پاکڑیتتہ وہ . بۆ لہم پاکڑی بونہ و دہیش بہ عہ شقہ و ہ لہ پیناوی عہ شقی
 ذاتی ہہ قدا کارو تاقیکردنہ و ہ زۆرو بہردہ و ام و گۆران و قوربانیدان
 پتویستہ چونکہ سۆفی راست عاشقہ ، عاشقیکی مہست و تاوہیہ لہ
 بری خوشہ و بستیکی بی ویتنہدا کہ جوانی ہہ موو بونہ و ہرو جوانی بہ کان
 لہ ودان ئہویش سہراپای ہہ موو جوانی بہ کانہ و ہک عہ شقی شاعیر و
 سۆفی بہ کی پیش مہولہوی کہہ (رابیعہی عہدہ و بیہ) یہ و ، و توویہ :
 ہہرگیز خوام نہ لہ ترسی ناگرد کہی و نہ لہ خوشہ و بستیی بہ ہہشتہ کہی
 نہ بہرستوہ ، بہ لکو تنہا لہ بہر شہوق و خوشہ و بستیی بہ بۆی « (۷) .

لای مہولہوی مہرامی ئہو عہ شقہ بہ تاقیکردنہ و ہو خہریگبون دیتہ
 بہرہم ، تیابدا قال دہ بیت ، دہ توتتہ و ہ ، سہرلہ نوئی دادہ و ژیتتہ و ہ ، ہتا
 ذاتیکی خاویں ، ہرۆزو نمونہ بی لی بیتتہ دی . مہولہوی بہ قہلمسی
 شاعیرانہی خۆی تاقیکردنہ و ہی بہردیکمان بۆ دہ ہینیتتہ و ہ کہ چون
 دہ ہارنو دہیتوتنہ و ہو چون سہرلہ نوئی مینای لی سازدہ کہنو ئہو مینا
 بیتگہردو خاویں و جوانی لی بیتکدیت . مہولہوی پروو دہ کاتہ خۆی و بہ
 پتویستی دہزانی بجیتتہ کۆرہ و ہ ہتا قال دہ بیت و شیوہ و ناوہ و کیککی تری
 لیوہ دروست دہ بیت . لہم نمونہ بہدا مہولہوی راستہ و خۆ پیمان دہ لیت
 سۆفیتی کارو تاقیکردنہ و ہیہ ، گۆرینہ بہ باری نیجایی و نریکبونہ لہ ذاتی
 ہہق ، کہ ئہو نریکبونہ و ہو پروو بہ پروو ہاوارو قسہ و دادہ دہ بیتتہ بہ شی
 سہ بہم یاخود قۆناغی سہ بہم لہ باسہ کہ ماندا . ئیتستا لہم بہ شی
 دووہ مہدا حالہ تی گۆرانو ورد بونہ و ہو بیتگہاتنہ و ہی بہردہ کہی لہ مہر
 مہولہوی دہ کہینہ نمونہ ہی ہہنگاونانی لہ حالہ تی بہ کہ مہوہ بۆ حالہ تی
 دووہ و بہرہو حالہ تی سہ بہم چون . مہولہوی دہ فہرمویت :

« گینگلم نہ خوارد بہ دہردی پمنہان

بارچہ بلورئی لیم ہاتہ زمان

به زوبانی حال رهوانتر له قال
 بوی گبیرامهوه ریزهی کونهسال
 وتی لهوساوه به بهرد خهلق کرام
 ههرکهنه ههستا یه کی پیا نام
 روژی هینامیان دوو بوره زهلام
 گرتمیانه ناوو بهر چه کوشیان دام
 هیندهیان لی دام ههتا بووم به نارد
 نامیانه کوورهی ناگر ، جوشم خوارد
 که قالیان کردم بووم به باووری
 نهدره وشامهوه وهک پارچه نووری
 لهو بهرده شینه بووم بهو بلووره
 تهجری قال بوونو شهراری کووره
 دهورهی دووباره یی حقی بیینی
 نهوسا دیت بونی هیوات له بیینی
 مهعوومی سهرسهخت بهزمی دتیشی
 تا تویش شهراری کووره نه کیشی
 که ی دهچینه ریز مهردانی بهناو
 که ی روتبه ی بلند نه بیینی به چاو
 بهختت نابوخته ، بهرقی بی نووری
 له ریی تهجره به ی دوور بیینی دووری (۸)

ههر بۆ نمونه ی حاله تی دووم که دوپله کانی پاکز بوونه وه به له
 لینگه له گوه شان و دروست بوونه وه دا ، مهوله ویی شاعرو سو فی بالندی
 نه فسانه یی قه قنهس ده کاته نمونه . کاره ساتی سووتان و دووباره ژبان و

دروستبوونهوهی قهقهس گۆرانکاری و حاله تیکی بهره نوئی بوونهوه ،
 ژبانوه ، وه پاکزبوونهوه دهردهخات « قهقهس پهله وه ریکه که مردنی
 نزیک نه بیتهوه هندی پهل وپوش کۆنه کاتهوه دهست نه کا
 به خویندن به سه ریا وه له خوشی دلی خویا نه وه نده بال نه دا به به کا تا
 ناگر له باله کانی نه بیتهوه پهل وپوشه که ناگری تی به رنه یی و خویشی
 نه سووتی . دیسان خۆله میشه که ی نه بیتهوه به قهقهسیتی ترو هه
 بهم جهشه . نه فرمویت :

« من قهقهس نهویم ، ها بییم وه قهقهس
 به کجاریج ئیمشه ها به رشیم جه دهس
 نهوند خه یالان بهردم وه دهروون
 بهی دووری یاران به تهر بییم زه بوون
 بهر بییم تۆش کهم چون هه رده جارن
 وه رفم گردین گرۆی مه بخواران » (۹)

شاعیری سۆفی له گری دهروونی خۆیدا وهک قهقهس سووتاو له
 دهست ده رچو له حاله تی فه ئادا وجوودو راسته قینه ی خۆی
 ده دۆزیته وه بهره حه قیقهت دهروان . شاعیری سۆفی مهوله بی مهزن
 هه موو په مزه کانی به کارده هینیت ، وهک له سه رجه می دیوانه کهیدا دیاره
 هه ربهک له په مزه کانی نه فسانه بی ، ئایینی ، ئافرهت ، سروشت ، مهی ،
 ساقی . . هتد ، لای لهو ده بنه هۆیه کی ده برین و تعبیر کردن له هه ر سۆ
 حاله ته که می باسما ن کرد . ته نانهت مردن لای نهو نه بیته په مزی ژبانده وه ،
 چونکه لای سۆفی به کان « ژبان لهو مه رگه دایه ، نهو مردنه زینده گیسی
 نه مره ، خۆشه وستی ده تهر تینو لهو مردنه دا زینده گی و ژبانیکی باشتر و

په وانترت پښه به خشي «(*)» . لای سؤفی به کان ده بیت حاله ته که بگوریت هه تا هه ست به جیهانی نوئ و جیاواز بکات ، جیهانیکي نزدیکتر له هه قیقت ، چونکه وهک وتمان هه موو شته کان له دوری هه قیقت ده سوورینه وه ، نه ویش نامانجی سه ره تاو دوابی سؤفی به ، ته ناهت کاره سانی مردن لای نه وان گورانی حاله ته وه هیچ شتیك عده م نی به . فه نا عده م نی به ، به لکو گورانه له هه سته وه بؤ نه ست ، واتا له حاله تی شو عوره وه بؤ لاشوعور . هه ره لهو حاله ته شدایه که (وجد) و (شطحات) او زؤر شتی تر پرووده دات . « له جیهاندا وه ستانی مو تله ق نی به ، له باریکه وه بؤ باریکی تر نه گوریت . دهره وه و ناوه وه هه به . جوولانه وه ی بینراوو نه بینراو هه به ، له بهر نه وه ناتوانین بلتین مردن عده میتکی پرووته . نه ، گورانه له حاله تیکه وه بؤ حاله تیکي تر «(۱۰)» .

له حاله تی سییهدا پاکزبوونه وه ی مهوله و بی سؤفی و شاعیر ده گاته راده بهک راسته وخؤو پروو به پروو له گمل ذاتی حه قدا ده که وینه رازو سکالو گفتوگوی به نهانی و نهی نی دل . دلی عاشقیکی پښوینه و سه رابا به گرو کلبه ی عه شقی ساف و پښه گهردو ته واوو پښه خوش . ده فهرمویت :

« سهروه شم بهی وه سف جه مالیته وه

باز هه م بهی جیلوه ی جه لایته وه

نه ره بهو عاده ت سهروه ش نیگاران

په ی فه نای به کسه ره خاطر پوخاران

چار نی بهن جه دهس جیلوه نه کهردن

(بسم الله) نهو تیخ ، تیبده گه چپی گمردن «(۱۱)»

(*) نهو مردنه ی سؤفی « فه نا » به ، واته مراندنی پښی خواستی مروث . . . وه کوو مراندنی سیفتی ناپه سهند ، وهک حه دیشی یا فهرمووده ی به پیتزی « موتوا قبل ان تموتوا » واته : بهرله وه ی بهرن ، بهرن ، نیشاره تی بؤ نه کات - ا . ن .

بۆ لیکدانەوهی ئەم چەند شیعەرە جوانە ، زانای ئایینی مەلا
 عبدالکریمی مدرس نووسیبووە : « سیفاتی خوا دوو جۆرن ، سیفاتی
 جەمال کە مەعنای ئیجابی ئەگەیهنن وەکوو منعم ، کریم ، معطی ، وە
 سیفاتی جەلالی کە مەعنای سەلبی ئەگەیهنن وەکوو قدیم ، واحد .
 کاتی کە تۆ خۆتەم بۆ دەربخەیی بە نیشانەکانی سیفاتی جەمالی و جەلالیت ،
 من لە خۆشیی یا سەرخۆش ئەبم . جا ئەگەر دەوام بەو خۆدەرختنە
 بەدی ، زۆرم پێ خۆش ئەبێ . بەلام ئەگەر بە عادەتی یارانی پێ بالکو
 جوان و سەرمەست گوێم نەدەیت و وەک ئەوان بۆ لەناوچووئی یە کجاری
 دلدارە دل پێ لە درکەکان کە خۆیان ئەشارنەوه و ناچارن خۆیان
 دەرئەخەن ، تۆش خۆتەم لێ بشاریتەوه ، ئەوه مەعنای وایە ئەتەوی
 بملکوژی . جا کە واتە فەرموو (بسم الله) ئەوه تێفی تۆو ئەمە گەردنی
 کەچی من ، چی ئەکەیی بیکە » (۱۲) . لە روونایی شیعەرە کەو لیکدانەوه
 قوولە کە ئەم زانایەوه دەتوانن بلیین کێشەیی پاکزبونەوه کە لای
 شاعیر و سۆفی گەرە یەکلایی دەبنەوه . ئیتر ئەم خۆی بە شیاوی
 ئەوه دەزانیت کە راستە و خۆ لە گەل خوای خۆیدا گەفتوگۆ بکات ، ئەوه نە
 لەم (یەقین) دەدا پێ دادەگریت و لە گومان پاک دەبیتەوه ، ساقیی ئەو کە
 جامی مەیی تەریقەت و پابەندی خۆی پێ بەخشیبووە لە ئارادا نامینیت و
 پێوەندی یە کە لە سێ لای یەوه دەبیت بە دوولایی . هەر لەم بارە
 مەعنەوی یە گەرە یەوه دواي ئەوه کە شاعیر و سۆفی گەرە مەولەوی
 بێنایی چاوه کانی نامین و وینەو رەنگدانەوهی جوانی یە کانی خوا لە
 سروشت و بونەوه ردا بە چاوی سەر نابین . لە رادەیی پاکزبونەوه کە
 خۆیدا ئەمجارە روونایی چاوی دل دەروونی دەهژین و زیاتر تیشکی
 ئەو چاوی دلە بەرجهستی وینەو شیوهی گۆرانە کانی سروشت و
 بونەوه ر دەکات . تەنانەت لە چاوی دل ئەم شاعیرە عاشق و سۆفی بەدا

زاتی هق جیکیر بووهو چهسپوه ، به هیچ شیوه بهک ناگوری و شوینی
 خوی بو هیچ هیزیکی مادی و معنوی چوّل ناکات . مهولهوی بهم
 شیوه به ئەم رازه دەرکینیت :

« باری ئەگەر هه‌ور ئەلطف باری

بهی مه‌ده‌دکاری وه‌دلسا باری

دیده‌ی سه‌ر ئەر شی ، دیده‌ی سپر کافین

ئێد دای مونا‌فین ، ئەو ده‌وای شافین

ئێد وه‌زیفه‌ی گل ، ئەو ئەطیفه‌ی دل

ئەو چون مه‌نزله‌ن ، ئێد بێ چوون مه‌نزول

ئەو به‌قاش نی‌به‌ن ، فه‌ناش تاقی‌به‌ن

ئێد عه‌طای تاقی و باقی و لاقی‌به‌ن » (١٢)

واتا : « ئیسی چاوی سه‌ر ئەوه‌ته سه‌یری شتی مادی بکا ، به‌لام
 ئەرکی سه‌رشانی چاوی دل ئەوه‌ته خه‌ریکی کاروباری مه‌عه‌نوی بێ ، وه
 چاوی سه‌ر جیکای شتی مادبی تیا ئەبیتته‌وه که وینه‌ی بێ ، به‌لام
 چاوی دل ماواو مه‌نزلی خوای بێ وینه‌یه ، وه‌ک له حه‌دیشا هه‌یه
 (قلب المؤمن عرش الرحمن) وانه : دلی پیاوی موسولمان باره‌گای
 خوایه . هه‌روه‌ها چاوی سه‌ر مانه‌وه‌ی بو‌نی‌به‌و گومانی تیا نی‌به‌ که
 ئەفه‌وتی ، به‌لام چاوی دل به‌خششیکی راست و ده‌وام‌دارو
 به‌خواگه‌یشتوو ه » (١٤) .

ئنجا له‌کاتێکدا که سۆفی و شاعیری مه‌زن زاتی هق له‌ دلی خۆیدا
 ببینی و هه‌میشه له‌گه‌ل ته‌وزمی خوین و هه‌ناسه‌یدا له‌ هاوچۆدا بیت ،
 دیاره ده‌بێ له‌ویه‌ری پاکزبوونه‌وه‌ی رو‌حو و به‌رزبێ مه‌عه‌نویدا خۆی
 ببینیته‌وه . ئەم کیشه‌ی پاکزبوونه‌وه (تطهیر) ه لای سۆفی و شاعیریکی

بکند خه یالو بیریژی وهک مهولهوی زۆر زیاتر لهم چهند لاپه ره یه
دهویت . نهمه ههولتیکی بچووک بوو لهم بواره داو هیوادارم سوودیکی به
اکه له پوو رو لیکۆلینه وهی نه ده بی کوردی گه یاندییت .

سەرچاوه کان :

- (۱) الشعر الصوفي : عدنان حسين العوادی . ص ۴۸ .
- (۲) ریۆحی مهولهوی : پیرمێرد ، ۸۵ ، چاپی کاکه ی فه للاح .
- (۳) الشعر الصوفي : عدنان حسين العوادی .
- (۴) ریۆحی مهولهوی : پیرمێرد ، ل ۱۵ .
- (۵) هه مان سەرچاوه ، ل ۱۸ .
- (۶) هه مان سەرچاوه ، ل ۲۰۳ .
- (۷) نشأة التصوف الاسلامی ، د. ابراهیم البسیونی ، ص ۱۸۹ .
- (۸) ریۆحی مهولهوی : پیرمێرت ، ل ۱۶۷ .
- (۹) دیوانی مهولهوی : مه لا عبدالکریمی مدرس ، ص ۳ .
- (۱۰) محی الدین العربی : و. لیبنتر . ص ۴۵ .
- (۱۱) دیوانی مهولهوی : مه لا عبدالکریمی مدرس ، ل ۳۲ .
- (۱۲) هه مان سەرچاوه و لاپه ره .
- (۱۳) هه مان سەرچاوه ، ل ۱۲۳-۱۲۴ .
- (۱۴) هه مان سەرچاوه و لاپه ره .

بو مهولای شاعران : مهولہوی

حسیب قمرہدائی

« قافیہی فرمد شیواوہ ، شیواو »
« فرمیسی چمان خویناوہ ، خویناو »

× ×

من حوزوردم ہن لہم ناسانہتا
چونکہ دہرویشی دہستہونہزہرم
بیہم دہلین : تو کیت لہم باوانہتا ؟
مہواچوو : ہنچہو شہقولقہمہرم .
یوژگار بہد بیہمن ، بہد بیہمن یوژگار
ہیمہتی ، قوربان ! منیش دامام
بالہتہ پیہمہ وک مہلی زامدار
نہسہرہوسہرہن دووربینی چاوم
تہژنہمن ، قوربان ! ناوی حموزہکت
تہیمانی درنج وا لہنیوانہ
چون بیہم ماچی کہم نخاکی سہوزہکت ؟
خاکیشت توقمہ ، ہہتا لیوانہ !

هرچند همیشه هر وام له حالا
نزهری ، قوربان ! بمهینهره حال ...
با خوّم نوقم که لهم کووبه‌ی تالا
به‌دوای لیقاتا ده‌بم به عمودال ..

بگه‌ریم وه‌ناو قافیسه‌ی فردا
تا بی‌نۆزمه‌وه فه‌یزی ئیلاهیت
یا خاکی عالم بگم وه‌سه‌ردا
ئه‌گه‌ر ویران ببن چیگه‌ی ته‌باهیت
تو له کولیلی که‌زه‌و به‌ه‌ارا ،
نه‌ته‌یش‌ت نا‌ترم بکوژیتنه‌وه ...
ئه‌و شیعه‌ی وتم به‌بالای شارا ،
کوانووی هر گه‌رمه‌و ده‌گه‌شیتنه‌وه ..

من به‌ی چاوه‌شی ناو چیخو ده‌وار
هه‌نسکم قووله‌و گریانم گه‌رمه
هرچند مه‌یله‌کم له کوچو هه‌وار
وه مه‌یلت قه‌سه‌م مه‌یله‌کم شه‌رمه
ناره‌ (تاوگۆزی) بوو به‌خه‌راوه
خه‌راباتی من بن‌موغو مه‌یه
نه‌دل چه‌شمه‌یه‌و نه‌چم سه‌راوه
دوایی مه‌ینه‌تم ، که‌ی ؟ هه‌تا که‌یه ؟!

(ئه‌حمه‌د برسی) بو‌ ده‌رمان ده‌شی
قه‌له‌مو ده‌وات عاشق و که‌یلن

(خالوی کوماسی) بو هرکوی ده چی

گلکوی بی گلی سهد تازه له یلن

وه دووریت قهسهه پهریشان حاله

نه گهر بزانون مه یلت کهم بی یمن

گهردی سهری رات وه چاو ده ماله

چی شمن! (دیوانه) هر بی (شهم) بی یمن!

قوربان! هیمه تی، سا کوانی فهردی

قافییهی شتیواو گرد بکاتهوه!

وه کوو (شیخ رها) هر قهلو بهردی

له دلی زاغا دهنگ بداتهوه...

۱۹۸۸/۸/۱۶

له یادی ۱۰۶ سانهی کوچی دوايي مهولهوينا :

ههندي له سهر گوزه شسته خوښه کاني مهولهوي

کاميل ټبر

مهولهوي : نهم ههستياره بهرهداره ، بير تيژه ، ره وانبيژه ، ههست ناسکه ، دريژ باسکه ، خامه رهوانه ، نهنديشه فراوانه . . مهولهوي : نهستيره گهشه کهي چهرخي نوزدهي رووناکيي ناسو ، روونکهرهوي وه جاحي پير خدري شاهو ، گوله گهشه کهي گوندي سهر بلندي تاوه گوز ، مژده هيني ويژه به کهي نوي وه ک نيرگزي مژده هيني نهوړوژ .

مهولهوي : چه سپينه رو بره ودهر به کيشي خو مالبي په نجه ، به هه لبهستي پر له سازو سوژو ناهنگو له نجه .

مهولهوي : ليده ري سکه ي داپوشراو به زيړي گران ، زيړي نافرته ي جوان ، نافرته ي شوخو شهنگي به تمهن منال ، نافرته ي سهر کولم و گونا نه خشاو به خال . خالي بچ خهوش ، خاوه ني بيری وردی وردتر له گهردي سهر گهردي کهوش ، کهوشی دروست کراو له ناوړيشمی به هاداري له دوروه هينراو ، بو پتي وردی به خه نه و خويني دلکي نه وينداران نه خشاو ، پتي نازداري کهي وه کوو خاتوو عه نهر خاتوون ، بزويته مري ده رباي ههستي ميري ههستياران له ناسکيي ههست و بيری وردا ، له کارواني ههستياراني تا نهوده مهي کوردا .

به لځ ، نهم مه وله وی به مه زندی چهرخی نوزده همه ، هرچی
 له باره وه بووتری و بنووسری و بو بکری که مه . مه وله وی هر ته نیا خاوه نی
 هه لبه سستی سو فی خوازی و نازداران ویستن نه بوه . به لکو خاوه نی
 شانویه کی پر له وینه ی کومیدی و وشه نارایی و قسه ی نه سته قو
 نوکته بیژی و سهرگوزه شته ی خوش بووه ، که نه مه ش جوړه نه ده بیکه و
 پیشه ی گه لځ زانایان و دانایان و نووسهران و هونه رمندانو هه ستیارانی
 جیهان بووه . ته نیا جیاوازی نیوان مه وله وی و مه له وانانی دهریای
 کومیدیای جیهانیان نه وه بووه که قسه و هه لویسته بیکه نین هینه ره کانی
 ولاتانی پیشکه و توی نرخی نه دیب زان ، ده سه جی قوزراونه ته وه و
 نووسراونه ته وه و پاریزراون و ، بگره به هاراتیشیان پیوه کراوه ، به لام
 نه وانانی مه وله وی و زوری ترمان به هو ی نه پاراستن و نه نووسینه و په یانه وه
 جوانه مرگ بوون .

له راستیدا قسه و هه لویستی بیکه نین هین ، هر ته نیا جوړه
 نه ده بیکه نی به ، به لکو نه مرو له زانستی پزیشکایه تیشا بابه ختیکی
 تاییه تی پځ نه دری ، وه ک چاره سهری به کی دهر وونی بو هه زدیکه
 نه خوشی .

مه وله وی هه همیشه دم بهو قسه خوشانه بووه و خاوه نی نه و
 جوړه هه لویسته نوکته نامیزانه بووه ، به لام جیگه ی داخه که ته نیا
 زماره یه کی کهم ، ده ماو دم ، له و قسه بیکه نین هین و سهرگوزه شته و
 هه لویسته خوشانه گه شتوونه ته ئیمه .

من له م کوره دا هه ندیکیان پیشکه ش نه کهم ، نه وانهی که بهر ده ستم
 که و تون . هیوادارم هه رکه س له و باره یه وه شتیکی لا ه به ببنووسری و
 بلاوی بکاته وه ، یان منی این ناگادار بکات ، بهو هیوا به ی له پاشه روژدا
 بیکه ی نه نامیلکه به کی تاییه تی .

نیستاش فەرموون ئیوه و چەند خولەکیک لەوبارەیهوه :

(۱) مەلا ئەحمەدی پرسی که دۆستتکی خوشەویستی مەولەوی بووه دوو کچی جوانی ئەبیت ، گەرەکیان ناوی (لەیلا) بووه ، ئەوی تریان ناوی (بەهیچی) بووه . مەولەوی ، سا ئیتر بەراستی ئەنێ یان بۆ قۆشمە ، یەخە مەلا ئەحمەد ئەگرێ و خوازیبێنی لەیلای لێ ئەکات و ئەنێ بەراستی ئەم لەیلایە تۆ ئەشی هەر بۆ مەجنوونیتکی وەکوو من بێ .

مەلا ئەحمەد ئەنێ : ئەی بێ قەزا بێ . تۆ که ئەوەندە مەجنوونی ئەم لەیلایە من بووی ، بۆچی زووتر قسەت نەکرد ؟
ئەنێ : بۆ ؟

ئەنێ : ئەی نازانی لەم بەیندا خوازیبێنی کاری هات و هەموو شتیگمان پێرانیوه ، داواکارە کەشی خزمیتکی خۆبەتی ؟

مەولەوی دواي چەند مانگیک خوازیبێنی بەکی تر لە مەلا ئەحمەد ئەکات ، بەلام ئەمجارە بە نامەیک که بریتی بە لەم بەیتە هەلبەستە :

قسە بەک ئەکەم بە رێ و بە جێ بێ

که لەیلا نەبوو ، سا بەهیچی بێ

مەلا ئەحمەدیش بەم بەیتە هەلبەستە وەلامی مەولەوی ئەداتەوه :

قسە بەگت کرد بێ رێ و بێ جێ بێ

که تۆ مەجنوونی چۆن بەهیچی بێ ؟! (۱)

(۲) مەولەوی مەحوی ، نارو ناوبانگی بەکتریان بیستبوو ، بەلام بەکتریان نەدیوو ، هەردووکیان تامەزرۆی بینینی بەکتری بوون . مەولەوی رێی ئەکەوێتە سلیمانی . دەمو ئیوارەیک روو ئەکاتە خانەقای مەحوی . لەوکاتدا مەحوییش لەسەر سەکۆی مژگەوت . دانیشتوو .

چاوهیوانی بانگی ئیواره به . ئەبینی پیاویکی میانه بالای ریش تهنکی چاو
 گەش و درێژکۆله به خەرقەیهکی سەوزی ئاودامانەوه و میتزەرێکی
 گۆلداری له قوماشی چیت دروستکراو بەسەرەوه . . خۆی کرد بە
 مزگەوتاو یووی کردە گوێ حەوزەکەو خەرقەکەمی داگەندو دەستی کرد
 بە دەسنوێژ گرتن . مەحوی زۆر سەرنجی ئەم پیاوه ئەدات و
 لەوه وپیشیش دەسفی مەولەوی بان بو کردوو . دیت بەدڵداو ئەلێ :
 ئەمە مەولەوی نەبیت ؟ مەحوی یەکیک رانەسپیریت ، ئەلێ : بچۆ بەو
 پیاوه بلێ ئەوه چی بەسەرتهوه ؟! مەولەوی بە نیمچە سەرسامی بەکەوه
 ئەلێت : کورم چیتە بەسەرتهوه ؟ مەحوی که گوئی لەم وەلامە نەستەقە
 ئەبیت « چیتە بەسەرتهوه » ، لەلایەک مانای : هەقت چی بە
 بەسەرتهوه ، لەلایەکی تریشەوه مانای : « قوماشی چیتە بەسەرتهوه » ،
 لەسەر سەکۆکەوه بانگ ئەکات : خالە مەولەوی ! مەولەوی بێ ئەلێت :
 مەحوی گیان ! . نیتر مەحوی رانەکاتە خواری و باوہش بەبەکدا ئەکەن و
 میوانی نازیزو خانەخوویی خۆشەویست چەند پوۆژیکێ پر لە یازی ئەدەبی
 پیکەوه ئەبەنەسەر (۲) .

(۳) مەولەوی پیاویکی ئەبیت . جارێک نەگەل خۆی هەلی ئەگرت و
 بەنیازی حەج لە (سەرشاتە) وە بەرێ ئەکەون تا ئەچنە بەغداو ئەچنە
 تەکیە شیخ عبدالقادری گەیلانی . لەوێ مەولەوی نەخۆش ئەکەوێت و
 ئەکەوێتە حالی خۆیەوه . پیاوہکەمی که ئەزانیت تازە مەولەوی
 یزگار بوونی نی بە ، هەلنەسێ هەچ پارەیهکی پێ نەبێ لە باخەلی دەردێنی و
 پیتی لێ ئەکا بە کەوشاو بەرەو مال ! مەولەوی بێ لەوێ لە گیانەلادایە .
 که دیتەوه هەر لەدوورەوه خۆی ئەنیتە قور و دەست ئەکات بە
 (باوہ مەولەویم پوۆ) کردن و ئەلێ : « باوہ مەولەویم لە بەغدا
 نەخۆش کەوت و مرد . خۆم ناشتم و پارەمی حەجەکەشم بو کرد بە

خيرات » . مالى مهولهوى يش نهكونه شين و شه پورو گريان . له پرسه
 نه بنهوه دوو مانگيكي پي نهچي ، مهولهوى نامري ، بهلام پارهي پي
 نهماوه ، پهكي حهجهكهى نهخاتو نهگهريتهوه . روژي خوئى نهكات
 به مالا ! كابر اى پياوى كه نهمه نهزانيت هه لديت و نه داته كيو . كوره كاني
 مهولهوى دهستي لي نهدهنه تفهنگ . مهولهوى نه لي : دهستي لي
 مهدهن ، هه رچي بووه ، بووه . خو من وا هاتمه وه . كه كابر اى نه گرنو
 نه پيئنه بهردهم مهولهوى ، مهولهوى پي نه لي : برا ! خوا يووى مردن
 رهش كا وا توئى شه رمه زاري لاي من كرد . نه گهر من بمردمايه تو بوچ نه م
 خه جاله تي بهت به سهر نه هات ؟! له پاشا به ره للاي نه كه ن (۲) .

(۴) جاريك له سنه ، مهولهوى له كوړيكد ا نه پي ، ليى نه پرسن :
 تو هه نه ليت هوزه كه م خوشيان نويم و به گوره م نهزان ، به چيدا
 پيشاني نه دهى كه راست نه كهى ؟ مهولهوى يش نه ليت : كه هه ورامى بهك
 باريكي ئيجگار گران له كه ره كهى نه نيت و نه به ویت به مله ي (نه ويتهنگ) دا
 سهري خا بهلام كه ره كه ناروات ، پي نه ليت هه چه دهى : به خوا
 مهولهوى يش بيت هه سهرت نه خه م ! (۴) .

(۵) مهولهوى له سالى ۱۸۸۵ د ا به فرمانيكي شيخ وه سمانى ته ويته
 نهچيت بو سنه . روژيك له مالى محمهد سالحى فه خرو له ولما نه بن
 مهلا لوتفوللاي شيخولئيسلام و مهلا محمهد نه ميني نه مينولئيسلام و
 مهلا فه تحوللاي قازي و گه ليكي تر له زانا ئايني به كاني سنه له وئى نه بن ،
 ورده ورده باس نهچيته سهر تينمى كه لام و عه قائيد تا نه گه نه باسى
 (لا هو ولا غيره) كه گوايا سيفه ته كاني خوا نه زاتي خوانو نه جياشن
 له خوا . له ويدا مهوله و يش نه كه ويته قسه كردن ليوهى .

كوتو پير مهلا فه تحوللاي قازي نه لي : « باوه ، مهولهوى ، تو چمت
 داگه به سهر نه مهوه . بچو ئامان له رزانه ي خوئى بيژه ! » . نه م قسه يه

زور کار نه کاته مهولهوی . ته نامت دانیشتهوه کان ئه میان ئیجگار زور
 پی ناخوش نه بن . که نه گهریتهوه بو شوینی خوی له ماوهی سێ رۆژدا
 عه قایده عهره بی به بهرزو به ناوبانگه کهی دائه نیت که سه ره تاکه ی بهم به یته
 دهست پی نه کات

هتی اتی حتی اتی الیه

من این این یتمی الیه

ئینجا دانیه کی لی نه نووسیتهوه و نه یتریت بو مه لا فه تحوللای
 قازی و ئیتر خوی نه گهریتهوه بو هه ورامان . که مه لا فه تحوللا سه بری
 نه کات هیچی لی نازانیت ، به کوششیکی زور و پاش ماوه به کی دوور
 دریز ، نه و هخته تیی نه گات . ئینجا نامه به کی دلته وایی و داوای
 لی بووردن نه نووسن بو مهولهوی و نه لی : ناخر سه لامه ت بی ، مهولهوی ،
 تو که مه لایه کی وایت ، نه خوت بشاره وه ، نه مهردمیچ
 شه مزار بکه ! » (ه) (*) .

(*) له باره ی هوی دانانی عه قیده عهره بی به که ی مهولهوی به وه که
 ناوی (الفضیلة) به و ۲۰۳۱ به یته ، نه بی بلتین ئه مه ی ماموستا
 ره حمه تی علاءالدین سجادی له لایزه ۲۶۷-۲۷۷ی (میژووی ئه ده بی
 کوردی) دا نووسیوه و خاوه نی و تاریش لیتی و هه رگرتوه ، وانی به ،
 چونکه به که م کتیبیکی و ا قورسو گه و ره و گران هه رگیز به سێ رۆژ
 دانانری چ جای نه وه نوسخه به کیشی لی پاکنوس بکری . دووه میس
 چونکه مهولهوی خوی له عه قیده که یا نه لی : شیخی بهاءالدین داوای
 دانانی نه و عه قیده به ی لی کردوه و نه بوش مه عذره تی بو هینساوه ته ره
 که ناتوانی ، به لام نه و دهس بهرداری نه بوه و قه ناعه تی پی کردوه تا
 دایناوه . داواکه ی شیخی بهاءالدینیش له سه ر داوای شیخی سراج الدینی
 باوکی بووه که پیش جی به جی کرانی داواکه ی کوچی دوایی کردوه ،
 وه ک مهولهوی خوی له عه قیده که یا بگر او به ته وه . به یته به که می نه م
 عه قیده به یس نه و به یته نی به که ماموستا علاءالدین نووسیوه و ،
 به یته که یس به و جو ره نی به و ئه مه راستی به که به تی :

(6) مهولهوی خه‌ریکی نوژن دابه‌ستن نه‌بیت کابرایه‌کی نه‌زان

پیتی نه‌لین :

متی « متی » حتی اتی علیه

من این « این » ینتهی الیه

(بۆ زانینی زیاتریش له‌م باره‌وه بگه‌ریه‌وه سه‌ر وتاره‌که‌ی کاک
فاتیحی مامۆستا مه‌لا که‌ریم له‌م کتیبه‌دا به‌ ناوونیشانی « مه‌وله‌وی و
عه‌قیده‌کانی ») .

ئهم راستکردنه‌وه‌یه‌ی ئیمه‌یش واناگه‌یه‌نی ئه‌وه‌ی مامۆستا
علاء‌الدین سجادی گتیاویه‌ته‌وه هه‌مووی نادرسته . ئه‌و موداخه‌له‌یه‌ی
مه‌وله‌وی ، وه‌ک باوه ، له‌و سه‌فه‌ره‌یدا بووه که بۆ به‌شداری کردنی له
سیمیناریکی زانایانی سوننی و شیعه‌دا چووه بۆ سه‌نه . ئه‌و قسه‌ یه‌ تامه‌ی
قازی سه‌نه‌یش که به‌ مه‌وله‌وی و تووه : « تو چه‌ت داگه‌ به‌مه‌وه ، بچۆ
ئامان له‌رزانه‌ی خۆت بیژه » که له‌راستیدا نه‌ک هه‌ر ته‌نها به‌ چاوی
سووک یوانینه مه‌وله‌وی نه‌گه‌یه‌نی ، به‌لکه‌و له‌وه‌یش زیاتر به‌ چاوی
سووک یوانینه شیعیی خۆمالیی کوردیشه که مه‌وله‌وی به‌ پیشه‌نگی
یه‌ هاوتای وتی ئه‌و جۆره شیعه‌ دانراوه ، نه‌لین به‌ده‌ما هاتنی ئهم
قسه‌ یه‌ تامه‌یش هه‌چ به‌ دوور نازانین له‌ که‌سیکه‌وه که له‌ چوارچۆه‌ی
داوده‌زگای ده‌وله‌تی ئێران‌وه دوور نه‌بووی ، نه‌خوازه‌لا که مه‌وله‌ویش
به‌ حیسابی ئه‌وان مه‌لا یووته‌به‌کی « شایه‌ر » بووه له‌ هه‌ورامانی
یه‌قه‌نی تووه وشکه‌وه هاتوه !

ئیمه‌ رای بۆ نه‌چین مه‌وله‌وی یا پیشتر (فضیله) که‌ی داناوه
نوسخه‌به‌کی لا‌بووه که گه‌راوه‌ته‌وه بۆ ئه‌و شوینه‌ی لیتی میوان بووه
نوسخه‌که‌ی ناردووه بۆ ئه‌و قازی یه‌ له‌خۆبایی یه‌ ، یا مه‌سه‌له‌که‌ی له‌ داکدا
یاگرتوووه پاش دانانی فه‌ضیله‌که‌ی ، یا عه‌قیده‌ مه‌رضی یه‌که‌ی ،
نوسخه‌به‌کی له‌ ناردووه بۆی تا به‌ تێ نه‌گه‌یشتنی خۆی له‌و کتیبه‌ ورده
مه‌لابانه‌یه‌ ، له‌وه‌ حاله‌ی بێج که مه‌وله‌وی له‌ (ئامان له‌رزانه‌ وتن) یش - که
ئیمه‌ به‌ وتنی شیعیی کوردیی خۆمالیی مه‌عنا له‌ نه‌ده‌ینه‌وه - زیاتری
لا هه‌یه . به‌ هه‌ر ره‌نگ ساغکردنه‌وه‌ی ئهم مه‌سه‌له‌یه‌ وه‌ستاوه له‌ سه‌ر
زانینی سالی سه‌فه‌ره‌که‌ی مه‌وله‌وی بۆ سه‌نه‌و به‌راوردکردنی له‌گه‌ل سالی
دانانی (فضیله) که‌دا .

ئەو كەرەكەي لەبەرتايە نوێژى نىيە . مەولەوى يش گورج
 كەرەكەكەي دائەكەنيت ئىنجا نوێژەكەي ئەكات . كە لى ئەيىتەو
 پىي ئەلەين : ئەگەر كەرەكەكەت نوێژى نەبوو چۆن ويستت نوێژى پىو
 بكەيت ؟ مەولەوى يش ئەلەي : نوێژى بوو . ئەلەين : كە نوێژى بوو ، ئەي
 چۆن بە قسەي نەزانىكى وا فرىت دا خۆ تۆ زانايە ؟! مەولەوى
 ئەلەي : ويستم لەلايەك قسەي ئەم كابرايە بېرم . لەلايەكى كەشەو
 ويستم نوێژەكەم نەچى ، چوئەكە تا ئەم نەزانەم تى ئەگەبانە ،
 نوێژەكەم ئەچوو .

(۷) يەكەك لە پاشاكانى هەلەبجە عابا كوئىكى خۆي ئەنيرى بۆ
 مەولەوى ، ئەميش كە سەبرى ئەكات ئەبىنچ هەمووى رزبوو كون كونە .
 كە باران ئەبارى هەموو جەلەكانى ئەبى بە ئاو . مەولەوى بەويژەنەبوو
 ئەلەي :

بى فەر هەي عابا خويگ تەرى خۆ وشك

ونجر ونجر بى وه ديانى مشك ! (۶)

(۸) ئافرەتەك كچىكى زۆر جوانى ئەيىت ، ئەيىات بۆلاي مەولەوى
 ئەلەي : ئەمەوى نووشتەيەكى بۆ بكەيت بۆ چاودزار ، بۆئەو بەچاوه
 نەيىت ! مەولەوى يش ئەلەي : ئەم كچەي تۆ هەرگىز بە چاوه نايى ،
 چونكە دەم وچاوى وەك ئاويەنە وايە : چاويىسەكان دەم وچاوى خۆيان لە
 دەم وچاوى ئەمدا ئەبىن :

(۹) مەولەوى لەگەل چوار شتدا دژو ، لەگەل چواری ترا دوست .
 چواره دژو كە ئەمانەن :

من و دلخۆشى و خۆشى و ابواردن

خويەنە خويى يەكين تا رۆژى مردن

چواره دۆسته کەش ئەمانەن :

خەم ، خەفەت ، مەینەت ، فرمیسکی پرخوین

هەراکەتیکان یەن ، با بێن ، بەخێر بێن (۷)

(۱۰) مامۆستا شیخ ئابیتی پارێزەر بۆی گێرامەوێ کە شیخ مەعصومی شیخ جەمیل کە ئەبێتە برازای شیخ عەلانەددینی بیارەو هێشتا ماوێ ، لە کۆری یادی هەزار سالی فێرەوسیدا بەشدار ئەبێت لە ئێران کاتی خۆی . لەو کۆرەدا گەلێ لە رۆشنیرانی جیهان و نوێنەرانێ دەولەتان بەشدار ئەبن . نوێنەری بەکیتی سۆفیهت لە وتارە کەیدا ئەبێت : لەکاتی کدا من بەشدار بێ ئەم یادە ئەکەم ، ئەمەوی ئەو راستی بەش بدرکێنم کە ئەوەتی ئەم گۆی زەوی بە لە سووراندا بەو تا ئیستاش هەستیاریکی تری وەک مەولەوی تاوێ گۆزی بەخۆبەوێ ئەدیوێ کە ئەشی ئێوێ نەزانن گۆرە کەشی لەکوێدا بە .

(۱۱) مەولەوی میوانی کاک ئەحمەدی شیخ ئەبێن لە سلیمانی . پاش نوێژی عەس کاک ئەحمەد ئەلێن : مەولەوی حەز ئەکەم نەسیحەتیکم بکە . مەولەوی بێ دەنگ ئەبێ . کاک ئەحمەد داواکەمی دووبارە ئەکاتوێ ، مەولەوی هەر بێ دەنگ ئەبێ . دیسان کاک ئەحمەد هەمان داوای لێ ئەکاتوێ . ئەمجارە مەولەوی ئەلێن : نەسیحەت یا ئەمر بە چاکە بە یا نەمی لە خراپە بە . جاری بەکەم ورد بوومەوێ واجبیک و سوننەتیکم ئەدی تۆ نەیکەیت تا پیت بلیت بیکە . جاری دووێمیش وردبوومەوێ حەرأمیک و مەکر و هیکم ئەدی تۆ بیکەیت ، تا پیت بلیت مەیکە . تەنیا ئەوە ئەکەم ئەبێت کە تۆ وایبێت شەیتان ئەبێن داکران بێ لیت . دەخیلت بێم ئاگات لە خۆت پیت و تەفرەت ئەدا . کاک ئەحمەد وەلامەکەمی ئەوە ئەکەم بێن خۆش ئەبێن فرمیسک ئەزێتە چاوەکانی .

(۱۲) حاجی مەلا ئەحمەدى نۆتتە ئەچچى بۆ دېدەنى مەولەوى .
 مەولەوى ھەزار ، ھېچ لە مالىيا ناپىن ئەو شەوھ پىشكەشى بە مېوانى ئازىزى
 بىكات . لەبەرئەو بە قەسى خۆش برسېتى لەبىر مېوان ئەباتەوہ تا
 خەويان لى ئەكەوى . بەيانى نان و دۆو نېوھېرۆ دۆو نان پىشكەشى مېوان
 ئەكات . نانەكەش نانى جۆ ئەبىت . حاجى مەلا ئەحمەد زۆر تارىفى
 خواردەنەكە ئەكات و ئەلچى بەراسىتى خواردىنى چالكو بەلەزەت بو .
 مەولەوى پىش ئەلچى : مېوانى ئازىزو خۆشەويست ئەپىن خواردىنى چالكو
 بەلەزەتى پىشكەش كرىت .

(۱۳) مەولەوى ھەمىشە نەم نەبوونى و ھەزارى بەى لا چاكتىر
 بووہ لە سامانى زۆرى چلكاوخۆرى . دەسلەتدارىكى وەك فەرھاد
 مىرزاى قاجار كە مەولەوى زۆر خۆشويستووہ داواى لە مەولەوى
 كرددووہ بچىتتە لاي و خزمەتتىكى زۆرى بىكات ، بەلام مەولەوى بەگوتى
 نەكرددووہ نەبوېستووہ بچىتتە پال ئەو بىگانەبە نەگەرچى لە زىرىشى
 بگرى ! . ئىنجا مەولەوى لەئاستى دەسلەتدارەكانى خۆشماندا ھەر
 نەفسى بەتى بەرز بووہ ، تەنازەت پاش ئىوہى مەحمود پاشاى جاف
 روتبەى پاشايەتى لە ئەستەموولئەوہ بۆ دى ، رۆژىك مەولەوى دلى لى
 ئەبەشىت نامەبەكى بۆ ئەنيرىت ، تىبايا ئەلچى : تۆ ئەگەر بەوہوہ ئەنازى
 لە مەحمودبەگەوہ بووى بە مەحمودپاشا ، مىنىش بەوہوہ ئەنازم كە
 مەولەوى بوومو ئىستاش ھەر مەولەوىم .

(۱۴) مەولەوى مېوانى دۆستىكى ئەپىن لە پاوہ . تا لەوى ئەپىن
 خواردىنىكى خۆشى دەرخوارد نادا . كە ئەروا دۆستەكەى تا ملەى
 (كەلىان) رەوانەى ئەكات و ، ئىنجا كە ئەوئەندە دوورئەكەونەوہ
 پىتى ئەلچى : بى قىزى زور رۆشنىت ! من بەتەما بووم ئەمشەو كاورىكت
 بۆ سەربرم و بىكەين بە كەباب و بىخۆين ..

مهولهوی پش نه لئې : جا من چۆن دکت نه ییشینم؟! فرموو با
بکمرئینهوه . کابراش ناچار نه بیاتهوه و کاوردی بۆ سرته بریت .

(۱۵) مهولهوی نه چچې بۆلای کاک فوره جی سرگه وره ی سه ییده کانی
به رزنجه بۆ نه وه ی سه جه ره ی سه یدی به کسه ی بۆ مۆر بکات . سه یید
فوره ج نه یه وئ مهولهوی تووره بکات ، نه لئې حاشا ئیوه سه یید نین !

مهولهوی پش نه لئې : فوره ج . . فوره ج . . نه گهر به شرع نه یکه ی
نه وه خاتیمه ی ئینو جه جهر . نه گهر به شرع نه یکه ی نه مه مه چه کی
ئینو خه نجه ر . ئیتر نارام به نه گینا له جه ره که و جمو و جو و کت نه خه م و
ساکت نه که م ، واته (فوره ج) نه که م به (فوره ج) ! .

(۱۶) له مهولهوی نه پرسن : نامین کردن له نوئرا واجبه یا
سوننه ته ؟ مهولهوی نه لئې : واجبه . که پرسیار که ره کان ئه رۆن مه لاکانی
ده ورو به ری مهولهوی لئی نه پرسن : نه م فتوا هه له به چی بوو تو دات ؟
نه لئې : ئیوه نه مانه ناسن . به وتایه سوننه ته نه چوون
(ولا الضالین) هه که یشیان پتوه نه خوارد !

(۱۷) جووتیارێک سکالای حالی خۆی لای نه حمه د پاشای بابان
نه کات و نه لئې : به راویکم هه به نه مسال یه کیک له پیاوه کانی تو لئی داگیر
کردووم و نه شلئې نه بی بۆشی بکێلم و بیکه م به تهره کال بۆ پاشا . مهولهوی
له کابرا تووره نه بی و نه لئې : بی نه قل تو نه تبیستوو ه دنیا مه زهعه ی
ئاخیره ته ؟ ئیستا نه گهر پاشا به جووتی بیگاری زهوی داگیر کرا و نه کیتلی و
نه یکا به تهره کال بۆ دیوه خان ، دنیای چۆن نه بی به مه زهعه ی قیامه تی ؟
پاشا له م قسه یه ی مهولهوی شه رمه زار نه بی و فه رمان نه دا زهوی به که
بده نه وه به کابرا .

(۱۸) غولامشا خانسی والی سنه که شیعه نه بییت له مهولهوی
نه پرسن نه لئې : که ی ره و ابو له گهل بوونی نه میر و لوئمینیندا که نزیکترین

خزمی پتفه مېره چوڼ بېگانه به کيان کرد به جې نشینی پتفه مېره ؟
 مهولهوی ېش سهرنج ئهدات وهزیره کهی غولام شا خان بېگانه به کهچی قلیان
 تیکه ره کهی مامی خوږه تی ! ئه لېج جهنابی والی له بهر خاتری رېشی سېبی
 مامت پرسپاری واهه که (۸) .

(۱۹) براده ریکی مهولهوی مال ئه گوږیتته وه بو گوندی (دیلې) که
 ئه که ویتنه ناوچه ی باوه جانی بهوه له جوآنرۆ . مهولهوی ئهم بهیتسه
 شپهره ی بو ئه تیریت :

گهر گه فهی گه مان کورده مال بیلې
نای له زهت ئه وهی خالۆ له دیلې

(۲۰) مهولهوی سه فهریک ئه کات . له ریکا له ته نیشته گوندیکه وه
 لانه داته سهر کانی بهک . لهوکاته دا کچیکي جوانی خال له پروو له سه
 کانی به که ئه بیت ، به مهولهوی ئه لېج : خالۆ به خیر بیت . دوی پې ئه بېج
 جامی دۆ پیشکشی مهولهوی ئه کات و ئه لېج : فهرموو خالۆ . که
 ئه بیخواته وه ئه لېج : عافیهت بې خالۆ . هتد « . مهولهوی ېش له لایهک
 جوانی کچه که سهرنجی رانه کیشیت ، به تابه تی خاله کانی سهر گوناو
 روومه تی . له لایه کی تریشه وه به وشه ی (خالۆ) زۆر دلگران ئه بیت ،
 چونکه واتای پیری ئه گه به نیت . ئیتر دوا ی ئه وه ی سوپاسی ئه کات بو
 جامه دۆ که ی ، تۆله ی خالۆ خالۆ کشی ئې ئه کاته وه بهم چوارینه
 هه لبهسته :

خالۆ خالۆ تهمن ، بهس واچه خالۆ
خالۆ دهم وه بان خالۆنا مالۆ
شهرت بو من جه داخ خالۆ خالۆی تۆ
ویم کهرۆ وه کور چوارده ساله ی تۆ

ئەم چوارىنەيە دەماودەم بلاو ئەبىتتەوہ تا لە کۆتايىي سالى ۱۹۵۹دا
 يەرگوتىي مامۆستا نەجمەدين مەلا ئەكەوئيت . ئەويش دوای ساغکردنەوہي
 لە رۆژنامەي (ژين) دا بلاوي ئەکاتەوہو بەدوايا ئەنووسى . ئەم چوارىنەيە
 شاكارىكە لە شاكارەکانى مەولەوى . نازانين ھەر ئەوئەندەيە ؟ ئەگەر زياترە
 تکا لە خوئندەواران ئەکەين بۆمانى بنيرن . ئەگەر ھەر ئەوئەندەشە
 شاعيرىك ببوايە تەواوي کردايە ، ئەوا گيانى مەولەوى شادئەکردو
 ئيمەش دلتيا ئەبووين وەجاخى مەولەوى رۆشنە .

منيش چوارىنەكەي مەولەوى زۆر كاري ئىچ کردم و داخواري بەكەي
 مامۆستا نەجمەدين مەلام جي بەجي کرد بە تەواوکردنى ھەلبەستەكە كە
 ئەمە تىكر اكه بەتى :

خالۆ خالۆتە ، بەس بلى خالۆ

خالۆ دەم بە بان خالانتسا مالتو

شەرت بي لە داخى خالە خالى تو

خۆم كەم بە كورى چواردە سال لە تو

x x

x

مەمكە بە خالۆ ئەي خاوەن خالان

دلم زىرىكە نايدەم بە تالان

نەمداوہ بە كەس ، ھىشتا ساوايە

تازە خالتيكى خالى توى تيايە

x x

x

پىم ئەلبىي خالۆ گوايە من پىرم

ژاراوو نەشتەر ئەدەي ئە پىرم

نه من خالۆمو نه خالۆ منم

دیوانه‌ی خالی گۆناو گهردم

x x

x

به‌لێ خالۆ نیم ، هه‌یشتا منالم

شۆره‌ سواریکم ، راوکه‌ری خالم

هاکا خاله‌ کهت کهوته به‌ر تیرم

به‌ دهرسریژی ماچ بوویته‌ نیچیرم

x x

x

به‌لێسن بێ تۆله‌ی خاله‌ خاله‌ کهت

له‌باتیی خالی کولمه‌ ئانه‌ کهت

بسیتم به‌ لێو ، به‌ مژینی خال

من وای ئه‌سیتم تۆله‌ی وشه‌ی تال

x x

x

پیم ئه‌لێی خالۆو به‌ خال ئه‌مکوژی

مه‌رجه‌ گهر هاتو خالانم مژی

تاوه‌ کوو کۆریه‌ی مه‌مک له‌ناو دهم

چاو نه‌چینه‌ خهو ، له‌ مژ کۆل نه‌ده‌م

x x

x

ئاوینسه‌ی دلم خالی تۆی تیسابین

شالاوی پیری با به‌رووما بێ

من ههر منالم گروگال ئه‌که‌م

داوای مژینی گۆناو خال ئه‌که‌م

x x

x

نه‌کەمی گیانه‌که‌م پێم بێتی خالۆ
 خالۆ وا ئێتر بۆ خالانی تو
 بوو بە خولامی بی‌خال سەرگەردان
 ئامانه‌تی توو خالۆی پەڕیشان (٩)

له‌کۆتاییدا هه‌زار دروود بۆ گیانی پاکی مه‌وله‌ویسی هه‌ستیاری
 اقسه‌خۆشو نوکه‌بیژ .

په‌راویزو سه‌هرچاوه‌کان

- (١) ئەم سه‌رگوزه‌شته‌یه مامۆستا مه‌حمودی تۆفیقی شلک بۆی
 گێڕامه‌وه له‌ ناهه‌نگیکدا که‌ لام تو‌مار کراوه له‌سه‌ر شریتی فیدیۆ
 اکاسیت .
- (٢) بیرم نایه‌ت ئەم سه‌رگوزه‌شته‌یه‌م له‌ کێ بیستوهه .
- (٣) میژووی نه‌ده‌بی کوردی ، عه‌لانه‌دین سه‌ه‌جادی ، ل ٢٧٣ .
- (٤) هه‌مان سه‌هرچاوه ، ل ٢٧٤ .
- (٥) هه‌مان سه‌هرچاوه ، ل ٢٧٦ .
- (٦) له‌ گێڕانه‌وه‌ی مامۆستای پارێزه‌ر شیخ ئاب‌تی شیخ علا‌الدین .
- (٧) له‌ گێڕانه‌وه‌ی مامۆستا خاله‌ حه‌مه‌فه‌ره‌ج .
- (٨) ئەم جه‌وت سه‌رگوزه‌شته‌یه‌ی پێشه‌وه له‌ دیوانی مه‌وله‌وی
 وه‌رگه‌راوه له‌ کۆکردنه‌وه‌ی مه‌لا عب‌دان‌کریمی مه‌درس ، چاپخانه‌ی نه‌ج‌اح ،
 به‌غدا ، ١٩٦١ .
- (٩) رۆژنامه‌ی ژین ، ژماره‌ ١٥٠٨ له‌ ١١/٢/١٩٦٠دا ، ل ٥ .
 هه‌روه‌ها ئەم هه‌لبه‌سته له‌م جێگایانه‌ی تریشدا بلا‌بووه‌ته‌وه : رۆژنامه‌ی
 ژین ، ژماره‌ ١٥٤٧ ، رۆژی ٨/٩/١٩٦٠ (بۆ جاری دووه‌م) ، رۆژنامه‌ی
 هاو‌کله‌ری ژماره‌ (٦) ، شوباتی ١٩٧١ ، دیوانی جوانی ، کامیل ژیر ،
 ئامیلکه‌ی کامیل ژیر و هۆنراوه‌ی نه‌ته‌وه‌یی ، ب . هه‌ندرین ، ل ٦٤ .

له يادی مهولهوی دا

یادکردنه‌وهی میری شاعیران مهولهوی

۱۲۲۱ - ۱۳۰۰ ی کۆج

۱۸۰۶ - ۱۸۸۲ ی زاین

عوسمان محمهد هه‌ورانی

قوربان! ریم‌به له کلپه‌ی عه‌شقا

له‌گهرمه‌ی جه‌زه‌ی به‌سوژی مه‌شقا

له‌ناو کورنووشگه‌ی گری یاران

له‌گه‌ل هه‌ی دادی دهرده‌داران

بێ‌ئاگا له‌ خو ، نوێژی دابه‌ستم

هانام هه‌یناوه ، ده‌سه‌به‌ره ده‌ستم

با له‌سه‌ر چاوه‌ت که‌مه‌ی لیو ته‌ر که‌م

به‌ بانگی ئه‌مشقت گوێی گه‌ردوون که‌ر که‌م

خوشکان! برابان!

ئه‌م کاته‌تان باش .

له‌ یادی میری شاعیرانی کوردا ، مه‌وله‌وی ، هه‌ندێتی لابهن

به‌سه‌ر ئه‌که‌مه‌وه ، هه‌وادارم په‌سه‌ندو به‌جێ بن .

(۱) بهرهمه کانی مهولهوی :

بهر له هه موو شتی ، مهولهوی به شاعیریکی مهن و بههرمهندی دانسقهو بیوتنهو هه لکه وتوو ناسراوه . له بهرتهوه دیوانی هۆنراوه کانی به یه کهم بهرهمی دانه نری . . به تایبه تی ههر له و کاته شهوه ناوه زی په بیدا کردوو تا ئه وه ناسه به یی سه ری ناوه ته وه ، جۆشی شیمر ، خوین و مۆخ ئاسا ، به سه رایا بوونیا ، ههر سه ری کردوو و کوتاییی بو نه بوه . له سه ریکی که شه وه مهولهوی به زانایه کی زۆر پایه بهرز ناسراوه ، وه کوو به ریژ مامۆستا مهلا عبدالکریمی مدرس له لاپه ره (ح) ی پیشه کیی دیوانه که ی مهولهویدا ئه فرموی : « به تایبه تی له عیلمی که لامدا ده ستیکی بالای بووه . ئه و دانراوانه ی له پاشی ماونه ته وه هه موو له عیلمه دان » (*).

(۲) ورده کاری له هۆنراوه ی مهولهوی دا :

مامۆستای نه مرو به تواناو پیشره و ، علاءالدین سه ججادی ، بهر له هه موو نووسه ریك ئاوری له لایه نه جۆراو جۆره کانی هۆنراوه ی مهولهوی نهر داوه ته وه . . . به کیک له و لایه نانه ، ورده کاریی زۆر ورده له هۆنراوه کانییا . . . بو ئه م مه به سه ته ش چه ندان نمونه ی دلکیش و سه رنج راکیشی هیناونه ته وه ، لیره شا بو سه رده قی که مچ درێژه پیدانی ئه م لایه نه پر له هونه ره ی مهولهوی هونه رمه ند ، زۆر له جیتی خۆیا به تی که له لاپه ره ۳۰۱ میژووی نه ده بی کوردی دا ، چاپی دووم ، سالی ۱۹۷۱ ، سه رنجی ئه م تا که هۆنراوه یه بده یی :

(*) كاك عوسمان له سه ره تای وتاره که یا کتیه عه قیده کانی مهولهوی به سه رکردوو ته وه . له بهرتهوه ی وتاره که ی كاك فاتیحی مامۆستا مهلا که ریم بو ئه م بابته ته رخان کراوه و نووسراوه که ی كاك عوسمانیش هه ندی ئالۆزی تی که وتوه ، وامان به باش زانی ئه و به شه ی لی لاده یی .

گول چون یووی نازیز نزاگت پۆشان

وه فراوان چون سهیل دینهی من جۆشان ...

به لئی ، دواى رامانیکی زۆر توول و پر له سه سرسیرمان ، مامۆستا سه ججادیی پسپۆرو شاره زای جیهانی مهولهوی ، زارنه کاتهوه و نه لئی : « ئایا بیجگه له مهولهوی ، کیی تر بیج بتوانی ئەم جۆره ته شهبهه ریک خاو بلئی ، نهو جوانی و نهزاکه ته ، که له یووی گول دایه ، نهوه وه کوهی یووی نازیزم وایه ، به فراوی کویستانه کان که نه تویتتهوه ، نهوه له لا فای فرمیسی خۆ شهویستی من نه چی !! ... مهولهوی تهنها بهم شیعره ی ، به جارێ نه ده بی کوردی هه ل گێر ایه وه .. مه بهستی مامۆستا سه ججادی نه وه یه که شۆرشیکی تیا به رپا کردوو وه به ره و پیتی بردوو - ... پاشان نه لئی : زۆر حه یقه ، تا ئەم شیعره وه ستاین نه هلی به لاغه و به یان بلین « ابو حنیفه کابی یوسف » - مه بهستی نه وه یه ، که کهس ناگاته مهولهوی ...

به ره مه کانی مهولهوی پر له نموونه ی ره وان بیژی و ورده کاری و سه لیه ی بهرز ، ته نانهت هه ر تاکه هۆنراوه یه کی بگری ، هه موو لاینه هونه ریه کانی تیا کو بوونه ته وه ، ... له م بواره داو به شیوه یه کی کورت ، چه ند هۆنراوه یه کی تر به سه ر نه که یه وه ..

به کی له خانمه شوخ و شهنگه کانی جاف ، داوا ی نزیه کی چاوه زاری لئ نه کات ، مهوله ویش له گه ل هۆنراوه یه کی زۆر ناسکا دوعا که ی بو نه نیری ، له سی دیرا و نه لئی : ددرووی به ستنی دوعا که ، ره گوه ریشه ی دلی هه لاهه لامه ، به رگه که شی په ردی جه رگی ده رده دارمه ... پاشان پی نه لئی : ئەم نوشته و نزیه دیارده و نه ریتیکی باون ، نه گینا جوانی تو نه وه نده له راده به ده ره ، ته نانهت چاوی خه یالیش ریکای گوم کردوو وه ناتوانی بتدو زیته وه ، پاک و بی گه ردی یووی تو ئاوینه که ی جه مشیدی

شهرمزار کردووه ، که ههموو شتیکی تیا ئه بئیرا ، ئیتر چاوی پیسو بهد
که سهیری تو بکات مه گهر ههر خۆی بیینی و کار له خۆی بکا . . .

تعویدبهند ریشهی دلهی سهه پارهم

بهرگش پهیرهی جهرگه وه دهره ناوارهم . . .

تو یهند نازکیت جه ههد و بهردهن

بینایی خه یال راگهش گوم کهردهن

سه فات خه جاتهت دان وه جامی جهم

دینهی بهد مهر عه کس و ئیش بدیق وه چه م

[بروانه : مهلا عبدالکریمی مدرس - دیوانی مهولهوی ، ۱۹۶۱ ،

لاپهیره ۲۳۲] .

کهس نییه له دۆخ و جهستهی پهستی و پهژاره و دژواری بهدهر بی ،
ههر که سهش به چه شنی باری ناهه مواری دهروونی خۆی دهرئه بری ،
دباره مهولهویش به شیوازو ریازی دانسقهی خۆی ئه م لایه نهمان بو
دهرئه بری و ئه لئی :

خه یلیتوهن خه ریک زاگه ی زه حه مته م

به لکسو وه را بو ، به رشو عوسره تم

فه لک وه به ختم مه گهس مه کیانو

وه را که ی ره حه مته هه م دیس مه ریانو . . .

با وردبینه وه بزاین چی وتووه : ده میکه گیرۆدهی ناهه مواریم و ،
وام له زه حه مته و سه خله تیاو ئه مه وی رزگارم بی ، جا هه رچه نده خه ریکی
اکوژاند نه وهی خالی پیتی - زئی - ده بم بو ئه وهی (زه حه مته ۷ بکه م به
(ره حه مته) ، له پر فه لک می شیک ئه نیرئی و دووباره ئه ریه ته وه به سه ر
پیتی - ری - داو ، ره حه مته که م ای ئه کاته وه به زه حه مته و دیسانه وه
به ناهه مواری ئه مینمه وه . . .

له سه‌ردهمی پیریشیا ، که نه‌را ده‌دهر له په‌لو پو که وتووه ، به
شیوه‌یه‌کی زور ناسک و جوان و به‌جوش دیمه‌نی پیریمان بو
نه‌کیشی و نه‌آی :

پیشانییم هه‌وس زانووش جازمه‌ن

نه‌عظیمی جه‌ناب پیری لازمه‌ن

بالا که‌ده‌وه مه‌یل نه‌و لای په‌ستی

وردیکلانه‌ن ده‌روازه‌ی هه‌ستی ،

له تاکیکی تریشا نه‌آی :

پوسی کووسی گۆش نم کیشا که‌م که‌م

نی سهر نه‌و سهره‌ن دوورینه‌که‌ی چه‌م !!

له وردبوونه‌وه له‌م چند دیره به‌رزه دانسقانه ، له تویی نه‌ندیشه‌و
بوچوونی نه‌م شاعیره فه‌یله‌سووفه‌دا فه‌لسه‌فه‌یه‌کی زور قول
به‌دی نه‌کری ... با گویی لی بگرین و بزاین مه‌به‌ست و اتای نه‌م
تسیرانه‌ی چین :

ناوچه‌وانم ئاره‌زووی ته‌واف و ماج کردنی نه‌ژنۆکانم نه‌کا ، چونکه
پیری هاتووه به‌پیرمه‌وه پتویسته نه‌روویا به‌م چه‌شنه به‌مه‌یمه‌وه و ریزی
به‌رزی لی بگرم !!

بالا ریک و راسته‌که‌ی جارانیشم ، دووباره به‌وینه‌ی کانی
له دایک بوونم ، به‌سهر خویا چه‌ماودته‌وه ، گه‌ای بچکۆله بووه‌ته‌وه ،
بوچی !! ... چونکه ده‌رگای ژبانی نه‌و دنیا ، که گوره ، زور بچکۆله‌یه ،
به‌م چه‌شنه‌ش نه‌بێ ناتوانم پیا بچم ... خو نه‌گه‌ر له جه‌سته‌ی گوی و
چاویشم نه‌پرسی ، به‌م چه‌شنه‌یه : پستی ته‌پلی گویم ، ورده ورده
شیی کیشاوه‌و ، له جیاتی ده‌نگ و زرنگه‌ی جاران ته‌نیا هه‌ر ته‌په‌یه‌ک دیته

گویم ، دیاره که ته پل و ده فیش شتیان کیشا ، هەر ته په یان نیتوه دی ،
 بویه که مئی له سهر ناگر رانه گیرین بو ئه وهی شتیان نه مینتی و زرنکه یان
 بی . . . چاوه کانیشم به راده به ک کز بوون که به ئاسته م ترو و سکا بیان تیا
 ماوه ، هه مووشتی هه به دوور دیته پیش چاوم و هیچ شتی
 تاقی ناکه مه وه ، وینه که ش هه به وینه ئاوه ژوو کردنه وهی ئه م سهرو
 ئه وسه ری دوور بین ئه نویتنی . . .

له م هه لویسته دا ئه م باسه م دیته وه یادو به پتویستی ئه زمانه
 به سه ری بکه مه وه : کاک جه مال ره ئووف ، که ئیستا مامۆستای زمانی
 ئینگلیزی به ، له سالی ۱۹۶۶ دا ، له دانشگاه به غداد له به شی زمانی
 ئینگلیزی دا بو ، و ایزانم ئه و ساله ش دواسالی بو . جارێکیان هاتبو وه
 بو کۆشش و ده ور کردنه وه ، روژێکیان دیم خه ریکی له به ر کردنی چوار تینکی
 شاعیری ناوداری ئینگلیز ، خاوه نی « به هه شتی ون بوو » « جۆن ملتن » ،
 ئاگاداری کردم که پرۆفیسۆری ئه ده بی ئینگلیزی ، که ئینگلیزه ،
 پتی راگه یاندوون که ئه م چوارینه نمونه ی به رزی به ره می ملتنه ، که
 باسی پیری و نه مانی بینایی و بنه یزی جه سته ی ئه کا ، له م بواره شا هیچ
 شاعیری هاوشانی نه کردووه . . ئه م چوارینه ش به شیوه به کی زۆر جوان و
 دیار له سه ر گۆره که ی نووسراوه . . .

منیش ، ئه و سێ دێره ی مه وله ی ، که باسه م لیتوه کردن ، بۆم
 خوینده وه به رافه و لیکدانه وه ی توردی ته وا وه بۆم نووسیه وه
 تکام لێ کرد که پیشانی مامۆستاکه ی بدات . . پاش ماوه به ک که گه رابه وه
 ئاگاداری کردم که مامۆستاکه یان گه لێ هۆنراوه کانی مه وله وی به سه ند
 کردوون و ، بچ هاتوه له وانه ی ملتن کایگه رترن ، ته نانه ت داوای کردبو
 زیاره تی گۆره که ی مه وله ی بکات . . . به لام به داخه وه ، ریگای گوندی
 سه رشاته ی ئه به ری سیروان ، که هه تا هه تابه مه وله ی ئارامی تیا

گرتووہ قہددهغه بوو ، تا ئاواتی ئەو مامۆستایە بەدی بینین و بزاین چى تر
 سەر هەل ئەدا . بەلێ ، ئەوەش (مەتن) ی ئینگلیزەکان کە شان بەشانی
 شەکسپەر شانازی پێوە ئەکەن و ، لەو ئیمپراتۆریەتەدا ژیاووە ، کە خۆری
 لەسەر ئاوا نەبوو ، ئەمەش مەولەوی کوردان کە لە شاخەکانی هەورامانی
 دوورو دوور دەستا ، ژیاو ، لەگەڵ ئەوەش هەموو بەرھەمەکانی
 گەشتوونەتە زادەى موعجیزە ... بەلام لەگەڵ چەپگەردی رۆژگاری
 سەرپێچ و نالەبارا چى ئەکری !! لەبەرئەو مەولەوی بەکێکە لە
 هەلکەوتووکانی ئەم کوردەوارییە ، ناکرێ لای بیانیان دەنگ بەداتەو
 ناوی لەناو ناودارانا بهێنرێ ..

x x

مەولەوی نەمر ، لە وردترین وینەدا ، جوانترین وردەکاری
 نواندوو . بۆ نوونە ، کاتی سەرنجی دەرچوونی دوو کەلی قلیان - واتە
 سەبیل - ئەدات ، وا بەرزئەبیتەو ، لەسەر خۆ ئەلقەبەکی پێچاوپێچ و
 لوول دروست ئەکات ، چێژ و بەرامبەری خۆش بە مژی قلیان ئەبەخشێ ،
 ئەلقەو قەفی دوو کەلەکش بەپێچى پرلۆولی زولفو بەرچەمی لەپل
 ئەچوینى ..

هەرچەندە بۆ خۆم گەلێ لە دوو کەلەو دوورم ، بەر بەرە کانیشی
 ئەکەم ، لەگەڵ ئەوەش پۆزشم هەبە ئەگەر بلییم ، بێت و رێ بەدرێ ئەم دوو
 تاکەى مەولەوی بخزینە سەر پاکەتى جگەرە ، لەبەر خاتری هۆنراوە کە
 شەیدایانی دوو کەلی زیان بەخش زۆرتر ئەبن .

ئەم هۆنراوەیەم لە خوالێ خۆش بوو مەلا عەلى سەنجەرى (۱۹۱۷ -
 ۱۹۸۷) وەرگرت . بۆی باس کردم کە بەر لە شەست ساڵ لە مامۆستا مەلا
 عبدالصمدى رەزاوی سەر بە شاری سنە وەری گرتوو . کاتی کە بۆم
 باس کرد ، مامرەشید هەمەوێند (۱۸۸۶ - ۱۹۷۵) لە دەسنووستیکیا بە ناوی

خویبه وه تۆماری کردووه ، دلنایای کردم که نهو داویه تی به مام ره شید . .
نهمهش هۆنراوه که یه :

دوو که لی قلیان وهش نه فسه سبۆهن

نه لقهش به وینه ی زولفی که سبۆهن

وه ختی هورمزۆ ، مه مبرۆ خه یلی

نه لقه مه پیکۆ ، چون زولفی له یلی

x x

(۲) هه ندی شاعیر که کاریان کردۆته سه ر مهوله وی و به ره هه میان

ناویته ی هۆنراوه یه تی :

بچ گومان تا دوا هه ناسه ی ژبان مرۆف فیر نه بی و فیر نه کا ،
وه رنه گری و پیتشه ش نه کا ، ده ورو به ر کاری تی نه کا و ، کار نه کاته سه ر
ده ورو به ر . . . نهمه ده ستوو رو دابو نه ریتی نهم سه رزه مینه به رینه یه و ،
مه رچی سه ره کییه بۆ پته و کردنی پتوه ندی مرۆفایه تی . . هه ر که سیکیش
نکوولی له م نه ریت و یاسایه بکات ، له عاستی راستی و مافی ره وادا خۆی
نابه له د نه کا . . .

یه کچی له و شاعیرانه ی که زۆر کاریان کردۆته سه ر مهوله وی ، مه لا
مسته فای کوری مه لا نه حمه دی بیتساران ه ، که به بیتساران ی ناوی
ده ر کردووه و ، دوو سه ده به ک پتیش مهوله وی زیاره ، ۱۶۶۱-۱۷۰۲ . . .

نهم کارتجی کردنه ش نه گه ریته وه بۆ سه رده می لای و فه قیتیی
مهوله وی . . دیاره که له و سه رده مه دا شیعه ره پارا وه ناسکه ره سه نه کانی
دل و ده روونی (بیتساران ی) شه ی دای راست و پالکو راسته قینه ،
بوونه ته سه ره مشق بۆ مهوله وی . . کاتیکیش مهوله وی بووه به و
مهوله وی به ی دهنگی دایه وه ، کاره که هه ر به رده وام بووه ، نهم پتوه ندی به

گیانی به هر دریژهی کیشاوه ، به وینهی نهمه کداران ، له گهلی شوینا ، تان وپۆ ئاسا ، ههستی رهوانی ئاویتهی جیهانی ساده و رازاوهی بیسارانی کردوووه . . له گهستی دیوانه کهی مهولهوی لهمهر مهلا عبدالکریمی مدرسدا ، به زنجیره ههندی لهو هۆنراوانهی بیسارانی بهرچاو نه کهون . . شیای بانه ، که هۆنراوه کانی بیسارانیم له بهر دیوانه ده سنووسه کهی لای خۆم دیار کردورن ، که له بهر ده سنووسی مامۆستای زۆر شارهزا ، به ریز سهید طاهری هاشمی تۆمارم کردوووه ، ده میکه ته واوم کردوووه چاو مریی چاپه رهنگه مهولهوی ههندی هۆنراوهی تری بیسارانی خواستبن و من پێیان نهمانم . .

ل ۷۱ :

شسهوهن ، خه لوه تهن ، مال بین ئهغیارهن
 ئالهم گرد و تهن دۆس خه بهردارهن

ل ۱۰۸ :

ئینه گرد جه وهخت نادانیم بییهن
 فهسلی سهرمهستی جوانیم بییهن
 ئیسسه ، ها جه گشت په شیمائیم بهرد
 وادهی پیرمهن ، جوانیم و بهرد
 کوچی دوایمهن ، یوانم تۆبه
 تۆبهی تۆبه مهن ، که ره مدار تۆبه

که به شیکه له هۆنراوهی « کهردوون بهردهنم . . . »

ل ۳۰۰ :

یا کاغز بریان ، یا مه للا مهردهن
 یا خو عارتهن دۆس وه یاد کهردهن

ئەم دێرە ، پایە بەرز ، شیخ عوسمان سراج الدینی تەویڵە کە
شیخ و پیرۆسەرچاوەی گەورە ئیلهامی شیعی مەولەوی بوو ، بۆ
مەولەوی نووسیوە ، بۆ ئەوەی بیجووتینی و نامەبەکی بۆ بنووسی . . .
بەم چەشنە ، بەم دێرە بیتارانێ زۆرتر هەستی ناخی مەولەوی
ئەبزووی ، لە وەلاما هۆنراوەبەکی زۆر بەرزو قوول و رەوان بۆ شیخ
عوسمان ئەنیری ، کە بەم دێرە دەست پێ ئەکات :

شیخی دەولەمەند بەهرەیی سەرەندی
یاگەیی حەقیقەت ، جیاوەیی ئەحمەدی

واتە : ئەی شیخی دەولەمەندی بەهرەیی نەمرو نەبراوو ، مەلبەندی
هەتھاتی روونایی راستەقینەیی پێغەمبەری . . . « بروانە مەلا
عبدالکریم مدرس ، دیوانی مەولەوی ، ل ٢٩٨ » . . . شیایوی
یادخستنەوێبە ، کە هۆنراوەکەیی بیتارانێ بەشیکی لە هۆنراوەی
« چراخ ، کامەن . . . »

ل ٣٣١ :

بەلام تاقەتی ، های هەورە ئامان
ها نە سەفەردا شای نەونەمامان

ئەمیش بەشیکی لە هۆنراوەی « هەوری نو ئامان . . »
ل ٣٣١ :

گۆشەیی سیامال هورداو دیاو

چون ماتگ نە گۆشەیی هەورە سیاو

ئەمیش بەشیکی لە هۆنراوەی « شیرین نیاو . . »
ل ٤٣٦ :

بیتارانێن نە تۆی فەردی من

خەم چەنی خەمان زوو مەبۆ ساکن

نهميش به شتيکه له هونراوهی « یاران کچی دینن » . واتای نهم تاکهش
بهم چهشنهیه :

بیسارانی وا له تویی هونراوهماو ، هاوههستی ناخی گیانمه ،
چونکه خهم له گهل خهما ، واته کوبونهوهی خهمبارهکان له کوریکا نه بیته
مایه ی نارام بوونو سووک بوونی باری خهم ...

همرکسی خهمبارهن به یو وه لای من
خهم چهنی خهمان زوو مه بو ساکن ...

x x
x

نهمهد به گی کوماسیش ، که به خالوی کوماسی ناوی نهبا ، خولی
گورهو کاریگهری تایهتی له ژیانو باری دهروونی مهولهوی دا هه بووه ،
له هونراوهکانیا که یادی نهکاتو ناوی نهبا ، ناشکرا دیاره که هاوههستو
هاورازو هاودهو هاوفهردی گیانی به گیانی بووه .. نهم خو شهویستی به
راسته قینهیه وای کردوو که له ناخی گیانهوه کار بکهنه سهر به کترو ،
بیرو نه نندیشه و رازی گیانی لای به کتسر بدرکیننو ، شوین په نجهی
ههریه که یان له به ره می نهوی تر دا دیار یخ ... لیره دا بو نمونه چند
دیره هونراوهیه کی نهمهد به گی کوماسی به سهر نه کهینهوه ، که وان له
تویی هونراوه به رزو ، یخ گهر دو نایابه کانی مهولهوی دا له گهل
نامازه کردن دا ، بو لاپه ره کانی دیوانه که ی له مهر به ریز ماموستا مهلا
عبدالکریمی مدرس ...

سه لاپه ره (۲۰۲) دا ، دوو تاکه هونراوه به ناوی مهولهوی بهوه
تومارکراونو له بهراویزا ماموستا مدرس هوو لیکدانهوهی هونراوه که ی
بهم چهشنه نووسیوه : مهولهوی نهم دوو شیمره ی له کاتیکا وتوو ، که
خهریکی خندهق لیدان بووه بو خانوو ، وهرامی دوستیکی یخ نه دانهوه
که گله یی یخ کردوو ، له سهر نهوه خستوو به ته پشت گوی ... پاشبان

سەرباسى - مئوى الحبيبة الجديد - دا ، بە شىۋەيەكى زۆر وردو
جوان وەرى گىراۋەتە سەر زمانى عەرەبى ...

لە ۋەلام دانەۋەي نازدارەكەيا ، دوۋەم دىرەكەي ديوانى مەۋلەۋى
چوارەم دىرەم بەم چەشنىيە :

راى جواب نىيەن ، دل بىن قەرارەن
خەلىق سەنگو خاك ۋە جەستەم بارەن

دىرى يەكەمى ديوانەكەش ، بىرىتيە لە دىرى شەشەم
بەم چەشنىيە :

خاك ۋە سەنگ ۋەي تەمور زنجىرم كەردەن
نازارانى وىم جە يادم بەردەن ...
ل ۴۲۷ ، ھۆنراۋەي :

نەماناي بەھەشت پىشائى نوورى
نازىز ۋەي سفتەي دۆزەخى دوورى

ۋاتە : نازىزەكەم ، ناۋچاۋى نوورانى خۆت پىشاندا بەم سوۋتاۋى
دۆزەخى دوورىيە ... بەلىق ، مەۋلەۋىي نەم ، كۆتابى ھۆنراۋەكەي
بە چەند دىرىكى زۆر بەرزو جوانى خالۋى كۆماسى دەھىنىۋ ، چىزو
بۆيەكى زۆر خۆش ۋە كارىگەر بە رەۋان ئەبەخىشى ۋە ئەلىق :

بولكەند كەر مەقام « دلسۆز » ۋەپراسى
تەنزىلەش فەردگەل خالۋى كۆماسى :

رۆى ۋەسەلت ھەر بىم ئەي پوۋە پىم بى
جەم بۆنۆ ھەر رۆ رۆ رۆ خدىم بى
ئىسە ھا فەئەك نىشان دادەن پىم
ئاي ترسىياكەكەي گىرئاۋەردە وىم

ئەمجار كىن تاقت دوورى تۆ دارۆ
 دەك بەرقى غەزەب وەجەستەم وارۆ
 چراخم جەى رۆ ، چراخم جەى رۆ
 من جە رۆى ئەزەل مەتەرسام جەى رۆ

مامۆستا مەلا عبدالكريمىش بە شىۋەيەكى زۆر جوان دىرەكەى
 مەولەوى و دوو دىرى يەكەمى كۆماسى بەم چەشنە لىك داۋنەتەوہ :

« كاكەى گۆرانى يىز ، ھاوار بۆ ئاۋازە خۆشەكەت ، تووخوا دەتگى
 لى ھەل پەرو نقامى دلسۆزمان بۆ بلى ، بە شىعەرى خالۆى كۆماسى بەوہ ،
 ئەورۆژەى كە پىت گەشىتم ، ترسى ئەمروم لە دلآ بوو ، لە بەر ئەوہ خووم
 دابوۋە ھاوارو رۆرۆ ، وا ئىستاش فەلەك ئەوہى پىشان دام كە لىتى
 ئەتەرسام ، ئاى ھاوار بۆ منى ترساوى گىر خوار دوو . .

واتاى دىرى سىيەمى كۆماسىش بەم چەشنەيە :

جا ئىستا كىن تواناى دوورى تۆى ھەيە !! دەك ترىشقەى پر لە
 قىن و ھەرەشەو غەزەبم بەسەرا بيارى . .

x x

ئەم كارتىن كەردنەى باس كرا ، ئەوہ ناگەيەنچ كە بە ھىچ چەشنى لى
 پلەى پرسەلىقەو بەھرەى خواپى مەولەوى يىتەخوارى . . تەنيا مەبەست
 لە پىن زانىن و ئەمەكى خاۋىنى (مەولەوى) يە بەرانبەر بە نازداران و
 دۆستانى گيان و دەروونى ، ئەگىنا (مەولەوى) ھەر يەك (مەولەوى) بەو
 تەنھا بۆ خۆى (مەولەوى) لوتكەيەو ھەر لوتكەيەو ، لە روانگەى
 راپەر موون و باوەر بە خۆوہ ، بە بانگى بەرزو ئاشكرا ئامازەى بۆ ناوى ئەو
 شاعىرانە كەردوۋە ، كە لە توپى ناخى دەروونىا تان و پۆن . . ئەگىنا
 مەولەوى ھەرگىز لە گەل ئەوہدا نەبوہ ھىچ كەس دزەكى بۆ بكات و ، لە

بهره‌می کهسانی تر هه‌لینجیچ ، مه‌وله‌وی له‌گه‌ل خواستی پین‌زانین و ناوبردنایه ، نه‌ک له‌گه‌ل پین‌شیل کردن و زه‌وت کردن دا ! . خوالیج خوش بوو ، مامۆستا مه‌لا عبدالله‌ی چروستانی (۱۹۰۰ - ۱۹۸۸) بۆی گێرامه‌وه ، فه‌رمووی : شیخ قادری سنه ، که زانایه‌کی زۆر گه‌وره‌و به‌توانا بووه - باپیری شیخ له‌تیدی دانسازه که بۆ یه‌که‌م جار رافه‌ی کتیبی « ته‌ذیب الکلام » ی مه‌لا سه‌عدی ته‌فتازانی ئه‌کات ، ئه‌نیری بۆ مه‌وله‌وی تا ته‌ماشای بکات ... که مه‌وله‌وی سه‌یر ئه‌کا شیخ قادر له‌ به‌راویزا گه‌لی تیبینی نووسیون و ، له‌گه‌ل هه‌موو چاریکیشا نووسیویه‌تی « قلت » ، واته‌ « وتم » ئه‌ویش دوا ی لی بوونه‌وه له‌ پیاچوونه‌وه‌ی کتیبه‌که ، وه‌ک تیبینی و ره‌خنه‌یه‌کی ئاراسته‌کراوی زۆر جوان و به‌جی ئه‌م دوو دیره‌ بۆ شیخ قادر ئه‌نووسی :

با (قلت) نه‌وی له‌ که‌لامتا

نه‌ک نه‌دامه‌تی بچ وه‌شانتا

سه‌د سال بیوری و کلکی هه‌ل‌پاچی

له‌ ده‌ست ساحیو مال هه‌رگیز ده‌رناچی !!

(مه‌وله‌وی) یه‌ک که ئه‌مه‌ ریپازو بۆچوون و روانگه‌ی ره‌خنه‌ی کاریگه‌ری بچ ، هه‌رگیز به‌لای ئه‌وددا نه‌چوو هه‌رو گوتلاک و کلکی بهره‌می هه‌یج که‌سێ هه‌ل‌پاچی و بیکا به‌ هی خۆی و !! له‌ئه‌نجامیسا ، دوور له‌و ، په‌شیمان و شه‌رمه‌زار بچ !!

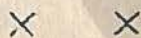
(٤) مه‌وله‌وی گه‌لین کاری کردۆته‌ سه‌ه‌ر شاعیرانی هاوسه‌رده‌مو

دوا ی خۆی :

ئه‌وی بیه‌وی چیژی قوول له‌ به‌هه‌شتی به‌رینی هۆنراوه‌ی مه‌وله‌وی وه‌رگری ، پێویسته‌ زۆر هه‌یمن و ئارام گوزه‌ر بکات و ، له‌ هه‌ر هه‌لوێستیکا کۆلیج ورد بێته‌وه ، به‌م چه‌شنه‌و پاش ماوه‌یه‌کی گونجاو ، ئه‌بێته‌ په‌روانه‌ی هۆگری گوتزاری هه‌میشه‌ به‌هاری پر گولای ئه‌م به‌هره‌مه‌نده‌ هه‌لکه‌وتوو

لهوانه‌ی که له سهرده‌ی ژبانی مه‌وله‌وی دا ، ئەم رییازەیان
 گرتۆتەبەرۆ ، نامە‌ی له خۆشە‌وێستی که‌یل و پر له ریزو پێ‌زانی‌ن و
 سەر‌سەرمانیان بۆ نووسییۆه ، ئە‌ویش وه‌لامی دا‌ونه‌تە‌وه ، له دی‌وانه‌که‌یا ،
 که مامۆستای به‌تواناو هیژا مه‌لا عبدالکریمی مدرس له‌چاپی داوه ، ناوی
 هه‌ندیکیان هینراوه ، که هه‌ریه‌که‌یان بۆ خۆ‌ی له‌خۆ‌یا ده‌ریابه‌کی ئە‌ده‌ب و
 زانیاری سهرده‌می خۆ‌ی بووه ، که‌لیکیش شانازیان به‌وه‌وه کردووه که
 نامە‌ی پر له سۆزبان په‌سه‌ندی دیوانی ئە‌ده‌بی مه‌وله‌وی بووه ، به
 به‌لکه‌نامە‌ی به‌رزو بێ‌هاوتایان زانیوه . . له‌و شاعیر و زانایانه‌ش ، شیخ
 مۆمنی سازانی ، شیخ حه‌سه‌نی سازانی ، شیخ یوسفی نۆسمه‌یی ،
 خالۆ‌ی کوماسی ، شیخ عه‌زیزی جان‌ه‌وه‌ره‌یی ، شیخ عبدالله‌ی داخی . . .

دوای سهرده‌می ژبانی مه‌وله‌وی و تا ئە‌مڕۆش ، به‌تایبه‌تی شاعیرانی
 (شیوه‌ی گۆران ، واته‌هه‌ورامی) هه‌موویان ، که‌م و زۆر ، کاری قوولگی
 گیانی هۆنراوه‌ی مه‌وله‌وی له به‌ره‌مه‌کانیانا دیاره ، مۆمانی تیا نییه‌ که
 ئە‌م ره‌نگدانه‌وه‌یه ، تا دێ‌رین رۆژگار هه‌ر به‌رده‌وام و درێژه‌دار ئە‌بێ ،
 چونکه به‌راستی مه‌وله‌وی په‌لی بێ سنووری کیشاوه به‌سه‌ر هه‌موو لایه‌نه
 پر له فه‌لسه‌فه‌کانی ژباناو ، هه‌میشه‌هاوچه‌رخ و هاوده‌م و هاوه‌ستمانه
 ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌مواتیشه‌ که زۆرتر جیهانی به‌رین و فراوانی ئە‌م
 بلیمه‌ته‌پشکنین و ، تۆژینه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی له‌سه‌ر بکری .

میرزا عبدالقادری پاوه ، ۱۸۳۴-۱۹۰۷ ، هه‌رچه‌نده به‌تەمەن له
 مه‌وله‌وی زۆر بچووکتر بووه ، له‌گه‌ل ئە‌وه‌شا له‌گه‌ل مه‌وله‌وی دا
 هه‌لس و که‌وتی زۆری هه‌بووه ، گه‌نێ هۆگری بووه ، ئاگاداری باری
 ژبانی به‌کتر بوون ، مامۆستا عبدالله‌ی ئە‌قده‌سی - ی شاعیر ، ۱۹۲۱ -
 ۱۹۸۶ بۆی گیرامه‌وه ، وتی : جاریکیان میرزا عبدالقادر ئە‌چێ بۆ سه‌ردانی

مهولهوی ، سهیرنه کا ماله کهی مهولهوی پهرشو بلوو ، چۆل و هۆلمو
کهلوپه لیککی نهوتوی تیا نی به !!... نه بهوی بۆ نه مهبسته هۆنراوه به ک
بلتی ، نه لئی :

یاتهی چۆل و هۆل ، کولینهو نووتا

مهولهویش ناهیتلی زیاتر بۆی پروات و بهم له ته دیره لهعاستی خۆیا
نهی وهستینی و نه لئی :

چون جاری جارن ، یا نه کهو ویتا !

واتاکهی بهم چهشنه به : میرزا عبدالقادر نه لئی : مالی چۆل و هۆل ،
کولانهی سهگان . مهولهویش نه لئی : وهک جاری جارن ، ماله کهی
خۆتان .

یه کیککی تر لهو شاعرانهی که پیوهندی گیانی له گهل
مهولهوی دا گهل پتهو بووهو ، له سهردهمی ژبانی مهولهوی داو ،
دوای کۆچیشی ، بهردهوام ، به بۆو بهرامهی جیهانی
هۆنراوهی مهولهوی سهرمهست و دهماخچاخ بووه ، بهریژ شیخ
ئیسماعیلی کوری شیخ حهسهنی کهس نهزانه ، که به شیخ سمابلی دۆلان
ناسراوه و نازناوی هۆنراوهی (سهودایی) به (۱۸۴۲ - ۱۹۲۷) .
له راستیشا که هۆنراوهکانی نه م شاعیره بهرگوتی نه کهون ، ههست به
جۆشو کزهو ههناوی مهولهوی نه کرسی ، تهناهت نه توانین بلتین
به تهواوهتی له بۆتهی پرتاوی مهولهوی دا قال بووه . . له نامه به کی پرسۆزیا ،
که بۆ مهولهوی نووسیوهو ، به (خالۆ) ناوی دینتی ، باری پر له سهخته بی
دهروونی دهر نه بریو ، پروونی نه کاتهوه ، که له گیتاوی پر له دژواری و
دهردی سهری دا ، گیری خواردووو ، گرهی دهروونی پر جۆشی له
باره گای دهروونیش سهری کردووو ، پاشان دهی نه خات که دووری له
(مهولهوی) بهوه سهرباری ههموو دهر دانهو ، ئارامی لی ههل گرتووو ، له

دوا دیریشا تکای چاره و رینمایى ایج نهکات ، چونکه مهولهوی ، که
خالقوی کوی زوخالو خهمخوری ههموانه حکیم و داناو تهگیرکری
کارانه ..

خالقوی تهسکین بهخش دل پر زوخاوان
گره‌ی کوی پهستیم گمردوون شکاوان
نالهی ناخو داخ ، ههونه‌ی همرسی چه
گمرداو ، گنج داو ، گنجیای لوولی خهم
خهریکی نازار دهردی فیراقم
تانی تایی تاقت نه تاقت تاقت
نالهم بیزارهن جهی گشت دهردهوه
مه‌هی کهروون کوچ نهوتوی پهردهوه
بهکجار چه دووریت تایی حه‌یات بریان
کووره‌ی ناره‌زووی توی دهروون گریان
مودارام چیشهن ئیفلاتوون کهمال
حه‌کیمه‌که‌ی دهرد ، خالقوی کوی زوخال !!

شایانی وتنه دیوانی ئهم شاعیرهم ئاماده کردوه بۆ چاپو ، دوو
ساله له ده‌زگای رۆشنیری کوردی‌به‌و چاره‌پیتی سه‌ره نهکات ...
مهوله‌ویش به هونراوه‌یه‌کی شه‌ش دیری وه‌لامیکسی خنجیلانه‌و
ئاگراوی ئهداته‌وه . شایانی باسه ئهم شاعیره‌ی مهوله‌وی له دیوانه‌که‌ینا
نی‌به‌و بلاویش نه‌کراوه‌ته‌وه ... له وه‌لامی نامه‌که‌ی سه‌ودایی دا مهوله‌وی
ئه‌لێ :

توی دهروون وه‌ نیش زامانی خه‌تر
که‌یلهن جه هه‌وناو ، مه‌وجش وست وه‌سه‌ر

هاژه وست و هسر گشت کونه زامان
 کولیانۆ جه نو ، سهرکرد نه دامان
 کران و چزان ، قرچەش دا نه جهرگ
 قه لوهزه ی زوخوا و رهنگین کەردش بهرگ
 وهشته رهن نازیز مەرگ جهی ژبانه
 همر ساتی سهد رهنگ مه گری بههانه
 جوی زوخ جاریهن شهو جه زامانم
 تهرن وه ئه سرین یووآن دامانم
 نازیز سا وه سهن ناخر نه فه سهن
 چکه ی زوخی جهرگ ، ههرسی چه م وه سهن

واته : ناخی دهروونم ئه وهنده که یلی زامی ئاسۆره ، شه پۆلی خویناو
 سه ری کردوووه ، هاژه ی خستۆته سهر کونه زامانم و ، هه موویان له نوێ
 کولاونه ته وه و خویناویان یژایه دامیتم ، وا قه لبه زه ی زوخوا بهرگمی
 رهنگاو رهنگ کردوووه ، قرچه له هه ناوم هه ستاوه ، نازیزه کهم ، مەرگ
 گه لێ له م ژبانم خوشره !! وا تووش هه رده مه ی جوړه بیانویه کم یئ
 نه گری !!

شهوان جوگی خوین و زوخواوان له زامه کانمه وه سه رنه کا ،
 روژانیش دامیتم به فرمیسک ته رو پاراوه .. له دوادیرا بهم چه شنه
 یووی تکای لێ ئه کاو ئه لێ : نازیزه کهم ، تکام هه یه ، ئیتر به سه ، وا
 دوا هه ناسمه ، ته نیا چاریک لای من ده ست که وی ته نیا کره و زوخواوی
 جهرگم و فرمیسکی چاوه کانمه ...

په ره میتدی نه مریش له عاستی خویمه وه ، زۆر زۆر ئه مه کیدارو
 مه ردا نه ، باسی کاری کار یگه ری مه وله وی ئه کات له سه ر ییازو ییره وی
 دووو دریزی به ره می هۆنراوه ی به رین و فراوانی خو ی ... بۆ ئه م

مه‌به‌سته‌ش وا چاکتره سه‌یرتیکی رۆژنامه‌کھی بکه‌ینو ، بزاین له
 ژماره - ۴.۹ ی (ژبان) دا : رۆژی ۱-۹-۱۹۳۴ ، چون وه‌کو
 دیوانه‌یه‌کی که‌مه‌ندکیش کراوی مه‌وله‌وی ، به‌ سۆزیکي زۆره‌وه نه‌لین :
 مندال بووم ، له‌بیرمه‌ جارێ مه‌وله‌وی هاته‌ مالی ئیمه‌ ، قاپووتیکي کورکي
 سه‌وزی له‌به‌ردا بوو ، منیان خسته‌ باوه‌شیه‌وه ، ده‌می ماچ‌کردم و ، له
 ده‌می ده‌م ماچ‌کردن‌دا ، چارم به‌ چاوی که‌وت ، بروسکه‌یه‌کی پرخنده‌ی
 نین نه‌بووه‌وه ، نه‌و چاوانه‌ که‌ له‌ دوا‌یی‌دا کو‌یر بوون ، چه‌ند جوانو
 پرماناو جازبییه‌دار بوون !!... » .

به‌م چه‌شنه‌ بۆمان ده‌رئه‌که‌وی ، که‌ پیره‌مێرد هیتتا بۆنی شیری
 خاو له‌ ده‌می هاتوه‌وه ، خوا بۆی کردوه‌وه ، بووه‌ به‌ ده‌رویشی هۆگری
 گیانو ره‌واتی مه‌وله‌ویی ، کانی نه‌ده‌بو و زانینو به‌هردو توانای یه‌زدانی ..
 یاشان پیره‌مێردی شاعیر زۆتر ئه‌م لایه‌نه‌مان بۆ ساخ نه‌کاته‌وه‌وه ، له
 هه‌مان ژماره‌ی رۆژنامه‌ی (ژبان) داو له‌ هه‌مان باسا به‌ ناوی
 « مه‌وله‌وی ی ئیمه‌و مه‌ولانای رۆمی ، نه‌ویان نه‌ی ، نه‌میان ناله‌ی
 مه‌عدوومی » نووسیه‌تی : « نه‌وه‌م له‌بیرچوه‌وه ، که‌ یین‌گه‌یشتم و که‌وتمه
 ناوه‌وه ، شه‌یدای شیعرو ناوازی خۆش بووم ، خوا لیتی خۆش‌بین ،
 « عزیز نامینه‌ » گۆینده‌یه‌کی یین‌هه‌متا بوو ، شیعری مه‌وله‌وی ئه‌مه‌نده
 جوان نه‌خوینده‌وه‌ گه‌ته‌ی له‌ ناوازی خۆش‌ترو ، ناوازی له‌ گه‌ته‌ی ... »

دوا‌یی پیره‌مێردی شاعیر نه‌لین : « ... به‌هۆی گۆرانیی عزیز
 نامینه‌وه‌ خووم دایه‌ مه‌وله‌وی ... » ئنجا له‌ وینه‌یه‌کی زۆر چڕو پڕو
 کورتا پله‌ی مه‌وله‌وی نه‌خاته‌ به‌رچاومانو نه‌لین : « ... هه‌تا لیتی ورد
 نه‌بوومه‌وه‌ پڕ رۆح‌تر بوو ، تا گه‌یه‌ پابه‌یه‌ک له‌ رۆمو عه‌جه‌م و عه‌ره‌ب‌دا
 به‌ مه‌عنا له‌و بلندترو به‌مه‌عنا‌ترم نه‌دی ... »

به لحن ، نهم کارتج کردنه هر بهمهوه نموه ستاو ، نهم پیتوهندی به
 رهوانی به قووله گهشته راده بهك كه رهوانو گیانی پیره میترد بوونه هوگری
 همیشه بی و نهمری سرچاوهی رهه نی مهولهوی و ، سه ره بنجامیش
 به چاپ گه یاندنی زوربهی زوری شیعره کانی مهولهوی بوو له سالی
 ۱۹۳۵ دا . . . لاپه ره ی بهری دهسته راست وشه ی « نهم سل » ی بو
 داناوه ، بهمه بهستی ره چه لهكو چاوگی شیعره کان ، كه زاده ی هه ناوی
 مهولهوین و ، به شیوه زاری هه ورایی داریتراون ، لاپه ری به رانیه ریش
 وشه ی « روح » ی بو داناوه ، كه گورینی دیره به دیره بو شیوه ی کرمانجی
 خوارو ، بهم شاکاره ی پیره میترد ، هونراوه کانی مهولهوی له کوردستانی
 باکووردا زورتر بلاو بوونه وه ، مهولهویش زیاتر ناسراو ، دیوانه وشه ی دای
 هونراوه ی گه لحن زورتر بوون . . . ماموستای شاعریش به ریز کاک
 حسیب قهره داغی به کیکه لهم شه ی دایانه و ، گه لحن جاریش به شانازی به وه ،
 به رانیه ر به مهولهوی مهزن بانگی دیوانه بی خو ی هه ل نه دات . .

له گو فاری به یاندا ، زمانه - ۹۵ - نیسانی ۱۹۸۴ ، له ژیر
 سه رباسی « هونراوه ی هه ندی شاعری شیوه ی گوران له دیوانی
 پیره میتردی نه مردا » ، وه كو دهس پیتش خه ری بهك ، نامازم بو هه ندی
 هونراوه ی مهولهوی كرد له تویی دیوانی پیره میتردی نه مردا ، له گه ل
 هه ندی کی تردا ، كه خواستوونی و ، نه خودی پیره میتردو ، نه ناماده کهری
 دیوانه كه ، ماموستا محمد رسول هاوار ، هیچیان نامازهی نه وه یان
 نه کردوه كه هونراوه ی مهولهوین . . .

بهم چه شنه و ، روژ به روژ زیاتر جیهانی پر له هونه رو به هه ری
 هونراوه ی مهولهوی روونتر و دیارتر نه بی . . . دووباره ش نه یلیمه وه ،
 كه نهمکی سه رشانی هه مووانه ، زورتر لیکو لینه وه و توژینه وه و
 لیکلده انه وه و دیراسه ی شیعره کانی پیتش که ش بکری ، تا بگهینه راده بهك

مافی خۆی بدهنجی و ، نیمهش پین شیاوو ، شایانی ئەمهكو پین زانینی
دروست بین ...

مایه‌ی شادیی ههموانیشه که له سالی رابوردوودا ، ۱۹۸۶ -
۱۹۸۷ ، کاک ئەنوه قادر جاف به‌که‌م که‌سج بوو که به‌لگه‌نامه‌ی دوکتۆرای
له‌سه‌ر نهم میری شاعیرانه بده‌ست هیتنا ، هیواداریشین ، له‌مه‌ودواش
هه‌رچۆن له‌سه‌ر شه‌کسپیر ، ههموو سالیج به‌ده‌یان به‌لگه‌نامه‌ی بالا
وه‌رئه‌گیرئ ، له‌سه‌ر مه‌وله‌ویی کوردیش به‌هه‌مان ده‌ستووور به‌لگه‌نامه‌ی
کارامه‌و به‌جی و هه‌رگیرئ و چاوی هه‌سروان روشتنر پین ...

له‌ کو‌تایی دا ، ناوات ئەخوازم ، که ههموو شه‌یدایه‌کی وشه‌ی
کوردی بگاته‌عاستی که یه‌که‌ورا‌ست له ههموو شیوه‌ زاره ئەده‌بی‌یه‌کانی
کوردی بگات ، تا یه‌کسه‌ر ، له سه‌رچاوه‌ ره‌سه‌نه‌کانی ئەده‌به‌ به‌پیته‌که‌مان ،
دانه‌ی مرواری و ناوی ژبان هه‌لینجی و بتوانی که‌میج له‌ زمانی زۆر
فراوان و به‌رینی کوردی دا شاره‌زا پین و ، پتویستی به‌گۆرین نه‌پین له
شیوه‌یه‌که‌وه بو شیوه‌یه‌کی تر ، دیاره‌ ئەم گۆرینه‌ش وزه‌یه‌کی زۆری
گه‌ره‌که‌و ، تواناو ماوه‌یه‌کی زۆر گرنگ و به‌نرخ له‌ مرۆف دانه‌برئ له‌گه‌ل
ئه‌وه‌شا چیژی نه‌ژاده‌که‌ نادا ... کاره‌که‌ش هه‌ر که‌میج خۆماندوو کردنی
ئه‌وی و هه‌چی تر ، ئەنجامه‌که‌شی زۆر به‌که‌لک و بالا‌یه ..

ئیتیر ، سوپاس ...

باسکەمەلەيەك لەنيۆ زەرياي شيعري مەولەويدا

مەحمود زامدار

جيهانی شيعر ، ئەو جيهانه سامناک و جوان و بەرلکروو پر لە سيعرو رەنگ و لاره سيبەرانهيه ، که کم کهس هەيه ، مەگەر شاعيري هونەرمنەنو ليهاتوو نەبيست ، تيبی بگات و لیبی وردبیتەوه و پەردە شاردر اوەکانی سەرەنداز بکاتەوه ، بەو واتايەي که شيعري شيعر ! شەپۆلی بەهاوژنی ئەو سەوزە خەون و کۆنە ژانەو هەو کردوانەيه که (شویتنکات) ی تیدا نوقمەسار ئەبیت و گەردوونی تیا ئەبێ بە يە کپارچەو (خود) ی زیندووی تیدا ئەدرەوشیتەوه ! تەنيا مرۆڤی هۆشمەندرو بەرچاو رووناکو ميشک پەنماو و شاعیر - شاعيري هونەرمنەند - ئەزانێ ، ئەو يە کپارچەي و ژانە دل و ژانە سۆزو شەوسۆو ژانی هەلچوونانە چي بەو چۆن پەيا ئەبیت و ئەرسکێ و رووئەدات و دائەرۆی . . که رووش ئەدات چۆن ئەتەقیتەوه و چۆنیش گرنەگرێ و ئەبێ بە سەمەندەرو گرنەگرێ و دائەر کیتەوه و دائەر کێ و گرنەگریتەوه و ئەکەویتەوه . . !

شاعیریش بەقەد ئەوهی هونەرمنەنديکی رەهايو ئەوهندەي بە چاويکی قوولی سۆفيانەي تیکرايی بەوه ، خەيالەکانی برنەکات ، ئەوهندەيش رەخنە لە ژبان و بوون و گەردوون و مێژوو ئەگریت . . ئەوهندەيش بەدوای خولقاندنی جيهانتيکی شیرين و بێوهی و پر لە نارام داوڤانی و مینەر پینگاف ئەهاوێژی .

(گوران) ی کوردو نهمریش یه کینکه لهو هونه رهنه دنده دلفراوان و به چیتزو دهمارو ماسوولکه موتوربه کراوانه ، که به گیانیتی ره خنه گرانه - ره خنه به مانا فراوانه که ی ! مامه له له گهل شیعر ده کات .

نهم که له شاعیره هه روا به پیت و باریکی ، به ختو خۆرای - به خشکه خشک نه بوه به شاعیر ، تنیا به هره یه کی رووت و چلکن و ژه ننگرتووی بپیتز - دوور له به هره ی گوران - نه یکردوو به شاعیر ، بقر و کینه نه یکردوو به شاعیر ، راوه راوی گومی پیس و ده عوهت و ده عوه تکاری و ئیمه و ئیمه و ئیوه و ئیوه و عه شیره تگه ری و ناوچه گه ری و گیر فانتگه ری نه یکردوو به شاعیر ، تنیا ناوبانگ و روژنامه و کورو ئیتزگه و ته له فزیون نه یکردوو به شاعیر . . چونکه (گوران) له شانزه پشتی داپیران و باپیرانیوه هه به (شاعیری) و هه به ناسکی و هه به دلکه وره بی خو لقاوه و گری مه شخه لی نو قلانه مه زنه که له ناوله پی بی مننه تی توندو سرکی نه مدا که وتۆته له ره . . گورانی موعاده له ی قورس ، گورانی ره سه نایه تی و هاوچه رختی ، گورانی که له پووری ره سه ن و گورانی وریا و نیچره وانی جوانی و گورانی روژنبیر و هاوچه رختی راسته قینه ، گورانی خانی و نالی و مهوله وی و مه حوی و با روژن و کیتس و شیللی و ئوسکار وایلد ، ته جره به و نه زموونیتی گه رمی لایه نیتی که ی نهم مروقه مه و داسه رو به هه رهنه ندو موزده به رو سه لیه داره به . گورانی مامۆستا و را به رو دلفراوان و مروقه ! . . هه ر بۆیه شه نهم که له شاعیره نهم ره به م شیوه سه رنچرا کیشه له نه خشه ی شیعی کوردیدا له گهل نه مراندا ، جیتی خۆی کردوو ته وه ! . هه رچه نده ییش لپی بدویتی هه ر که مه و هه ر پیتیستی به قوول بوونه وه هه به !

هه ر بۆیه ش بوو له م دیداره پلک و بیکه رده ی که له شاعیری سروشت و خودو گیان و جوانی (مهوله ی) ی نه مردا ، نهم تیکسته فه رامۆشکراوه ی

(گوران) ی دئناسکم ههلبژاردو وازم له بابهتی تر هیتا ، چونکه
 بهرههایی ئهم دیاردهیه - شیعری رووت و مهزن - لهم تیکسته دا خوئی
 ره پیش نه کات و نه نوینن ! رهنگی ژان و خمه قووله سهر به شیعره کانی
 (گوران) ی شاعیر و ره خنه گرمان بۆ رهنگریژ نه کات و له ههمان ژان و
 ساتیسا کالای جۆره (لیکدانه وه) یهکی ئیستاتیکی یانه نه کاته بالای
 شیعره وه ، له چ کات و ساتیکیش نه وه هواله بایه خداره دراوه و بۆچی پیش
 دراوه . دیاره نه وایه که ی چل سال بهر لهم دیداره ی نه مرو و به مه بهستی
 له (مهولهوی) گه یشتن و چونه نیو دنیای ئهم شاعیره بهرزده له پیتنای
 دانانی بهردی بناغهی لیکۆلینه وه یهکی شاعیرانه ی به پتیز بۆ ره خنه و
 لیکۆلینه وه ی شیعری نه مری کلاسیکی نه مری !

با لهم تیکسته فه رامۆش کرا ودا ، به شینه یی بیر له دنیای گوران و
 ئینجا له جیهانه شیرینه که ی مهولهوی نه مری بکهینه وه ، با بزاین شاعیری
 لیها تو و چون له هاوه که ی شاعیری لیها تو و نه دویت و به چ پیتوانه یه کی
 به ئینسافه وه ، به چ دلمه زنی و گهوردیی به وه ، نه که به رۆدی و بهرچاوتهنگی و
 به راسته و پرگالیتی که چ و خواره وه ، له کلاسیک نه گات و ، به چ
 ترازوویه که نه یگیش . . ده که خۆزیا (گوران) بمایه و خوئی و چه ند
 هه فالیتی به هره داری وه که خوئی ، ههر هه موو دیوانه به نر خه که ی
 (مهولهوی) ی نه مریان ، چامه به چامه ، دتیر به دتیر ، بۆمانیان
 هه کسه نگاندا یه . . چونکه به راستی (مهولهوی ناس) و (مهولهوی زان) و
 (مهولهوی دۆست) و (مهولهوی نامتیز) تابلی له نیو رووپتوی نه ده بی
 نه مروی کوردیماندا که م و ده گمه نن .

جاری با به کارامه بی لایه ره کانی ههر سه ژماره ده گمه نه که ی
 روژنامه ی (ههولیر) هه لده ی نه وه و به وردی ئهم سه رباس و ئهم هه و له
 به نر خه ی چل ساله ی گورانی له مری مهولهوی را گوێزینه ئیره و به وردی پیش

بيخوتينينه وهو بهوردی يش وهلامی پرسياره كان بدهينهوه . . با بزاین چل
سال بهر له مرۆ ، گوران بۆ دیاردهی شیعری (مونساهبت) چیی وتوهو
قامکی رهنگینو زهمنهیی هۆشو بیرى شاعیرانهو هونهرمهندانهی خۆی
چۆن بهکارهیناوه !

گوران نهلی :

« شیعری مونساهبت له ئهدهبی ههموو نهتهوهیهکا ههیه ، بهلام
نهك بهو زۆرییهی كه له ئهدهبی ئیمهو گهلهکانی دراوسیماننا بهرچاوا
نهكهوئ » .

بهلی گهر بهوردی سهیری سهرتاپای ئهدهبی خۆمانو ئهدهبی
رۆژهلاتیو بهتایبهتیيش دراوسیکانمان بکهین ، ههر بهجارئ لهم
دیاردهیه ئهحهپهستیینو دۆش . . . لاشم وایه ههر ئهم ترسو بیمو
لیپرسینهوه شیعرییهش وای له (گوران) کردوو بهزۆری خۆی لهم
چهشنه شیعره دوور راگریو بسلهمیتهوه، چونکه زۆر کهم ریک نهكهوئو
زیی تی نهچی ئهم جۆره شیعرانه - بدهگهمن نهین - راستگوییو
دهسرووییو شاعیرایهتی تیدا رهنگبداتهوه . .

کهچی (گوران) بهردهوام نهیتتو وهلامی ئهمهشمان بۆ ئهداتهوهو
(مهولهوی) ای نهمریش نهکا به بهلگه ، مهولهویيش نهك له دهو بیستو
سیو چل چامهدا ، بهلکو له بهك چامهوهس ! بۆبه بهردهوام نهبسیو
نهلی :

« دستووری گشتیيش ، لهم پیناوهدا - واته شیعری مونساهبات !
م . ز - نهوهیه که : مونساهبت ، رهنگه بتوانین هیی بابتهی دلداریی لئ
دهرکهی ، شاعر ، گهلی پتیلکه له قولله زیرینهکهی ئههینیتته خوارهوه ،
تا ئهیکهیهنیتته شویتیک که لهگهل قسهی رهشوکیی سهرزمانی رۆژانهمان
جیاوازی بهکی ئهوتوی نهمینئ ! . . »

به لای ، شیعری مونسه بهت نه مه دستوره که به تی . گورانیش
 نایه وی نه و دستوره به سهر شیعری شیعا به پینج و شاعر بکا به
 لافیته و شیعارات و نم هونه ره به رزه زده دار کات و له نرخی به پینیتسه
 خواره وه و بیکا به قسه ی ره شوکی ریژانه ، چونکه گهر وای بگردایه و
 بیویستایه ، ئیستا دیوانه سهرجه مه که ی هر نه ونده نه ده بوو ، به لکو ده
 نه ونده ده بوو ، شیعو جوانی و هونری راسته قینه شی تیدا نو قمه سار !
 هر بویه شه - جاریکی تر ده یلمه وه گوران - به غیری شیعری خودی
 راسته قینه و فراوان - به غیری شیعری دلداری - گوران واتنه ی - نه بچ ،
 خوی له قهره ی نم جوره شیعرانه نه داوه ، له وانه ی شه - دوور نی به -
 چونکه به سروشت هونه رمه ند بووه و ههستی به لیپر سینه وه ی دوره که ی
 خوی کردووه ، نم ره گزه شیعری به ی له چیژو دنیای خوی
 دوور خستوتسه وه . . راستیشی کردووه ، چونکه نه و چند شیعرانه ی که
 بو مونسه به تی و تبج - تالکو ته رای نه بچ ، سهرپاکی له به ره ی قول و
 پاکی گوران وه دوورن ! . به هر حال با همدیس بزاین (گوران) چی ترو
 چ رای تری ماوه بیلج . . نه لای :

« نه مه هرچهن له سهریکه وه ، پیاو له شیعری مونسه بات
 بیزار نه کات ، له سهریکی تره وه ، ته رازوویه کی سوولکو خوشبهزی نه داته
 ده ست بو هه لسه نگاندنی نرخی نه ده بیی نه و شاعرانه ی توانیویانه له
 بواریکی وا که مئاوا ، به مه له وانی ، ته کانسی به رینه وه بدن . . له گهل
 نه وه ش له زور زمانا ، جار جاریک به ره داری وا هه لکه و تووه له باتی
 نه وه ی نرخی (بوژ) ی شاعر ، به مونسه بات نزم کاته وه ، مونسه به تی
 نه ونده هه لبریه ، گه یاندوویه تیه نه و ئاسمانه به رزو جوانه که پریبی
 شاعر نه توانیج تیایا بژی و ماوه بدوزیتسه وه بو په ربازی به شاپه ره
 ره نگینه کانی ! . . له زمانی ئیمه شدا (مه وله وی) شاعری به ناوبانگی

شیوهی هه‌ورامی‌بانه ، یان گشتی‌تر بلێین : شیوهی گۆران ، له‌وچه‌شنه
 به‌ره‌دارانه‌یه .. « . به‌لێ به‌قهد ئه‌وه‌ی گۆرانی گه‌وره ، پێوانه‌ بۆ ئهم
 ره‌گه‌زه ئه‌ده‌بی‌یه‌ دانه‌نێ ، له‌پاکی‌شیا ریگا له‌ شاعیری به‌ره‌دار ناگری
 گه‌ر بێ و بتوانی به‌م ره‌گه‌زه هه‌ره‌ تۆرسه بویری و بتوانی شتی به‌ شتی
 بکات چونکه گۆران زانیویه‌تی نه‌ک هه‌ر له‌ زمانی ئیمه‌و ئه‌ده‌بی ئیمه‌دا ، ئهم
 چه‌شنه‌ شیعه‌ هه‌یه ، به‌لکو له‌ سه‌رانسه‌ری شیعی کۆن و نوێی
 جیهانی‌دا هه‌یه ، به‌لام که‌م که‌س پێی‌و‌پێراوه‌و بۆ که‌م شاعیریش کاره‌که‌
 مه‌یسه‌ر بووه ، مه‌یسه‌ریش بووی ، هه‌ر بۆ مانه‌ندی (مه‌وله‌وی)
 شاعیر بووه‌و به‌س ، ئه‌گینا گه‌ر شیعی مونا‌سه‌باتی جیهانی کۆبکریته‌وه‌و
 فری بدریته‌ ئوقیانووسی ئه‌تله‌سی‌یه‌وه‌ پری نه‌کاته‌وه ، به‌لام چش !
 هه‌مووی هه‌ر مردوونو بێ که‌لک و له‌رو له‌چه‌رو بێ ده‌نگ و ره‌نگ په‌ریون ..
 دانه‌دانه‌یان نه‌بێ ، ئه‌گینا ئه‌و هه‌موو فه‌رده‌ داخسۆرانه‌ی شیعی
 مونا‌سه‌بات به‌غه‌یری ئه‌و ئوقیانووسه‌ نه‌بیت ، جیتی له‌ هه‌یج کویدا
 نایته‌وه ! ..

له‌پاشا گۆرانی شاعیر با‌ئه‌داته‌وه‌و ئه‌لێت :

« ئهم شاعیره‌ بلیمه‌ته‌ی کورد - که‌ ره‌نگه‌ له‌به‌ر دووری شوینه‌زای ،
 باوی شیوه‌ی زمانه‌که‌ی له‌ ناوچه‌ی هه‌ولێردا که‌متر ناسرا‌ی - به‌شی
 زۆری شیعه‌ هونه‌ری‌یه‌کانی له‌ دابکی مونا‌سه‌بات زاون .. گه‌لێ جار
 مونا‌سه‌به‌تی بێ ره‌نگ و روا‌له‌تیش ! . زۆر دوور نه‌رۆین ، مردنی کوری
 کوێخایه‌کی عه‌شیره‌تی جاف ، وه‌رگرتنی ته‌سه‌بێحیک به‌دیاری له‌لایه‌ن
 ئاشنایه‌که‌وه ، وه‌رگرتنی نامه‌یه‌ک له‌ هاویری‌یه‌کی دوور ، چنگکه‌وتنی
 شووشه‌یه‌کی گولاودان .. به‌لام بۆته‌ی وه‌ستاکارانه‌ی (مه‌وله‌وی) هه‌رگیز
 شتیکی تیا نه‌تواوه‌ته‌وه‌ که‌ ره‌وا نه‌بێ له‌ قالبی بێگه‌ردو ساغی شیعی
 ساغی راسته‌قینه‌دا ، دا‌بر‌پێژی . به‌مانای سه‌ره‌وه .. بۆ کوری

کوئخاکه‌ی جاف - کوری محمودی یارو‌یس - شیوه‌نامه‌ی به‌کی
 دریزی داناوه ، نه‌گه‌رچی له نوو به‌رگه‌که‌ی دیوانی چاپکراویا (۱)
 بلاونه‌کراوه‌ته‌وه ، به‌لام هیچ گومانم نی‌به له هه‌لبه‌سته هه‌لبژارده‌کانی
 نه‌وه ، هه‌روه‌ک له نمونه هه‌ره به‌رزه‌کانی شیوه‌نامه‌ی به له سه‌ریاکی
 نه‌ده‌بی کوردی یا .. داخه ناچین له‌م کاته‌دا هه‌لبه‌ستی ناویراو له وزه‌ی
 ده‌سه‌لاما نی‌به تا بو ساغکردنه‌وه‌ی قسه‌م بیخمه‌پیش چاوی
 خوینده‌وارانی خوشه‌ویست ، به ناچاری نه‌مه‌وی له‌م ریکایه‌وه ، بو
 به‌لگه‌هینانه‌وه بچم ، که زور له یاری (هایه‌خت - یانصیب) نه‌چین ،
 له سایه‌ی گیانه به‌رزه‌که‌ی مه‌وله‌وی به‌وه بردنه‌وه تیا‌یا سه‌دی سه‌د
 که‌متر نی‌به ... » .

هه‌مدیس نه‌یلیمه‌وه ، گۆرانی مامۆستا مه‌رجی بو‌نه‌م جۆره شیعه
 داناوه . به‌که‌میان بلیمه‌تی و لیها‌تووی و (بو‌ته‌ی وه‌ستا‌کارانه) و ،
 دووه‌میان (ره‌وایی) ی نه‌و مونا‌سه‌به‌ته له‌لای خودی شاعیر و قه‌ناعه‌تی
 شاعیردا ! ...

له‌پاشا (گۆران) نه‌لین :

« نیستا نه‌وا هه‌ردوو به‌رگی دیوانه‌که‌ی له به‌رده‌ستما‌یه ، به
 ریککه‌وتی رووت ، به‌رگیکم هه‌لگرت به‌رگی دووه‌م ده‌رچوو . هه‌ر به
 هه‌مان ریککه‌وت کتیبیم کرده‌وه ، ده‌ستم کرد به چاو‌گیران بو پارچه‌به‌ک
 که بو مونا‌سه‌به‌تیک و ترا‌ین ، پاش وه‌رگیرانی دوو لاپه‌ره دیاری بو
 (ضیاء الدین) م دی ، با ته‌قلا بده‌ین نه‌م هه‌لبه‌سته وه‌ک نمونه‌به‌ک له
 خه‌رمانی گشتیی مه‌وله‌وی بده‌ینه به‌ر رووناکی تاقیکردنه‌وه ! ..

« (مه‌وله‌وی) پارچه کالایه‌کی ملیتی ده‌ستووری سه‌رده‌می خۆی
 به‌دیاری نه‌نیری بو نا‌شنایه‌ک که له دیوانی چاپکراوا وه‌کسو وتم
 خوالیخۆشبوو ضیاء‌الدینی بیاره نووسراوه ، به‌لام له نوسخه‌به‌کی تری

دهسخته تدا دیومه ، زیاتریش ماوهی چهسپینه دلی ههیه ، که بوئیرراو
 ضبیاءالدین نا ، هاوری بهکی تهریقته و شیعیری قهلهندهر مه شزه بی
 مهولهوی بووه . (کاک احمد) ناو له دتی پریسی نزیک ههله بجه
 دانیشتوو . . . ههرچۆنیک بچ ملبیچیک نهوهندهی دهسته سیریک که تان
 یان بلووری مهگه ره له ناوهندی دلدارانانی وهک (مهوم خاتو زین) یان
 (فرهادو شیرین) یان (شهوم دیوانه) دا هاتوچۆی کردی و نه مجا
 ههلی بگری و به دلیا بیت ! بهوره نگه نیگاری رهنگینی شیعو
 نیلهامی بچنی ! . . .

« بهلام پروانن نیگارخانهی خه یالی مهولهوی به چ ورده هونه ریکی
 شیرین و دلگیر نه م پارچه بلووری به نهرا زینتته وه و نه لهن » :

به تیهی کارخانهی ئوسای بهغدایی

دروومان وه تایی نهی ناشنایی

سفیدتهر جه جهرگ مهینهت گازه کم

نازکتره جه ناز جای نیازه کم

چون لوتگ مهجنوون بدش وه کولدا

بگیله وه همره پای ساری چولدا

جار جار بهو گشت نه دامه تهوه

بهو قامت وشک بر زامه تهوه

شنۆی ههناسهن نه سهه دیاران

شانۆشی چۆن بهیداخ نه سهه مزاران

واته : نهوا بهک دانه به تیهی نایابم بو ناردی ، دمسکردی هونه ری
 وه ستاکانی بهغدایه ، به تیه بهک که تانو پۆی به تایی خوشه ویستی چتراره ،
 له پهره ی جهرگ سپیتره که له ناو لافاوی مهینه تا شوراره تهوه .
 نازکتره له نازی نهوکه سهه ی که جیگای نیازمه ، وه کوو که و له که ی

مهجنون بیده به شانتا . به دهشتو هدرده کانا سهری بو هه لکروه .
 بهو گشت باری دوردو په شیمانی بهوه که هه به به نیسکی ره قوته قی
 بالا به مرزه که ته وه بگه ری و جار جار هه ناسه ی ساردی بو هه لکیشته با پیره
 به تیه ، به دم باو هه ناسه وه بشه کیتته وه ، وه که نهو به بیداخانه که به با له
 به مرزه کانه وه له سهر قسنو گورستانی مردو وه کان نه شه کیتته وه .

هه ندی له وشه قورسه کان :

به تیه : عه با .

نوسا : وه ستا .

تا : تال .

نه ی : ده زوو .

جای نیاز : جیتکای نیحتیاج .

لونک : تاکه جلی سهرشانی فه قیر .

بده وش : بیده م .

بکیتلوو : بگه ریتم .

شانوش : بیلهرینیتته وه .

« نهمه مهزموونی هه لکه ست به په خشان پاش سوو که
 ده ستکاری به کی زور کهم له لایهن خومه وه » (۲) .

« پارچه به تیه له کونجی دوو کلنی په ستو ته نکی بازار گانه وه ، له ناو
 هه وای خنکاوو تاریکی ژیر گومه زی ناو بازاره وه به نوو کی قه لسه
 مهوله وی گه یشته ناوه راستی گومه زه شینو روونا که که ی ناسمانی
 ژوور سه لای (۳) ده ستودهر ، گه یشته بهر جومیتکی وا (۴) تیره شیعرو تیره
 خه یال که بی نه وه ی هه ست به په لکیشانی راسته و خوی مهوله وی بکه بن ،
 خومان نه بینین یاله ویال شوین دیوانه ی هه رده گیلی پریس که و تووین ،
 ههروه کوو منال به دم نه شه ی جوانی به هاره وه ، میتر گاو میتر گ دووی

فره فری باله سپی به کانی په پوولهی گهړوک نه که وئ . . . دواپی نه بینین : مهولهوی به بهک دوو سهره ته شوی هونهر ، به ژنوبالایه کی بو دیوانه ی هاورتی تاشیوه که نه وهنده شاعرانه و پووناکو دیاری به ، نه دیوانه هرگیز به ئیسقانه ره قوته کهه ی خویوهوی دیوه ، نه ئیمهش له پیش خویندنه وهی مهوله ویدا ، به قامیشی ئالایی سهر گورستان و قسنه کانه وه ههستمان پځ کردبوو ، که له کوردستانا زورتر جیگا یان یالیکي بهرزه ، یان گردیکی سهوز له نزیك ئاوه دانی یهوه . . . ئه و په یام و راسپیری بهش ، ئیمه له هونهری شیعیری رووت ، نهک شیعیری ئامانچو ئایدیال ، چاوه دیوانی نه که یین ، له وهرگرتن و پر به دل چه شتی ئه م ههسته جوانه به ولاره نی به ، که مهولهوی ته نانهت له شیعیری مونسه باتیشا وا به زالی و به وه ستاکاری پیمان نه که یه نی .

چهند سههرنجیک :

۱- (گوران) ی شاعر له سهرووی نه وانه وهیه که بو به که مچان توانیویه تی چیژ له شیعیری مهولهوی وهرگرتیت و ، له هه مان کاتیشا بیخ به هویینی چاوو کامیرای شیعیره کانی و پیش زورکه سیس بکه وئ له ته قه لاه هه ولی شیکردنه وهی شیعیره کانی ئه م شاعیره ناسکه دا .

۲ - ئه م شیعیره شیکراوهی ئیره ماموستا مه لاکه ریمی بیاره یی - خوا بیپاریزی - شهرحی نه کردوه . له وانه یشه بویه گوران بو شیکردنه وه کهه ی خوی وهری گرتی (ه) .

۳ - گوران نه لئ : شیوه نامه کهه ی کوری مه محمودی یاروه یسی کویخای جانسان له ههردوو بهرگه کهه ی دیوانی چاپکراوا نی بهو بلاونه کراوه ته وه . . . بویه سهرو سوڤراغی ئه مهش نه که ویتته نه ستوی مهولهوی دۆست و مهولهوی ناسان .

۴ - گوران لهویاوه رمدایه نهم پارچه شیعره شیکراوهی ئیره بو شیخ ضیاءالدینی بیاره نهوتراوه ، بهلکو بو کاک نهحمده وتراوه که دوستیکی نزیکی خوی بووه . نهم کاک نهحمدهش همر همان کاک نهحمده که مهولهوی له زور شوینی دیوانه که یا بیایا هه گداوه وهک له لاپه ره (۱۰۵) دا که نه لئین :

بریا وه بالای کالای وه نیسی

(رجال الفیب) ه نهحمده پرسی

همر نهم کاک نهحمدهش همر نهو که سهیه که له گهل مهولهوی ژوانه شیعریان هه بووه ، لهوانه یش وهک له چامهی لاواندنه وهی شیخ عبدالصمدی خه لکی خانه گای لای پاوه ، که مهولهوی به پونهی مهرگیه وه وتوو به تی و گوايه نهم شیخه چوه بو کرماشان تا تداره کی ژنه پستان بکری ، له ریکادا مار پیوهی نه داو نه مرئ ، مهولهوی یش پارچه شیعریکی به جگار به نرخ پی هه نه لئین که سه ره تاکه ی له دیوانه که ی و له لاپه ره کانی ۱۱۴ تا ۱۱۸ دا بلاو کراوه ته وه نه لئین :

پای شادیم دیسان ماران گهسته وه

نه بیاله ی چه م ژار تو بهسته وه

سه نه م په رست نیم ، سه مه د ناسه نان

دووی کووره ی دهر وون شیوه ن راسه نان

واته : که وا بو مهرگی شیخ عبدالصمد په ریشان و دلکرانم ، بته رست نیم ، بو شیوه ی نهو ناره حهت بم ، بهلکو خواناسم و نه زانم مهرگی شیخ زبانی گه یاندوه به سوودی گشتی ، بویه وا خه فه تبارم و دوو که لی کووره ی دهر وونم و شیوه نی به سوژم راسته و له خورایی نی به له کوتایشا نه لئین :

رجام همن همر دا نمو گه مرده لوولدا

بو بهری نه ژیر سای نهو په سوولدا

واته : تکام وایه له گهرده لـوولی رۆژی مه حشره را نهو
فروستاده که تی تر که حه زره تی پیغهمبهره به فریات بکاتو له ژیر سیبهری
نه ودا تیبهری .

کاتی که مهولهوی شیعره که بۆ ئەحمەد پرسی نه خوینیتته وه نهویش
دهسبهجی ئەم تاقه شیعره ئەلی :

نه نه ، ئەو ماره هەر مار غار بی

بهی پابۆسی پاش وه ئیتیزار بی

واته : نه خیر وانی به که تو وتوتته ، ئەو ماره ماری سمر گنج
نه بوه ، ماره که ی نه شکهو تی (نهور) بووه که هاتوو بۆ زیاره تی پیغهمبهرو
دای به قاچی حه زره تی نه بوو به کرده ، لیره شدا هاتبوووه زیاره تی شیخ
عبدالصمدو قاچی ماچ کرد !

هەر بۆیه شهو منیش له گهل سه رنجو بۆچونه که ی مامۆستا
گۆراندام که ئەم پارچه به بۆ ئەحمەد پرسی به نهک به کیتی تر .

۵ - پارچه شیعره شیکراوه که ی له مه ر گۆرانو هه روا ئەم پارچه
شیعرانه ی دوای له ناواخنی وتاره که ی گۆراندا نه بوون ، من هاتم و
بۆ زیاتر دره وشانه وه ی چوارچیوه ی وتاره که ، شیعره کانم له دیوانه
چاپکراوه که دا دۆزی به وه و خستمه نیو وتاره که ی گۆرانه وه .

۶ - ئەم کورته وتاره ی مامۆستا گۆران له ژماره (۷) ی سالی به که می
ریککه وتی رۆژی شه ممه ی کانوونی دووه می سالی ۱۹۵۱ ی
رۆژنامه ی هه ولیر ، هه روا له ژماره (۸) ی ریککه وتی شه ممه ی
(۳) ی شوباتی هه مان سالو هه مان رۆژنامه ی ئینجا له ژماره
(۱۰) ی رۆژی شه ممه ی (۱۷) ی شوباتی هه مان رۆژنامه ی هه مان
سال به زمانیکی سوارو به تی و ره وانو به هه ستیکی مهولهوی یانهو

جوانی په رستانه و له زیر سهرباسی (مهولهوی و شیمری
مونسه بهت) دا بلاو گردوه ته وه (۶) .

همدیس دیمه وه و ده لیم :

گوران ده لیم : « نه و په یام و پراسپیږی بهش ، نیمه له هوبه ری
(شیمری رووت نهك شیمری نامانچ و نابدیال) چاوه پروانی نه که یڼ له
وهرگرتن و پر به دل چه شتنی هم هسته جوانه به ولاره نی به ، که
مهولهوی ، ته نانهت له شیمری مونسه باتیشا ، وا به زالی و به وه ستاکاری
پیمان نه که به نی » .

نریکه ی چل سال بهر له نیستا (گوران) ی نابدیولوی ، به شان و
بالی شیمری رووت (الشعر الخالص) دا هه لئه لئی و ، وهك هه ندی
زاله تره کیوی نه مرو قیزو بیژ له م جوړه شیمره و رهی ناکاته وه و ، خو
گر بهم بوچوونه ی گورانی نه مرو لیکدانه وه ی وردی نه مرو شمان بیت ،
نه و ۹۰٪ ی شیمری نه مرو کلاسیکیان هه به (شیمری رووت)
ناوزه د نه کریت و نیستیتیکیای نیبداع شوینی شایانی خو ی له کاروانی
دانه برای داهینانی نویخوازانهی شیمردا هه هه یه و هه ریش نه ی و
به رده و ام . نه وان که سانه ییش که شیمر به هه زار کوت و به نده وه
نه به ستنه وه ، جگه له که فه ژيله دوورین نه یی هیچی تریان بو نامینیتته وه .

(۱) مه بهستی گوران چاپه که ی پیره میږده که به شیوه ی نه سل و
روحو له دوو بهرگدا بلاوی گردوه ته وه - م.م.ک .

(۲) بوته وه ی نه وهك به کیک پاش به راورد کردنی هم معناییدانه وه ی
گوران له گه ل تیگستی پارچه شیمره که ی مهولهوی له چاپه که ی دیوانه که دا
که باوکم به چاپی که یانلووه هست به یه لکه و کوننی تیگست و معنا
یکا ، به یی بلیم منیش له کاتی ناماده کردنی هم کتیبه دا بو چاپ ، له
سره تادا وامزاتی مه حمود زامدار خو به تی خراب معنای شیمره کانی

لیکداوه تهوه ، له بهرتهوه هاتم معنائی راستی شیعره کانم به گویره ی
 تیکسته که ی لای باو کم نووسی به ووه له جیی معنای لیدانه وه که ی ناو
 وتاره که ی زامدارم دانا . پاشان له دوو سئ شوینی تری ده سنووسه که ی
 زامدار که وتمه گومانه وه چونکه به جوړیکی نووسی به ووه له گهل نه وه
 نه نه گونجا که گوران مه بهستی بووه بیتلی و ، به تایبه تی له ویدا که گوران
 لای وایه مه وله وی نامه شیعی « به تیه ی کارخانه ی نوسای به غدایی » ی
 بو نه حمده پرسی نووسیوه ، که زامدار له وتاره که ی خویدا به م جوړه ی
 نووسیوه تهود : « . . که بو تیر او ضیاء الدینه ، که هاوړی به کی . . .
 تاد » و ، نه مه یس پیچه وانه ی فسه و مه بهستی که ی گوران ه . ناچار
 گه رانه وه سر ژماره ۳۱ ی تشرینی دوومی ۱۹۷۵ ی گو فاری (به بیان)
 که نه حمده غه فووری په حمه تی نه م وتاره ی گورانی له ژماره کانی
 ۷ و ۸ و ۱۰ ی روظنامه ی (هه لیر) وه وه رگرتووه له ویدا
 بلاوی کردو ته وه ، پاش نه وه ی هه رتو کمان به جوو ته هه له ی چاپ و وشه
 نه خویندراوه کانیمان ساغ کرده وه . به داخه وه له ویدا تیکستی پارچه
 شیعه که نه بوو ، به لام نه وه هه لانه ی که وتیونه وتاره که ی زامدار وه له وی
 نه بوون و وتاره که به جوړی بوو هیچ په خنه ی نه یه ته سر . له بهرته وه
 جیاوازی به کانی ناو وتاره که ی گورانم له نیوان وتاره که ی زامدارو
 بلاو کراوه که ی (به بیان) دا به گویره ی بلاو کراوه که ی (به بیان)
 راست کرده وه . معنای لیدانه وه که ی له مه ی خومی پارچه شیعه که ی
 مه وله وی یشم لایردو معنای لیدانه وه که ی گورانم که زامدار وه ی گرتووه
 خسته وه جیی خوی و ، بو گه یشتن به ویش که گوران معنای شیعه که ی
 مه وله وی به هه له لیدانه وه ته وه گه رانه وه سر فو تو کویی ده سنووسی کی
 دیوانی مه وله وی که له ۱۳۰۴ ی کچی [۱۸۸۶ - ۱۸۸۷ ی زایینی] دا
 نووسراوه ته وه که نه کاته چوار سال پاش کوچی دواپی مه وله وی ، نه بینم
 له ویدا وه که نه تیکسته یه که له بهرتهستی گوراندا بووه و معنای
 شیعه کانی به گویره ی لیکداوه ته وه . له بهرته وه جیاوازی شیعه کانیشم
 که زامدار له رووی چاپه که ی باو کمی نووسی به ووه ، به گویره ی نه وه
 ده سنووسه لیدانه ی کرد تا له گهل معنای لیدانه وه که ی گوران بگونجی و ،
 لایشم وایه تیکستی راست نه مه یه نه که نه وه ی چاپه که ی باو کم - م . م .

(۳) له وتاره کهی زامدارو له بلاوکراوهی دووبارهی گوتاری
(بهیان) یسدا هه و نووسراوه . لاموايه راسته کهی « ژوورسهري » یی .
[پروانه ره : گوتاری بهیان ، ژماره ۳۱ ی تشرینی دووهمی ۱۹۷۵ ، ل ۳] .
به داخه وه ژماره کانی رۆژنامهی (ههولیر) م له بهر دهستا نه بوو - ۲۰۲ ک .

(۴) له دهسنووسه کهی زامدارا وا نووسراوه . له گوتاری
(بهیان) دا نووسراوه « بهرمچۆمیکي وا » . رهنگه ئه مه راستکردنه وهی
من و تهحمه دغه فووریی ، هه رچۆن یی ئیستا تیی ناگه م و ناچن به داما -
۲۰۲ ک .

(۵) گۆران ، ئه م وتاره ی له ۱۹۵۱ دا بلاوکردووه ته وه ، له کاتی کا
که (دیوانی مهوله وی) به کهی باوکم له ۱۹۶۱ دا له چاپ دراوه و
ناماده کردنی شی له ۱۹۵۷ و ۱۹۵۸ دا بووه - ۲۰۲ ک .

(۶) نه بوو زامدار ئه م سه رنجانه ی بکردایه به پهراویز بو
وتاره کهی - ۲۰۲ ک .

گهشتیک به ژيانو شيعری مهولهويدا

محمدی ملا کریم

میژووی ئهدهبی کورد میژوو به کسی تارادهی نهوی بهری چرووک و کولۆله . تانیستا ئهدهبیکی کورد دهسنیشان نهکراوه له سهردهمی ژيانی خویا یا پاش مردنی میژووی ژيانی نووسرا بی و له ئهدهبی کولرا بیته وه و لایه نه به هیژو لاوازه کانی شیعری دیاری کرابن و باسی ئه و کاریگه رانه کرابن که له نهخشه کیشانی ژيانی ئهدهبی ئه ودا دهستیان بووه . بهشی هه ره زۆری شیعری کوردی نازانری له چ مونسه بهت و بۆنه یه کدا و تراوه و ، له بهر ئه وه پتوه ندی نیتوانی شیعری شاعیرانی کورد و بارو دۆخی ژيانی کۆمه لایه تی و ئابووری و دهروونی و ئایدیاییان هه روا به دا بۆ شراوی ته م گرتووی ماوه ته وه .

تاقه سه رچاوه یه ک تا ئه م دوا بی به له م مه یدانه دا به ده ستمان وه بوویج ئه و باسو هه واکه ده مگۆ یانه یه له ناو مه لاو فه قی و هه ندی کۆرو کۆمه لی ئه ده ب دۆست و ئه ده ب په رو مر دا گیترا و نه ته وه و ئه گیترا ری نه وه و ئه توانری به هه ندی شیعری ئه و شاعیرانه وه پتوه ند بگرتین و چه رده یه ک ته میان له رووی هه ندی سه ری ژیانیان پین بره وینر یته وه .

ئهمه ی وتمان کالایه که به بالای هه مو و ئه ده بی کورد و هه مو و شیعری کوردی برا وه ، که ئه مانه و ئی ئه مرۆ له م کۆره مانا گه شتی به ژيان و شیعری شاعیریکی شیرین زمان و ده م پارا و وه ست ناسک و دل برینداری وه ک

مهولهويدا بکهين ، له شيمره کانی خۆی و له ههندی ورده زانراوی دهمگين
بهولاوهمان بدهستهوه نیه مهبهسته کهمانی پخ بوون بکهينهوه .

بهر له ههرچی نهين نهوه بزاین مهولهوی رۆلهی ناوچهیهکی له
هموو یووبهکی زیانهوه کرین بووه . نه ناوچهی تاوگۆزی و سهرشاتهو
نهوبهیری سروانهی نهوی تیا هاتووه ته دنیاو گهوره بووهو پینکه بشتووه ،
ناوچهیهک بووه ، به پینچه وانهی شاره زووری نه م سهری و باوه جانیو
جوانرۆی نهوسه ریهوه ، له بارهی ئابووری بهوه ههر به جگاره له دوا . . نه
زهوی وزاریکی وابهشی ژبانی خهنگه که بکاو دهغلو دانیتکی تیره ته سهلی لی
پینه به رههم . . نه باخو باخات و رهزو میتوکی نهوتۆی تیا نیژرا پخ . . نه
حه یوانداری بهکی و له سنووری چهند سهر بز نه گه زیاتری بو ههر که سهی
تیا به خیتو کر پخ . . رهنگه خه لکی نهو ناوچهیه له ههر ناوچهیهکی تری
کوردستان زیاتر به بهروو برژاندن و بهروو کوتانو هارین ئاشنا بوون ،
چونکه ههر چهند سال جارێ قاتی و قری بهکیان تیا پهیدا بووه . له هموو
نهو رزق و رۆزی بهی سروشتی کوردستان بو خه لکی فهراههم کردووه ،
نهوان له بهروو بهولاو ههچیان له بهرهستا حازر به دهست و ئاماده نه بوه
خۆیان و مال و منالیانی له مردن پخ رزگار بکهن .

ههر به هۆی نه م چرووکی سروشت و کرینیی ئابووری بهوه ناوچه که
به پینچه وانهی زۆر شوینی تری کوردستانهوه ، رهنگه ماوه بهکی زۆرو
بوورودریژ مزگهوت و حوجره ئی به مهلاو فهقین ئاوه دانی ، له سنووریکي
تهنگه بهردا نه پخ ، به خۆ بهوه نه دین . له ژیر سیبه ری رژی می دهره به گبدا
که نهو سهردمه بالی خۆی به سهر هموو لایهکی کوردستانا کیشابوو و له
زۆر شوینا لایه نه به گویره ی قونافی خۆی باشه کانی نهو رژی مه ی تیا
مه سهر بوو وهک رابواردنی خۆشی دهره به گکو دهره پتو منده کانیان و ،

بلا بوونه وهی گیانی شوریه سواری و لاوچاکی و تهراتین و راوو شکار و
 سهیران و گهشت و گوزارو ، له دهوری دیوه خانی دهره به گه کۆبوونه وهی
 کۆمه لیکتی زۆر مهلاو فه قیو میرزاو شاعیر و نیمچه خوینده وارو ،
 گه شه کردنی جوریکی نه دهبو ، دروست کردنی خانو و بهرهی به سهنگ و
 ترازووی سهردهم جوان و پیشکوهوتوو ، ناوچهی تاوگۆزی و سهرشاتوو
 نه و بهری سیروان له هه موو نه وه بیهش بوو . تا ئیستا کهس باسی
 بنمهاله یه کی دهره به گی نه کردوو له و ناوچه به دا ژیا بچ و توانیبیتی له
 مهیدانی ژیان و خوش گوزهرانیدا شان له شانی به گزاده کانی دهو رو پشت
 وه که جوانرۆو هه ورامی و جافو نه وانی دیکه بدا . نه و ناوچه به هه همیشه
 له لایهن سهرکاریکی مفته خۆری دهره به گیکی به ده سه لانی شوینتیکی تره وه
 بهر یوه براوه که به زۆری خۆی دهستی به سهرا گرتی یا ده و له تی عوسمانی
 یا ئیران یا میرانی بابان یا که سانیکی تریح یان سپاردی . نه و سهرکاره ییش
 نه و نه دهی تر نه و خه لکه رهش و پروتهی ناوهر و وت کردوو و کاریکی لای
 کردوون له دهرامه دی ده غلودانی سالانه یان به شی بنه تۆوی سالی دادی یان
 بۆ نه ماوه ته وه و زستانان په نایان بردوو ته وه بهر به پرووی شاخان و که من
 که شک و دۆینه که له به ره می به هارانی نه و چند سهر بز نه یان ناماده
 کردوو که بوویان . خودی نه م جۆره مامه له بهی نه مانه دیاره زۆر جار
 بووه به هۆی نه وه نه گهر مه لایه کی خواناسی خه لک دۆستی دل و دهروون پاک
 له ناوچه که دا بووی ، بۆ دهر برینسی ناره زاییسی خۆی ناوچه که ی
 به جی هیشتی و کوچی کردی وه که نه مه وله وی خۆی پرووی داوه ، وه که
 له سهرچاوه که مه کانی ژیا نیا باس کراوه .

مه وله وی له ناوچه به کی وا کرین و بچ نان و ناوو یزق و پۆزی و ، له
 یارودۆختیکی کۆمه لایه تی وای به هه موو سهنگ و ترازو و به که باشکه و تودا ،

دهك و تراوه ، له به كڼ له سالانی نیوانی ۱۲۱۵ - ۱۲۲۱ ای كوچی (۱۸۰۰ - ۱۸۰۷ ای زایینی) دا له دتی (سهرشاته ای تاوگوزی هاتووه ته دنیاوه بهلام هیشتا منال بووه مائی باوکی هاتووه ته دتی (بیژاوه) ی سهر به ناوچه ی هه له بجه و مهولهوی له وی خراوه ته بهر خویندن و پاشان ریئی فه قی به تیی گرتووه ته بهرو له م ریگابه دا هه له بجه و خهرپانی و خورمال و بیاره و ته ویلله و پاشان پاوه و مهریوان و سنه و پاشتریش بانه و سوله یمانی گهراوه و دیسانه وه له هه له بجه سه قامگیر بووه ته وه . له و سهرده مهیدا که بۆ جاری دووه م له هه له بجه لای مهلا سادقی ته ویلله بی فه قی بووه ، باوکی كوچی دوا بی کردووه و نهویش بۆ ژیانندی براو خوشگه ورده کانی سهرده می ناچاری دهست هه لگرتن له خویندن بووه تا پاشان تی هه لچووه ته وه و چووه بۆ قه لای جوانرۆ و دیسانه وه چووه ته وه بۆ سنه و له مزگه وتی به ناو و بانگی دارولئیحسان لای شیخ موحه ممد سه عیدی باوکی شیخ قادری موهاجیر بووه به فه قی و ماوه به کی زۆر له وی ماوه ته وه و نهجا دیسانه وه هاتووه ته وه بۆ سوله یمانی و له سهرده می نه محمد پاشای باباندا که دوستانه تی به کی گهرمی له گه تی بووه ، له مزگه وتی مه لکه ندی لای مهلا عه بدور ره حمانی نو تشه بی ئیجازه ی مه لابه تیی وه رگرتووه .

مهولهوی سهره تای مه لابه تیی له (چروستانه ای ناوچه ی نه ورۆلی دهست پین کردووه و کومه لڼ فه قی راگرتووه و ، دلی به و ژبانهی نه ویی زۆر خوش بووه و ته نانه ت له وی باختیکیشی بۆ خۆی ناشتووه ، بهلام پاشان گو استوو به ته وه بۆ گوندی (گونه او له وییشه وه چووه بۆ (کانی که وه) ای شه میران و له وییشه وه نه گه ریته وه بۆ ناوچه ی تاوگوزی و تا كوچی دوا بی کردنی له سالی (۱۳۰۰) ی كوچی (۱۸۸۲ - ۱۸۸۳ ای زایینی) دا له ناوچه یه نه مینیتته وه .

ئەمەي گىرامانەوہ لەبارەي سەرگوزەشتي ژيانى مەولەوى بوہ ،
 لەراستيدا بە سەرگوزەشتي راستەقینەو بايەخداري ژيانى دانانوي ،
 تەنھا بەشتيکي ھەبکەلي ميژووي ژيانەتي . ميژووي ژيانى راستەقینە
 ئەوہ بە بتوانن ئەوہمان بۆ روون بکاتەوہ چۆن بوو مەولەوى لە ژيانا
 بەھرەي ھونەري شیعروتنى تيا دەرکەوت ، چيى يارمەتیی دا ئەو شاعیرە
 بەناووبانگەي لى دەرچۆن ، جۆري بىر کردنەوہي راستەقینەي چۆن بوہ ،
 ئەوي کە لە سەردەمي نالي و سالم و مستەفابەگي کوردیدا شاعیر بوہو
 لەپاليانا لە سولەيمانى ژياوہ ، چۆن بوہ وا بە ھىچ جۆري توخنى
 ريبازي شیعري ئەزان نەکەوتوہ ؟ پتوہندی دۆستايەتي
 لەگەليان بوہ يان ناو بۆ ، لەکاتیکا کە چەند نامەي بە شیعري نيوان
 ئەو چەند کەلە شاعيري دياليتکي گۆرانيمان لە بەردەستايە ؟
 پتوہندی سۆفيانەي راستەقینەي لەگەل شىخانى تەوتلە لە چ ئاستيکدا
 بوہ ، خۆي بەراستی تاج رادەبەک بە يەکن لە ئەھلي تەصووف دائەنري ؟
 ھىچ نيشانەبەکي باوہري بە لايبەکي بەکن لەو ھەموو ريبازە ئىسلامي بە
 باوانەي کە ديارە زۆر باش لىيان شارەزا بوہ لە کتیبەکانيا دەرئەکەوي يا
 نە ؟ بۆ ئەم خەلکە ھەموو بە مەولەوي ناوئەبەن ، کەچي خۆي لە شیعەرەکانيا
 لە (مەعووم) بەولاوہ ھىچ لەقەبيني بۆخۆي بەکارنەھيئاوہ ؟ ھەزي لە
 شیعري کام لە شاعیراني دياليتکي گۆران و شاعیراني ئيران و تورک و عەرەب
 بوہ ؟ بۆچي تايستايە پارچە شیعريکي زياتر کە بە خەتي خۆي لە
 کەشکۆلەکەي مەحمودباشادا ھەلگىراوہ ، دەسنووسيتکي تری ديارنى بە ؟
 چۆن بوو لە بەرانبەري ئەو ھەموو تەماغنانەبەرەدا کە شازادەکانى ئيرانو
 خانەکانى نەردەلان لەگەليان ئەکردو ئەو ھەموو قەدر و ريزەيان لى ئەگرت ،
 ناوچەي کريني تاوگۆزي بەچي نەھيشت و نەچوہ لاي ئەوان ؟ ئەمانەو
 گەليکي تر کۆمەلە پرسيارتيکن لەوانەبە ھەنديتکيان بە بۆچوونو

لیکدانهوه وهلامیان بدریتسهوه ، بهلام زۆریان بپووستی به بهلکهو
سەرچاوه ههیه که مهگەر چۆن نهگینا له کوردستانی پاشکهوتووی هەرگیز
کوێ به بهلکهو سەرچاوه و میژووی خۆ نهداوی ئیمه دا ، هەرگیز
وهلامیان نادریتسهوه وادیاره ههروا له گهه خولیاى بیرو دهروونی
روشنبیرانمانا نهچنه ژیر گل . میژووی ژبانی راسته قینهی مهولهوی ،
نهم لایه نه نادیارانهی ژبان و ئیداعیهتی .

شیر بهر له ههرچی بههرهیه که له شاعرداو ، زیاتریش وایه ههر
له سه رهتای ژبانیهوه نیشانهی ده ره کهوێ . نهم پین به دیاره مهولهوییش
ههر له منالی بهوه بههره ی شیروتنی تیا بووه و ههر هیچ نه پین له سه رهتای
فه قینهتی بهوه نهم بههره یه ی خۆی دۆزیه تهوه و دهستی داوه ته تا قی
کردنهوه و بهکارهینانی . گهرانی زۆریشی به ناوچه جیا جیاکانی
کوردستانی روژه لات و روژا واداو شاره زا بوونی له سروشتی جوانو
جوژه جۆری کوردستان لهو سه زده می لاویتی بهیداو ، ناسیای
بهیدا کردنی له گهه کۆمه لیککی زۆر له مه لاو فه قین و خه لکی تری
ئه ده ب دۆست و له توێژاله جیا جیاکانی کۆمه ل و ، ناگادار بوونی له ئه ده بیاتی
کۆنی کوردی و فارسی هه یی تر ، زیاتر بووه به هۆی گه شه کردنی نهم
بههره یه ی ، به تایبه تی که له ماوه ی فه قینه تییدا کۆمه لێ دۆست و
برادهری دلسۆزی به وه فای راستی بو خۆی بهیدا کردووه که هه ئانه وه
یادو بهرچاوی ره وشتی دۆستانه و بهرزیانو چه شتی ده ردی
دوو رکه وتنه وه لێ بان کاریکی که می نه کردووه ته سه ره نه و ره گه زی
سۆزه ی بهزه قی له هه موو شیره و یجدانی به کانی دا به دی ئه کری . ناسین و
خۆ شو یستن و هه ئنان و له گه لدا ژبان بردنه سه رو پاشانیش کوچی دوا بی
کردنی عه نبه ر خاتوونی ئه فغانی خه زانی و نه و زامه قوولسه ی نهم

کوچکردنه ناوخته کردوو یه تیه دهر وونی ، ره گزیکه تری به هیز بوونی
 چه کهره ی نهو سۆزه یه له شیعری مهوله ویدا . چوونه کوونی سۆفیان
 سافو خۆدانه دهستی پیرانیکه ریتموونی وهك شیخ سراج الدین و شیخ
 بهاء الدینی تهویله ییش ، بهش به حاله ی خۆی ، گوزمیکه نه براوه ی داوه
 به گیانی شاعریه تی و سۆزی شیعری مهوله ی که به جۆریکی وا له گه لپ
 پارچه شیعریا دهرئه که وئ ، نهوه ی نه یانخوینیتته وه ، ههر نه وه نده باش
 لپ یان حاله ی بیی ، گیانی له گه ل خویندنه وه یاندا نه داته شهقه ی بال و
 نه که ویتته فرین . جیهانی سۆفی یه تی لهو مه نزه یدا که هیشتا له گه ل
 دنیا په رستی و خه لک به ناوی خواوه هه ل خه له تاندن نامیتته نه بوه ، پره له
 خۆداته کاندن و داشتن له تۆزو گهردی تهماع و هه لپه ی دنیا په یدا کردن و
 په روه رده کردنی دل و دهر وون و روو کردنه جیهانیکه به رزو بالای خاوینی
 به خه یال دروستکراوی له واقعی کۆمه لی پر له جه ورو سسته م و
 ناتاهاوی یه وه دوور . نه مه ، بو سۆفی یان ، نه یی به مایه ی په یدا بوون و
 گه شه کردنی حاله تی سۆزیکه به رز مرۆ مه گه ر به تیدا ژبان و په ی پین بردن و
 لپ تیگه یشتنی نه و دیوی په رده ی ناسکی پیوه ندی یه کانی نه و جیهانه ،
 شاره زای بیی و ، به ناگادار بوون له نار کو روکی نه ده بیاتی نه هلی ته صوف ،
 بزانی شاعرانی نه م به ره یه چ جۆره جیهانیکه یان بیر لپ کردوو ته وه و
 زه نگانلووه .

له لایه کی که وه ژبانی مهوله ی له ناوچه یه کی کرین و که م نان و ناو ،
 بی هاوده م و هاو زمانه ی له رازی دل نه یشتوی وهك ناوچه ی تاو گۆزی
 که هه سته یکی قوولی به توانا و لپ هاووی و به هره مه ندی خۆی کردوو مو ،
 عیززه تی نه فسیشی نه وه نده به رز بووه ریی نه داوه به ده نگ نه و تهماع

نانه به ره زورانوه بچن که هندی له گوره گورانی سردم له ئیرانا
 پیشانیان داوه ، نانه ره قه و ناوودو و خه پله ی ناردی به پرووی تاوگوزی
 له ناو ئه هئارانیه خرمیا که له کومه لیکه فقهیری بچن دم و پلی ساویلکه ی
 که ره و آله به ولاره زیاتر نه بوون ، له ژبانی پرختیرو خوشی نریکی
 فرمانره وایان بچن باشتر بووه ، له گه له ئه ویشا سردمداران نریکی
 دموروبه ری ، ته نانه ت جافه کانیش که چند له گه لیان تیکه له بووه ،
 به هوی ئه و تیکه له به وه ، به م بونه و به بونه وه ، چند پارچه شاکاری
 خوی بو و توون ، که م جار نه بچن ، قه دریکه ئه و تووان نه زانیوه ،
 که له بچن جاریش بوون به هوی نازاردنی دل و بریندار کردنی هستی ناسکی ،
 ئه مه حاله تیکه خو به نام زانیی له مه وله ویدا هینا وه ته وجود که
 بنیادم ئه و شیعرانه ی ئه خوینیتسه وه وه که درئه که وئ له حاله تانه دا
 و توونی ، و اهسته ئه که مه وله وی چو وه ته سه ره به کن له لووتکه
 به رزه کانی چیا کانی ناوچه که ی و پر به دم به شیعی پر سوزی بانگی
 ناره زایی خوی به جیهانی یان و به ریندا ئه چریکنین .

هر له و هویانه ی که ئه م نازاری دل و دروونه یان ئه وهندی تر به
 مه وله وی سهخت کردوه ، ناره زایی به تی له ههلس و که وتی هندی له
 مناله کانی له گه لیا ، که دیاره چند ستمه بو مرۆبه کی وه که مه وله وی بو
 به ریوه بردنی ژبانی کوله مرگی خوی ته نانه ت له منالی به ری پشتی
 خویشی به لیتی به ده تگه وه چون نه بیستی ، وه که له به کن له نامه له پاش
 به بچن ماوه کانی مه وه درئه که وئ . ئه م هه موو دردو نازاری سهخت و
 قوولی دروونه له حواساله کانی ژبانی چند ئه ونده زیادیان کردوه .
 ئه وه ته له لایه که وه پیری ده ستگیر و فریاره سی دردی دلی که شیخی
 به هانه ددینه کوچی دوا یی ئه کار ئه ویش به پیتی دابو نهریتی باو پتوهند

له گهل شیخ حیسامه ددینی کوری نه کا که به لیکدانه وهی من له هیج
 حالیکه له ناستیکی نه وتودا نه بوه بتوانی که لینی به مهرگی شیخ به هانه ددین
 په یدا بووی له ژبانیانو پر بکاته وه . پاش نه وهیش مهرگی عه نبره خاتوونی
 ژنی که وه که به لاواندنه وه پر له ناگرو فرمیتسک و خوینی دله کانیا
 دهرته کهوئ زامیکی نه وتوی کردووه ته روچی ، به مردن نه یی لیتی وزگار
 نه بوه . دواي نه وهیش کویربوونه وهی بینایی چاوانی به حهوت سال
 پیش مردنی و ، نهجا ناگرتی به ربوونی که پیره کهی و سووتانی کتیبخانه کهی
 نه وهنده یی تر بوون به سه رباری دهردی دلی و ، له مهیش نارحدهت تر
 که وهتنه خواری به کویری له پستی و لآخ و پشتشکانی و مانه وهی به و
 دهرده وه تا مردنی ، نه وهنده یی تر ژبانی لی کردووه به دوزه خیکی ناشکرا و
 له بهرچاوو به رده وام .

له دیوانی مهوله ویدا کهم پارچه شیعی وای به دی نه کړئ به سه
 هه موو نه م رووداواندا بیری . دیاره نه یی پاش کویربوونیشی شیعیکی
 کهمی نه یی نه نو سراپتته وه و هه لکه گرابی . له ناوچه به کی وای ویرانه و
 پاشکه وتووی له خوینده وار دووردا نه یی کین بی نه وهنده به تنگ
 پاراستنی که له پووری هونه رهنه ندیکی وه که مهوله وهی به وه بووین تا
 به دیار به وه دانیشی و هه رکاتی شیعیکی وت نه و دس به جی ده سی بو
 بدانه کاغزو قه لکه مو بینووسیتته وه و بیخاته که شکولی شیعه کانیه وه .
 ناشکرا به که وای به سووتانی کتیبخانه کهیشی به شیعیکی زوری به ره می
 فه وتلوه . هه ربو بهیش نیستا که نیمه به دواي پاشماوهی مهوله ویدا
 نه که پرتین تا نه مرو له پارچه شیعیکی زیاتر که به خه تی خوی
 نووسراپتته وه هیج دیار نی به ، نه وهیش نه وهی به که وتمان له که شکوله کهی
 مه محمود پاشای جافدا پارتیزراوه ، له گهل نه وهیشا که نویسخه یی دیوانی
 نیوه و ناته وای له زور لای نه و نه و ده سگر نه یی .

من له شيعرى مهوله ويدا گيانتيكى نامۆبى له دهووروبهرو ياخيگهري
 له پيتوهنده كومه لايه تى به كان ههست پى نه كم كه ته نانهت جارى وا هه به
 هه ندى بنه ماي باوى مهزه به بى بش نه گريته وه . له مه يدانى سۆفى به تيشدا
 وانه زانم بهر له هه رچى هاوړى به تى پى خويندن له گهل شيخ
 عه بدولر ه حمان نه بولو ه فای كورى شيخ سراجهددين رايگيشاوه ته كورى
 سۆفى به تى به وه و كردوو به به مريدى شيخ سراجهددين و پاشانيش شيخ
 به هائه ددنى كورى . ليره دا شايانى وتنه نه مه كه شيخ عه بدولر ه حمان
 نه بولو ه فا خۆبشى به نيشانهى نه وه دا كه ته ويگه لى به جى هيشتوو وه
 هاتوو ته به غدا نيشته جى بووه له وى كوچى دوايى كردوو وه به خاك
 سپيراوه و ، شاعيريكى به رزو بالاي زمانى فارسى شه ، نه پى نه وه نده
 گر وه يدهى سۆفيه تى نه بوو پى ، نه گينا خۆى له كورى خانه فای ته ويگه
 دوور نه نه خسته وه . زياتر نه وهى بىرى من به م لايه دا نه شيكينيته وه نه وه به
 نه گه ر مهوله وى له گهل نه وه يشا كه به سۆز ترين شيعرى بو شيخ
 سراجهددين و شيخ به هائه ددين و توه نه گه ر به چاوى پىرو مريدى رووت
 سه بىرى پىرى خۆى كرد بو ايه نه بوو دواى كوچى دوايى شيخ به هائه ددين
 جى خۆى له په نای شيخ عومه ر ضيائه ددينا بدوز يابه ته وه ، كه به هه ر حال
 له هه موو شيخانى نه قشبه ندى ته ويگه بو شيخيه تى تا قمى مه لاه فقهى
 له بار تر و به جى تر بووه ، به لام نه پى دان به وه يشدا بنيم كه عه قائىد به تى
 رووت و گوئ نه دان به پيتوه ندى كومه لايه تى كاريكى وا ناسان نى به
 اهده ست هه موو كه س بيت . به هه ر حال نه پى نه وه يش بلين كه
 جى گر تنه وهى شيخ سراجهددين له لايه ن شيخ به هائه ددنى كور يه وه له
 ته ويگه و ، مانه وهى ماوه يه كى شيخ عه بدولر ه حمان نه بولو ه فای كورى

شیخ سراجددین له تهویلهو سه قامگیر نه بوونی شیخیه تی بو شیخ
 ضیائه ددین به تهواوی تا دواوی کوچی دواپی کردنی شیخ به هانهددین ،
 ئەمانه هه موو دهوریان بووه له وهدا که مهولهوی هه ر به دهوری ته وه ره ی
 تهویله دا بخوایته وه که له سه ره تای فه قی به تی به وه رووی تی کردووه .
 له م مه سه له به دا چه ندی راست بوچوویم یا نه چوویم لام ئە وه نده مه تله ب
 نی به وه که بتوانم رازی ناوه وه ی دلی مهولهوی بزاتم ، چونکه
 به هه رحال ههستی خو به غه رب زانینی مهولهوی له هه موو دهورو به ری ،
 لای من له شیعه کانی به ئاشگرا دیاره و ، من مهولهوی له چوارچێوه ی
 پێوه نده کومه لایه تی به کانی دهورو به ری که له وانیه ئە مرۆ ئیمه گوی به
 زۆریان نه دهن ، به پیاویکی ساغو راست ئە زاتم له به ره ئوه مه تله به ئە م
 مه سه له به م بو ساغ بێته وه ، به لام له ولاتیکی وا بێ به لکه و سه رچاوه ی
 باوه ر پێ کراویشا ئوه به دوور ئە زاتم که ئە م ئاواته م بێته دی .

به مونا سه به تی باسی تهویله و شیخانی تهویله وه رایه کم هه به
 ئە مه وی ده ری بیرم ، ئە وه یش ئە وه به مه وله وی وه خته بلیم له هه موو
 شاعیرانی کورد له ناو خه لکا ناسراوترو پایه بلندتره . هه رچه ند ئە بێ ئە م
 دیارده به به ر له هه رچی بو به هره ی مه وله وی خو ی بگێرینه وه چونکه
 که سه ی خو ی له خو یا شاعیر نه بێ دنیا هه موو هه ستی نایکا به شاعیر و ،
 دیاره گه رانیس به شوینانیککی زۆری کوردستانا بو فه قی به تی ده ور یکی
 دیاری له بلا بوورنه وه ی شیعی مه وله ویدا هه به ، به لام پێوه ندیشی
 به شیخانی تهویله وه ئە مه له ی بو ره خساندووه له ریکای ئە و سه دان
 مه لاو فه قی و مریدی ئە ده ب دۆسته وه که هه میسه پێ بان له ته ویله
 نه براوه ، په له وه ری شیعی به هه موو لایه کی کوردستانا بفری و به سه س
 چلی دلی هه موو ئە ده ب دۆستیککی کورده وه بنیشیتته وه .

له كهسانىكم بيستوو رهخهئى ئهوهيان له شيعرى مهولهوى
 گرتوو كهوا جى پهنجهى شاعيرانى كوردى بهرلهخۆى پتوه دياره . من
 ئهتيم نك ههر جى پهنجه ، بهلكو جاروبار رستو تهناهت نيو بهيتو
 بهيتى تهواوى خهلكى ترى له گهل كهميك دهسكارى كردناو وايش ئه پىن
 هيچ دهسكارى كردنى ، بهلام له گهل ئىشارهت كردنا بۆ ئهوه كه بهيتى
 خۆى نى بهو هيبى كى به ، راگو ئىستوو ته شيعرى خۆ بهوه ، يا وينه
 بىرۆكهى شيعرى كه سىيكي ترى به جورىكى تر دارى شتوو ته وه
 به كارى هيناوه پى ئه وهى نيشانه به كى جى هيتىبى وابگه به نى به هيبى خۆى
 له قه له مه نه داوه ، بهلام كرده وهى وا به كه مو بهر له ههرچى كارو پيشه
 ته نيا مهولهوى نى به ، كارى كه هموو شاعيرانى پتوو كردو يانهو ،
 ئه مه زور جار به (تهوارودى خاتر) و جار جارىش به (سهرىقاتى
 شيعرى) ليكدراره ته وهو تهناهت ئه م دوو باب به ته به م دوو ناوونيشانه له
 باب به ته كانى رهخهئى ئه ده بى كۆن و ناوخنى كتىبه كانى ره وان بىژين . بهلام
 بهش به حالى مهولهوى هيچ رهخه گرى ناتوانى ئه وه ره جاو نه كا كهوا ئه م
 دى بيناى شيعرى كۆن بووى شاعرىكى پيش خۆى هه لده وه شىنيتته وه
 خشت و بهردو ده رگاو په نجه ره و دارو بهردووى له بيناى شيعرى خۆيا
 به كاردى نيتته وهو بينا به كى تازهى ئه وتوى نى دروست ئه كاته وه به بهراورد
 له گهل شيعرى شاعيرانى پتوو دا هينه كهى ئه م وهك نمونه به كى هونه رى
 ميعمارى و هينه كهى ئه وان وهخته بلتيم وهك قۆخى باخه وانىكى
 كه م ده سه لاتى ناو كو پره ره زىكى كورده وارى بنويتى .

مهولهوى تانىستا كه سىيكي بۆ هه لنه كه وتوو به كه ره ستهى
 شماره زايى به كى ته وا وه وه له تواناى هه لسه نگاندى و نر خاندنى ئه ده بى و

دۆزىنەۋەي رەگەزەكانى ھىزو بىن ھىزى لە شىعەرداۋ بە ناگادارى بەۋە لە شىعەرى فارسى و شىعەرى شاعىرانى كۆنى دىبالتىكى، گورانى كوردى بىتتە مەيدانى بەزاوردكارى و بتوانى ھەولكى ئەۋە بەدا شىعەرى لە پاىە و پلەي شايانى خۆيا لەناو شىعەرى رۆزەلاتى ئىسلامى و سەرانسەرى شىعەرى جىھانىدا دانى . لەم مەيداندا بە زمانى چىرۆكنوس و ئەدىبى پىشكە و تخوازى شەھىدى كورد خەسەنى قزىجى بەۋە ئەيگىر مەۋە كە ئەبوت رۆزەلات ناسى بەناووبانگى رىووس مینۆرسكى لە ئاھەنگى ھەزارەي شاعىرى گەرەي فارس ابو القاسمى فىردەۋسىدا وتوۋبەتى : دوو كەس ھەن لە ئەدەبىياتى رۆزەلاتدا پلەي بەكەم و دوۋەمىيان داگىر كردوۋە ، بەكەم : ئەبولقاسمى فىردەۋسى و ، دوۋەم : سەھىد عەبدورپرەھىمى مەۋلەۋى .

ئەدىبى ناودارى كورد سەھىد ظاھىرى ھاشىمى دەۋلەتاۋايى لەبارەي سەبەك و جۆرى دارىشتى شىعەرى مەۋلەۋى بەۋە ئەلى :

« ھەر گوڭگىرىكى چاۋى دىدەۋ دل رىوون بەك دوو بەيتى مەۋلەۋى بەرگۆى بگەۋى ، لە سەرەتادا ۋا گومان ئەبا كە مەۋلەۋى لە شىعەردانا شۆين پىتى مامۆستايانى سەبەكى ھىندى ھەلگرتوۋە دوۋى رىۋشۆيتى . ئەۋان كەوتوۋە ، بەلام كە دىۋانى مەۋلەۋى دەسگىر ئەبى و شىعەركانى بە زەۋوق و چەشتىكى ساغ و بىن گەردەۋە ئەخاتە بەر چەشى ئەدەبىي خۆي ، بۆي رىوون ئەبىتتەۋە كەۋا مەۋلەۋى سەبەكىكى سەربەخۆي ھەيە بەلكو تەنانەت شىۋەبەكى نوپىشى داھىتتاۋە . مامۆستايانى ۋەك مەلىكوششوعەراي بەھار كە كىتپى (سەبەكشناسى) ى داناۋە ، سەبەك و دارىشتى شىعەرى فارسىيان بە چەند بەش دابەش كردوۋە : سەبەكى

هیندی ، سہبکی خوراسان ، سہبکی عیراق و ، خواجہ حافزی شیرازی و
 کہلمی ہمہدانی و بیدلیان بہ ماموستای سہبکی ہیندی و ، نہبولہجدی
 سہنائی و شیخ فریدوددینی عہططارو کہسائیکی تریان بہ ماموستای
 سہبکی خوراسان و ، نیظامی گہنچہوی و جہمالہددین عہبلورہزاق و
 خواجہ سہلمانی سناوجی و کہسائیکی دیبان بہ ماموستای سہبکی عیراقی
 داناوہ . بہلام نہگہر ٹیمہ بیتن شیعی مہولہوی لہبارہی بابہت و ناوکہوہ
 لہگہل شیعی نہمان بہراورد بکہن نہبین لہ ہی کہسیان ناچن . لہ
 شیعی کامیان ٹاہخترہ ؟ دیارہ لہ ہی کہسیان . نہک ہر لہ ہی
 کہسیان ٹاہختر نیہ ، بہلکو ٹہلین ٹہنجامی ہرہ بہرزو بالای بیری
 ٹادہمزادہ . راستہکہی ٹہوہیہ پایہی ماموستای مہزن مہولہوی لہ
 شیعیو ٹہدہدا گہیوہتہ رادہنک لہ شانو شکو پایہو پلہدا گہورہگہورانی
 شیعی عہرہبی و کوردی بیتن بہ شانو بالای شیعی ہلبلین و بہخ بہخ و
 ٹافہرینی بو بکہن « (۱) » .

جاریکیان لہ لیننگراد لہ یہکنی لہ ٹاموژگانانی ٹہدہدا ٹہوہندہی
 نہو سہردہمہ دہسہلاتم ہہبوو دہمہتہقن بہک بہ یووسی بکہم باسی
 مہولہویم لہناو ہہندی ماموستا و قوتابی دوکتورادا کرد . قوتابی بہکان
 تیکہل بوون لہ یووسو لہ خہلکی ٹاسیای ناوہراستو موغولستان و ہیندو
 ٹہفغانو ، ٹہم چوارینہی مہولہویم کہ ٹہلن :

بالمخانہی چہم دل دیوانہگہت

بانہناو وہ خاک سہر ٹاسانہگہت

تکمش عاجز کورد خہیالت پیشدا

ٹازیز بو جاری پا بنیہ پیشدا

بۆ قوتابی به کی کورد که له گه لم بوو لیکدا یه وه . قوتابی به که
 یووسی به کی زۆر باشی نه زانی ، داوام لای کرد به یووسی بۆ دانیشتوو هه کانی
 لیک بداته وه . دهستی یی کردو ماوه یه که خه ریک بوو ، تیگه ییشتم ناتوانی
 نه وه بخاته دلی گو یگره کانیه وه که چوارینه که چی نه لای و چوینه یه که نه خاته
 بهرچا و . ناچار خۆیشم به یووسی به سه رو گوئ شکاوه که ی خۆم
 دامه بهری و که وتمه یارمه تی دانی و تابلوی دوو به یته که م بۆ یه کالای
 کردنه وه . قوتابی به کی تاجیکی وتی : من چه ند له زمانی خۆم و زمانی
 فارسی و زمانی یووسی شاره زامو چه ند م له ولانی خۆمان و لیره کات به
 موتالای شیعی ری ژۆه لاتی و یووسی به وه به سه بر دووه وینه ی وا چرم
 لای که س به دی نه کردووه . مامۆستایه که له دانیشتوو هه کان وتی : نه گه ر
 نه م دوو به یته ی نه و شاعیره تان بکری به تابلۆ ، نه ییج به شیوه ی پانۆراما
 پیشان بدری . جا بۆ نه وه ی ئیوه ی گو یگره دانیشتوو ی به ریزیش
 به ته وای بخمه به رده می نه م تابلۆ یه ، وا لیره دا بۆ تان لیک نه دمه وه :

مه وله وی ، چاوی خۆی ، به ییج به که به ناوچاوی به وه یه وه به ش به حالی
 بالای به به رزی به وه یه ، شوبه اندوو به باله خانه به کی به رزی دوو سی
 نهۆم ، گریانی چاوه کانی و ناو کردنی شی له بهر دوو بی دۆست شوبه اندوو ه
 به دلۆپه کردنی خانوو . بوونی وینه ی دۆستی شی له بهرچاوی شوبه اندوو ه
 به بوونی که سیک له ماییکدا که له بهر دلۆپه کردنی خانوو که نار ه حه ت و
 بیزار یی . مه وله وی نه لای : باله خانه ی چاوی نه وه که سه ی دلی مه جلیس و
 دیوه خانی خه یال و یادی تۆیه و سه ربانی خانوو که ی به گلی به رده رگای
 تۆ سواغ دراوه . مه به ستی نه وه یه هه می شه چاوی به وه به رزی به وه له ئاست
 دۆستا نه وه نده نزمه له ژیر یی یایه ، یا چاوی هه می شه له ری یه تی بۆ
 چاوه یوانی کردنی هاتنی ، نه و باله خانه یه ی چاوم به هۆی دلۆپه ی
 فرمی سه که وه وینه ی تۆی له ناوا نار ه حه ت و بیزار بووه ، وه ره ، وه که چۆن

خانوو که دلۆپه بکا ئه یکو تنه وه و پیتی پیا ئه نین ، تویش به پینانت به سهر
چاومدا که چاوم له بهر پیتته و له سهر ریتتیه ، بیکوته وه و پیتی پیا بنی و
خۆلی ژیر پیتی بکه به سهر ، با دلۆپه نه کاو فرمیتسکی لپ نه رژئی ، وه
چۆن دلۆپه ی سهربان به خۆل به سهر کردنو کوتانه وه ئه وه سستی ،
بوئه وه ی وینت که هه میسه له مالی چاومایه به دلۆپه ی فرمیتسکه که کانم
ناره حمت نه بی . ئه مه کورته یه کی ئه و تابلۆپه مهوله ی له و دوو به یته دا
چری کردوو ته وه ، به ده یان وینه ی تری له م بابه ته له شیعره کانیا
ئه که ویتته بهر چاوی ئه وانیه دیوانی شیعری ئه خویننه وه .

ههر له باره ی ئه م دوو به یته وه ئه گیره نه وه مهوله ی خۆی بو فه رهاد
میرزای مامی ناصرهددین شای قاجاری خویندوه ته وه که له سنه بووه و
مهوله یی له وی دیوه . ئه لپن پاش ئه وه هه موو جارئ فه رهاد میرزا
مهوله یی به (ناغه ی باله خانه ی چه م) بانگ کردوو وه قسه ی له گهل
کردوو .

له ئه نجامی په ره په ره کردنی دیوانی مه وله ویدا به مه به سستی بابه ت به ندی
کردنی شیعره کانیا ، بو مان ده رئه که موئ ئه م بابه تانه بابه ته سه ره کی به کانیا
شیعره کانینی :

۱ - باسی سروشت که زیاتر له که لپنی وه رزه کانیا سال و به تابه تی
وه رزی به هاره وه بۆی چوو .

۲ - پتوه ندی به شپخانیه ته ویلله وه که گیانی سو فیه تی مه وله ی له م
بابه ته ویدا به رو شنی خۆی ئه نوینن .

۳ - دوان له گهل خاسانی حوا به پارانه وه له سهر گوربان یا به
روو کردنه رو حانی به تیان .

۴ - لاواندنه‌وهی عه‌ن‌بهر خاتوونی خیزانی و هه‌ندی که‌سی‌ت‌ریش .
۵ - پتو‌ه‌ندی به‌ به‌گ‌زادانی جانی گه‌رمیان و به‌تایه‌تی مه‌حموود
پاشاوه .

۶ - سکالا له‌ چهرخی رۆژگارو له‌ پیری و په‌ککه‌وته‌یی و ته‌نیا‌یی
خۆی و باب‌ه‌تی‌تری له‌م چه‌شنه .

۷ - نامه‌ی بۆ دۆستانی وه‌ک ئه‌حمه‌دبه‌گ‌می کوماسی و شیخ عه‌زیزی
جان‌ه‌وه‌ره‌یی و شیخ یۆسفی نۆسمه‌یی و که‌سانی که .

ئه‌گه‌ر که‌سانێکمان ب‌ین یا له‌مه‌ولا په‌یدا ب‌ین بی‌یانه‌وئێ توێژینه‌وه‌ی
تیر و ته‌سه‌ل له‌ شیعی مه‌وله‌ویدا ب‌که‌ن ، دیوانی مه‌وله‌وی ، به
بلاو‌ک‌راوه‌ و بلاونه‌ک‌راوه‌یه‌وه ، مه‌یدانی گه‌لێج کاری زانستی‌یانه‌ی به‌پێژه .
بهر له‌ هه‌رچی کاریکی گه‌وره‌ چاوه‌ریوانی توێژه‌ره‌وانی دوا‌رۆژمانه‌ له‌
مه‌یدانی ئه‌ده‌بی به‌راورد‌ک‌اریدا ، به‌راوردی شیعی مه‌وله‌وی له‌گه‌ل
شیعی که‌له‌ شاعیرانی شیعی ته‌سه‌وف و شیعی دۆستایه‌تی و
شیعی سروشت و شیعی لاواندنه‌وه‌ ب‌که‌ن نه‌ سه‌رانسه‌ری ئه‌ده‌بی
رۆژه‌لانی ئیسلامی و به‌تایه‌تی له‌ شیعی شاعیرانی دیالیکتی‌گۆرانی
خۆمان و شیعی فارسی و شیعی تورکی عوسمانیدا به‌ مه‌به‌ستی
دۆزینه‌وه‌ ده‌سنیشان‌کردنی لێ‌خواستن یا کارتێ‌کران و ئه‌فراندنی خۆبی و
بۆ به‌که‌م‌جار له‌ شیعی مه‌وله‌ویدا . ئه‌مه‌ کاریکه‌ من د‌کنیام له‌ دوا‌رۆژا
که‌ کوردستانیش زانکۆ و زانای پایه‌ بلندی وه‌ک ه‌یی ولاتی ئه‌ب‌ین چه‌ند
نامه‌ی ماجستێرو دوکتۆرای تیا ئه‌نووسری .

ئه‌ندازه‌ی ته‌ب‌یق‌بوونی پێنامه‌ رۆژاوا‌یی به‌کان که‌ شیعی‌یان پ‌ی
دابه‌ش کردووه‌ به‌سه‌ر کلاسیکی و رۆمانسی و ریالیستی و شتی‌وادا ،

به سهر شيعری کوردیداو چۆنیه تیی ئه مه له شيعری مهولهويدا ، يا خود-
ناساندنی ئه م پیتناسانه به بۆچوونیکي تايه تیی نوێ که بۆ شيعری
روژه لات دهس بداو به تايه تیی له گه له شيعری مهولهويدا بکونجی .

نیشانه کانی شيعری مهولهويدا به تايه تیی گواستنه وه له بابه تیی
مه حسووسه وه بۆ میتافيزيکاو ، له ژيانی پر دهر دو مه بنه تیی دنيا وه بۆ
ژيانیکي ئارام و بێ دهر دو نار هه تیی که مهولهويدا له جيهانی ژيانی ئه به دیدا
ده سنیشانی ئه کا که له به شیکي زۆری شيعری ئه ودا ديارن .

هه ست کردنی مهولهويدا به نامۆیی خۆی له جيهانیکي وادا
که من بێ گومانم له ئاست تواناو به هره ی خۆیا زۆر به ته سکه
ته نگه لانی زانیوه .

به رفراوانی جيهانی شوبه اندن له شيعری مهولهويدا که له هه ر
پارچه شيعریکیا چه ند تابلۆی مه حسووسو چه ند تابلۆی خه یالی بۆ
ئه وانه دروست ئه کا که له شيعری ورد ئه بنه وه .

به کيتیی ئینسان و سروشت که بیری که زۆر زه ق به شيعری
مهولهويدا به وه دياره .

کلۆکی ژيانی مهولهويدا دهس تهنگی بو قه در نه زانینی له لایه ن
حوکمرانی به دهره به گی به کانی لای خۆمانه وه ، له کاتیکه که فه رمانه رواکانی
ئیران و ئه رده لان هه موو هانده ریکيان ئه خسته پيش تا بچینه ژیر بالی
ئه وان ، به لام ئه و هه رگیز نه بوست له خزمه ره ش و ریو ته کانی تاو گۆزی
خۆی دوور که ویتته وه ، له گه له پتوه ندی به تینیشیا له گه له مه حمود پاشای
جافو حمه پاشای باوکی و ئه و هه موو ناسکه شيعرانه ی بۆی نووسیون و
به بۆنه ی رووداوی جیا جیای ژبان و مردنی ناو به گه و به گزادانی جافه وه
وتوونی ، هیشتا قه در نه زانی و جیی شایان بێ نه دانی و دل ئازاردانی .

پتوهندی به تینی له گه‌ل دۆستان و شاعیرانی سهردهم .

به دوودا گهرانی تالی ژبانی و ناخۆ که‌ی و له کویتوه هونهری شیعرى
له خۆیا هه‌ست پین کردوووه و چۆن که‌شه‌ی کردوووه . به‌م‌بۆنه‌وه ئه‌پین بلییم
ئه‌دیبی هه‌لکه‌وتووی کورد سه‌یید ظاهری هاشمی له ده‌سنووستیکیا
له‌باره‌ی مه‌وله‌وی یه‌وه سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی شاعیرپی مه‌وله‌وی
ئه‌گیریته‌وه بۆ سهردهمی خۆیندنی له (پاوه) و کاری سروشتی جوان و
رازاه‌ی پاوه له دل و ده‌روونیا که‌ له‌ چهند پارچه‌ شیعریشیا
ره‌نگی داوه‌ته‌وه (٢) .

گیانی ناره‌زایی و یاخیکه‌ری له زۆر داب و نه‌ریت و پتوهندی
کۆمه‌لایه‌تی له ده‌روونی مه‌وله‌ویدا که‌ له پارچه‌ شیعرى :

وه خیلافه‌ون یارانی سه‌رمه‌س
موقته‌ضای ذاتیی ظه‌بعم هه‌رچی هه‌س

دا ئاشکراترین نمونه‌یمان ده‌سگیر ته‌پین .

به‌بۆنه‌ی باسکردنه‌وه له‌م به‌یته ، ئه‌پین بلییم ئه‌م تاقه به‌یته که
بایه‌ته‌که‌ی له به‌یته‌کانی تری پارچه‌که‌دا په‌ره‌ی پین نه‌دراوه ، بانگه‌وازی
یاخیکه‌ری و نامۆیی به‌کی تا ئه‌وپه‌ری راده‌یه له هه‌موو به‌هاو پتوه‌وو
بیروباوه‌ریکی سهردهم .

ئه‌م به‌یته ئه‌لێ : ئه‌وه‌ی ته‌ببعه‌تی من ئه‌یه‌وێ و داواى ئه‌کا
پێچه‌وانه‌ی هه‌موو ئه‌و شتانه‌یه که‌ له جیهانا هه‌ن .

فله‌سه‌فه‌کاری و دوان له رازی ژبان وه‌ک له‌م چوارینه‌یدا دیارنه‌دا :

هەرچی دیت وه چه م نسی وه سه فهدا
هەرچی مونی ها نه گوزهدا
کەس حالی نهی و هیچ کەس نه فاما :
ناد پهی چیش و بهرد ، ئید پهی چیش ناما !!

واته :

هەرچیت دی به چاو ریوی بۆ سه فهد
هەرچی ته بینی وا له سهر گوزه
کەس حالی نه بوو ، هیچ کەس نه فامی
ئهو بۆچی ریوی و ، ئهم بۆ هاته دهر !!

له باوهی هونهری یشه وه شیعی مهولسهوی مهیدانی چه ند
لیکولینه وهی وردو بهربلاوه . به کارهینانی لقه کانی جوانکاری (بدیع)
وهک جیناس و طباق و تهوریه و مهجاز و کینایه و تهشبهه و ئیستیعاره و
به تایبهتی تهشبههی وا که کۆمهلتی تهشبهه بداته بهرو به یهک تهشبهه وه
نه وهستی که من لهم وتاره مدا به تابلوکاریم ناوهیناوه ، کاری که سانیکی
شاره زای ئهده بی کوردو هونهری ره وانیژی عه ره بو ئیسلامه و ، من
بچ گومانم ئه وهی بۆی بلوی ئه مه بکا کاریکی گه وه به ئه نجام ئه گه به نی .

ئهمانهی باسم کردن سهردتیری هه ندی بابه تن که ناواته خوازم
ئهدیسان و قوتابیانی ئه ده بمان و هه موو توێژه وه تازه و کۆنه کانمان
قورسایی بیرای کردنه وه یان بخرنه سهر شانیان و به م نزیگانه ئه نجامی
کاربان لهم مهیدانه دا بخوینینه وه .

به لام به هه رحال ئه یی ئه وه یش بلیم : انا کورسی بهک له زانکۆدا
نه کریته وه بۆ وتنه وه لیکولینه وهی دیالکتیکی گۆرانی که هه ورامی

نیستایش به شیکتی نوئی به تی و ، تا سوویدیکی ته او له هندی خوینده وارو
شاره زای نهو ناوچانهی نهو دیومان وهرنه گیری که بهم دیالیکته نه دون و
به تابه تی له وانیهان له (نهلی حق آن بو دانانی فرههنگیکی بهر بلاوی
شاره زایانهی دیالیکتی گوران ، توانای به شداری لهم کاره دا زیاتر له
سنووری نهو که سانه دهرناچچ که شاره زای کولتووری نایینی و نه ده بی
عیرفانی و دیالیکتی هه ورامین . بویه ئومیده وارم زانکوی (سه لاهه دین)
بایه خیکی شایان بهم مهسه له به بداو تا زووه بیریکی دلسوزانهی
ای بکاته وه .

حزم نه کرد لهم کوبوونه وه به دا دهر فتم بووایه له هه رکام له بابه ته
سه ره کی به کانی شیعی مهوله وی پارچه بهک یا زیاترم هه کبژاردایه و پاش
خویندنه وهی و وهرگیری بو سهر دیالیکتی کوردی سوله یمانی ، له
ورده کاری به کانی چ له رووی وینه و مانا و چ له رووی هونه ری
ره وانبیژی به وه که مینک بدوامایه . به لام لاموایه نه وه کاری که سیکه
بی به وی کتیبیک بو پیشکش کردنی نمونهی شیعی مهوله وی بنووسی .
له بهر نه وه ته نها پینچ پارچه شیعی له بابه ته تراجیدی به کانی شیعی
مهوله وی هه لئه بژیرم سیانیانی بو مردنی عه بهر خاتوونی خیزانی و
به کیکانی بو کولکولی ژبانی خوئی و نه ویانی بو کوژانه وهی بینایی چاوانی
وتووو ، بو تانیان نه خوینمه وه و لیکیان نه ده مه وه .

نه وهی من بزاتم له دیوانه له چا پدراوه که می مهوله ویدا جهوت پارچه
شیعی هه به هه ره جهوتیان بو لاواندنه وهی عه بهر خاتوونی نه وغانی
خیزانی ته رخان کراون . نه م جهوت پارچانه نه واننه له ده سنووسه کانی
دیوانی مهوله وی به ردهستی باوکما که شه رحی له دیوانی مهوله وی
کردووو نووسراون . مهوله وی نه م شیعیانهی به بونهی کویچی دوابی
عه بهر خاتوونه وه داناوو . له وانه به هه بی تریشی بو نووسی بی و ده سی

ئىمە نەكەوتىپ ، يا لە دەسنوسەكان و لە دىوانە چاپەكەشا ھەين ، بەلام
 دەسنیشان نەكرابى كە بەبۆنەيەو نووسراوہ . ھەرچۆن ین ئەتوانين
 بليين قوولیی ئەم سۆزەى مەولەوى لەم پارچە شیعرا نەیدا دەرى بریوہ ،
 نیشانەيەكى ئاشكرای ئەو یە كە ئەين لەپاش كۆچى دوايى كردنى عەنبر
 خاتوونەوہ تا ئەورۆژەى خۆيشى سەرى ناوہ تەوہ ھەر پارچە شیعريكى
 نووسيب چەند دلۆپىكى لە خويى جگەرى خۆى تىكەلى ئەو مەرەكە بە
 كردىن كە پى نووسيوہ و نیشانەى راپلەكینی دلى بە یادكردنەوہى
 عەنبر خاتوون بە جوولەى قەلمبەوہ ديار ین كە بەسەر كاغەزى
 ئى نووسینەوہى شیعرا كەدا رۆيیوہ :

ئىمسال ، نەوہ ھار چۆن خەزانى سەرد
 بەرگى وەردى باغ مەعووم بەرد پەى ھەرد
 مشیۆ تالەى من خىلاف ئەنگیز بو
 وەرنە ، كى كەى دى وە ھار گول ریتز بو !!
 دل وە كە چ بازى چە پگەرد بازىش وەرد
 جفت ئارەزوو كەرد ، چە پگەرد تاق ناوہرد
 بۆى عەنبر نە تۆى دە ماخەم دوور كەرد
 فرسەتش ناوہرد ، ھەوای وەبای دەرد
 نەى چى ! وە بى بەزم يارانى جانى
 كام سەفا مەنەن پەى زیندەگانى !!
 چون مەزاق تائەن جە گردین لاوہ
 بو وە شىرىنى بەك دوو نەواوہ :
 بەكى بەكجارى تاو نوومەوہ
 ئەو بەك لاو نووم ، ياو نوومەوہ ..

مهولهوی ئه لێن : به هاری نوێی ئه مسال بۆ من به هار نه بوو ،
پایزیکێ سارد بوو . له پایزا گه لای دار ئه موری و ئه که و یته بنی دارو با
به م لاو لادا بلاوی ئه کاته وه . به لام له به هاری ئه مسالی منا نه که گه لای
دار ، به لکو په ره ی گوکی باخی ژبانی من با بردی بۆ ههردی گۆرستان و
کردی به ژیر گله وه .

دیاره به ختی من وای له چاره نووسراوه به بیچه وانهی سیستمی
سروشت بچ ، ئه گینا کچ دیویه و که ی و له کوێ دیویه گوێ له به هارا
بوهری ؟

دل به تا قمانه جووتی گهردوون هه ل خه له تاو که و ته یاری کردن
له گه لیاو به ته مای ئه وه بوو لیبی به ریته وه ، ئاره زووی له جووت بوو که
ژبانی پیکه وه ی مه وله و ی به له گه ل عه ن به ر خاتوونی ژنیا ، به لام ئه و تا قی
هینا که ئه وه ته عه ن به ر خاتوونی لچ سه ن ده وه و بر دیه وه و ئه م به ته نها
مایه وه بۆ خۆی .

هه وای تا عوونی ده رد فرسه تی هینا بۆنی عه ن به ر خاتوونی له لوو تم
دوو رخسته وه .

جا توخوا که عه ن به ر خاتوون رووی و من بۆ خۆم به ته نها مامه وه ،
ئیتر ئه بچ مان ، بچ به زمی ژبان له گه ل دوستی گیانی به گیانی ، چ تام و
له زه تیکێ تیا بچ ؟ ده سا کاکێ شم شال ژهن ، له به ر ئه وه ی ژبان تال بووه
له تالی به و لاوه هه یچ تامیک له ده می دلما به جی نا هه یلچ ، وه ره ، من ئه مه
ئیتر روژی قیامه تمه ، وه ک چۆن نه روژی قیامه تدا ئیسرافیل دوو جار
فوو ئه کا به که ره نا که یا ، به یه که میان هه رچی زیندووه ئه یان مرینی و
به ویشیان زیندوویان ئه کاته وه ، تویش وه ره به شم شاله که ت دوو به زمی
خۆش و شیرینم بۆ ئی بده ، به زمیکیان به ته و آوی بمتوینیته وه و بمباته وه .

بۆ جیهانی نه بوونو ، نه ویشیان له و جیهانی نه بووندا له گهه یاری
له دهست چووم به کمان پێ بگریتهوه .

ئهمه به کێ بوو له و پارچه شیعراهی مهولهوی عهنبهر خاتوونی پێ
لاواندوونه تهوه . ئیتر ئیوه بێن بوختان له و موفاره قاته وردبینهوه
تهو لهم شیعره یا هیناونه ته ئاراوه ، سهرنجی بدن وینهی شاعیرانهی
چهند بهرزو بالای دروست کردووه ، به ئه ده بی رۆژه لاتی ئیسلامیدا
بگهڕین بزانی ئهمه شاکاری خۆیه تی یا که رهسته و دارو پهردووی بینای
شیعری که سێکی که به هیناویه و بوخۆبی دارشتووه تهوه ؟

لیزه دا به مونسبی نه زانی به گوێره ی نه و بهرنامه یه ی من بوخۆمی
چی به چی نه که م و ههول نه ده م له شیعری شاعیرانی کورد خۆیان چه نه
لایه کی میژووی پێ نه زانی رایان بدۆزمه وه ، وه که له سه ره تای (شیرین و
خوسره و) ی (خانای قوبادی) و له کتیبی (نالی له کلار و رۆژنه ی
شیعره کانیه وه) دا کردومه ، له م پارچه شیعره ی مهولهوی یشدا نه وه
به دی نه که م که عهنبهر خاتوونی خیزانی له سه ره تای به هاردا و به نه خۆشی
تاوون مردووه .

مهولهوی له پارچه شیعریکی تر یا نه لێ :

ئهدای په شیویی حالتی جهستم

دوورم چه ته حریر خامه ی شکستم

به لام (مهعووم) هه رس دینهش جۆش وه ردهن

تا عیلاج خامهش وه ده سگه گر که ردهن

په له په ل پێکان په ل وه خامه دا

یه که فهدر په قه م که مرد وه یووی نامه دا :

ئیسه دینه ی نل دیوانه که ی ویت

نه بیخی ئاودا مه گه لۆ په ریت

... نه لږ : قهلمه شكاوم زور لهوه يې دسه لاتره كه بتوانې باسي
په شتويي حالي گيان و لهشم به خوښه وار انا بگه يه ننډو بيخاته سفر
اكاغز . بهلام من له گمل نهوه يشا چارم ناچاره په ناي بهر مېهر چونكه
فر يادېه سيكي لهو به ولاوه شك نابم . چاوم له بهر فرميسك كوترايېن
داها توره و هيچ نابيښو وي دهر ناكايتم بولات ، له گهلتا بهرم ، ناچار
په ل نه كوتم داريكم بهر دس كه وي بيكهم به دارعاساي دستم و توي يې
يكوزمه و وي يې يې دهر كه م بيم بولات ، تنها قهلمه كمم ده شگر بووه ،
له بهر نهوه كه كوتوم تواناي هاتم نه بوو ، ناچار هم به يته م به قهلمه كم
نوسى ، نه ليم ئيستا دوسته دل به يادت ناوه دانه كم كه ويته
هميشه له ناوچا و پايه تي ، له بې ناوي دهر ياي فرميسكا به قهلمه
دارعاساي دستي بوت نه گهري .

نميش پارچه يه كي تری شيعري مهوله وي بوو له لاواند نه وي
عنه بهر خاتووني خيزانيا . ههروهك چون مهوله وي له بهر په ريشاني
خوي نه بتواني باسي دهردي دل و دهر ووني بخانه سهر كاغزو ،
قهلمه كه ي لهوه يې توانتر زاني كه نهو كاره ي بولا ، منيش سه دجار
لهو يې دسه لاترم له ودها كه بتوانم به لږ دوان له ناسكي و وردې و
شاكار يې هم ويته به ي مهوله وي بگولمه وه و نه ليم تنها نهو نه اندازه
ليكدان نه وي معنياه بهش به حالي من به سه و لهوه زياتر ناتوانم ههنگاوي
هه ليم و ، نهوه يش نه ليم كه به لامه وه وايه ماموستا گورانيش نيلهامسي
له به كم به يتي هم پارچه شيعره و هر گرتووه كه و توويه :

هرچن نه كم نهو خه ياله ي يتي مهستم ،

بوم ناخر يته ناو چوار چيوه ي هه ليم مهستم !

لیک دانه‌وی دهورون ، قسه‌ی زمانم :
 بوچی و هها دورن له یهک ؟ نازانم !
 مه‌وله‌وی له پارچه شیرینی تریا نه‌لنج :
 گمرد نالوودهن دهور مه‌زاری له‌یلن
 ناویاشنی و مالاش لازمن خه‌یلن
 خادیمی توربه‌ت نازک نه‌نعامان
 بهی دینجو موژگان (معدوومی) نامان
 ناویاشنی ، ره‌ویه‌ی دینه‌ی نم‌دینه‌م
 مالاش ، و مزیفه‌ی موژه‌ی نیمه‌م
 گمردی نی و ه پرووی یانه‌ی نو‌شه‌دا
 یا خموشی و ه خموش عنبر بو‌شه‌دا
 پانسی نازکی له‌یل یاگه‌ی ویشمن
 جای موشاهده‌ی قه‌یسی دل‌ریشمن
 بهل بالای نالاش و ه صد خمو چم
 باز وینوون بی خم و ه‌ی چم یا نمو چم
 (معدووم) ! تاوی یاو دوری زور ناوهرد
 تاویاو بینای قسه‌ی به‌شبو گمرد
 ماخوئیای یاو ئینه‌ی خدی‌شمن
 وهرنه‌ی نه‌ی خه‌یال پم‌ریشان چیشمن
 قه‌سلی و ه‌سلی به‌زم خاصه‌ی نه‌دیمان
 خاوی بی و بهرد ، دیمان نه‌دیمان

به تالهن هه‌وای دۆسی کۆج کهرده
 مه‌حاله‌ن نامای عومری و به‌رده
 بنیش به گنج‌او دهریای بی‌به‌یدا
 نه گۆشه‌ی حوجره‌ی سه‌فینه‌ی مه‌یدا
 یووت ، یووت ، نه‌و جیلوه‌ی ستاره‌ی که‌ر یاس
 با خودا وه ئیخلاص ، ناخودا مه‌ناس
 تا بادی مراد نه پیتواره‌وه
 که‌ی بعتۆت ناخر نه‌و که‌ناره‌وه .

مه‌وله‌وی نه‌لێ : ده‌ور به‌ری زیاره‌تگای له‌یل تۆزی لێ نیشته‌وه
 که نه‌وه‌ته تازه‌ مردووه‌و گۆری بۆ هه‌تکه‌نراوه‌و خۆلی به‌سه‌را دراوه‌ته‌وه ،
 له‌به‌ر نه‌وه پیتۆسته گسک بدری و ئاورشین بکری . نه‌م گسک‌دان و
 ئاورشین کردنه‌یش خزمه‌تکاریکی نه‌وی هه‌میشه نه‌م ئه‌رکه به‌باشی
 به‌جێ بێنێ . جا ماده‌م گۆر گۆری له‌یل بێ ، کێ له‌ چاوه‌و برژانگی قه‌یسی
 دۆست و دل‌داری له‌یل که به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه‌ن و به‌ گه‌وره‌ دانه‌نرین ،
 باشتر بتوانی و هه‌قی نه‌وه‌ی هه‌بێ دابنه‌و یته‌وه‌و بێته‌ به‌ری بێ ، نه‌ویان
 به‌ فرمیتسه‌که‌کانی ئاورشین بکا و نه‌میشیان ته‌سه‌کانی خۆی بۆ بکا به
 گسک و سه‌ر گۆزه‌که‌ی بۆ بمالێ ، تا تۆز له‌ مال و مه‌نزلی نوێ نه‌نیشی و
 پووش و په‌لاش له‌ حه‌وشه‌ی عه‌نبه‌ز بۆی بۆن خۆشیا که‌ بۆنی عه‌نبه‌ری
 لێ دێ چونکه‌ خۆی عه‌نبه‌ره - کۆنه‌بیته‌وه . . نه‌مه زۆر پیتۆسته چونکه
 یاس کردن و راگرتنی ناسیکی له‌یل و نه‌هیشتنی که‌ردگرتنی مه‌نزله‌و ماوای
 کاریکی به‌جێ و په‌سه‌نده له‌به‌ر نه‌وه که قه‌یسی له‌یلا هه‌ر له‌و شوینه‌دا
 نه‌توانی ته‌جه‌للاو تیشک‌دانه‌وه‌ی له‌یله‌که‌ی به‌ چاوی خۆی بێنێ و
 به‌هینیته‌وه یادو به‌رچاوی که هه‌یج په‌رده‌به‌که له‌تیوانا نه‌بێ رێی بێنێ

لی بگری ، پهرده کیش یا فرمیسی چاوه کانی خو به تی که ناهیتی بیینی
یا پل و پووشی سهر گۆره که به تی که نهو دائه پووشی و مهیدانی بیینی نادا ،
جا که به رشتنی فرمیسی که کانی به سهر گۆره که یا بهری چاوی خوی
روشن کرده وه ، به گسک دانی سهر گۆره که یسی به گسکی
بروانگه کانی پل و پووشی به سهر به وه نه هیشت ، ئیتر هیچ له ئارادا
نامیینی ری لی بگری ته جه لای نهوی بو دهر که وی و بگاتوه حوزووری .
نهم خو به کهم گرتن و سهر و چاو خستنه سهر خاکی گۆره ریگی که یشتن
به که ماتی دیداری یاره ، به لکو بهم خهم خواردن و چه مینه وه داو بنه وه به
جاریکی تر بچ خهم خواردن و چه مینه وه پی بگمه وه به چاوی سهر بی یا
به چاوی دل بیینی مه وه پی بگمه وه .

جا پاش نهم خه یال کردنه وه وردانه نه گهریته وه بو جیهانی واقعی
پر تالو سویری و نه لی :

تای لهرزو تای دووری له دوست گری سه ندووه و خستو میته
ورینه کردن و قسه بی جی و بی سهر و بن . نهمهش خاسیه تی لهرزو تا
گرتنه ، نه گینا نه گهر وانه بی نهم قسه بهرت و بلاوانه له کو یوه دین ؟!
سهرده می وه سل و دیدار و گه یشتن به دوست سهرده می بو به سهر چوو ،
ئیتر ناگهریته وه . . خه وی بو دیمان و نه مانی . . ناره زوی گهرانه وه
دوستی کوچ کردو خه یالکی به تاله ههر گیز نایه ته دی . ته مانی
به سهر چوو ههر گیز ناگهریته دواوه . بو یه نه بی رازی بین به وه
رووی دواوه له وه به ولاره چاره به ک نی به . بو خوت له گیزاوی دهر یای
بی بنی خهم مهینه تا سه قامگیر به وه له گوشه ی ژووری که شتی
سهر خوشی رازی بوون به قهزاو قهدهری خادا پالی لی بده ره وه ، بو
ههر کوئی نهرواو له کوئی له نگر نه خا ناره زوی خو به تی ، وهک چوون

کهشتی بهوان نه پروانیتته نهو نهستیره مه بهستهی له گوشه و کهناری .
 ناسمانه وه دهرئه کهوئی و یووی ری گردنی خوئی بی ده سنیشان نه کا ، تا
 به سر پستی دهریای بی که ناره وه سهری لی نه شیوئی و ری خوی
 ون نه کا ، تویش یووی خوت له یوو کردنه هر شتیکی لاه کی یووت و
 خاوین بکه ره وه یوو بکه ره نهو نهستیره ی نووری خوابه و ، له گهل
 خوی خوتا ساغ و پاکو بی گهرد بهو (ناخودا) واته کهشتی بهوانی ژبانی
 دنیایی مه ناسه ، که هر گیز به (خودا) نابین ، تا بای مه یلی خودا له پر
 نه بلوه زگه به کی نادیاره وه هه ل نه کاو کهشتی ژبانت به ره و کهناری ژبانی
 هه میسه بی وهر نه چهر خین و له نگه ری بی نه خا ، نیر هیچ پیوه ندیکت
 بهم ژبانم وه نامین و نه روتنه وه بو جیهانی به دیمه ن نه بوونی و له راستیدا
 بوونی راسته قینه ، له وی له گهل دوستی کوچک ردوت له نه بوونیدا یا له
 بوونی راسته قینه دا پتگه وه به که نه گر نه وه لهم جیهانه پر دهر دو مه بنه ته
 یزگار نه بی .

نه مانه چند نمونه به که بوون له نیشانه ی قوولی نهو زامه ی
 مهرگی عه بهر خاتوونی هاوریی ریگای دورو دریتی ژبانی پر
 کویره وه ری و نه دارایی و بی هاو زمانه ی و نامویی له موحیت و دمور بهر
 کردنه دل و دهر وونی نهم هونه رهنده بلیمه ته . جا که پاشان دهری
 کوچی دوا بی شیخ به هانه ددینی هاوریی و پرو مورشیدو دهر گای دل بو
 جیهانی سو فیه تی والا که ره وه بیشی نه چینه سهرو ، پاشتریش له بینایی
 دیده بی بهش نه بی و کتیبخانه و دیوانی شیعه کانیسی نه سووتین و نیر
 مهیدانی موتالو نووسین و دهر زوتنه وه ی وه که جارانو له سه رنووسینی
 فه لسه فه ی نیسلامی بو فه قیکانی نامین و ، لهو شاخه ره قهن و سه خت و
 اگر نینانه ی تاو کوزی دا دور له ناوه دانی و دور له هاورازو هاوده نگ و له

که سیتک لیتی تی بکاو له دهردی حالی بیو و قدرتیکی بزانی و باریکی ژبانی
تال و سویری له سهرشان بو سووک بکا ، بهم هه موو دهردانهوه
نه تلپتیهوه ، نه یخ خومان لیتی بده بینهوه نه و نه دهی چهند به موو زماناکوو
قهوالی خهم به سهر دلپهوه بووه به بارو ، چی بووه چه کامه به کی وه که نه م
چه کامه به ی بو ئیلهام کردوو که نه لئی :

من خهریکی قیش زامی جیایی

نیشته می گو شه ی تار مزگیی ته نیایی

گا مه شفوقلی زام ، گا خهریکی دهرد

گا په فیقی خهم ، گا هه ناسه ی سهرد

گا سهر مکه رو هوون نه چه مه ی چه م

گا گا مو به رو سیتکو نه دینم

گا زامی ناسوور هیجران مدو چل

گا یاوو وه عمرش نا هو نا له ی دل

گا نیچی دووری مدوم زاری مار

گا تیری فیراق مکه رو م له تار

نه هاو زوانی دلتاریم که رو

نه هاو قه تار ی دهباریم دهر و

نه چه کیمپتوهن که رو دهوای دهرد

نه ظهیبیتوهن چه دل لادو دهرد

سا ئیسه ، ساقی ، جهمین جامی جهم

واده ی نامانن وه بانی دینم

دهوری دهر وه جام باده ی پر چه مه یل

بهل دهر وون چه مه ی بالات بیو که یل

چه مانیوای تو فارغ بو حالم
 بهل نمودم نازار شوومی خه یالم
 بهک دل بوو چهنی عهشقی دینارت
 گیان کورو فیدای دیدهی خومارت

نه لئ: من که له سووچی تاریکی مزگهوتی ته نیاییدا دانیشتووم ،
 به ئیش و زامی بن کهسی و جیایی له دوستهوه گرفتارم . تاوئ خهریکی
 زامی دل و ، تاوئ خهریکی دهردر نازاری گیانم . تاوئ هاوریی خه مو ،
 تاوئ هاودهنگی ههناسهی ساردم . تاوئ خوین له سهراچاوهی چاوم
 ئهرواو ، تاوئ لافاوی فرمیسیکی لی دی . تاوئ زامی بهناسورکهوتووی
 دووری له دوست چل ئهدا له دلماو ، تاوئ هاوارو ئاهو نزوولهه نه گانه
 عهرشی کردگار . . تاوئ نازاری دووری له یار ژاری مارم دهرخوارد
 ئهداو ، تاوئ تیری فیراق ئهجن ئهجنم ئهکا . . نه هاوزمانی شک نه بهم
 دلم بداتهوهو ، نه هاوکاروانی ههیه دهسیکم بو بداته باره کم
 راستی کاتهوه له گه لئا . نه چه کیمیک ههیه تیماری دهردم بکاو ، نه
 چاره سهرکه ریک دهسگیر نه بن دهردی له دلم دهرنگا .

له حالیکی ئاوا سهخت و دژوارا ، دهسم دامینت کاکهی مه یگیری
 نه جهل که مبهستی له خوایه ، وادهو سهعاتی ئهوهیه بیی بگهی به فریامو
 به بانی چوانم بیتهلام ، به بادهی پر له مه یلهوه خوائیکم به دهورا بدهیتو
 پیانهیه کم بو تی بگهی ، به لکو ئه مه خوایه دل له مه یلی بالای تو که یل بیو
 له تو به ولاره خه یالی که سم له دلا نه مینئو ، ئیتر غایلهو خه یالاتی
 شووم نازارم نه داو له گه ل عهشقی دینارت به کدل بیم و گیانم بکه م به
 قوربانی دیدهی خومارت . .

یا نه لای :

خامه‌ی سهر او یز نه چای سیایی
مریزو ئه سرین شه کوای جیایی
نامه‌ی صد شکهنج وه همم پیچ وهر دهن
چون من سهر تا باش شکسته‌ی دهر دهن
دموات دووی سیانی جه دم مختیزو
نامه سیاخاک وه سهر مریزو
دموات دووی دهر وون گنج دان وه همما
لیقه ویش کیشان وه لیته‌ی خه‌ما
خامه شق وهر دهن ، دم مکرده وه
زار زار منالو وه دم دهرده وه
موات : هه‌ی تاوات واسته‌که‌ی جه‌ستم
هه‌ی مومیا بی پیشه‌ی شکسته‌م
کام زام بی جه تو من نه‌ویم نصیب
جه‌فا هر وه من ، و عفا به‌ی ره‌قیب
زaman تاوان هونوان جو جو
دهرد وه باتی دهرد به جه دووری تو
بریان تای روبات قافیه خوانیم
نه‌مندن تاقه‌ت عیبارت زانیم
دهمه‌ی هه‌ناسه‌ی گهرمی ناره‌کم
نه کووره‌ی دهر وون پر جه‌خاره‌کم
نایر دان جو جره‌ی دله‌ی پر دهر دم
سوچنان کیتاو مه‌جموعه‌ی دهر دم

واته : قهلمى سهر بهناو چالى رهشى شيشه‌ي ميره‌كه‌بى ره‌شا
 داهيتتوو ، له‌تاو دوورى دۆستان دلخوي فرميسك دائه‌وريتين .
 نه‌و نامه‌به‌ي كه بۆت نه‌نوسم نه‌وه‌نده‌ي هاوارى دمردو ئازار تيايه ،
 وهك خۆم سهرتاپاي تيكشكاوه‌و صد جار قه‌دكراوه‌و چرچ‌ولتوچى
 تين‌كه‌وتوو . ده‌واتى واته شيشه‌ي ميره‌كه‌به‌كه‌م دوو‌كه‌لى رهشى له‌ده‌م
 ديتنه‌ده‌روه‌و ، نامه‌كه‌م خۆلى رهش نه‌كا به‌سهر خۆيا . رسته‌ي به‌كه‌م
 نيشاره‌ته بۆ نه‌و هه‌لمه‌ي هه‌ندى جار له‌ناو شيشه‌ي ميره‌كه‌بى ره‌شه‌وه
 دياره‌و ، رسته‌ي دوو‌هميش نيشاره‌ته بۆ نه‌وه كه جارن كه خه‌لكى به
 قه‌لمم ميره‌كه‌ب نه‌يان‌نووسى كه خه‌ته‌كه زوو وشك‌نه‌به‌وه ، خۆلتىكى
 ورديان نه‌كرد به‌سهر خه‌ته‌كه‌دا بۆ نه‌وه‌ي ته‌رايى ميره‌كه‌به‌كه هه‌لمزى‌و
 زوو وشكى بكاوه . دوو‌كه‌لى رهشى ناو ده‌رونى ده‌واتى پين‌نووسينه‌كه‌م
 گيتژنه‌خواو ليفه‌كه‌ي ناوېشى خۆى له‌ليتته‌ي رهش هه‌لژه‌ندوو . نه‌مه‌يشى
 نيشاره‌ته بۆ نه‌وه جارن كه به ميره‌كه‌بى رهش نه‌يان‌نووسى و به‌كۆن له‌و
 مايانه‌ي ميره‌كه‌بى ره‌شيان لى دروست‌نه‌كرا دوو‌كه‌لى رهشى قوتيله‌ي
 نه‌وت بوو كه هه‌موو چينى هه‌زارو به‌شيتكى زۆرى چينى ناوه‌راستيش
 هه‌ر نه‌وه‌يان هه‌بوو شه‌وى تاريخى پين‌روشن بكه‌نه‌وه ، وتم جارن كه به
 ميره‌كه‌بى رهش نه‌يان‌نووسى پارچه‌په‌رۆبه‌كى تايه‌تى‌يان نه‌خسته‌ناو
 شيشه‌ي ميره‌كه‌به‌كه پين‌يان‌نه‌وت ليقه ، بۆ نه‌وه‌ي كه قه‌لميان پيا‌كردو
 ته‌ر بوو ليقه‌كه نه‌هيتل قه‌لممه‌كه ميره‌كه‌بىكى زۆر له‌گه‌ل خۆى هه‌لكرئ
 نه‌وه‌ك پيژئ به‌سهر قاقه‌زه‌كه‌دا . قه‌لمم درزى بردوو ، وهك ده‌مى كراوه
 وايه‌ده‌م نه‌كاتوه بۆ هاوارو گريان و كوروزانه‌وه‌و به‌ده‌م ده‌رده‌وه
 نه‌ماليين . جارن كه قه‌لمى قاميشيان به‌كارنه‌هيتنا نوو‌كه‌به‌يان نه‌كرد به
 دوو كه‌رتوه تا ميره‌كه‌به‌كه به‌نيوان درزه‌كه‌با بيتته سهر قاقه‌ز جيره‌به‌كى
 بارىكىشى لى نه‌هات ، نه‌وه‌يش فالينه‌كه‌به‌تى . نه‌بوت : هه‌ي ئلواته‌كه‌م!

هه‌ی دهرمانی ئیسکه شکاوه‌کانی له‌شم ! کام زام بوو به هۆی تۆوه نه‌هات
له‌ گیانم .. تا نه‌لێ : ژێی مۆسیقای شیر خۆیندنه‌وه‌م پچراوه ، تواتای
رسته‌ داریشتن و زانیی نه‌ماوه ، دهمه‌ی هه‌ناسه‌ی گهرمی تاره‌که‌م له‌
کووره‌ی دهروونی پرجه‌خارمه‌وه به‌رزوبووه‌وه‌و ناگری به‌ردایه‌ حوجره‌ی
دلی پر له‌ نازارم و که‌شکۆلی کۆمه‌له‌ی شیره‌کانمی سووتاند .

مه‌وله‌وی له‌م پارچه‌ شیرهدا قه‌له‌مو مه‌ره‌که‌بی به‌جاری خسته‌کار
بوئه‌وه‌ی به‌ به‌شه‌کانیانه‌وه‌و به‌ خاسیه‌ته‌کانیانه‌وه‌ هه‌موو نیشانه‌ی دهردو
نازاری نه‌و بگه‌یه‌نن . ویستیشی بلێ نه‌هه‌نده به‌دبه‌ختم سووتانی
ده‌فته‌ری شیره‌کانم له‌ به‌دبه‌ختی خۆم به‌ولاوه‌ له‌به‌ر هه‌یج نه‌بوو . من
هه‌ر له‌ روژی نه‌زه‌لا خوا به‌ کولۆل و به‌دبه‌ختی خولقاندووم ، هه‌ر
له‌مه‌شه‌وه‌ بوو شیره‌کانیشم بوون به‌ خۆراکی بلیسه‌ی ناگر . بۆیه
سیاچاره‌یی من به‌ هه‌یج چار ناگرێ و تا نه‌مخاته دووتویی گل و پشت
به‌ردی نه‌له‌خه‌د ، به‌خه‌م به‌رنادا .

گویگرانی نازیز !

هه‌زم نه‌کرد زۆترم له‌ شیرمی مه‌وله‌وی بۆ بخۆیندنايه‌ته‌وه‌و به‌م
توانه‌ که‌م و کورته‌ی خۆم په‌رده‌م له‌رووی هه‌ندی ناسکی و وردبیتزی و
یه‌وانبیتزی نه‌و هونه‌رمه‌نده کورده‌ دل برینداره‌ بۆ هه‌لدا نایه‌ته‌وه‌ که‌ ئیستا
نازانی ناخۆ ته‌نانه‌ت شوینه‌واری ئارامگا نه‌به‌دی به‌که‌ی ماوه‌ یا نه‌و ،
وشکه‌که‌له‌کیک و پیره‌ دار به‌روویه‌کی به‌ چه‌ند تیلمه‌ په‌رووی سه‌وزه‌وه
به‌سه‌روه‌یه ، یا نه‌ین له‌ دواڕۆژا ده‌سه‌ودامینی پاشماوه‌ی که‌سانیکی
جاران خه‌لکی نه‌و ناوچه‌یه‌ بین ده‌سمان بگرنو به‌مانه‌نه‌ سه‌ر پارچه‌
عه‌رزیکی نه‌و چیا به‌و بلێن قه‌بره‌که‌ی مه‌وله‌وی لێره‌دا بوو ..

بهلام نهگهر له من نه پرسن نه لیم : نارامکای مهوله ویمان بۆ دهسنيشان
بکریتهوه یا نه ، نیمه مهولهوی به گۆردا ناناسینهوه ، به لکو ههر له
بنه په تهوه مهولهوی به مردوو نازانین . تا ، گۆران واتهنی ، کوردی مایین
به چپای بهرزهوهو ، تا وشه به کی جوانی کوردی له زاری کوردی
بیته دهرو ، تا شاعریکی کورد بتوانی شیعیکی جوان بلێو ، تا ناوی
مهولهوی له سهرا په ره ی کتیپیک و له دووتوی دلی کوردیکی عاشقی
سروشتی په تگینی کوردستانا بمینی ، مهولهوی ههر ماوهو ههر
نه مینی (۲) .

(۱) پیشه کی به کی فارسی سهید تاهیری هاشمی که بۆ دیوانی
مهولهوی نویسیوه و له گهله دهسنوسی دیوانه که دا به خهتی خۆی ،
وه ختی خۆی ، بۆ باو کمی ناردوه .

(۲) سهراچاوهی پیشوو .

(۳) له کاتی له چاپدانی ئەم کتیبه دا ورده دهسکاری به کی سی -
چوار شوینی ئەم وتاره م کردوه .

پیرس

بابست	لاپره
پیشه کی	۳
بهرنامه ی میهره جانی مهوله وی .	۶
وتاری ماموستا مصلح مصطفی الجلالی .	۸
صوفی گهری مهوله وی - نه مین نه قشبه ندی .	۱۰
مهوله وی و عه قیده کانی - فاتح عبدالکریم .	۲۸
گه شتیک به ئاسوی خه یالکی مهوله وی دا - محمد امین حبیب .	۴۶
مهوله وی و هه آسوکه وتی له ده ورو به ردا - له یلان .	۶۴
شاعیریتی مهوله وی - ره ووف عوسمان .	۶۷
مهوله وی : به ره می و شتیک ده رباره ی سروشت - د. عزیزه دین مسته فاره سول .	۹۴
تاویک له گهل ستایش و خه لسه کانه مهوله وی دا - خه سره و جاف .	۱۴۲
کیشه ی پاکژ بو نه وه له شیعر ی مهوله وی دا - ئومید ئاشنا .	۱۵۲
بۆ مهولای شاعیران مهوله وی - حه سب قهرمداغی .	۱۶۳

- ۱۶۶ هندی له سرگوزهشته خوشه کانی مهولهوی - کامیل ژیر .
- ۱۸۱ له یادی میری شاعران مهولهویدا - عوسمان محمد هورامی .
- ۲۰۳ باسکه مهله بیک له نیتو دهریای شیعی مهولهویدا - مهحمود زامدار .
- ۲۱۸ دگه شتیك به زبان و شیعی مهولهویدا - محمدی مهلا کریم .

له گنجینهی بهلکو کتیباننا له بهعنا
ژماره (۷۵۱) ی سالی ۱۹۸۹ ی دراوهتی

فصل اول در بیان کلیات و اصطلاحات
فصل دوم در بیان اقسام و احوال

محمدی ملا کریم

نامادهی کردووه و سهریه رشتیی له چاپدانی کردووه

الجمهورية العراقية
وزارة الثقافة والاعلام
دار الثقافة والنشر الكردية
الكتاب المرقم (٢٤١)

مهرجان مولوي

الكتاب الاول من اصدارات مجلة (المثقف الجديد)

مطبعة الزمان - بغداد - هـ ١٦٢١٨١

العدد (٢) دنانير